

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

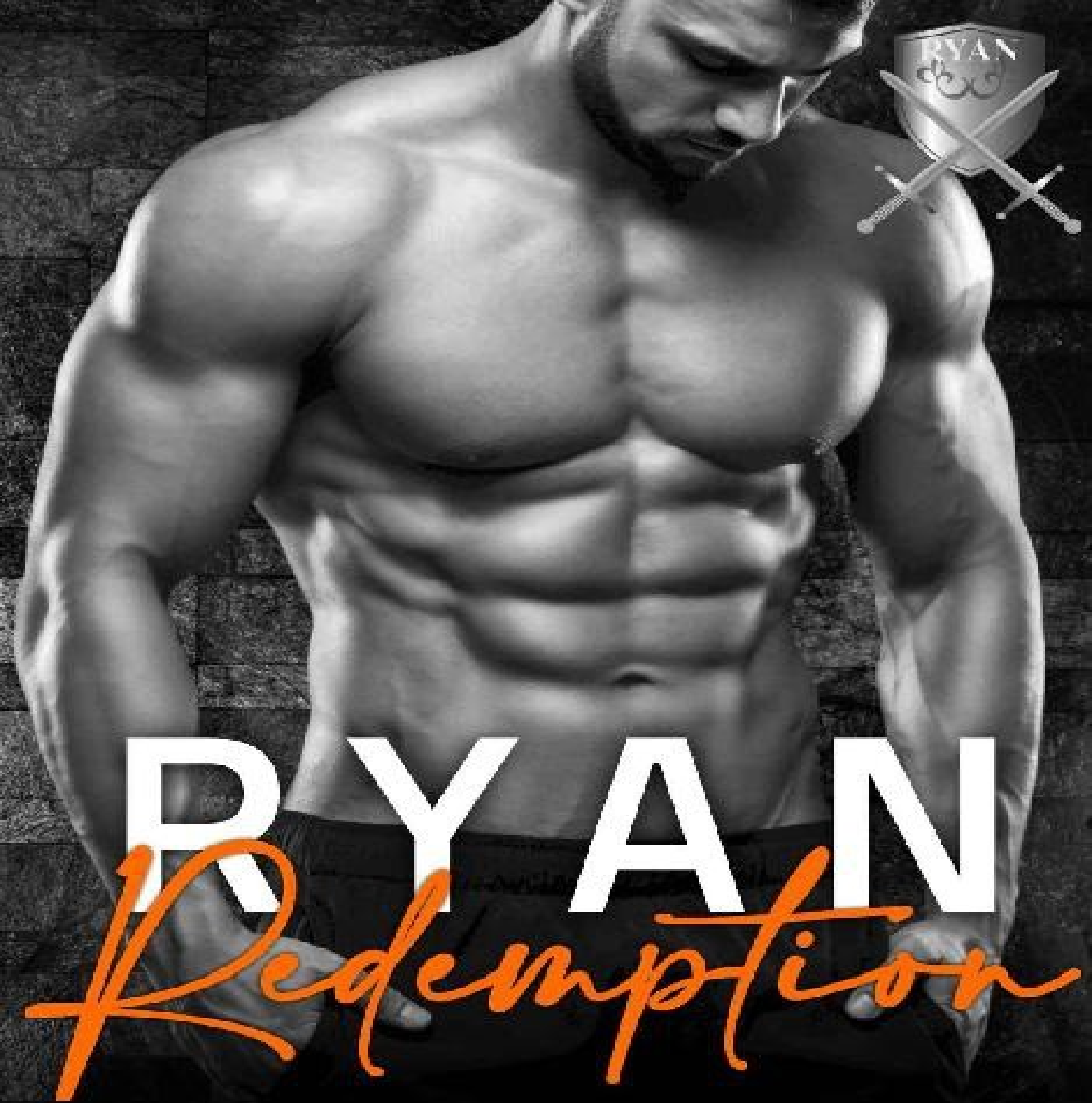
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

New York Ruthless: Book 2

SADIE KINCAID

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

RYAN REDEMPTION

SADIE KINCAID

hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bilgi depolama ve arşivleme dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

Bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanımı dışında, yazarın yazılı izni olmadan erişim sistemleri. Yazarın manevi

hakkı ileri sürülmüştür

Kapak Tasarımı: Red House Press

Düzenleme/biçimlendirme: Red House

Press

Bu yayındaki tüm karakterler ve olaylar, açıkça kamu malı olanlar dışında, hayal ürünüdür ve herhangi bir gerçekle benzerlik yaşayan ya da ölü bir kişi olması tamamen tesadüfidir ve yazar tarafından amaçlanmamıştır.

İÇİNDEKİLER

New York Acımasız

Bölüm 1

Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

Bölüm 6

Bölüm 7

Bölüm 8

Bölüm 9

Bölüm 10

Bölüm 11

Bölüm 12

Bölüm 13

Bölüm 14

Bölüm 15

Bölüm 16

İki ay sonra

Bölüm 17

Bölüm 18

Bölüm 19

Bölüm 20

Bölüm 21

Bölüm 22

Bölüm 23

Bölüm 24

Bölüm 25

Bölüm 26

Bölüm 27

Bölüm 28

Bölüm 29

Bölüm 30

Bölüm 31

Bölüm 32

Bölüm 33

Bölüm 34

Bölüm 35

Bölüm 36

Bölüm 37

Bölüm 38

Bölüm 39

Bölüm 40

Bölüm 41

[Bölüm 42](#)

[Bölüm 43](#)

[Bölüm 44](#)

[Bölüm 45](#)

[Bölüm 46](#)

[YazarAyrıca Sadie](#)

[Kincaid Hakkında](#)

NE W Y O R K R U T H L E S

Ryan Redemption, bazıları için tetikleyici olabilecek olgun temaları ele alan bir Karanlık Mafya, ters harem romantizmidir.

Jessie ve Ryan Kardeşler'in yer aldığı New York Acımasız Serisi'nin 2. Kitabıdır ve doğrudan önce okunması gereken 1. Kitap'ın devamı niteliğindedir.

[Ryan Rule](#)'u okumak için buraya tıklayın veya Amazon.com'u ziyaret edin

CHAPTER 1

M Biri yüksek sesle kapıyı gözlerim fal taşı gibi açılıyor ve yorganın altında dönüyorum. Kulaklarımda kan çınlıyor ve odanın soluk ışığında gözlerimi kırıştırıyorum, çünkü birkaç kalp durdurucu an boyunca çevremdeki hiçbir şeyi tanıyamıyorum.

"Jessica. Baban kahvaltıda ona istiyor," diye sesleniyor kapalı kapıdan bir ses. Derin Rus aksanı bana babamın evinde olduğumu hatırlatırken içimi bir rahatlama dalgası kaplıyor. Ses, üç gün önce New York'ta Ryan kardeşlerin apartmanının önünde ilk kez karşılaştığım ayıya benzeyen Vlad'a ait. O zamandan beri babamın en güvendiği askeri olduğunu öğrendim ve son üç gündür Vladla babamla konuştuğumdan daha fazla konuştum.

"orada olacağım," diye bağıryorum ve kendi sesim ve konuşma çabam başımı ağrıtıyor. Acı alnımın etrafında bir bant gibi gerilirken gözlerimi kapatıyorum. Boğazım kuruyor ve ağrıyor ve komodinin üzerindeki su bardağına uzanıyorum. Bir kitap yere düşüyor ve dün gece yatakta kitap okuduğumu hatırlıyorum ama bölümün ortasında uyuyakalmış olmalıyım. Bu hiç bana göre değil. Normalde beynimi bu kadar kolay uykuya dalmak için kapatmakta zorlanırım. Sudan bir yudum alıyorum ve boğazımı rahatlatıyor. Soğuk alınlığına yakalandığımdan .

Kitabı elime aldığımda ön kapağına bakıyorum ve Conor'ın bana nasıl kitap okuduğunu, sesindeki kadifemsi hırıltının beni nasıl güvende ve mutlu hissettirdiğini hatırlayınca içimi bir hüznün kaplıyor. Elbette, hepsi yalan değildi?

New York'taki çatı katı dairemde, kardeşlerime sadece bir not bırakarak çıkmamın üzerinden üç gün geçti. Yeni ailem olduğunu düşündüğüm dört adam. Tamamen aşık olduğum ve beni de sevdiklerine inandığım adamlar. Ta ki dünyamı alt üst ve bana doğru olduğuna inandığım her şeyin yalan olduğunu söyleyen bir hayaletle tanışana kadar. Onu görmenin şoku, tüm mantık ve akıl duygularımı kaybetmeme neden oldu.

On yıl önce babamın ölümünü izledim. Tüm ailemi öldüren bir suikastçı tarafından katledildi ve ardından beni kaçırarak neredeyse iki yıl boyunca esir tuttu. Ancak şimdi babamın aslında ölmediğine inanmak zorundayım. Bir şekilde o saldırıdan kurtuldu ve o zamandan beri beni arıyor.

Elimi pürüzsüz kitap kapağının üzerinde gezdirirken, parmak uçlarım Leo Tolstoy'un adının altın kabartmalı harflerinin üzerinde gezinirken gözlerim yaşıyor. Birkaç gün önce, yetişkin hayatımda yaşadığım en mutlu anları yaşıyordum. Babamı tekrar görmek ve hayatta olduğunu öğrenmek beni de mutlu etmeli. Ama geride bıraktığım her şeyi düşünmeden . O kadar çok sorum var ki, birini sorma fırsatı bulduğumda dilim ve nereden başlayacağımı bilemiyorum. Babamın tüm sorularıma cevap vereceğine söz vermesine rağmen, bu eve geldiğimizden beri onu neredeyse hiç görmemiş olmam da buna yardımcı olmuyor.

Buraya nasıl geldiğimi hatırladığımda sersemlemiş gibiyim. Babamın elini tuttuğumu hatırlıyorum. Biraz zavarka - Rus çayı - içtik ve bildiğim bir sonraki şey, burada olduğumuz ve babamın bazı acil işlerle ilgilenmek için acele etmesi gerektiği idi. Vlad o zamandan beri bana son zamanlarda ilgilenmesi gereken pek çok acil meselesi olduğunu söyledi ve burada ana kadar tanık her şeye göre babam Bratva için çalışıyor ve zirveye çok yakın. Umarım o da benim gibi hâlâ Kurt'u arıyordur. Eminim öyledir?

Yataktan fırladım ve banyoya doğru yürüdüm. Eğer babam onunla kahvaltı yapmamı isterse, belki de sonunda bazı cevaplar alabilirim.

DUŞ ALIP GİYİNDİKTEN SONRA aşağıya, büyük yemek odasına indiğimde babamın çoktan oturmuş beni görüyorum.

"Günaydın, printsesssa. Gelin. Benimle birlikte yiyin," diyor gülümseyerek ve karşısındaki yer sofrasını işaret ediyor.

"Günaydın baba," diyorum koltuğa kayarken.

Uzandı ve avucuyla çenemi kavradı. "Yorgun görünüyorsun. Kendini iyi hissediyor musun?" Kaşlarını çatıyor.

"Sanırım bir şeye yakalandım."

"Marfa' sana biraz daha çorba yapmasını söyleyeceğim," diyor başını sallayarak. "Kısa sürede kendini daha iyi hissedeceksin."

"Teşekkür ederim baba," diye gülümsüyorum. Marfa harika bir aşçı ve buraya geldiğimden beri beni besliyor.

Marfa, sanki sadece adından bahsederek onu çağırmış gibi, elinde tepsi zavarka, ponçiki ve krep taşıyarak odaya giriyor ve kibarca başını sallayarak onları önümüze koyuyor. Geldiğimden beri, birçok kez onunla sohbet çalışmama rağmen, iki kelimeden fazla konuştuğunu duymadım. O odadan çıktıktan sonra babam tabağını dolduruyor ve onu yerken izlerken gülümsüyorum. Eskiden bu kadar tatlıya düşkün değildi. Ben kahvaltıda kahve ve mısır gevreğini tercih ederim ama Marfa lezzetli geleneksel Rus yemekleri yapıyor ve birkaç krep alıp koyuyorum.

Babam kahvaltısının tadını çıkarmaya devam ederken ben çatalımı alıyorum ama elim yemeğimin üzerinde geziniyor. "Olanlar hakkında konuşabilir miyiz baba?" Diye soruyorum ve kaşlarını derin derin çatıyor.

"Jessica! Yemek yiyoruz!"

"Bunun farkındayım. Ama ne olduğunu bilmem gerekiyor. Konuşabileceğimizi söylemiştin."

Çatal bıçak takımını masaya bırakıp bana bakıyor ve ben onun yoğun bakışları altında yutkunuyorum. Birkaç gün önce buraya geldiğimde, iş için çağrılınca onu bekledim ama oturma odasındaki kükreyen ateşin yanındaki büyük koltukta uyuyakalmışım. Ertesi sabah ben uyanamadan yine gitmişti. Onu gördüğüm diğer zamanlarda ya acelesi vardı ya da yemek yiyorduk ve iştahını kaçırdığım için beni azarlamıştı.

"Ne bilmek istiyorsun?" diye soruyor derin bir iç çekerek. "Bizim evdeki o gece. Oradan nasıl çıktın?"

"Size söyledim, bu bir mucizeydi. Bir hastane yatağında uyandım. Sen gitmiştin, annen ve kardeşlerin de ölmüştü."

"Neden olduğunu biliyor musun? Kurt neden bizim için geldi?"

"Annen ve ben Rusya'dan ayrıldık çünkü Bratva'dan kaçıyorduk."

"Çete mi?"

"Evet."

"Neden kaçıyordun?"

Bir an için gözlerini kapatıyor ve bir elini sakalında gezdiriyor. "Bu sabah için çok uzun bir hikâye, printsesa. Belki başka bir zaman."

"Ama baba."

"Jessica!" diye sözümü kesti. "Kahvaltımızın tadını çıkaramaz mıyız? On uzun yıldır seni . Hayatımızın geri kalanında bu chepukha'yı tartışacağız!"

Çocukken bu adamın bana ne kadar zaman ayırdığını ve ona sürekli sorduğum sorulara cevap vermeyi ne kadar hatırlayarak göğsümden taşan hayal kırıklığını bastırıyorum. Ama sanırım karınızın ve çocuklarınızın katledilmesini izlemek ve on yıl boyunca kızınızı aramak insanı değiştiriyor.

"Bir soru daha sorabilir miyim baba?"

Gözlerini bana dikti. "Devam et."

"Kurdu bulmaya hiç yaklaştınız mı?"

Çenesini sıkıp kapatırken şakağındaki damar nabız gibi atıyor. "Hayır," diye hırlıyor. "Ama şimdi bana yardım edecek sen varsın. Onun yüzünü gören tek kişi sensin, printsesa. Birlikte onu bulacağız."

Sonunda, anlaşılabileceğimiz bir şey. "Yapacağız, baba."

Bu onu da memnun etmiş görünüyor ve elime uzanıyor. "Artık ait olduğun yere, yanıma döndüğüne göre yapamayacağımız hiçbir şey yok," diye gülümsüyor.

"Artık Bratva için mi çalışıyorsun, baba?" Krepimi keserken sordum.

Yumuşakça gülüyor. "Öyle de denebilir," diye başını sallıyor ağzına bir ponchiki

atarken. "Beni böyle mi buldun?"

"Sadece bir soruda anlaştığımızı sanıyordum, printsesa?" diye

tersliyor. "Sadece sohbet ediyorum," diye gülümsüyorum.

Başını öfkeyle hafifçe sallıyor ama bana cevap veriyor. "Hayır. Seni buldum çünkü Ryan kardeşler seni ona geri verebilmek için Kurt'la temas kurmaya çalışıyorlardı."

Adlarını duyunca nefesim boğazımda düğümleniyor ve bir hüznün dalgası daha kaplıyor. Daha fazla soru sormak için ağzımı açıyorum ama babam bana öyle bir bakış atıyor ki ağzımı tekrar kapatıyorum. Başım zonkluyor ve neredeyse on saat uyumuş olmama rağmen çok yorgunum. aklımda çok fazla soru var ve hiçbir şey hakkında buraya geldiğimden daha az şey biliyorum.

"Sana sadece duymak istediklerini söylediler, printsesa," diyor iri, sert elini benimkinin üzerine koyarken. "Onlar tarafından kandırıldığın için kendini kötü hissetme. Onlar profesyonel."

Başımla onaylıyorum. Çünkü beni yetiştiren, bana bildiğim her şeyi öğreten adam bana asla yalan söylemezdi.

CHAPTER 2

C SUV'den topallayarak çıkıyorum, boynumu büküyorum ve kardeşim Shane'in yanına gitmek için arabanın yanından geçmeden önce tatmin edici çatırtıyı dinliyorum. Ondan gelen öfkeyi bir cehennemin sıcaklığı gibi hissedebiliyorum. İzlediğimizden bu yana geçen üç gün içinde daha da şiddetlendi.

Jessie'nin bir piçin elini tutarak dairemizden çıktığı güvenlik kamerası görüntüleri. Kalbimizi parçalamasının üzerinden üç gün geçti. Bizi sikip atmaya seçmediği umuduna tutunuyorum. Belki tehdit ediliyordu? Ya da şantaj? Ama Shane başından beri bizimle oynadığına ikna olmuş durumda. Ayrıca Bratva için çalıştığından ve hep öyle olduğundan da emin.

İki yıl önce beni kaçıran ve işkence eden insanlarla işbirliği içinde düşüncesi gözlerimi oymak istememe neden oluyor. Onu bulmak için bu şehri paramparça edeceğim. Ama evimizi, yataklarımızı ve hayatlarımızı paylaştığımız kadının bu kadar zalim olabileceğini kabul etmeyi reddediyorum.

İkiz kardeşlerim Liam ve Mikey, New York bölgesindeki tüm güvenlik kayıtlarını inceleyerek Jessie'nin bindiği arabayı tespit etmeye çalışırken, Shane ve ben tamamen farklı bir yaklaşım benimsiyoruz.

"Hazır mısın?" diyor bana içinde en sevdiğim oyuncaklarımdan bazılarının olduğu küçük siyah bir çanta uzatırken.

"Her zaman."

"O zaman kendimize lanet olası Ruslar bulalım," diye hırslıyor, apartmana doğru yürüyor ve kapıyı benim için açık tutuyor. Merdivenlerden en üst kata çıktık ve koridor boyunca

42. Dmitriy'nin ekibinden hayatta kalan tek kişi olan Igor Nikitin'in evi. Ve bu nedenle, Balthazar'ın barında Jessie'yi tanıdığını düşünen ve ona Nataliya diyen adamla elimizde kalan tek bağlantı o.

Daire kapısına ulaşıyoruz ve kapıyı çalıp çalmayacağımızı merak ederek Shane'e bakıyorum. Ama o sağ bacağını kaldırıyor ve çelik burunlu, on numara botunu kilide vurarak kapının açılmasına neden oluyor.

"Koridora adım attığımızda Igor'un banyo olduğunu tahmin ettiğim yerden uçarak , pantolonunu ayak bileklerine ve aletini havada sallayarak pencereye doğru koştuğunu görmek için tam zamanında ona sırtıyorum. Shane ceketimin cebine uzanıyor ve orada olduğunu bildiği çıkarıp mükemmel bir nişanla Igor'a fırlatıyor. Tornavida kafasının arkasına isabet ediyor ve Igor'un duvara çarparak tökezlemesine ve kıcı havada yere düşmesine neden oluyor.

Koridorda ilerlerken onu kaldırıp mutfığa itiyoruz ve Shane onu bir sandalyeye oturtuyor, ben de çantamı tezgâha koyup içindekilerden bazılarını çıkarıp tezgâha yerleştirmeye başlıyorum.

Igor Rusça bağılıyor ve Shane ağzına yumruk , bu sırada dişlerinden biri kırılıyor ve karo zemine düşüyor.

"Amcık gibi bağırmanı kesmezsen o lanet dilini keserim," diye hırlayan Shane elini bana uzatıyor ve ben de ona bir rulo koli bandı . Kurbanımız bandı görüyor ve sandalyeden kalkmaya çalışıyor, bu da Shane'den Rus'un gözlerini yaşartan ve acıyla başa çıkmaya çalışırken nefes nefese kalmasına neden olan taşaklarına hızlı bir tekme .

Shane hızla çalışarak onu sandalyeye , ancak Igor kolaylaştırmaz. Rusça küfürler ederken debeleniyor ve saldırıyor. Yardım edebilirdim ama ağabeyim bu adamla tek başına başa çıkabilecek kapasitede ve ayrıca onu çalışırken izlemek hoşuma gidiyor. Benim sıram da yakında gelecek.

Igor güvenli bir şekilde bağlandıktan sonra Shane bir sandalye çeker ve tam karşısına oturur. "Bilgiye ihtiyacım var," diye bağırır. "Bana bilmem gerekenleri söylersen buradan çıkıp gitmene izin verebiliriz."

"Siktir git!" Igor hırlıyor ve sonra Shane'in yüzüne kanla karışık kocaman bir tükürük küreciği tükürüyor ve ben gülümsemekten kendimi alamıyorum. Bu eğlenceli .

Shane ayağa kalkar ve mutfak tezgahından bir havlu alır. Gözlerinde dehşet ve öfke karışımıyla kendisine bakan Igor'a dönmeden önce yüzünü siler. Shane hızla hareket ediyor, elini uzatarak Igor' kulağının ucunu tutuyor sonra kulağını kafasından koparıyor. Bu, ağabeyimin her zaman kıskandığım özel bir yeteneğidir.

Kulağının ani ve acımasız kaybı Igor'un acı içinde ulumak için ağzını açmasına neden olur. Ancak ses önce Shane havluyu açık ağzına tıkar, sesi boğar ve Igor'un bu ani müdahaleye öğürmesine neden olur.

Artık işe yaramayan uzvu yere Shane tekrar oturuyor. "Bunu bir kez daha deneyelim mi?" diye soruyor, gözyaşları yüzünden akarken ve bir zamanlar kulağı olan delikten akan kan boynundan aşağı süzülüp soluk mavi gömleğinin yakasını kirletirken başıyla onaylayan esirimize.

"Altı hafta önce Balthazar'da boğazı kesilen adam. Hayatta kalan ve hastanede ölen kişi. Adını biliyor muydunuz?"

Vlad başını sallar ve Shane havluyu onun ağzından alır.

"Viktor," diye mırıldanıyor.

"Viktor kimin için

çalışıyordu?" "Dmitry için."

"Başka kim olacak?"

"Başka kimse yok," diye başını sallıyor Igor.

"Bir arkadaşımızı tanıdın. Adı Jessica ama ona Nataliya diyordu. Bu isimlerden herhangi biri size bir şey ifade ediyor mu?"

"Hayır."

"Birisi Viktor'u ölmeden on dakika önce hastanede ziyaret etmiş. Kim dair bir fikrin var mı?"

"Hayır," kafası sanki bizi ikna etmek için çabalıyormuş gibi bir o yana bir bu yana hareket ediyor. doğruyu söylüyor.

Shane elini saçlarında gezdiriyor ve uzun, derin bir iç çekiyor. "Bunun için vaktimiz yok," diyor ayağa kalkıp bana dönerken. " sende."

"Tam zamanında," diyorum tezgâha dönüp akülü matkap ve çekici alırken. Kara çantamda daha pek çok alet var ama bunlar en sevdiklerimden ikisi ve zaman çok önemli olduğunda oldukça etkililer.

Sandalyeyi yolumdan çekip Igor'un önünde duruyorum, o da bana bakıyor, gözleri çakmak çakmak

Her iki elimdeki silahlar arasında. "Hiçbir şey bilmiyorum," diye tükürüyor başını iki yana sallarken. "Belki de ve henüz farkında ," diyorum göz kırparak ve matkabin düğmesine . Yere damlayan sıvının sesi beni aşağıya baktırıyor ve Igor'un korkudan altına işemesini izlerken gülümsüyorum.

BİR SAAT SONRA, Igor mutfağında yerde yatıyor ve vücudunun neredeyse her yerinden kan akıyor. Bu kadar acıya dayanabilmesi beni şaşırttı. Ama sanırım Bratva'nın başını koruyorsanız, ağzınızı olabildiğince kapalı tutuyorsunuz. Sona yaklaştı ama çaresizlik içinde hayata çalışıyor, çünkü gözümüzün içine baksa bile ölümle savaşmak insanın doğasında var.

üzerine çömeliyorum ve kanla keçeleşmiş saçlarından tutup başını kaldırıyorum. "Verdiğin bilgiler için teşekkür ederim, Igor. Alexei'nin ona kimin ihanet ettiğini tam olarak öğrenmesini sağlayacağız." Ona gülümsüyorum ve ayağa kalkmadan önce gözlerinin ardındaki son yaşam kıvılcımının parlamışını izliyorum. Leğene ellerimdeki kanın bir kısmını yıkamaya başladım.

"Burayı temizlemesi için birini çağıracağım," diyor Shane kapı çerçevesine yaslanırken. "Bize söyleyecek bir şeyi olduğundan emin değildim. Sende bir yetenek var, Con."

Omuz silkiyorum. "İnsanlar her zaman daha fazlasını bilirler."

"Hmm. İkizleri arayıp bizimle dairede buluşmalarını söyleyeceğim. Igor'un verdiği bilgilerle onu yakında bulabiliriz."

"Eğer Jessie'nin Alexei Ivanov'la bağlantısı varsa ve Viktor'un Rusya'da onun için çalışması tesadüf değilse."

Ellerimi kâğıt havlulara kurularken Shane omuz silkiyor: "Elimizde başka ipucu yok," diyor. "Ayrıca, bunun mantıklı olduğunu hissediyorum. Her şey birbirini tamamlıyor. Jessie'nin ailesi Bratva'nın lideriyle bağlantılıysa, bu onların öldürülmesini de açıklar. Kurt, Bratva'nın en iyi suikastçısıydı."

Az önce söylediklerime rağmen başımı sallayarak onaylıyorum. Sanırım o da haklı. Ama Jessie neden Alexei Ivanov'la birlikte ya gitmek için dairemizden çıktı? Bana hiç mantıklı gelmiyor. Aklıma sadece üç makul açıklama geliyor. Düşünmek bile beni kahrediyor: Başından beri bize karşı komplo kuruyormuş. Ancak, kendisinin oyuna getirilmiş olabileceği ya da bir şeyden veya birinden korktuğu gitmiş olabileceği umudunu taşıyorum. Yine de Shane'e katılmak zorundayım; o adamın elini tutarak asansöre girdiğinde korkmuş görünmüyordu.

Bizi terk edişini hatırladığımda hâlâ midem bulanıyor. nottaki kelimeleri düşündüğümde, sanki biz onun için hiçbir şey değilmişiz gibi yazılmıştı, üstelik biz onun bizim için her şey olduğunu açıkça belirttikten sonra. Yaptığımız ve söylediğimiz her şeyin bir yalan olduğunu kabullenemiyorum. Ama belki de sadece kendimi kandırıyorumdur. Artık kendi yargılarıma güvenmiyorum, özellikle de Jessica Romanov ya da her kimse o olduğunda.

Jessie'nin gidişi hepimizi derinden etkiledi. Belki de en çok Shane etkilendi, her ne kadar bunu asla kabul etmese de. Ama Jessie'yi içeri almak onun için çok zor oldu. Çok uzun kimseye böyle açıldığını görmemiştim. Jessie'nin ihaneti onu derinden yaraladı ve onu bulduğumuzda için ne hazırladığını düşünmekten korkuyorum. Çünkü onun hepimizi sırtımızdan bıçakladığından emin ve şu anda gidişinin alternatif bir açıklamasını bile .

CHAPTER 3

T Marfa'nın lezzetli yemeklerinin kokusu koridor boyunca yayılıyor, midemi guruldatıyor ve beni uykumdan uyandırıyor. Saate bakıyorum ve öğleden uyuyarak geçirdiğimi fark ediyorum. Doğrulup başımı sallayarak temizliyorum ve şakaklarımı ovuyorum, artık eminim

kesinlikle gribe yakalandığımı fark ettim. inip koridor boyunca, mutfağı geçerek babamın ofisine doğru ilerliyorum, çıplak ayaklarım ahşap zeminde sessizce .

Kapısı kapalı, kapıyı çalıyorum ve içeri girmeme izin verilmesini bekliyorum. "Vkhodit," diye seslenerek içeri girmemi işaret ediyor.

Kapıyı açıp içeri girdiğimde onu masasında oturmuş, başını bilgisayarına eğmiş halde görüyorum.

Yukarı bakıyor ve ben de ona gülümsüyorum. "İyi akşamlar, baba." "Jessica," diye başını sallıyor. "Akşam yemeği birazdan servis edilecek."

"Harika. Nefis kokuyor," diye cevap veriyorum karşısındaki koltuğa otururken.

Ofisine girmem sanki izinsiz girmişim ve rahatsızlık veriyormuşum gibi kaşlarını çatıyor ama ondan bazı cevaplar kadar buradan ayrılmayacağım. Beni New York'taki yeni hayatımdan koparıp sonra da benim için -ikimiz için de- çok önemli olan şeyler hakkında benimle konuşmayı reddedemez. Bu eve geldiğimizde gece boyunca ve ertesi gün tekrar konuşacağımızı, birbirimizi son gördüğümüzden bu yana geçen on yılda kaçırdığımız her şeyi konuşacağımızı hayal etmişim. Ancak, dün kahvaltıdan sonra daha önemli işlerle ilgilenmek zorunda kaldı ve o zamandan beri onu görmedim. "Akşam yemeğinde görüşürüz, printessa. Bitirmem gereken bazı işler var," diye tersledi.

"Seninle konuşmam gerek baba."

"Şimdi olmaz," diyor iç çekerek ve öfke derimin altında kabarmaya başlıyor.

"Peki ne zaman, baba? Dört gündür buradayım ve sen benimle neredeyse hiç . o kadar çok şeyimiz var ki. anlatacak çok şey. Öyle değil mi? Cevaplanması gereken sorularım var," diyorum, sesimin yükseldiğinin farkındayım ama artık bir çocuk gibi reddedilmeyeceğim.

Gözlerini bana dikeyyor ve bir elini kalın sakalında gezdiriyor. "Belki de bu konuda konuşmak istemiyorum, Jessica!" diye tersliyor. "Seni çok uzun süre aradım ve şimdi buldum. Önemli olan tek şey bu."

"Benim için değil, baba." Ona ters ters baktım.

Bana ters ters bakıyor. Mavi gözleri hatırladığımdan daha koyu. "Peki. Beş dakikam var," diye .

"Nataliya adında birini tanıyor musun?" Bana bu isimle seslenen adamı hatırlayarak soruyorum

Kardeşlerle bir kulüpte.

Adını duyunca çenesi sıkıştı ama sonra hemen toparladı. "Bu annenin adıydı. Rusya'dan ayrılmadan önce."

" miydi? Demek beni bu yüzden tanıdı." Düşüncelerimi toparlarken kaşlarımı çatarak uzaklara bakıyorum. "A

adam beni bu isimle çağırırdı. Onu tanıyor olmalı baba. Belki de Kurdu bulmamıza yardımcı olabilir?"

"Hangi adam?" diye hırlıyor.

Sandalyeme yaslanıyorum. "Adını bilmiyorum. Ve şimdi ölü. Ama Dmitry Nureyev için çalışıyordu."

"Dmitry Kurt hakkında hiçbir şey bilmiyordu. Onun gibi adamlardan uzak dur."

"Ama adamlarından biri beni tanıdı. Ya da annemi tanıdı. Bana Nataliya dedi."

"Rusya'da yaşarken anneni pek çok kişi tanırdı, Prenses. O..." diye başını sallıyor.

"O neydi?"

Onu New York'ta gördüğümünden beri ilk kez gözlerinde bir duygu titreşimi görüyorum. "Çok seçkin bir aileden geliyordu. Moskova'daki en güzel kadındı. Birçokları arasında çok değerliydi."

"Neden ikiniz de Amerika'ya geldiniz?"

Arkamdan uzaklara bakıyor. "Bizi öldürmek isteyen bazı insanlardan kaçıyoruz."

Annen korkunç bir şey yaptı."

Ona göz kırpiyorum. Annem tanıdığım en nazik ve en kibar kadındı. Onları bu kadar uzağa ve bu kadar uzun süre kaçtıracak ne yapmış olabilir ? "Ne yapmış olabilir?" Fısıldıyorum.

Gözlerini tekrar bana . "Ona çok , printsessa. Yakında bir gün iyi bir Rus ailesiyle evlenecek ve bana bir sürü torun yapacaksın," diyor gözlerine tam olarak ulaşmayan bir gülümsemeyle.

"Evlenmek ya da çocuk sahibi olmak istemiyorum baba."

Yumuşak bir şekilde güler. "Saçmalama. Aklında zaten kocan var," diyor sandalyesinden kalkarken.

"Ne?" Elini bana doğru uzatırken kaşlarımı çatıyorum.

"O iyi bir aileden geliyor," uzattığı eline bakıyor, sanki almadığımı vurgulamak istercesine. "Merak etme, o İrlandalı domuzlardan herhangi biriyle birlikte olduğunu ona söylemeyeceğim."

Son beş dakikadır derimin altında fokurdayan öfke aniden göğsümden . "Beni hiç tanımadığım bir adamla evlendirmen için iki yıl Kurt'un oyuncuğ olmaya katlanmadım," diye bağıyorum.

"Jessica!" diye tıslıyor ve bana bakışındaki bir şey damarlarımdaki kanın donmasına neden oluyor. "Sana söyleneni yapacaksın."

Tam yapmayacağımı söylemek üzereydim ki Marfa odaya girdi. "Yemek hazır efendim," diyor sessizce.

"gereken bir iş var. Jessica yalnız yemek yiyecek," diye homurdandıktan sonra ofisinden çıktı ve beni şaşkınlık içinde arkasından bakakaldı.

Yemek masasına oturup Marfa'nın hazırladığı lezzetli çorbayı içiyorum. Odanın etrafına , buranın çok güzel olduğundan şüphe . Antika mobilyalar ve kalın, koyu ahşap çerçeveli devasa pencerelerle dolu. Sıcak ve karakter dolu hissettirmeli ama ruhu yok. Buradaki personel sanki konuşmaktan korkuyormuş gibi etrafta dolaşıyor. Kimse babama ismiyle hitap etmiyor, ona Beyefendi ya da Patron hitap ediyor. En az yarım düzine yatak odası var ama söyleyebileceğim kadarıyla sadece ikisi dolu - benimki ve babamınki.

Her gün düzinelerce Bratva adamı buraya gelip onunla buluşuyor, bu da örgütte yüksek olduğundan şüphelenmeme neden oluyor. Daha fazla şey yapmalıyım. Kurt'u bulmalıyım. Ama babam toplantılarına katılmama izin vermiyor ya da geçen yıllar boyunca yakalanması zor suikastçı hakkında öğrendiği bilgileri paylaşmıyor. Demek istediğim, Ryan kardeşlerin beni geri vermek için Kurt'a farkındaysa, nerede dair bazı fısıltılar duymuş olmalı.

Kardeşlerin düşünceleri boğazıma bir yumru getiriyor. Gözlerim bir ağız dolusu çorbayı yutuyorum. Burada çok yalnızım. Oysa onların kocaman çatı katında kendimi hiç yalnız hissetmedim. Geldiğim andan itibaren bana hoş karşılandığımı hissettirdiler. Beni kullanıyorlarsa neden bu kadar yakın olmama izin verdiler? Hiç mantıklı değil.

Üzerime bir yorgunluk dalgası çökerken kaşığımı masanın üzerine koyuyorum. Son zamanlarda doğru düzgün düşünemiyorum. Babamın yardımı olsun ya da olmasın, ailemizi katleden adamı bulmaya yeniden odaklanabilmem için yakalandığım hastalıktan kurtulmam gerekiyor.

CHAPTER 4

L Alexei Ivanov'un Connecticut'taki malikanesinin karşısındaki ara sokağa girdiğimizde iam cipin motorunu durduruyor. Dışarıdan bir kale gibi görünüyor. Ama Shane'in Dışişleri Bakanlığı'ndaki bağlantıları sayesinde, orijinal belgenin bir kopyasını ele geçirmeyi başardık. mülkün planları. Ev 1920'lerde ilk inşa edildiğinde yapılmış olan gizli geçitleri ortaya çıkaran planlar.

"Kapıları havaya uçurup savaşıarak geçmememiz gerektiğine emin misin?" Mikey pencereden karanlığa bakarken soruyor.

Shane küçük kardeşimizi uyaran bir bakışla, "Hayır," cevap . "Bunu mümkün olduğunca az telaş ve kargaşayla yapmamız gerekiyor."

"Ama nerede olduğunu bilmiyorsun. Ya da orada olup ?" Mikey iç geçirir. Arabada beklemek zorunda ve aksiyona katılamadığı için sinirlenmiştir.

"tam da bu yüzden dikkatleri üzerimize çekmemize gerek yok," diye tersliyor Shane. "Eğer orada değilse..." cümlesini bitirmiyor ve bunun dayanamadığı için olduğunu biliyorum. Jessie'yi geri almak için o da bizim çaresiz ve bazı güdülerinin bizimkilerle aynı olduğunu düşünsem de, intikam almak istediğini de fark ediyorum. Gözlerinde ensemdeki tüyleri diken eden cani bir bakış var.

"Yani siz ikiniz içeri girip Jessie'yi bulup bayılttıktan sonra gizli geçitlerden birinden arabaya geri getirirken biz burada bekleyeceğiz, öyle mi?" Liam en iyi yaptığı şeyi yaparak ve arabada artan gerginliği çalışarak sorar.

"Onu gerçekten zorunda mıyız?" İnledim.

"Evet!" Shane hırlıyor. "Başka türlü onu oradan sessizce nasıl çıkaracağız? Oraya kendi isteğiyle gitti, unuttun mu? Bizi görünce heyecanlanacağından şüpheliyim. Onu boğacak değiliz ya. Hızlı kaşımayla kollarınızda uykuya dalacaktır," diyor gözlerini devirerek.

Mikey, "Eğer silah sesi duyarsak oraya geliriz," diye homurdanır.

"Gayet makul," diye onaylıyor Shane.

Arabanın kapısını açarken "Hadi yapalım şu işi o zaman," diyorum. Her şeye rağmen içeri girmek için sabırsızlanıyorum. Onun yüzünü görmek . Bizimle gelmek istese de istemese de kızımızı eve getirmek istiyorum.

Shane arkamdan tırmanıyor ve bana ucunda susturucu olan silah veriyor, ben de onu kotumun arkasına sokuyorum. Tetikçi kullanmayı planlamıyoruz ama hazırlıklı olmakta fayda var çünkü içeri girdiğimizde neyle karşılaşacağımızı .

Siyah sweatshirtlerimizin kapüşonlarını yukarı çekerken, servis girişi gibi görünen küçük yan kapıya doğru koşmadan önce etrafımıza hızlıca bir göz atıyoruz. Her zaman

iki silahlı muhafız tarafından korunuyor. Shane ve ben, akşam koşusuna çıkmış iki adam gibi görünmeyi umarak doğudan yaklaşıyoruz. Korumalar sessizce konuşuyor ve sigara içiyorlardı, ama biz yaklaşıırken doğruldular.

Sanki yanlarından hızla gibi devam ediyoruz ve ikisini de gafil avlıyoruz. Büyük olanı yakalıyorum, ellerimi boynuna doluyorum ve kolayca koparıyorum. Shane de aynı şeyi onunkine yapıyor ve iki adam birkaç saniye içinde yere düşüyor. Birini sağ başparmağını elektronik tuş takımına dayıyorum ve metal kapı klik sesiyle açılıyor. Parmak izi tuş takımı sisteminde baskın elinizin başparmağını kullanmak tembel bir güvenlik uygulamasıdır. İnsanlar her zaman bunu kullanacağınızı varsayar ve çoğu da öyle yapar.

"Bu ikisini sokaktan alalım," diyor Shane ve cansız bedenlerini girişe doğru sürüklüyoruz, kapıyı arkamızdan kapatırken onları duvarların hemen içine atıyoruz. Cebime uzandım ve bıçağımı çıkardım. Aşağıya uzanarak, az önce bize nazikçe kapıyı açan adamın başparmağını kesiyorum. Bu bir cerrah bıçağı ve kemiği ve kıkırdağı kolayca kesiyor. Kanı eşofmanıma siliyorum ve bıçağı Shane'e vermeden önce başparmağını cebime sokuyorum. "Onunkini alabilirsin. diye mi?" Birkaç metre diğer ölü adama başımla işaret ediyorum.

"Sağ elini kullanıyordu, değil mi?" Shane bıçağı ölü adamın eline doğru tutarken soruyor.

Başımı sallıyorum ve eve doğru ilerlemeden önce kardeşimin başparmağını kesip cebine atmasını izliyorum. Birkaç metre önümüzde başka bir nöbetçi devriye geziyor. Shane alçak bir ısıklık çalarak kendi tarafına bakmasını sağlıyor ve geçici olarak dikkatini dağıtırken ben de arkasından yaklaşıp boynunu kırıyorum, onu yakındaki çalıların arasına çekmeden önce nazikçe yere indiriyorum. Boyun kırmak birini öldürmek için en sevdiğim yoldur. Çok hızlı ve temizdir. Çok genç yaşta öğrendiğim ve o zamandan beri mükemmelleştirmeye devam ettiğim bir beceri.

Evin içine girdikten sonra üst kata çıkıyoruz ve loş koridor boyunca yatak odalarının yanından geçiyoruz, Jessie'nin bunlardan birinde olması gerektiğinden eminiz. Ama bu katta en az altı kapı var.

"Sen bu uçtan başla, ben de diğer uçtan başlayacağım," diye fısıldıyor Shane ve ben de başımla onaylıyorum. Ben ilk kapıyı denerken o koridorun diğer ucuna doğru yürüyor. Kapı kolu sessizce dönüyor ve karanlık odanın içine bakıyorum. Burası bir yatak odası ama dolu gibi görünmüyor. Shane de koridorun diğer ucunda aynı şeyi yaptıktan sonra bana bakıp başını sallıyor.

İkisi gitti. Dört tane kaldı.

Yan odaya kolu tutuyorum ve tam çevirmek üzereyken elimde hareket ediyor.

Kahretsın!

Kapı açıldığında gölgelerin arasına geri çekiliyorum, silahıma davranmaya hazırım. Sonra yatak odasından çıktı ve yemin ederim kalbim göğsümde atmayı bıraktı. Jessie'ye benziyor ama onun gibi değil. Sanki uyurgezer gibi. Güzel kızıl saçları dağınık bir at toplanmış ve önünde yemek lekesi bir gecelik giyiyor.

Ona doğru bir adım atıyorum ve gözleri durduğum yerdeki gölgelere kayıyor. "Jessie," diye fısıldıyorum, kendimi ona alıkoyamıyorum. Shane'in bize doğru geldiğini belli belirsiz fark ediyorum. İlk başta bana doğru bakıyor gibi görünüyor. Ama sonra gözlerinde bir tanıma titreşimi görüyorum ve yüzü birden daha da canlanıyor.

"Con-" diye adımı söylemeye başladı, sonra Shane'kollarına düştü ve boynuna sakinleştirici enjekte ettiğini fark ettim.

"Biri bizi fark etmeden önce onu buradan çıkaralım," diye tıslıyor Shane.

Kollarında baygın yatan kıza bakarken olduğum yerde donup kaldım. Onda kesinlikle doğru olmayan bir şeyler vardı.

"Conor!" Shane sıkılmış dişlerinin arasından tıslayarak beni anlık transımdan kopardı.

"O odada geri bekleyen kimsenin olmadığından emin ," diye uyarıyorum.

Gözlerini kapatıyor, sanki birinin orada, onun yatağında, yumuşak, sıcak bedeninin onlara yaslanmış olduğu düşüncesi ona acı veriyormuş gibi. Bana acı verdiğini biliyorum. Eğer o odanın içine bakar ve orada birini görürsem, onu kafasından vuracağımı . Bunu gizli tutmamız gerekiyorsa bile umurumda değil.

" et," diye yanıtlıyor sonunda başını kapıya doğru sallayarak.

Az önce gittiği odaya doğru yürüyorum. Kalbim göğsümde küt küt atıyor ve kan kulak zarıma çarpıyor. Kapıyı daha geniş açıyorum. İçeri uzanıp ışık düğmesini açıyorum. Yatak boştu. Buruşuk örtüler orada uyuduğunu doğruluyor ama yalnızdı. Derin bir iç çekiyorum ve alnımı kapı çerçevesine yaslıyorum. ". Gidelim," diye fısıldadım arkamı dönerken. "Onu benim götürmemi ister misin?" Teklif ediyorum.

Shane onu kollarının arasına alırken, "Hayır, neredeyse hiç ağırlığı yok," diye cevap veriyor. Kolunu kaldırıp boynuna doluyorum ve elimin bileğinin derisinde gereğinden biraz daha uzun süre kalmasına izin veriyorum. Ev sıcak olmasına rağmen ona dokunmak soğuk geliyor. İçimden bir ses burada kesinlikle doğru olmayan bir şeyler olduğunu söylüyor. Az önce gördüğüm kadın kesinlikle Jessie'ydi ama benim tanıdığım Jessie değildi.

Alexei'nin kalesindeki güvenliğe rağmen, Shane ve ben daha fazla müdahale olmadan mahzenden çıkan tünellerden çıkmayı başardık. Mikey cipten arka kapısını açarken biz de cipe doğru koşuyoruz.

"O iyi mi?" diye soruyor biz yaklaşırken. "O iyi," diye cevaplıyor Shane.

Önce ben atlıyorum ve Shane Jessie'yi koltuğa yerleştiriyor. O binene kadar onu kendime doğru ve Mikey arabanın önüne doğru koşuyor. Shane Jessie'nin ayaklarını kendi ayaklarının üzerine çekerken Jessie'nin başını kucağıma yatırıyorum.

Arabayı vites takıp kaldırım kenarından uzaklaşan Liam'a, "Hadi gidelim," diye bağılıyor.

Ona bakarken kalbim göğsümde sıkışıyor gibi hissediyorum. Saçlarını yüzünden geriye tarıyorum. Burada yatarken kadar huzurlu görünüyor ki, ama uyandığında onun için huzur olmayacağını biliyorum. Bir süre için olmayacak.

Bizi terk etmesinin nedeni her neyse, dört gün içinde büyük ölçüde değiştiğinden şüpheliyim. Shane onu konuşturmaya kararlı ve bunu nasıl yapmayı planladığını bilmiyorum ama bodrumdaki pis hücreyi onun için hazırlattığını biliyorum. Bir hapishane hücresi kadar küçük ama daha az konforlu. Doğal ışık yok. İnce, çıplak bir şilte ile yere vidalanmış küçük bir metal yatak ve köşede küçük bir paslanmaz çelik tuvalet.

Daha önce de pek çok insanı orada tutsak ettik ama hiçbiri kucağımda yatan bu küçük kızıl saçlı kadar bizi etkilememişti.

Duygularım o kadar çok ki ne hissettiğimi bilmiyorum. Onun tekrar yanımda olmasından duyduğum rahatlama. Bize söyleyebileceklerinden ya da onu konuşturmak için ne kadar ileri gidebileceğimizden . Bizi terk ettiği için öfke. Birlikte ayrıldığı adama aşık olabileceği ya da bize hiç olmadığı şekilde ona sadık olabileceği kıskançlığı. Ve bir şekilde, her şey için, paramparça kalbimi tekrar bir araya getirecek mükemmel bir açıklaması olduğunu ummak.

Parmaklarımı saçlarına doladım. Kahretsin, Jessie! Buradan nasıl tek parça halinde çıkacağız?

CHAPTER 5

Mikey beton bodrumda bir aşağı bir yukarı Liam ağır metal kapıya bakıyor, topuklarının üzerinde geriye doğru sallanıyor ve elini çenesindeki kirli sakala sürüyor.

"Şimdi ne bok yiyeceğiz?" Liam sonunda soruyor ve ben de Shane'e bakıyorum. Kollarını göğsünde kavuşturmuş, kapının yanındaki duvara yaslanmıştı.

"Şimdi bekleyeceğiz," diye omuz silkerek cevap veriyor, sanki o küçücük odaya kilitletiğimiz kişi Jessie değil de bizim için hiçbir şey ifade etmeyen biriymiş .

"birimiz onunla birlikte orada olmalı," diye çıkışıyorum ona. "İlaçların etkisi geçtiğinde nerede olduğuna dair hiçbir fikri olmayacak."

"O zaman belki bize ihanet ettiği gerçeğini düşünmek için biraz zamanı olur," diye hırslıyor Shane bana.

"Neden gittiğini bilmiyoruz," diye hatırlatıyorum ona doğru yürürken.

"Hayır! Ama bize söyleyecek. ya da böyle, değil mi?" Ona bir adım daha yaklaşıyorum. "Peki bu ne anlama geliyor, Shane?"

Bana doğru yaklaşıyor, yüzünü yaklaştırıyor. "Bu onun konuşacağı anlamına geliyor, Conor. Ve bunun gerçekleşmesi için gereken her çizgiyi aşacağım!" "Ama oradaki Jessie!"

"Öyle mi? Bize asla gitmeyeceğine söz veren aynı kadın, bize boktan bir not bıraktıktan sonra bir amcığın elini tutarak buradan çıkıp gitti!" Hırslıyor. "Şu Jessie mi? O lanet bir yılan ve sikip attı ve hepimiz bunu göremeyecek kadar sarhoştuk," diye öfkeleniyor.

Başımı öfkeyle sallıyorum. Söylediklerinin mantıklı olduğunu biliyorum ama doğru olduğunu kabul etmek istemiyorum. Dönüp Mikey ve Liam'a bakıyorum. Onlar da Jessie'ye en az benim kadar . İkisi de konuşmadan bana bakıyorlar.

"Liam?" Sessizliğe daha dayanamadığımda söylüyorum.

"Bilmiyorum kardeşim," diyor omuz silkerek. "Shane . Onu buradan çıkarken gördün." Nefesimi çektim. Onca insan arasından onun beni destekleyebileceğini düşündüm.

"Mikey?" Denedim.

"Hey, yaptığı şey için iyi bir açıklaması olma ihtimali olmadığını söylemiyoruz, ancak şu anda pek olası görünmüyor, değil mi?"

"aşkına!" Tıslıyorum.

"Conor!" Shane tersledi. "O evi gördün. Kaldığı odayı. Orada bir misafirdi, mahkûm değil! Sebepleri ne olursa olsun, kendi gitti. Bu gerçekten kaçış yok."

Ağabeyimin yüzüne bakıyorum. yargılarına her zaman güvenmişimdir ve bu konuda haklı olma ihtimalini de kabul ediyorum. Ama bana, hepimize yalan söylediğine kendimi inandıramam.

Çünkü buna dayanabileceğimi sanmıyorum. Ve bana Shane'in doğru söylediğini söylerse ona yapabileceklerimden korkuyorum. Shane'in ya da herhangi birimizin ona yapabileceklerinden korkuyorum.

"Ben burada bekleyeceğim. Onu kontrol edeceğim ve ..." Shane teklif ediyor. "Ne yapacaksın?" Kaşlarımı çatarak soruyorum.

"Onunla konuşacağım. Ona zarar vermeyeceğim. Söz veriyorum. Tabii önce o bana ." "O zaman burada kalacağım. Onunla konuşacağım!" İtiraz ediyorum.

Shane sanki ondan böbreğini vermesini istemişim gibi bana bakıyor. Aslında, muhtemelen bana hayati organlarından birini vermeye daha açık . "Sikeyim hayır! olmaz!"

"Neden olmasın?"

"Çünkü onun yanında sana güvenilmez." "Ne?"

Ona kaşlarımı çatıyorum ama o ediyor.

"Hiçbiriniz yapamazsınız. Hepinizi siklerinizle düşündürüyor. Birinizin onu sikmesi ya da bırakması için on dakika veriyorum!"

Liam ve Mikey başlarıyla onaylıyorlar ama ben yumruğumu onun başının yanındaki kapıya vuruyorum. "Yani bana güvenmediğini mi söylüyorsun?" Hırlıyorum.

"Jessie'nin etrafında mı? Hayır,"

hırladı. "Belki de sana güvenmiyorumdur!"

"Yapılması gerekeni yapmaya istekli olan tek kişi benim ve bunu sen de biliyorsun Conor."

"İşte ben de bundan . Sen de doğru düşünemiyorsun, Shane. Onun bize ihanet ettiğine inanıyorsun ve başka bir alternatifi düşünmek bile istemiyorsun."

Liam arkamızdan sakince, "Birbirinizin boğazına sarılırsanız ikiniz de oraya giremezsiniz," diyor.

"Aynen öyle. Siz üçünüz daireye çıkın, ben aşağıda bekleyeceğim," diyor Shane omzumun üzerinden ona. "Uyandığında ne dediğini sana bildiririm. Ona elimi bile sürmeyeceğim."

"Tamam," diye Liam. " için sorun olur mu, Con?" Elini omzuma koyarak soruyor. En küçük kardeşimin bir duruma sükûnet getirme konusunda hiç anlayamadığım bir tarzı var. Belki de sesinin tonundaki bir şeydir, ama onunla ilgili bir şey, başka hiç kimsenin yapamayacağı şekilde içimizdeki şeye dokunuyor.

"Her neyse," diye tersliyorum, çünkü Shane haklı. Jessie'nin yanında kendime güvenebileceğimden de emin değilim. "Güzel," diye güven verici bir şekilde gülümsüyor Shane ve ben de ona bir şey olmasına izin vermeyeceğine güveniyorum. At

En azından şimdilik.

CHAPTER 6

Ginleyerek yan döndüm. Nabzım şakaklarımda zonkluyor ve ağzım o kadar kuru ki zar zor yutkunabiliyorum. Birden Conor'ın yüzünün görüntüsü zihnimde beliriyor. O buradaydı. Babamın evinde. biri vardı. Hatırladığım son şey, bir el ağzımı kapatırken Conor'ın yüzündeki ifadeydi.

Gözlerimi açtım. Hangi cehennemdeyim ben? Oda küçük ve loş. Hiç pencere yok. Küçük, paslanmaz çelikten bir tuvalet bir köşede, yattığım yatağın yaklaşık bir metre uzağında duruyor; çelik bir iskelet üzerinde çıplak bir şilteden başka bir şey değil. yönümü bulmaya çalışırken kalbim göğsümde hızla çarpıyor, göğüs kafesime vuruyor.

"Tam zamanında. Hiç düşünmeye başlamıştım," diye homurdanan tanıdık bir ses duyuyorum karanlık bir köşeden. Başımı sese doğru çeviriyorum ve çıkışı engelleyen devasa çelik kapıyı fark ediyorum.

"Shane?" Mırıldanıyorum, sesim sıvı eksikliğinden boğuk çıkıyor. Ne zamandır buradayım?

"Neredeyim

I?"

"Kimin için çalışıyorsun Jessie?" diye hırlıyor.

Ağzımın üzerindeki elinin anısı duyularımı doldururken ona göz kırpmıyorum. Bu o, benim Conor'la babamın evinde. Tabii ki öyleydi. Onun teninin benimkine dokunuşunu nerede olsa tanırdım. "Bana ilaç mı verdin?"

"Kimin için çalışıyorsun?" diye tekrarlıyor.

"Neredeyim ben, Shane? Ne haltlar ?" Talep ediyorum ama sesimdeki titreme duyulabiliyor. "Kurt burada mı?" Gözlerim küçük alanda gezinirken nefes nefese kalıyorum.

"Benimle kafa bulmaya çalışma," diye hırlıyor. "Sana lanet olası bir soru sordum."

Ona geri dönüyorum. "Ben de sana bazı sorular sordum! Ve onlara cevap verene kadar benden tek kelime daha ." Ona ters ters baktım.

Hızla ayağa kalkıyor, oturduğu sandalyeyi duvara doğru itiyor ve ben irkilerek yatağa geri çekiliyorum. durdu, eğildi ve güçlü ellerinden birini boğazıma dolamadan önce yüzünü yüzüme yaklaştırdı. "Sakin beni sınaama Jessie, yoksa boynunu bir dal gibi kırarım."

O kadar koyu ki artık yeşil görünmeyen gözlerine bakıyorum. Sessizce, bunu yapması için ona meydan okuyorum. Bu saçmalığı hayatım boyunca yeterince yaşadım. Bir daha onun gibi adamların merhametine kalmayacak mıyım? Daha birkaç gün önce beni sevdiğini ona tamamen inanmış olmam ne kadar da ironik.

"Onunla buradan çıktığında onlara ne yaptığın hakkında bir fikrin var mı?" diye tükürüyor, yüzü ve sesi öylesine zehir dolu ki ondan uzaklaşıyorum. Neden ayrılışım canımı yakmış gibi davranıyor?

Onlar mı? Sanki başından beri bana ihanet etmeyi planlamıyorlarmış gibi. Kardeşleri nerede? Planladıkları şeyden sonra benimle yüzleşecek cesaretleri yok mu?

Shane elini boğazımda sıkıyor ve ben de gözlerimi kapatıp en kötüsünü yapmasını bekliyorum. Tüm bunlardan çok yorulmuştum. Birkaç saniye sonra elini bırakıyor ve beni yatağa uzanana kadar geriye itiyor. Kıpırdamadan yatıyorum ve çelik kapıyı açıp arkasından çarparak kapatmadan önce odanın geçen ayak seslerini dinliyorum. Gözlerimi açmadan önce gerçekten gittiğinden emin olmak için bir süre sessizliği dinliyorum.

CHAPTER 7

A Mikey yemek pişirmekle meşgulken Conor mutfakta bir aşağı bir yukarı atıyor. Birkaç dakikada bir oturup cep telefonunu çıkarıyor, bir şeylere odaklanmaya çalışıyor ama bu uzun sürmüyor. Shane'den haber odada gerginlik hakim.

"Şimdiye kadar uyanmış olmalı," diye bağıyor Conor.

"Shane'in en kısa zamanda bize haber vereceğinden eminim," diyorum.

"Öyle mi düşünüyorsun?" Conor sandalyesini geriye itip buzdolabına doğru yürür ve bir bira çıkarıp kapağını kapatarak çöpe atar.

"Ona zarar vermeyecek, Con. Önce konuşmadan hiçbir şey yapmayacak. Bunu biliyorsun." Ona kaşlarımı çatıyorum.

"Ama doğru düşünemiyor Liam. Son birkaç gündür nasıl olduğunu gördün. Ona o kadar öfkeli ki, ya..." Conor birasından uzun bir yudum aldıktan sonra pencereye doğru yürür ve New York silüetine bakar.

Mikey'e bakıyorum, o da omuzlarını silkip yemek yapmaya devam ediyor. Son yıllarda Shane ve Conor'ın bu kadar anlaşmazlığa düştüğü bir zaman hatırlamıyorum. Genellikle her konuda aynı fikirde olurlar ve bir konuda karşıt taraflarda olmaları varlığımızın tüm dengesini bozuyor.

Patron Shane. Bu inkar edilemez ve tartışılmaz bir gerçek. Conor onun ikincisidir.

Mikey ve ben zor kararları zorunda olmayan kişiler olmaktan keyif alıyoruz, çünkü işimiz söz konusu olduğunda asla eşit ortaklarımız gibi hissettirilmiyoruz. Her iki ağabeyime de bu işi benden ya da ikizimden daha iyi yapabilecekleri konusunda güveniyorum. Bu yüzden, genellikle oldukları gibi uyumlu bir ekip gibi davranmadıklarında bu beni huzursuz ediyor.

Mikey sık sık şakayla karışık onlardan "millet" bahsediyor ve ben de ne demek istediğini anlıyorum. Eğer ailemle ya da çocukluğumla ilgili mutlu anılarım olsaydı, sanırım bu durumu çocukların anne ve babaları tartıştığında benzetebilirdim.

Mutfağa doğru yürüyorum ve Conor'ın yanında duruyorum. "Neden bu konuda onunla bu kadar çok mücadele ediyorsun?" Kaşlarını çatarak bana döndü. "Sen neden etmiyorsun?"

"Bizi terk etti, Conor. Bize verdiği onca sözden sonra. Ona söylediğimiz her şeyden sonra. Öylece çekip gitti."

Yüzü yumuşuyor ve tekrar pencereye dönüyor. "Bir nedeni olmalı Liam."

"Umarım öyledir. Kim bilir? Belki de şu anda aşağıda ona her şeyi açıklıyordur?"

Conor homurdanır ve birasından bir yudum daha alır.

"Onu içeri alması için ne gerektiğini biliyorsun Con. Onu ne kadar mutlu ettiğini gördün. Ve sen

insanların onunla sadece bir şansı olduğunu biliyorum. Bunu nasıl atlatacağımı anlamıyorum."

Conor başını öne eğerken iç çekerek, "Biliyorum," diyor. "Anlamadığım şey de bu Liam. Ona ulaşmak için çok uğraştı. Sonunda başardığında da çok mutlu oldu. O sabah gitmeden önce gülümsüyordu. Bize sanki bütün dünyası bizmişiz gibi baktı. Eğer bu doğru değilse, oyun planı neydi?"

"Parmak izlerini güvenlik sistemine yerleştirdiğimiz gün ayrıldı. Bu bir tesadüf olamaz, Con."

Başını sallar. "Ama onun ne kadar iyi olduğunu gördün Liam. Güvenlik sistemimiz ne kadar sofistike olursa olsun, onu bir günde hackleyebilirdi."

Elimi omzuna koyuyorum ve buna nasıl cevap vereceğimi bilemiyorum çünkü haklı olduğu bir nokta var. "Peki, o zaman ne olabilirdi?"

"Bilmiyorum," diye geçiriyor. "Ama makul bir açıklaması olmalı, çünkü eğer , ne olacak? Hepimizi kendine çekti ve ne için ona aşık etti? Basit bir zalimlik için mi? Ve ben buna inanamıyorum."

Ağabeyime bakıyorum ve yüzündeki acıyı görüyorum. yeri ve Jessie'nin hâlâ düşündüğümüz kişi inanma ihtiyacını anlıyorum. Ama ya değilse? "Ya bir açıklaması yoksa Con? Bunu hiç düşündün mü? Ne yapacaksın?"

Tekrar bana döndü ve gözlerinde bir daha asla görmemeyi umduğum o lanetli bakış geri geldi. "Elbette bunu düşündüm. Ama ne yapacağımı düşünemiyorum çünkü bu beni çok korkutuyor. Ona yapacaklarından çok korkuyorum. Benim ona yapabileceklerimden Liam."

Yutkunuyorum. Ona verecek cevabım yok. Umarım Jessie' vardır. Ama ona bir şey önerebilirim. "Kendinden nefret bir şey yapmana izin vermeyeceğime söz veriyorum. Tamam mı?" Bir kolumu boynuna doladım ve onu kendime çektim.

"Evet," diye geçiriyor.

"İkiniz yemek için hazır mısınız?" Mikey mutfağın öbür ucundan bağırarak o anı böldü.

Conor, "Aç değilim," diye karşılık verir.

"Ne? Bunu yapmak için bir saat harcadım. Ve bu senin favorin. Yemelisin, Con," diye Mikey. "Adam haklı," diye ekliyorum.

Birasının son damlasını da yudumlarken "Peki," diye tersliyor.

Masaya doğru ilerlerken Shane odaya giriyor ve hepimiz beklentiyle ona bakıyoruz. Gözlerim yüzünü ve vücudunu tarıyor, aşağıda neler olmuş olabileceğine dair herhangi bir ipucu arıyor. Üstü başı kan içinde değil, bu da bir şeydir.

"Uyanık mı?" Conor sorar.

Shane odayı geçip masaya otururken başını sallayarak "Evet," diyor. "Ve?" diye soruyorum.

"Konuşmayacak," diye .

"Hiçbir şey söylemedi mi?" Conor ona kaşlarını çatar.

"Aptal numarası yaptı. Kimin için çalıştığını söylemedi. Sonra da Kurt'un burada olmasıyla ilgili bir şeyler söyledi."

"Kurt mu?" Conor onun sözünü keser.

Shane, Mikey'ye bakarken umursamaz bir tavırla, "Evet," der. "Akşam yemeğinde ne var?" diye sorar. Conor'ın tüm vücudu öfkeyle titrer. "Yemeği unut. Mikey'e ne dedi o?"

Kurt mu?" Conor bağırır.

Shane ona döndü ve öyle sert baktı ki neredeyse yapacaktım. Çocukluğumuzdan beri hiçbirimize böyle görmemiştim. "Burada olup olmadığını sordu. Kurban kartını oynuyor,

Conor," diye hırılıyor. "Onun için üzölmemizi sağlamaya çalışıyor. Muhtemelen başından beri Kurt'u beceriyordu."

"Siktir , Shane!" Conor yumruğunu masaya vururken hırılıyor. Shane sandalyesini geriye itiyor, ellerini masaya koyuyor ve Conor'a doğru eğiliyor, ikisi birbirlerine dik dik bakıyor ve odadaki gerilim rahatsız edici olmaktan çıkıp dayanılmaz bir hal alıyor. Burada şiddetli bir boşanmanın ortasındaki çocuk gibi hissediyorum.

En iyi kararına rağmen masanın ortasında ve her birinin koluna bir elimi koyuyorum. "Muhtemelen ona verdiğimiz ilaçlar yüzünden hâlâ kafası karışık. Neden hepimiz bir şeyler yemiyoruz ve sonra birimiz onunla tekrar konuşabilir?"

"Konuşan tek kişi ben olacağım," diye tersliyor Shane.

"Kimse de buna itiraz etmeyecek. O yüzden sakinleşip oturur musun?" diyorum Shane'e. Sonra da ağzından köpükler saçan Conor'a dönüyorum ve kardeşlerimi görmek beni kahrediyor. Lanet olsun Jessie, hepimizi bu bulaştırmak için iyi bir sebebin olsa iyi olur. "Con. yemek yiyelim, olur mu?"

Birkaç saniye sürüyor ama ikisi geri dönüp masaya oturuyor ve kusursuz bir zamanlamayla Mikey masaya kocaman bir kase acı biber getiriyor. Umarım ekstra özel bir tarif yapmıştır ve o kadar acıdır ki, birkaç lokma yedikten sonra hiçbirimiz fazla konuşamayız.

CHAPTER 8

I Bu küçük hücrede ne kadar kaldığım hakkında hiçbir fikrim yok. Kardeşlerin binasının bodrumunda olduğundan şüpheleniyorum çünkü ara sıra üst kattaki kulüpten gelen bas duyuyorum. Buraya geldiğimden beri çoğunlukla uyudum, şüphesiz piçler beni uyuşturduğu için. Ama

Şaşırtıcı bir şekilde, kafam günlerdir olmadığı kadar berrak görünüyor.

Yere baktığımda yatağın yanındaki tepside bir şişe su ve önceden paketlenmiş bir sandviç olduğunu fark ediyorum. Shane getirmiş olmalı, çünkü buraya geldiğimden beri gördüğüm tek kişi o. İlk uyandığımda ve birkaç kez daha kapının yanında durup bana saatlerce süren sorular Her seferinde o benimkileri yanıtlayana kadar hiçbirine cevap vermeyi reddettim. Görünüşe göre soru sorma fırsatı bulabileceğim tek kişi , çünkü kardeşlerinin benimle yüzleşecek cesaretleri olmadığı açık.

Kapı kolunun tıkırtısı, devasa çelik parçasının açıldığını görmek için tam zamanında kafamı kaldırmama neden oluyor. Odaya bir kez daha Shane giriyor ve yüzünü görür görmez ona kaşlarımı çatıyorum.

"Neden beni burada kilitli tutuyorsun?" Ona hırladım.

Kapıyı arkasından tekmeleyerek kapattı ve sonra bana doğru yürüdü. "Nedenini biliyorsun," diye hırılıyor bana. "Çünkü sen bir yalancısın ve sana güvenmiyorum."

"Ben bir yalancı mıyım? Bunu senden duymak çok güzel."

Bana doğru ilerlerken burun delikleri alevleniyor ve öfkesi bir fırından yayılan ısı gibi ondan yayılıyor. "İtme lan beni!" diye hırılıyor.

Yataktan atlayıp ona doğru yaklaşıyorum, parmak uçlarımda yükseliyorum, böylece yüzümü mümkün olduğunca onunkine yaklaştırebiliyorum. "Yoksa ne olur, Shane?" diye bağıriyorum.

Kocaman ellerinden birini boğazıma doluyor. "Eskiden seni becerdiğim için boynunu kırmayacağımı mı sanıyorsun Jessica?" diye tıslıyor.

"Oh, yapmayacağını biliyorum. Ölüyken pek işinize yaramam, değil mi?"

"Şu anda canlı olarak da işime yaramazsın. O yüzden bana bilmek istediklerimi söyle yoksa seni ömrünün sonuna kadar bu pis odada çürümeye terk ederim."

Bunu o kadar inanarak söylüyor ki ona inanıyorum. Birdenbire, beni Kurt'a teslim etmek için beklerken kalan günlerimi bu küçük hücrede geçirme ihtimali içimi öfke ve dehşetle dolduruyor.

"Bırak gideyim, Shane. Lütfen?" Boğazımdaki kavramasını sıkılaştırırken yalvarıyorum. "Eğer bir şey hissedersen..."

Sözlerim onda bir şalter indirmiş gibi görünüyor ve yeşil gözleri kömür siyah olana kadar kararıyor. "Sakin buna cüret etme!" diye tıslıyor. "Yaptığın şeyden sonra sana karşı nefretten başka bir şey hissedebileceğimi mi sanıyorsun?"

Yaptığım şeyden sonra mı? O gerçek mi? Seçeneklerimin hızla tükendiğini ve tek silahı kullanmaktan başka çarem olmadığını fark ettiğimde derin bir nefes alıyorum. Gözlerinin içine bakıyorum ve bedenimi onunkine yaklaştırıyorum. Yarı sertleşmiş durumda ve en azından bir parçasının bana her zaman olduğu gibi karşılık vermesi beni rahatlatıyor. "Görünüşe göre bir parçan bir şeyler hissediyor," diye mırıldanıyorum büyüyen ereksiyonu karnıma baskı yaparken.

"Aletimin senin amına gömülmenin nasıl bir şey hatırlıyor olması sana karşı bir şey hissettiğim anlamına gelmez. Hoşlanmadığım bir sürü insanla yattım."

"Ben de!" Gözlerimi ona ve şu anda ondan kadar nefret etsem de, bedenim eskiden bana ne kadar iyi hissettirdiğini çok iyi hatırlıyor. Beni sevdiğine nasıl ikna ettiğini.

"Bundan şüphem yok," diye tükürüyor. "Çünkü sen yalancı bir fahişesin!"

Boğazımdaki tutuşunu bırakıyor ve ben de yüzünü pençeleyerek ona doğru hamle yapıyorum. Dudağını çiziyorum ama gerçek bir zarar vermeden önce bileklerimi yakalıyor, beni döndürüyor ve büyük gövdesinin ağırlığıyla duvara sabitlenene kadar duvara doğru itiyor. Aletinin kıcımı dürttüğünü hissediyorum ve bir iniltiyi bastırıyorum. Onun yakınlığı bacaklarımı titretiyor, kokusu ve parmaklarının tenimdeki hissi duyularıma doluyor ve ıslak sıcaklığın arasında birikmeye başlamasına neden oluyor.

"Eminim şu anda ıslanmışsındır," diye kulağıma hırlıyor. "Çünkü müsait olan her siki alacaksın. Değil mi?"

Eli geceliğimin altına uzanıyor ve ben bir nefes çekiyorum. "Hayır Shane, yapma" diye nefes alıyorum çünkü beni kendisi için hazır bulacak ve bedenimin onunkine hâlâ bu şekilde tepki verdiğini fark etmesine dayanamıyorum. Külotumu bir tarafa çekiyor ve parmaklarını kaygan kıvrımlarımın arasından geçiriyor. "Sırılsıklam!" diye tıslıyor kulağıma. "Sikimi , değil mi?"

"Siktir git!" Parmakları klitorisimin üzerinde kayarken ve sıkıca ovarken yarı tıslıyor, yarı inliyorum. "Eskiden benim için ne kadar sert boşaldığını hatırlıyor musun?" diye alay ediyor.

"Hepsini ben uydurdum!"

Tenime karşı kıkırdıyor. "Sen bile o kadar iyi değilsin Jessica. Seni hemen şimdi boşaltacağım. Tam buraya. Sikimin her yerine. Ve bunun için benden nefret edeceksin."

Bileklerimi serbest bırakıyor ve kemerinin ve fermuarının açılışının tanıdık sesini duyuyorum, bu da omurgamda bir zevk ve beklenti titremesine neden oluyor. Bu onu taşaklarından dirsekleyip kaçma şansım olabilirdi. Ama ben bunu istiyorum. Bir şeyler hissetmek istiyorum. Onu hissetmek istiyorum. Ondan nefret etmek istiyorum ama vücudum onun için . Bu yüzden burada nefes nefese beni becermesini bekliyorum. Birkaç saniye sonra geceliğimin altına uzanıyor, ellerini külotumun içine sokuyor ve parçalanmış malzemeyi yere atmadan önce tenimin üzerinde kabaca yırtıyor. Sonra dizlerini büküyor ve kendini itiyor, duvarlarımın onun etrafında kenetlenmesini sağlıyor.

"Siktir!" diye tıslıyor boynuma karşı. "Amin sikime bayılıyor, Hacker."

Beni duvara çivilediğinde bir iniltiyi bastırmak için dudağımı ısırıyorum, eli etrafıma uzanıyor ve klitorisimi ovuyor, tüm vücudumu ısı ve enerjiyle titretiyor. Nefeslerimiz boğuk ve düzensiz. Küçük, havasız odada vücutlarımız terden boncuk boncuk oluyor. İçimde tanıdık zevk dalgaları oluşmaya başladığında yanağımın ısırıyorum. Lanet olsun ve kocaman sikine. Ne kadar haykırmak istesem de ağzımı kapatıyorum. Boşaldığımı duyma zevkini ona reddediyorum.

Sınırdı olduğumu fark ediyor ve bedenimi bu kadar iyi tanımasından nefret ediyorum. "Adımı söyle," diye dişlerini boynumun narin derisinde gezdiriyor ve içimde zevk titreşimleri yaratıyor.

"Hayır!" Tıslıyorum.

Daha derine itiyor, içimdeki tatlı noktaya sürtünüyor ve bacaklarımı titretiyor

şiddetle. "Söyle. Benim. Adımı." Boştaki eli göğüslerimden birine uzanıp avucunun içinde kabaca yoğururken, her kelimeyle içime daha derin emrediyor.

"Siktir git," diye inliyorum o mükemmel noktalara odaklanmaya devam ederken. "Adımı söyle, ben de boşalmana izin vereyim."

Başımı sallıyorum. Bunu yapmayacağım.

Ondan nefret ediyorum. Ama etmiyorum.

"Lanet olsun! Shane!" İnliyorum ve dişlerini boynuma geçiriyor, bana dokunduğu her yerdeki baskıyı artırıyor, ta ki ben onun etrafında parçalanana kadar, o kadar titriyorum ki beni dik tutmak zorunda kalıyor.

Vücudumu duvara yaslayıp beni dölleriyile doldururken benim orgazmım onu da gibi görünüyor.

"Siktir, Jessie!" diye tıslıyor ve sonra beni bırakıyor, fermuarını çekip kemerini bağlamadan önce geriye doğru sendeliyor.

Arkamı dönüp onu izliyorum. Vücudumda o kadar çok duygu var ki başa çıkacağımı bilemiyorum. Aptalca, onunla bir tür bağ kurmayı umuyorum ama bana bakmıyor bile. Bunun hiçbir anlamı olamaz. İki beden, bir şey bunu birlikte yapmazlar, değil mi?

Ama bana bir bakmadı. Onun yerine odadan çıkıp kapıyı arkasından kapatıyor ve bu kalbimi yerinden söküp atıyor. On yıl içinde çoğu insanın bir ömür boyu yaşayacağından daha fazla acıya, aşağılanmaya ve eziyete ama kendimi hiç şu anki kadar boş ve değersiz hissetmemiştim.

Ben onun için bir hiçim. Artık kimse için bir hiçim. Babam bile tanıdığım adamdan çok değişti. Konuşmayan, sorgulamayan ya da ona hiçbir şekilde meydan okumayan bir kız istiyor. Ona torun verecek ve bir gram sorun çıkarmayacak bir kız. Ve bu kesinlikle ben değilim.

Soğuk taş zemine oturana kadar duvardan aşağı ve sessizce hıçkırmaya başlıyorum.

CHAPTER 9

M

Kapıya doğru arkamdan kapatırken kan gürlüyor. Alnımı soğuk çeliğe bastırarak bir ciğer dolusu hava emiyorum.

Az önce ne halt ben?

Kardeşlerimi Jessie'yle benim ilgilenmeme izin vermeleri konusunda ikna ettim, çünkü ellerini ondan uzak tutacaklarına güvenmiyorum ve açıkçası ben güvenemiyorum. Onunla beş dakika yalnız kaldım ve parmaklarım ve sikim onun içindeydi. Ve lanet olsun, onu o yatağa atıp tadına bakmak istedim ve biliyorum ki o da bana izin verirdi.

her ne , vücudu hala benimkine her zamanki gibi tepki veriyor. Onun tatlı amını yediğim onca zamanın anıları beni bunaltırken gözlerimi kapatıyorum. Adımı her inleyişinde. Bana beni sevdiğini söylediği zamanlar. Gözlerimin içine bakıp bizi asla terk etmeyeceğine yemin ettiği zamanlar. Ve ben ona inandım.

Yalancı!

Nefesimi düzene sokmaya çalışırken nabzım hızla atıyor ve kalbim çarpıyor. Jessica Romanov'un üzerimde açıklayamadığım bir etkisi var. Sahip olduğum her şeyle ondan nefret etmek istesem de, ona karşı koyamıyorum. Dilimi alt dudağımın üzerinde gezdirirken, beni çizdiği yerdeki kanın tadını alıyorum. Bilinçsizce elimi kaldırıyorum ve iki parmağımı küçük kesiğin üzerine sürüyorum ve anında pişman oluyorum çünkü onun tadını üzerimde hissediyorum ve kan doğrudan sikime geri akıyor.

Neden bizimle konuşmuyorsun, Jessie? Bize bunun büyük bir yanlış anlaşılma olduğunu söyle ki tekrar nefes alabileyim.

Ama yapmayacak. Çünkü yapamaz. O bir yalancı ve manipülatör. Ve eğer şimdi benimle konuşmazsa, zaman ona karşı biraz daha sert olmam gerekecek.

Kendimi kapıdan geri iterek bodrumdan asansöre doğru yürüyorum. Conor bu gece için şehir dışında, da bana Jessie'nin sınırlarını biraz daha test etmek için mükemmel bir fırsat veriyor, çünkü ikizlere önermek üzere olduğum şeyi asla kabul etmeyecektir.

İkizleri mutfakta buluyorum. Mikey yemek hazırlıyor, Liam ise adada oturmuş cep telefonunu . İçeri girdiğimde ikisi de başını kaldırıp bakıyor ve az önce aşağıda olanları yüzümde görüp göremeyeceklerini merak ediyorum. Ya da çok yaklaşırsam üzerimde onun kokusunu alıp almayacaklarını.

"O nasıl?" Liam az önce ne yaptığımı biliyormuş gibi gözlerini bana dikerek soruyor. "Hâlâ konuşmuyor," diye omuz silkerek cevap veriyorum ve buzdolabına gidip bir şişe su çıkarıyorum.

"Kahretsin! Hâlâ mı?" Mikey ocağa bakmadan önce kaşlarını çatıyor. "Ona yemek hazırlayayım

mi?"

"Hayır!" Uzun bir su içmeden önce söylüyorum. "Eğer konuşmayı reddediyorsa, o zaman belki de fazla nazik davranıyoruzdur?"

"Çok mu iyi? Bir yatak ve tuvaletten başka bir şeyin olmadığı küçük bir odaya kapatılmış. Tam olarak nasıl iyi davranmış oluyoruz?" Liam tersledi.

"Yemek ve su alıyor. İki gündür burada ve ona benimle konuşması için pek fırsat verdim. Belki de ihtiyacı olan şey biraz kendine zaman ayırmaktır?"

"Ne öneriyorsun?" Mikey diyor ki.

"Nerede olduğunu, ne yaptığını ve tek çıkış yolunun bizimle konuşmak olduğunu düşünmek için tek başına yirmi dört saat."

"Yiyecek ve su olmadan mı?" Liam

soruyor. Yanıt olarak başımı

sallıyorum.

"Siktir, Shane!" diye tıslıyor.

"Sadece bir gün, Liam. Aşağıda biraz suyu var ve açlıktan ölmeyecek."

Mikey alçak sesle ısıklık çalarak ve kaşlarını kaldırarak, "Conor bundan hiç memnun olmazdı," diyor.

"Conor burada değil. Ayrıca, son baktığımda buralarda yetkili kişi bendim." Liam başını

sallayarak, "Onu şekilde bıraktığımız için bizden nefret edecek," diyor.

Mikey'ye dönmeden önce ona, "Zaten bizden nefret ediyor, evlat," diye hatırlatıyorum. "Yemek ne zaman?" "Yirmi dakika," diye yanıtlıyor.

"Güzel. O zaman yirmi dakika içinde dönerim. Duş almam lazım," diyorum, nedenini sormalarına fırsat vermeden. Onun kokusunu üzerimden atmam gerekiyor çünkü bu beni deli ediyor.

Yapmak istediğim son şey Jessie'yi orada tek başına bırakmak. Onu buraya getirip yatağıma bağlamayı ve sonsuza dek orada tutmayı tercih ederim. Ama onun yalanlarına tekrar kanmayacağım konusunda kendime güvenmiyorum. Ve eğer bana ulaşamazsa, onun yerine kardeşlerimden birine . Çünkü hepimiz onun etrafında penislerimizle düşünüyoruz.

Kendime bunu söylüyorum ama gerçek çok daha yıkıcı. Hepimiz ona kalbimizi verdik. Ona her şeyimizi verdik ve o bunu yüzümüze vurdu. Ve ne bahane bulursa . Kardeşlerimi hangi yalanlarla ikna ederse etsin, onu asla affetmeyeceğim.

CHAPTER 10

IShane gideli birkaç saat olmuş gibi görünüyor ve karnımdaki kramplar kısa bir süre sonra başladı. İlk başta seks yüzünden mi oluştuğunu merak ettim. Çok sert değildi, en azından Shane'in standartlarına göre, ama giderek güçleniyorlardı ve daha güçlü. Bacaklarımın arasındaki ılık, yapışkan ıslaklığı hissettiğimde yüksek sesle inliyorum ve reglimin birkaç gün erken başladığını ve mümkün olan en kötü zamanda gelmeyi seçtiğini fark ediyorum. Shane onları kopardığından beri lanet olası bir külotum bile yok. Sadece bu aptal gecelik. Yatağın üzerinde kanı emecek bir çarşaf bile yok. O ya da kardeşlerinden biri tekrar ziyarete layık olduğuma karar verene kadar o berbat, rahatsız tuvalette öylece oturamam.

Odayı geçip yumruklarımınla kapıya vuruyorum. "Hey. Birinizle konuşmam gerek." Bağırıyorum. Cevap yok.

"Hey. Lütfen? Bazı şeylere ihtiyacım var. Buram kanıyor."

Hala cevap yok. Lanet olsun! Herhangi birinin orada olup olmadığını bile bilmiyorum.

Kapıya vurmaya devam ediyorum, sesim kısılana ve parmak eklemlerim morarana kadar bağırıyorum. Kimse gelmiyor. anda kanamam çok şiddetli ve akışı durdurmak için yapabileceğim hiçbir şey yok. Yatağa doğru sürünerek uzanıyorum ve tekrar ağlamaya başladığımda bir topun içine kıvrılıyorum. Hayatım hiç bu kadar yalnız hissetmemiştim. Bir zamanlar çok sevdiğimi hissettiğim insanların bana bu şekilde acı çektiğini düşünmek o kadar acı veriyor tek yapmak istediğim uykuya dalmak ve asla uyanmamak.

BİR BAŞLANGIÇLA , soğuk odada titriyorum. Alt tarafım sırlıslık ve yapış yapış. Bu şiltede ne kadar zamandır yattığıma dair hiçbir fikrim yok. Uyuyakalmış olmalıyım ve şimdi her şey kanımla ıslanmış. Ağlamaktan gözlerim ve boğazım acıyor ve o kadar güçsüz hissediyorum ki ayakta durabileceğimi bile sanmıyorum.

Kapı gözlerimi açacak enerjim bile yok.

"Siktir, Red," dediğini duyuyorum ve Mikey olduğunu varsayıyorum çünkü eskiden böyle seslenirdi. Ben.

odaya başka biri giriyor. " ne lan!" diye tısladı ve ben onun Conor olduğunu fark ettim. kalbim neredeyse ikiye bölünüyor. İkisi arasında mırıldanmalar duyuyorum ama ne dediklerini anlayamıyorum ve artık umurumda değil. Ryan kardeşlerin hepsi cehenneme gidebilir.

Aniden hareket ettiğimi hissediyorum ve Conor'ın beni yataktan kaldırdığını fark ettiğimde gözlerim fal taşı gibi açılıyor. geri çekilmeye çalışıyorum ama kolları kocaman ve beni sarmalıyor. "Çek ellerini üzerimden!" Kelimeleri sadece mırıldanabiliyorum çünkü sesim atmaktan ve yardım

istemekten o kadar kısılmış ki.

"Sana zarar vermeyeceğim Jessie," dedi yumuşak bir sesle. "Ama seni gerekiyor."

Onunla savaşıacak gücüm yok, bunun yerine gözlerimi kapatıp beni yeni cehennemim . Beni bodrumdan geçirip asansöre doğru götürürken benzinin ve temiz havanın kokusunu , sonra da bizi içeri sokuyor. Birkaç dakika sonra, beni götüreceği yere vardığımızı işaret eden kapının açılış sesini duyuyorum.

"Ne oluyor lan?" Shane'in yakınlardan gelen sesini duyuyorum ve Conor'ın kolları etrafımda geriliyor ama yine de gözlerimi açmıyorum.

"Ondan uzak dur, Shane," diye homurdanıyor Conor. "O lanet bodruma geri dönmeyecek."

Elimde olmadan küçük bir rahatlama hissettim, çünkü o lanet bodrumdan nefret ediyorum. Ama bu küçük bir rahatlama. Beni lüks içinde tutarlarsa ne olacak? Hâlâ beni Kurt'a geri vermeyi planlıyorlar.

Conor beni dairenin içinde devam ediyor ve gözlerimi açtığımda bizi eski yatak odama götürdüğünü görüyorum. Bu odada paylaştığımız anıları hatırladıkça hıçkırıklara boğuluyorum. Ve her şeye rağmen, Conor'ın güçlü kollarına sarılmak çok sıcak ve tanıdık geliyor.

Biz banyoya doğru ilerlerken Mikey banyodan çıkıyor. "Küvet çalışıyor. Sevdiğin vanilyalı şeyden biraz kullandım, Red," diyor yarı gülümseyerek ve benim aptal yüzüm içgüdüsel olarak gülümsüyor.

"Ayakta durabilir misin?"

Conor soruyor. "Evet."

Beni ayaklarımın üzerine yatırıyor ve sanki yürümeyi yeni öğrenen çocukmuşum gibi kollarını bana doluyor.

"Ben iyiyim," diye . "Sadece regl dönemim. Ama aşağıda bunu durduracak hiçbir şeyim yoktu..." Başımı sallıyorum ve gözyaşlarımı yutuyorum.

"Biliyorum. Özür dilerim," diye fısıldar Conor.

Mikey odadan önce bana endişeli bir bakış atarak, "Ben sizi bırakayım," diyor.

Başım dönüyor ve kendimi sabitlemek için elimi duvara koyuyorum, tertemiz boyanın üzerinde kanlı parmak izleri bırakıyorum.

"İyi olduğuna emin misin?" Conor soruyor.

Eskiden çok sevdiğim yüzüne bakıyorum. Hayır, iyi değilim Conor. Sen ve kardeşlerin beni kaçırdınız ve penceresiz, havasız bir odada çürümeye terk ettiniz, sizi kalpsiz pislikler! Söylemek istediğim buydu ama bunun yerine sadece başımı salladım.

Yutkunurken adam elması boğazında sallanıyor ve pahalı gri takım elbisesinin kanımla kaplandığını fark ediyorum. Ne güzel! Beni hijyenik ürünler bıraktığı için ona hak verdim. "Bütün eşyaların hâlâ burada. Artık bu odada kalabilirsin. sana yiyecek bir şeyler getireceğim."

Ona başımı salladım. "." "Evet. Tabii ki."

"Beni Kurt'a ederken berbat görünmemi istemezsin, değil mi?" Kaşlarını çatarak bana bakıyor ama cevap vermesine fırsat vermiyorum. Dönüp banyoya giriyorum ve kapıyı arkamdan kilitliyorum.

CHAPTER 11

C Jessie'nin yatak odasının kapısını kaybederek dairenin içinden Shane'in ofisine doğru yürüyorum. Kafam sorularla dolup taşıyor. Jessie'nin az önce beni onu Kurt'a teslim etmek istemekle suçladığından oldukça eminim ama şu anda o kadar kızgınım ki mantıklı düşünemiyorum.

Shane'in ofisine girip kapıyı çarpıyorum. Otuz dakika önce eve geldiğimde onu neredeyse yirmi saat boyunca kontrol bile etmeden o boktan odada bıraktığını gördüğümde olduğumdan daha öfkeli olabileceğimi düşünmemiştim. Ama sonra onu o halde buldum. Kanı gördüğümde gerçekten kendine zarar verdiğini düşündüm ve dünyam durdu. Onu kollarıma aldığımda regl olduğunu fark ettim ve hayatım boyunca hiç bu kadar rahatlamamıştım.

Ben masasına doğru ilerlerken Shane başını kaldırıp bana bakıyor. "Onu becerdin mi?" Hırladım.

Bana dik dik devam ediyor, çenesi gergin ve şakağında bir damar zonklıyor, ama alt kattaki odada yırtık külotu açıkça gördüm. Jessie'nin onları kendisinin yırtmadığından eminim.

"Onu becerdin mi?" Bu sefer ben bağırdım.

"Evet," diye tersliyor masasının üzerinden atlayıp ağzına yumruk atmamak için kendimi zor tutuyorum.

"Yani sadece ben ve ikizler ondan uzak durmak zorundayız, öyle mi? Ama canın ne zaman isterse onu becerebilirsin, öyle mi?"

"Birdenbire oldu," diye tersledi, gözlerini öfkeyle bana dikti.

"Ciddi misin? Öylece içine mi düştün?"

"Ne demek istediğimi biliyorsun!"

"Ve sen tarafından kör edildiğimi söylüyorsun. Onunla birkaç dakika geçirdin diye aletini ona gömmekten kendini alamıyor musun? Ve o da bunu kabul etti mi?"

"Tabii ki öyleydi Conor!" diye hırlıyor bana.

"Ne oluyor Shane?" Ben de hırladım. "Onu öylece sikip sonra da nasıl orada bırakırsın? Onu nasıl kontrol etmezsin?"

"İyi, değil mi? Liam adet gördüğünü söyledi. Kanaması olduğunu bilmiyordum. Onu bıraktığımda iyiydi."

"Ama onu neredeyse bütün bir gün ve gece boyunca bıraktın, Shane. her şey . Bunu neden yaptın ki?"

"Başka ne ki Conor? Konuşmayacak. Rus mafyası için çalışıyor ve bize hiçbir cevap vermiyor. Konuşmak için her türlü fırsatı yakaladı ama konuşmayı reddediyor."

"Onlar için çalıştığını bilmiyorsun." Ona hatırlatıyorum.

On dört yaşındayken bütün gece dışarıda kaldıktan sonra eve sarhoş geldiğimde yaptığı gibi bana başını sallıyor. "Konu olunca gözlerin kör oluyor."

Ellerimi masasına koyup öne doğru eğildim. "Ben kör müyüm?" Bağırıyorum. "Bize ihanet etmesinden başka bir olasılığı düşünmeyi reddediyorsun. Bizi terk etmesinin başka nedenleri de var ama sen hiçbirini dinlemiyorsun."

O da ayağa kalkıyor ve öne doğru eğiliyor. "Kız onun lanet elini tutuyordu Conor. Korkmuş ya da tehdit edilmiş gibi görünmüyordu ya da son birkaç gündür bana önerdiğin diğer şeylerin hiçbiri yoktu. Aslında, bizden ayrıldığı için çok heyecanlı görünüyordu."

"Yine de bunu bilmiyorsun."

"Hayır, bilmiyorum," diye hırlıyor. "Ve o bize herhangi bir açıklama yapmayı reddederken, sanırım benim teorim yeterli olacak, değil mi? Belki de neden gittiğini asla anlayamayacağız. Ama kalbimizi söküp attığını biliyorum ve bunun için onu asla affetmeyeceğim."

"Peki, onunla ne yapmayı planlıyorsun?" Arkama yaslanıyorum, kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum. Omuz silkiyor. "Kim bilir."

"Eninde sonunda onu bırakmak zorunda kalacağımızı biliyorsun, değil mi?" "Ne?" diye kaşlarını çatı.

"Eğer burada olmak , o zaman alternatif ne, Shane? Çünkü ona daha fazla zarar vermene ya da onu o bodruma geri göndermene izin verirsem sıçarım."

"Cevap istiyorum Conor. Kendini açıklaması gerekiyor. Neden onunla gittiğini ve burada ne halt ettiğini anlamam gerekiyor."

Kapının çalınmasıyla bölünüyoruz ve Liam'ın açtığını görmek için arkamı dönüyorum. Shane'e "Doktor yolda," diyor.

Shane cevap olarak başını sallar. "Lisa'yı aradın mı?"

Ona soruyorum.

"Liam bana söyleyene kadar ona ne olduğunu bilmiyordum. Yine de onu kontrol ettirsek iyi olur," diyerek omuz silkiyor.

"Evet," diye başımı sallayarak onaylıyorum ve ancak o zaman öfkesinin hissettiği diğer her şeyi maskelediğini fark ediyorum. Onu kaybetmenin acısı. Onu içinde bulduğumuz durumdan duyduğu suçluluk. Shane de onu en az benim kadar seviyor ama bunu asla kabul etmiyor. Ondandır nefret ediyormuş gibi davranmak onun için daha kolay. Keşke ben de ondan nefret edebilseydim. Keşke buradan çıkıp gitmesine izin verebilsem ve yüzünü bir daha görmeyeceğim mutlu olabilsem. Ama bunu yapma düşüncesi midemi bulandırıyor. İçine düştüğümüz bu kâbusa bir çözüm bulmalıyız. Ve yakında.

CHAPTER 12

Lisa'nın Jessie'yi kontrol etmeyi bitirmesini beklerken kardeşlerimin gözlerinin içimi yaktığını hissediyorum. Conor onunla birlikte asansörden çıktığında ve onu kanlar içinde gördüğümde, yemin ederim kalbim duracak gibi oldu. Birkaç korkunç an için kendine zarar verdiğini düşündüm,

ve onu sonsuza dek kaybedeceğimizi düşündüm. Conor bana çok kızmıştı ve onu suçlayamazdım. Kalbimi tekrar çalıştıran Liam'dı, kulağıma fısıldadı ve bana regl olduğunu söyledi. Onu o odada çıplak bir yatak ve birkaç kâğıt mendilden başka bir şey olmadan bıraktığım için kanamayı hiçbir şeyi yoktu.

Önlem olarak Lisa'yı aradım ve Jessie'yi yine de kontrol etmesini istedim. Belki de bu suçluluk duygumu hafifletmenin bir yoluydu, her ne kadar bunu kimseye itiraf etmeyecek olsam da.

Lisa mutfığa doğru yürür ve ağır bir iç çekişle sağlık çantasını masanın üzerine koyar. "O nasıl?" Conor sorar.

"Şu anda uyuyor. Biraz dinlenmek ona iyi gelecektir," diye cevap veriyor ve sesindeki ton ve yüzündeki ifade daha önce hiç görmediğim türden. Lisa ne biliyor ve asla yargılamıyor - en azından genellikle.

"Ne oldu?" Ben soruyorum.

Yüzünü bana dönerken yutkunuyor. "Ona ilaç mı veriyordun?"

"Üç gün önce onu buraya getirdiğimizde sakinleştirici verdik. Neden?" Sanki bana inanıp inanmamaya karar veriyormuş gibi gözlerini bana diyor. "Neden, Lisa?"

Tersliyorum.

"İdrar örneği aldım ve bu kızın vücudunda o kadar çok uyuşturucu var ki, işlevini yerine getirebilmesine şaşırdım."

"Ne gibi?" Conor tersler.

"Her şey! Toksin taramamı bir Noel ağacı gibi aydınlattı. Hangi ?" "gerektirecek bir yerde değil. Peki, bize burada ne anlatıyorsun?" diye sordum. "Eğer bunları ona siz vermediyseniz, belli başka biri vermiş."

"Yani ona ilaç mı veriliyordu?" Mikey soruyor. "Yoksa kendisi mi aldı?" Ben ekliyorum.

Lisa başını sallayarak, "Kendine almak için garip bir kombinasyon," diyor. "Uyuşturucu kullandığını hiç hissetmedim, ya sen?" dördümüze bakıyor ve kardeşlerim başlarını sallıyorlar.

"Bu neden Kurt hakkında çılgınca konuştuğunu açıklar mı?" Conor kaşlarını çatarak şöyle diyor.

"Bu ya da kaçırılıp çok az ışık alan ve ne olacağı hakkında hiçbir fikri olmayan bir hücrede tutulmak.

ona ne olacağını." Lisa tersledi.

Conor sanki çok utanmış gibi gözlerini kapatır.

"Burada neler olduğu hakkında hiçbir fikriniz yok, Doktor. Bu yüzden dikkatli olmanızı öneririm. Ayrıca, Jessie'nin ağzından çıkanların yarısına inanamazsınız," diyorum.

Lisa bana doğru yürüdü ve gözlerimin içine baktı. "İşte bu . Bana hiçbir şey söylemedi. Alt kattaki odadan var çünkü Mikey bana nerede olduğunu gösterdi. Ne kadar kan kaybettiğini bilmek istedim çünkü Conor bana kıyafetlerini gösterdiğinde düşük yaptığından şüphelendim."

"Düşük mü?" Kaşlarımı çatıyorum ve yemin ederim bugün daha fazla sürprizle karşılaşsam kalp krizi geçireceğim.

". Merak etmeyin. HCG seviyeleri normaldi," diyor Lisa ve içimi bir rahatlama kaplıyor. "İnanılmaz derecede ağır regl dönemleri geçiriyor. Ama bana hiçbir şey söylemedi. Hatta neredeyse hiç konuşmadı. Beş ay önce burada gördüğüm kadınla aynı kadın olduğuna inanamıyorum."

"O zamandan beri çok şey oldu."

"Yok artık! Fiziksel olarak yorgun ama iyi. Duygusal olarak o kadar değil. Oyun planınız nedir bilmiyorum ama şu anda savunmasız bir durumda. Bir şeyden korkuyor ama bana ne olduğunu söylemiyor. Dikkatli davranmalısın Shane."

Başım la onaylıyorum ve yüzü yumuşuyor.

"Ona senden korkmasını gerektirecek bir şey olmadığını söyledim. Lütfen beni yalancı çıkarma," diyerek koluma sıcak bir el koydu ve ardından saatine baktı. "Gitmem gereken bir randevum var. Birkaç gün içinde tekrar arayıp nasıl olduğuna bakarım."

"Teşekkürler Lisa," diyorum.

"Her zaman," diye başını sallıyor. "Hoşça kalın çocuklar."

Liam ona asansöre kadar eşlik ediyor ve Lisa'nın az önce açıkladığı şeyi tartışmadan önce onun dönüşünü bekliyoruz. Döndüğünde ilk konuşan Conor oluyor.

"Yani Jessie onu kaçıran kişi tarafından uyuşturuluyordu. Sonra biz de ilaç verdik, kaçırdık ve küçücük bir hücrede yalnız mı bıraktık?" diye hırlıyor.

"Onu kimse almadı. Onu o videoda izlediniz. Buradan çıkıp gidişini izlediniz," diye bağıyorum.

"Adamın elini tutmuş olması başka bir şey olmadığı anlamına gelmez," diye bağıyor.

"O zaman neden bize neler olup bittiğini anlatmıyor? Tek yapması gereken bu," diye hatırlatıyorum ona.

Liam ve Mikey kahvalt ı barına oturdular, Conor'la aramdaki herhangi bir şeye karışmamaları gerektiğini çok iyi biliyorlardı.

"Lisa'yı duydun. Çok korkmuş. Lanet olası bir uyuşturucu kokteylinin etkisindeydi. Sonra ilaç verdik ve kaçırdık Shane," diyor tekrar, sanki bu bilgiyi son yirmi saniyede unutmuşum gibi. "O küçücük hücrede uyandı ve kim bilir ne düşünüyordu. Ve sen neden seninle konuşmadığını merak ? Onun yerine onu siktin, sonra da yirmi saat boyunca yardım bağırarak orada yatmasına izin verdin. Orada kanlar yatmak zorunda kalmasın diye bir şeyler istedin."

"Regl olacağını bilmiyordum Conor."

"Hayır. Ama anlaştığımız gibi onu kontrol etseydin ederdin. Onun düşman olduğuna ikna olmuşsun..."

"Buradan Rus mafyasının başının elini tutarak çıktı!" Ona doğru yaklaşıyorum, yüzüm onunkine birkaç santim yakın.

"Bunu bilemezsin!" diye tıslıyor.

Mikey ya da Liam'ın hareket ettiğini bile görmüyorum ama Liam'ın ellerini omuzlarımda hissediyorum. "Bütün bu durum ," diyor içimdeki bir şeye dokunuyormuş gibi görünen o sessiz ses tonuyla.

bana annemizi hatırlatıyor. "Ama bunu , değil mi? Jessie'ye dinlenmesi için biraz zaman verelim, sonra yarın onunla konuşur ve her şeyi koyarız."

Gerginlik omuzlarımdan kayıyor. Öfkemin suçluluk duygumdan da beslendiğini fark ediyorum. Belki de Jessie'ye karşı çok sert davranmıştım. Ya yaptığı şeyin bir açıklaması varsa? Ama onun bizi terk ettiğini anladıklarında kardeşlerimin yüzlerindeki ifadeyi unutamıyorum. O notu okuduğumda dünyanın nasıl sona erdiğini unutamam. Gözlerimin içine bakıp bizi asla terk etmeyeceğine söz vermişti ve ben de lanet bir aptal gibi ona inanmıştım.

Onu bir aile yaptık ve sanki onun için bir hiçmişiz gibi bizi terk etti. Bunun için onu cezalandırmak istediğimi itiraf edebilirim. Mutlu sonlara inanmıyorum. Bunun tür yanlış anlaşılma olabileceğini ve burada yaşarken bize söylediği her şeyin yalan olmadığını düşünmek çok zor. Kızgın olmak ve onu suçlamak, bize geri dönebileceğini umut etmekten daha kolay.

Conor sessizce, "Eğer burada olmak istemiyorsa, gitmesine izin vermeliyiz, Shane," diyor. "Çünkü alternatifi düşünülemez."

Ona başımı salladım. Onu asla affetmeyeceğim ama onu asla incitemem de. "Hâlâ cevaplar istiyorum." Elini enseme koyuyor. "O zaman . Söz veriyorum."

CHAPTER 13

M

Kapının açılma sesiyle göz kapaklarım çırpınarak açılıyor. Hızla doğrulup gözlerimi ovuşturuyorum ve Conor'ın odaya girip yatağa doğru yürümesini izliyorum.

"Özür dilerim. Seni uyandırmak istememiştim. Sadece bir şeye ihtiyacın var mı diye merak ettim.

Başka?" diye soruyor usulca, sanki artık onun mahkûmu değil de misafiriymişim gibi. "Hayır, böyle iyiyim, teşekkürler," diye mırıldanıyorum.

Komodinın üzerindeki yenmemiş sandviçe ve açılmamış Gatorade şişesine bakıp iç geçirdi. "Bir şeyler yemen ve içmen gerek Jessie."

"Şekeri yedim. Ve musluktan biraz su içtim. Ben iyiyim."

"Neden sandviçi yemedin? Ya da Gatorade'i? Mavi senin favorin."

Odanın loş ışığında ona ters ters bakıyorum. "Zehirli olmadıklarından emin . Gatorade'in üzerindeki mühür kırılmıştı."

"Zehirlenmiş mi?" diye . "Kahretsin, Jessie. Ne oluyor lan?" elini sakalının üzerinde gezdirip başını sallıyor.

" bayılttın ve kaçırdın, Conor!" Ona bağıyorum.

Üst dudağını emiyor ve yatağa yaklaşırken ellerini teslimiyetle kaldırıyor ve sonra o derin, kahverengi gözleriyle bana bakıyor. "Buraya nasıl geldik, Angel?"

"Bana öyle deme," diyorum, gözlerimden yaşlar süzülürken sesim duygusallıktan çatlıyor. "Artık bana böyle hitap ."

Başını öne eğiyor ve birkaç dakika öylece duruyor. Aldığı her nefeste göğsünün inip kalkışını izliyorum ve tek düşünebildiğim onu ne kadar sevdiğim. Onu hala ne kadar sevdiğim. Tam dururken kalbim milyonlarca parçaya ayrılacakmış gibi hissediyorum. Dokunacak kadar yakın ama milyonlarca kilometre uzakta.

"Biraz dinlen Jessie," diyor sonunda, titreten alçak bir hırıltıyla. "Neden?" Tersledim.

Bana dik dik bakıyor, koyu kahverengi gözleri için için yanıyor ve öfkesini kontrol altında tutmaya çalışırken çenesi çalışıyor. Muhtemelen buraya iyi çalışarak geldi. Sanki bana değer veriyormuş gibi davranarak beni tekrar çekebilecekmiş gibi. Beni bodrumdaki o korkunç hücreden kurtardığı gerçeğini paraya çevirmek için. Birkaç saat önce onun kollarına sarılmanın ne kadar güzel olduğunu hatırlayınca sertçe yutkunuyorum. Olan biten her şeye rağmen vücudunun benimkine değen sıcaklığının beni nasıl rahatlattığını.

"Çünkü sana söyledim," diye hırladı sonunda ve arkasını dönüp açık kapıdan içeri girdi.

Yastıklara yaslanıyorum, gözyaşlarımın yanaklarımdan süzülmesine engel olamıyorum. Keşke buraya nasıl geldiğimizi ben de bilseydim.

CHAPTER 14

T Ertesi sabah Conor ve Liam odama gelerek bir aile toplantısına söylediler. Belli ki artık onların ailesi, benim değil. Conor'ın arkasından koridor boyunca yürüyorum, Liam da peşimden geliyor. Yemek salonuna vardığımızda

Oda, Shane ve Mikey masada oturmuş bekliyorlardı ve ben odaya göz atarken yutkunuyorum, en son buraya geldiğimizde ve 'cum yemini' ettiğimizde neler olduğunu hatırlıyorum. Aileye resmen kabul edildiğim geceyi. Ne kadar boktan bir şey olduğu ortaya çıktı.

Masaya ulaştığımda Shane "Otur!" diye emrediyor ve itaatkâr bir köpek yavrusu gibi söyleneni yapıyorum.

Conor ve Liam kardeşlerinin yanına oturuyor ve dördü de bana iş görüşmesine gitmişim gibi bakıyor. Ben de onlara ters ters bakıyorum. Beni korkutmuyorlar.

"Şu bitirelim mi?" Şak diye söyledim.

Shane kaşlarını çatarak elini çenesine götürür ve Mikey sırtır, ama konuşan Conor olur.

"Buradan çıkmak istiyor musun Jessie?" diye sorar.

"Ne düşünüyorsun, pislik?"

"Sana bunun bizi bir yere götürmeyeceğini söylemiştim," diye hırlıyor Shane.

"Dediğim gibi, alternatifimiz ne?" Conor kaşlarını çatıyor ve birden ben de bu alternatifin ne olduğunu merak etmeye başlıyorum. Beni hayatta tutmak için bunca zahmete girdikten sonra beni öldürecekler mi?

Shane bana döndü. "Bugün buradan çıkıp gidebilirsin. Ama buna izin verebilmemiz için bize doğruyu söylemen . Bunun yağmurun yağmamasını istemek gibi şey olduğunun farkındayım ama bazen bunu başarabilirsin, değil mi?"

"Sana yalan söylediğimden bahsedip duruyorsun Shane. Ama ben sadece seninle ilk tanıştığımda kim olduğum konusunda yalan söyledim," diye hırlıyorum ona. "Yalancı olan . Hepiniz ."

Diğer üçü bana kaşlarını çatarken o gözlerini deviriyor.

"Kimin için çalışıyorsun?" Shane soruyor.

"Hiç kimse. Bunu sana

söylemiştim." "Yalan

söylüyorsun."

"Çalışmıyorum! Kimin için çalışıyor ki? Burada ne sanıyorsun, Fort Knox'un kodları falan mı? Yani, paran mı var? Yeterince isterlerse herkes paranı alabilir. Aylardır burada ne işim var benim?"

"O zaman neden Alexei Ivanov'un kalesinde saklanıyordunuz? Rus mafyasının başı?" Shane tersler.

Şaşkınlıkla kaşlarımı çattım. Alexei Ivanov da kim? "Eğer orası onun eviyse, ben de orada biriyle kalıyordum."

"Kim?"

"Seni ."

"Gerçekten mi? Bize bu kadarını borçlu olduğunu düşünmüyor musun Jessie?"

"Sana borçlu muyum? Size hiçbir şey borçlu değilim. Hiçbirinize zarar verecek bir şey yapmadım.

Benden yapmamı istediğiniz işleri yaptım. Hiçbirinizden hiçbir şey istemedim. Yaptığımız şey... Ben asla," Başımı sallıyorum ve cümlemi bitirmiyorum çünkü ne olduğumuzu düşünmek çok acı verici.

"Tanrı aşkına, Jessie. Elini tuttuğun bir Rus'la buradan çıkıp gidiyorsun. Bize kim olduğunu söylemiyorsun ve bir şeylerin peşinde olmadığına inanmamızı mı bekliyorsun?"

"O güne kadar onun varlığından bile haberim yoktu."

Shane kaşlarını çatı. "Ne? Onu tanı mıyordun ve elini tutarak öylece çıkıp gittin öyle mi?

Buna inanmamızı mı bekliyorsunuz?"

Koltuğumda kayıyorum. "Onu uzun zaman önce tanıyordum... Karmaşık bir durum."

"O zaman karmaşıktır Jessie, yoksa yemin ederim kafana bir kurşun sıkırım," diye hırladı Shane.

"O zaman Kurt'tan paranı nasıl alacaksın?" Ona meydan okuyorum. "Sen neden

?" diye kaşlarını çatıyor.

Conor kendi koltuğunda öne doğru eğilirken dudaklarımı birbirine kenetleyip sandalyemde arkama yaslanıyorum. "O her şeyi kaybetmeye değer mi Jessie? Bize kim olduğunu neden onunla gittiğini söylersen buradan çıkıp gidebilirsin." derin kahverengi gözleriyle bana bakıyor ve ben onlara baktığım tüm zamanları ve hissettiğim aşkı hatırlıyorum. Tüm bunlar nasıl oldu da hiçbir anlam ifade etmemeye başladı? Hiç bir şey ifade etti mi? Birdenbire her şeyden çok yoruldum.

Bunu daha fazla yapamam. Çok uzun zamandır savaşıyorum. "Söz veriyor musun?" diye sordum.

"Evet."

Derin bir nefes alıyorum. Artık kime ya da neye inandığımı bilmiyorum ama zaten her şeyimi kaybetmişken kaybedecek neyim var ki? "O benim babam," diye kekelıyorum.

Dördü de ağızları açık bana bakıyor.

"Yani baban Kurt tarafından öldürülen adam değil miydi?" Conor soruyor.

"Evet. Ama ölmedi. Hayatta kaldı."

"Hayır. Bu imkansız. Polis raporlarını gördüm. Yalan söylüyorsun," diye Shane.

"İmkânsız görüldüğünün farkındayım. Ama bu o. Kaçmayı başardı ve bir tür örtbas vardı."

"Jessie!" Shane sözümü kesti. "Kurt'un ona ne yaptığını gördün. Polis raporlarını gördün. Otopsi raporlarını. Baban öldü."

Gözlerimden yaşlar süzülüyor. "Biliyorum. Ama o buradaydı. Kuaförden döndüğüm gün buradaydı. Bunca zamandır beni söyledi." Yanaklarımdaki yaşları silerken burnumu çekiyorum. "Kulağa çılgınca geldiğini biliyorum ama ."

"Ama neden gittin?" Conor soruyor. "Neden bizi beklemedin?"

Onlara zor yutkunuyorum. Sanırım artık her şeyi kabullenmiş durumdayım. "Beni bulmasının sebebinin senin Kurt'a çalışan olduğunu söyledi. Böylece beni ona geri satabilirmişsin."

"Ve sen ona inandın mı?" Conor

tersledi. "O benim babam!"

"Hayır, değil!" Shane kesti.

"Anlamıyorsunuz," diyorum başımı sallayarak. "Öldüğünü sanmıştım. Ve sonra

orada duruyordu. Tam . Şoka girmiştim. Sağlıklı düşünemiyordum. Sonra beni bu şekilde bulduğunu söyledi ve ben... Onu sorgulayacak zamanım olmadı. Gitmemiz gerektiğini söyledi."

"Red," diyor Mikey. "Gerçekten bunu yapacağımızı düşünemezsin değil mi?"

"Gerçekten mi? Beni kaçıran ve günlerce bir hücrede neredeyse hiç yemek su vermeden tutan dört adam mı?" . "Hayır. Sen asla bir şey , değil mi?"

"Ama bunun nedeni senin Ruslar için çalıştığını düşünmemizdi. Eve geldik ve o aptal notu bırakmıştın. Güvenlik kayıtlarını kontrol edeceğimizi ve seni bir adamın elini tutarak buradan çıkarken göreceğimizi düşünmedin mi? Ne yapmamızı bekliyordun Jessie?" Shane tersledi.

Ona göz kırpıyorum. Kafam çok karışık. "Bilmiyorum," ellerime bakıyorum. "Ama neden bana yalan söylesin ki? Ve eğer senin yüzünden değilse beni nasıl buldu?"

Conor iç çekerek, "Balthazar'daki adam," dedi. "O ölmedi, Jessie. En azından birkaç gün için. Ve belli ki seni annenin kızı olarak tanımış. Alexei seni böyle bulmuş olmalı."

"Ne?" Başımı kaldırıp ona bakıyorum ve bu yeni bilgiyi sindirmeye çalışarak gözlerimi kırıştırıyorum.

Mikey, Shane'e bir şeyler fısıldıyor, o da kardeşi ne dediyse başıyla onayladıktan sonra masanın üzerinden bir kâğıt parçasını bana doğru itiyor. "Bunlar doktorun dün sana yaptığı idrar testlerinin sonuçları. Laboratuarda iki kez kontrol etti ve bu sabah e-posta ile gönderdi. Vücudunda bulunan tüm o ilaçları görüyor musun?"

Gazeteye uzandım ve okudum. Barbitüratlar. Ketamin. PCP. Xanax. Adını bile zar zor telaffuz ya da hiç duymadığım bazı uyuşturucular. Başımı sallıyorum. "Bana bir şey verdin," diye kaşlarımı çatıyorum.

"Size kırk sekiz saat sonra hiçbir testte ortaya çıkmayacak hızlı etkili bir yatıştırıcı verdik. yüzden kullanıyoruz."

"Yani?" Listeye göz . "Ketamin mi? Bu bir halüsinojen, değil mi?" "Halüsinojenler sizi telkine daha açık hale de getirebilir," diyor Conor. "Uyuşturulduğumu mu söylüyorsun?"

"Sonuçlar öyle diyor," diye cevaplıyor Shane. "Tabii onları isteyerek almadıysan?"

"Ben uyuşturucu kullanmam," diye . "Ve ayrıca, bu sahte . Şu anda uyuşturucu ve bu saçmalığı kafamı karıştırmak için uydurduğunu nereden bileceğim?"

Shane uzun bir nefes verir ve başını sallar. "Uyuşturucuyu unut o zaman. Seni neden Kurt'a teslim edelim Jessie? Ortadan ve kimsenin nerede olduğuna dair bir fikri olmadığı gerçeğini bir kenara bırakırsak, sana özgürlüğünü teklif ettim, hatırladın mı? Araba ve para ve sen de bana bunları kıcıma söyledin."

Ona bakıyorum çünkü nasıl cevap vereceğimi bilemiyorum. Bunların hiçbiri mantıklı gelmiyor. Anlamlı dışında, değil mi? Connecticut'a giderken arabadaki zavarka. Grip düşündüğümde kendimi daha iyi hissetmem için bana sürekli verilen çay ve çorba. Kahretsin! Beynimin rasyonel kısmı bana her şeyin çok mantıklı olduğunu söylüyor ama henüz bunu kabul etmeye hazır değilim.

"Parmak izlerini sistemimize kaydettik. Sen burada mahkum değildin. Seni bizden biri yaptık. Bunları neden yapalım ki? Peki ya seni satmak? Fark et söyleyeyim, zaten yeterince paramız var," diye tersliyor Shane.

Beynim beni son bir haftadır olup bitenlerin gerçekliğiyle yüzleşmeye zorlarken gözyaşlarım yanaklarımdan süzülüyor.

"Yaptığımız ve sana söylediğimiz her şeyin yalan olduğunu mu düşündün?" Conor soruyor.

Gözyaşlarıyla dolu gözlerle ona bakıyorum. "Yaptın mı?" Burnumu çektim. "Çünkü sen de benim Ruslarla çalıştığımı düşünmekte gecikmedin."

Sandalyesine geri oturup elini çenesinde gezdiriyor ve dördü birden bana bakarken dünyam bir kez daha başıma yıkılıyor.

"Tek bildiğim babamın durduğu, onunla gitmemi istediği ve bana tehlikede olduğumu ve bana ihanet ettiğini söylediğiydi. Kafam karışmıştı. I..." Başımı salladım. "Özür dilerim."

Shane tekrar, "O senin baban değil, Jessie," dedi.

"O zaman kim o?" Dedim. "Çünkü tıpkı ona . Aynı sese sahip. Hatta onun gibi hissediyor."

Mikey yumuşak bir sesle, "Red," der ve aniden bulmacanın son parçası da yerine oturur.

"Kardeşlerim ikizdi." Başımı ellerimin arasına aldım. "Ailemde var ama yine de düşünmedim.

Sadece yüzünü gördüm. Ve o kadar inandırıcıydı ki. Babam olduğuna yemin etti."

"Belki de öyledir?" Shane öneriyor. "Sadece senin tanıdığın kişi değil." "Yani beni Kurt'a teslim etmeyi planlamıyorsun, öyle mi?"

Conor, "Seni kimseye teslim etmeyi planlamıyoruz Angel," diyor ve kalbim o kadar hızlı atmaya başlıyor ki göğsümden fırlayacakmış gibi hissediyorum.

Orada oturmuş, gözyaşlarım yüzümden aşağı akarken onlara gözlerimi kırptırıyorum. Ne söyleyeceğimi ya da nereden başlayacağımı bile bilmiyorum ama bir alarm sesi havayı delip geçerken buna gerek kalmıyor.

"Kahretsin! Misafirimiz var," diye bağırıyor Conor, Liam ve Mikey duvardaki devasa kasayı açarken. "Görünüşe göre baban seni eve gelmiş, Hacker," diye kaşlarını kaldırıyor Shane.

"O zaman bana şu silahlardan birini versen iyi olur," diyorum yüzümdeki yaşları Mikey'nin masanın üzerine dizmeye başladığı silahlara doğru başımı sallıyorum.

"değil," diye başını sallıyor ama Liam yine de bana bir tane atıyor ve ağabeyine göz kırptıyor.

"Eğer seni kafandan vurmak isteseydi, bunu haftalar önce yapardı," diye sırtıyor

Liam. "O şeyi nasıl kullanacağını biliyor musun?" Conor soruyor.

"Elbette," diye cevap veriyorum.

Shane nefesinin altında "Bu delilik," diye mırıldanıyor.

Adrenalin vücudumu derin bir nefes alıyorum ve Conor ile ikizleri mutfaktan çıkarken takip etmeden önce silahı kot pantolonumun arkasına sokuyorum.

CHAPTER 15

H Biz oraya vardığımızda bir düzine adamımız çoktan kulübe girmiş oluyor ve görebildiğim en az bir düzine Rus da var. Acaba Alexei Ivanov kızını geri almak için kendisi mi geldi? Umarım öyledir çünkü hiçbir şey istemiyorum. onunla yüz yüze gelmekten daha fazla. Her yönden ateş ediliyor ve biz kulübe girerken Jessie benimle Conor'ın arasına sıkışmış durumda.

Bir silah sesi yanımdan vızıldayarak geçiyor ve Liam ile Mikey titanyumdan yapılmış gibi adım adım odaya biz de barın siperine dalıyoruz. Mikey kulübün ortasına iki el bombası fırlatırken Liam İrlandalı ya da kadın olmayan hareket eden her şeyi vuruyor. İkizler DJ kabininin güvenliğine yönelirken Ruslar da bağırış çağırış ve gürültü arasında silah seslerine karşılık veriyor.

Barın arkasına çömeliyoruz ve Jessie'nin yanımda seğirmeye başladığını hissediyorum. Conor'a dönmeden önce onu "Aptalca bir şey yapma," diye uyarıyorum. "Sanırım ikizler birkaçını dışarı çıkardı. Ben dışarı çıkıp onlara yandan saldıracağım. Korum beni."

Conor başını sallıyor ama ben planımı uygulamaya koyamadan, Jessie dikkatim dağılmışken harekete geçiyor. Barın arkasından ayağa kalktı ve ellerini havaya kaldırdı. "Baba!" diye bağırdı ve silah sesleri kesildi.

Elini tuttum. "Yere yat. Şimdi!" Ona hırladım.

Bana bakıyor ve başını sallıyor. Hayatımda tanıdığım en sert kadın ve ona hayran olduğum kadar, kendisine söyleneni yapmayı reddetmesinden de nefret ediyorum. "O benim için burada. Benim yüzümden hiçbirinizin zarar görmesine izin vermeyeceğim."

Conor, "Buradan onunla birlikte ayrılmıyorsun Jessie," diye tersledi.

"Cevaplara ihtiyacım var. Onun gerçekte kim olduğunu bilmem gerek. Lütfen bunu kendi yapmama izin verin." Elimi yüzüme ve iç çektim. "Peki. Bırak denesin."

Jessie bana kısa bir gülümseme veriyor ve sonra Conor ve ben ayağa kalkıp silahlarımızı karşıımızdaki adamlara doğrulturken barın arkasından yürüyor.

"Jessica. Idite syuda!" Buraya gel!

"Buradayım baba. Ama lütfen adamlarına silahlarını indirmelerini söyle. Arkadaşlarımdan zarar görmesini istemiyorum." "Bu adamlar senin arkadaşın değil," diye hırlıyor Alexei. "Arkadaşlar seni gece vakti kaçırmaz." "Beni çalmadılar. Kendi isteğimle geldim," diye yalan söylüyor.

Birkaç dakika sessizlik oldu. Sonunda kalın bir Rus aksanıyla, "Önce onlar indirirse," diye cevap geldi.

Dışlerimi öyle sıkıyorum ki çenem ağrıyor ama dediğini yapıyorum. " çekilin," diye bağıriyorum ve adamlarım da aynısını yapıyor ama Liam'ın DJ kabininde bir keskin nişancı tüfeği olduğunu ve onu Alexei'ye doğrultacağını biliyorum.

Ruslar silahlarını indiriyor ve Alexei olduğunu tahmin ettiğim uzun boylu bir adam beliriyor.

Gölgeler. Kollarını ona doğru uzatıyor. "Neden ?" "Çünkü bana yalan söyledin," diyor kız.

Başını iki yana sallar. "Sana yalan söyleyen ben değilim. Bu İrlandalı domuzlar. Senin güzel kafanı saçmalıklarla dolduruyorlar, Prens. Ve seni benden aldıkları için hepsine acı çektireceğim."

Conor yanımda kıpırdanıyor, ben de elimi koluna koyuyorum. Jessie tehlikeden uzaklaşır uzaklaşmaz şansımız olacak.

Jessie odaya göz gezdiriyor. Ruslar sayıca bizden görünüyorlar ama üstünlük onlarda değil. Jessie Liam'ın keskin nişancı tüfeğini ne kadar iyi kullandığını bilmiyor. Ya da Mikey'nin DJ kabininin altındaki kasada nasıl patlayıcı sakladığını.

Tam bocaladığı anı görüyorum. "O zaman seninle geri döneceğim baba. Arkadaşlarıma zarar vermeyeceğine söz ver ve seninle geleyim."

Conor'a kaşlarını çatıyorum. Ona ne yaptığını biliyor. Muhtemelen ailesinin ölümünden onun sorumlu olduğunu biliyor ama bunu yapar mı? Bizim için mi? Yoksa intikamını alabilmek için mi? Ya da her ikisi için?

"Sana söylemiştim. Bu hayvanlar senin arkadaşın değil Jessica!" diye bağırır.

"En azından beni uysal tutmak için ilaç vermiyorlar," diyor ona doğru bir adım atarken. "Yaptığın bu muydu baba? Raporları gördüm. O kocaman malikanende bu yüzden mi hep çok yorgundum? Bana ilaç verdiğin için mi?"

"yardım etmek için bir şey verdim. Histeriktin," diye hırlıyor, maskesi bir an için kayıyor ve sonra ona tekrar gülümsüyor. "Yaptığım her şey senin için, printessa. Ama sen bu köpeklerle yatarak bana ihanet ettin. Seni en yüksek teklifi verene satmaya hazır olan bu adamlarla. Onlar senin gerçekte kim olduğunu ve benim için neden bu kadar değerli olduğunu biliyorlar Jessica."

"Peki o kim?"

"Benim kızım. Annenin kızı."

"Annemle babam öldü," diye . "Peki sen kimsin?"

Yüzünde zalim bir sırıtişla ona yaklaşıyor ve parmaklarını silahımın kabzasını sıkarken nefesimi içime . Seni kafandan vurmam için bana bir sebep ver, Alexei!

"Ben senin babanım! Yirmi altı yıldır seni !" diye hırlıyor. "Seni benden çaldılar. Öz kardeşimden. Karımı alması . Seni almak zorundaydı. Ve seni bana karşı zehirlediler. Ama sen bana aitsin Jessica."

"Kurt'a ailemi öldürmesi için para mı verdin?" "Ona benim olanı geri vermesi için para ödedim."

"Ama kardeşlerim? Onlar sadece çocuktu," diyor. Sesindeki çatlağı duyuyorum ve onun dikkatini ne kadar dağıtabileceğini merak ediyorum. Mikey ve Liam'ın yere bakarak onlara hafifçe başımı sallıyorum.

"Onların varlığı benim için bir hakaretti," diye tükürüyor Alexei.

Hızla hareket ediyor, silahı kot pantolonunun belinden çıkarıp adamın alnına dayıyor ve bunun bir silahı ilk kez bu şekilde tutuşu olmadığı açık. Jessie'nin yaşadığı hayatı düşünmek zorunda kaldığımda göğsümde beklenmedik bir öfke dalgası kabarıyor. Hep kaçmak. Asla kimseye güvenememek. Alexei'nin adamlarından biri ona doğru koşuyor ama Liam onu boynundan öldürüyor.

"Seni neden şimdi öldürmemem gerektiğini söyle bana?" diyor, sesindeki titreme açıkça duyulabiliyor. "Çünkü yöntemlerimi onaylasan da onaylamasan da ben senin babanım Jessica. Kimse

basitçe kendi babalarını kafalarından vurdular. Bu, en büyük düşmanıma bile yüklemek istemeyeceğim bir yüküdür."

Barın arkasından çıkıyorum. Onu öldürmeyecek. Şu anda bunu yapabilecek durumda değil. Babandan ölmesini isteyecek kadar nefret etmenin ama bunu yapamamanın ne kadar acı verdiğinin

farkındayım.

Kendini tetikle.

Alexei'nin adamlarından biri daha ona doğru ilerliyor ve Liam onu da indiriyor. Kendi adamlarımdaki gerginliğin odada dolaştığını hissediyorum ve silahlarını aşağıda tutmalarını işaret etmek elimi kaldırıyorum. Jessie güvende kadar olmaz. Ona yaklaşıyorum ama Alexei'nin adamları bana şüpheyle bakarken ellerimi teslim olmak için kaldırıyorum.

Jessie gözyaşları yüzünden akarken ona "Senden nefret ediyorum," der.

"Ne olursa olsun, sen benim kızsın. Sen bana aitsin. Seni aramaktan asla vazgeçmeyeceğim. Başından beri olman gereken yerde, benim yanımda olana kadar asla dinlenmeyeceğim."

"Asla!" diye tıslıyor.

"O zaman beni vurmalsın." Adam kadının gözlerinin içine bakıyor ve elleri titreyerek silahın kabzasını sıkıyor ama tetiği çekmiyor.

"Jessie," dedim yaklaşırken. "Silahını indir. Bunu şu anda yapmak zorunda değilsin."

"Yapmak zorundayım, Shane. Çünkü gitmeme asla izin vermeyecek. Ve eğer burada kalırsam sen her zaman tehlikede olacaksın."

"Buraya gel ve silahı bana ver." Babasına dönmeden önce elimi ona uzattım. "Şu anda kafana doğrultulmuş bir tüfek var, Alexei. Hareket edersen ölürsün. mu?" Son kısmı adamlarına söyledim. "Ateş edilirse patronun ölür."

Jessie silahını indiriyor ve kollarıma gelene kadar geriye doğru bana doğru yürüyor. Ona sıkıca sarılmak ve bir daha asla bırakmamak istiyorum. Vücudunun bana yaslanışının tadını çıkarmak istiyorum. Ona söylemem gereken çok şey var. Ama onu buradan çıkarmalıyım. Dudaklarımı kulağına bastırıyorum. "Sana teklif ettiğim özgürlüğü hatırlıyor musun, tatlım? Hani bana kıcıma söylediğin?"

"Evet," diye nefes alıyor.

"Hâlâ seni bekliyor. Anahtarlar bıraktığımız yerde. Tek yapman gereken kaçmak."

"Peki ya sen, Conor ve ikizler?" diye burnunu çekiyor.

"Tüm bunlardan sonra asla eskisi gibi olmayacak," diyorum ona, bunu yapmak beni neredeyse öldürüyor olsa da. Ama şu anda bundan kurtulmanın tek yolu bu. Alexei onu aramaktan asla vazgeçmeyecek ve eğer buradaysa, onu tam olarak nerede bulacağını biliyor. "Bizden biri değilsin. Ama onlardan biri değilsin. Kaç, küçük hacker. Özgürlüğünü al. Bunu herkesten çok hak ediyorsun. Şimdi git."

Bana dönüyor ve yanağıma yumuşak bir öpücük konduruyor. Sonra ikimiz de Conor'a bakıyoruz ve o tereddüt ediyor. Bunun kalbini kıracağını biliyorum ama bana güvendiğini de biliyorum. Başını sallıyor ve bu ihtiyacı olan tek izin. Gece kulübünden çıkıp garajdaki gümüş renkli cipe doğru koşuyor ve hayatımızdan çıkıp gidiyor.

Alexei adamlarına peşinden gitmeleri için bağırırken gidişini izleyecek zamanım yok. Ancak Liam'ın keskin nişancı tüfeği için yeterince hızlı değiller ve hiçbiri ona yaklaşmıyor. Alexei bu özel savaşı kazanamayacağını anlıyor ve en yakın çıkışa doğru koşarken iki adamını canlı kalkan olarak kullanıyor. Ben birini düşürüyorum, Liam da diğerini kapıya ulaştıklarında indiriyor ama Alexei yara almadan kurtulurken adamlarının geri kalanı yan kapıya doğru koşuyor.

Hay sikeyim! Başka bir gün, Alexei.

Çatışmada üç adamımız yaralandı ama neyse ki hiçbiri ölmedi. Aynı şey Ruslar için söylenemez ve kulübümü kokutan yedi ölü varConor, ben kendi askerlerimizi sorgularken temizlik ekibini gelip onlarla ilgilenmeleri için çağırıyor.

Kulüpte kardeşlerim ve başka kimse kalmadığında, Conor Liam, Mikey ve

Be

n. "Onu asla öldürmezdi. Hepimize biraz zaman kazandırabilmemin tek yolu buydu," diyorum.

Yüzleri cevaplar için benimkini arıyor.

"O arabada bir takip cihazı var, değil mi?" Conor soruyor.

Ona bir kaşımı kaldırıyorum. Benim bir amatör olduğumu mu düşünüyor?

"Tabii ki öyle." Başını sallıyor ve uzun, yavaş bir nefes veriyor. "Bunun için teşekkürler."

CHAPTER 16

JESSIE

İKİ AY SONRA

A Sırtımdan boncuk boncuk ter damlıyor ve kasada işlem yaparken bir tutam saçımı yüzüme savuruyorum. Arizona sıcaklığı boğucu ve klima bir hafta önce bozuldu. Patronum Ray, bir profesyonele tamir ettiremeyecek kadar cimri ve kendi başına halletmeye niyetli Parça gelir gelmez. Bu kadar sürdüğüne göre, Dış Moğolistan'dan geldiğine eminim.

Göt herif!

Rafa geri koymak için Jack elime alıyorum ve o zengin, kadifemsi sesi duyduğumda neredeyse kayıyor.

"Bulunması zor bir kadınsın Jessie."

Olduğum yerde sabit dururken bacaklarım titriyor. Omurgamdan aşağıya doğru bir ürperti akarken şişeyi tezgâhın üzerine bırakıyorum. Eğer arkamı dönmezsem, belki de gerçekten burada olmayacaktır. Çıkışlara yan gözle bakıyorum, kaçıp kaçmerak ediyorum.

"Oh, lütfen devam et, Angel," diye kıkırdıyor usulca. "Çünkü seni yakalayacağımı biliyorsun. Ve yakaladığımda, seni omzuma atıp arabama taşımaktan daha çok zevk alacağım bir şey olmayacak."

Arkamı dönüyorum ve onu görünce kalbim neredeyse duracak. Hatırladığımdan bile daha iyi görünüyor.

- Tabii bu mümkün olsaydı. Üzerinde yakası açık bir flanel gömlek ve kaslı kollarını gösteren kıvrılmış kollar var. "Sanırım bunun adam kaçırma olduğunu anlayacaksın," kaşlarımı çatıyorum.

"Seni ilk kaçırdığımda hoşuna gitmiş gibiydi," diyerek bana göz kırpmıyor. "Saçına ne yaptın böyle?"

Omuzlarıma kadar uzanan kumral saçlarımin uçlarına fiske vurup omuz silkiyorum. "Değişiklik olsun istedim."

"Kırmızıyı tercih ederim. Ve uzun." Kaşlarını bana doğru kaldırıyor ve beni daha uyumlu hale getirmek için yumruğunun etrafına sarışını hayal ediyorum ve uyluklarımin arasında tanıdık bir çırpınma yaşıyorum.

Kollarımı göğsümde kavuşturuyorum ve özür dilemeden dudaklarını yalarken gözlerinin göğüs dekolteme kaydığını fark ediyorum. "Burada ne yapıyorsun Conor?" İç çekerek söylüyorum.

"Seni eve getirmeye geldim." Bir kahkaha attım. "Ben ."

"Gerçek evinden bahsediyorum, Angel."

"Evini mi kastediyorsun?"

"Başka neresi olabilir?" Kaşlarını çatıyor.

"Sanırım sen ve kardeşlerin beni son kaçırdığınızda buranın benim evim olmadığını açıkça belirtmiştiniz!"

Sertçe yutkunurken adam elması sallanıyor. "Bize ihanet ettiğini düşündük, Jessie. Tıpkı senin gibi."

size ihanet ettiğimizi düşündüler."

"Aynen öyle. hiç güven kalmadı. Bu yüzden, yapılacak en iyi şey ayrı ayrı şeyler yapmaya etmesi gibi görünüyor. Ayrı hayatlarımızı yaşamak. Bu yüzden, lütfen gidin!"

O güzel kollarını barın üzerine koyuyor ve etrafına bakınıyor. Çok daha iyi günler gördüğüne şüphe yok, biraz boya ve yeni mobilyalarla idare edebilirdi - klimadan bahsetmiyorum bile, ama kilometrelerce ötedeki tek bar burası, bu yüzden her gece dolu. "Burada cidden mutlu mısın?" diye soruyor başını eğerek.

"Neden?" Ona kaşlarını çatıyorum. "Herkesin mutlu olmak için beş milyon dolarlık dairelere ve süslü spor arabalara ihtiyacı yok."

Bana kaşlarını çatı. "Bunu biliyorum. Demek istediğim senin yeteneklerine pek uymuyor, değil mi?" "ne olduğu hakkında hiçbir fikrin yok," diye .

Yüzüne hınzır bir sırıtma yayılır. "Aslında senin yeteneklerinin ne olduğunu çok iyi hatırlıyorum Angel. Anılar geceleri beni sıcak tutuyor."

arasındaki sıcaklık ve hain bedenime Conor Ryan ve kardeşlerinden nefret ettiğimizi hatırlatmak zorunda kalıyorum. "Beni nasıl buldun?" Konuyu değiştirmeye çalışarak söylüyorum.

"Büyük ," kelimeleri sanki söylemek ona acı veriyormuş gibi gıcırdatarak söylüyor.

"Belli ki izlerimi örtmek için yeterince iyi bir iş çıkarmamışım."

"Benimle dalga mı geçiyorsun?" diye . "Senden iki saat sonra ayrıldım ve seni bulmam iki ayımı aldı."

Derin bir nefes aldım, bir an için onun soluklandım. Hepsinin beni arkalarında gördükleri için mutlu olduklarını sanmıştım. Ben onlardan biri değilim - Shane'in söylediği buydu. "Doğruca mı geldin?" Fısıldadım.

"Tabii ki yaptım. Planım hep buydu. Seni bulmak için dünyayı yakıp yıkacağımı Jessie. Bana inanmadın mı?"

"Ryan?" diye bağıyor barın diğer tarafından bir ses ve hem Conor hem de ben patronum Ray'e bakıyoruz. "Eğer adama hizmet etmeyeceksen, o zaman seni meşgul edecek bir sürü işim var!"

Gözlerimi deviriyorum ve Conor'a dönüyorum.

"Ryan?" çikolata kahvesi gözlerini bana dikey ve içim Arizona sıcaklığında bırakılmış tereyağı gibi eriyor.

" önünde saklanmak," diyorum omuz silkererek, sıcaklık göğsümün üzerinde kızarıırken. Lanet olsun! Yeni kimliğim olarak bu ismi seçerken ne düşünüyordum ? "Her neyse," diye devam ediyorum o daha fazla üstüme gelmeden, ama yüzünde solması biraz zaman alacak bir sırıtma var. "Gördüğünüz gibi burada çalışıyorum. Ya bir içki sipariş edin ya da yolunuza gidin."

"İyi viskiniz var mı?"

"Çok var. Ama Jameson'ımız yok," diyorum, onun en sevdiği içkinin bu olduğunu bildiğimden. "Bu barda İrlandalı hiçbir şeyimiz yok. Sen gelene kadar yoktu. Ve ben seviyorum."

"Buradasın." Dudaklarını tekrar yalıyor ve o diliyle bana büyülü şeyler yaptığı bir anı, doğrudan amıma doğru bir yol açmadan önce beynimin ön planında yanıp sönüyor.

"Ben İrlandalı değilim. Azıcık bile değilim. Rus bir ailem var burada, ABD'de doğdum ve büyüdüm." Ona bir kaşımı kaldırıyorum.

Bara doğru eğiliyor ve içgüdülerim ona doğru eğilmemi sağlıyor. Ne kadar inanılmaz koktuğunu fark ettiğimde hemen pişman oluyorum. "o kadar çok İrlandalı var ki, Galce konuşmamana şaşırdım," diyor tüm bedenimi titreten alçak bir sesle.

arasındaki sıcaklığın acelesiyle keskin bir nefes alıyorum. Tanrım! Daha önce yeterince sıcak değildim. Burada onunla daha fazla konuşursam külotum eriyecek. "İçki?" tek söyleyebildiğim

söylemek için kendime güveniyorum.

"Jameson'unuz yoksa en iyi viskinizden bir bardak alayım," diye sırtıyor arkasına yaslanırken.

Ona elimizdeki en ucuz viskiden bir bardak doldurup önündeki barın üzerine koyuyorum. Cebinden yüz dolarlık bir banknot barın üzerine koyuyor. " kalsın, Angel."

Gözlerimi deviriyorum ve parasını alıp cebime atıyorum. Bir kızın yemek yemesi lazım.

"Vardiyan ne zaman bitiyor?" diyor ucuz viskisinden bir yudum alıp yüzünü buruştururken.

"Seni ilgilendirmez."

"İşin bitene kadar buralarda takılacağım o zaman. Neden bana on iki yıllık tek malttan bir bardak getirmiyorsun?" diyerek en üst rafa bakar.

"Oh, size bunu servis edemem." Başımı

sallıyorum. "Neden?" diye kaşlarını çatıyor.

"Bu gerçekten sevdiğim insanlar için ayrılmıştır." Bar havlusunu omzuma ve başka bir müşteriye hizmet etmek için barın diğer ucuna geçmeden önce ona en büyük gülümsememi gösteriyorum. Gözlerinin kıcımlı yaktığını neredeyse hissedebiliyorum ve bugün kot mini elbisemi giydiğim için çok mutluyum.

CHAPTER 17

Ray'ın bir yerdeki köhne bir bara göre oldukça kalabalıktı. Bar taburesine oturup gazozumu yudumlarken gözlerim Jessie'den hiç ayrılmıyor. Yemin ederim yanımdan her geçişinde o seksi kıcını fazladan oynatıyor. Giydiği mini etek inanılmaz bronzlaşmış bacaklarını mükemmel bir şekilde gösteriyor ve gömleğinin düğmeleri de muhteşem göğüslerini görmemi sağlayacak kadar açık. Ne yazık ki bu bardaki diğer tüm erkekler de aynı manzaraya sahip ve bu beni çok kızdırıyor. Dört saattir burada oturmuş onu izliyorum ve bunun üçünde sertleştim.

Ne zaman bir pisliğin ona asıldığını ya da ateşli vücuduna salyalarını akıttığını görsem, fırlayıp dişlerini boğazına geliyor. Ama karşı konulmaz cazibesi ve büyüleyici gülümsemesiyle hepsinin üstesinden geliyor ve hiçbirisi ona elini bile sürmeye yaklaşmıyor. Bu durum beni neredeyse hayal kırıklığına uğratiyor çünkü bunu başaran zavallı heriflerden hıncımı almaktan başka bir şey istemezdim.

Onu görmeyeli o kadar uzun zaman oldu ki ve şimdi tam dururken, burada oturup ellerimi ondan uzak tutmak beni neredeyse öldürüyor.

Tekrar yanımdan geçip giderken gözlerimi kapatıyorum, göz teması bile kurmuyorum ama yanımdan geçerken kokusunu alıyorum. Vanilya ve kiraz. Kafamın içine zorla giren anılar yüzünden sikim seğiriyor. Başım onun kalçalarının arasına gömülmüş. Sikim onun sıcak, tatlı amına gömülü ve tadının ne kadar güzel olduğunu hatırladıkça ağzım sulanıyor. Onu bu barın üzerine kaldırmak, külotunu yırtmak ve onunla bir şansları olduğunu düşünen tüm bu ahmakların önünde onu yemekten daha çok istediğim bir şey yok. Ona asla dokunamayacaklarını ya da tadına bakamayacaklarını bilerek, hepsine ağzım üzerindeyken boşalmasını izletmek istedim.

Diğer garson Cody bana doğru yürüyor ve içki isteyip istemediğimi sorar gibi ağzını açıyor. Ona kaşlarımı çatıyorum ve o bar boyunca koşarak geri dönüyor, Jessie'ye ulaştığında kulağına bir şeyler fısıldıyor. Yüzü Jessie'nin yüzüne o kadar yakın ki, onun kokusunu alıyor olmalı. Dudakları saçlarını okşuyor ve ellerim yanlarımda yumruk oluyor. Bana bakıyor ve buradan bile gözlerini devirdiğini görebiliyorum, sonra bana doğru geliyor.

"Bir içki daha sipariş edecek misin koca adam?" diye soruyor gülümseyerek. "Çünkü bu barda oturmak isteyen bir sürü müşterim var."

Yarısı dolu bardağımı bardağın üzerine koyarken "Tabii, bir soda daha alacağım" diyorum.

"Soda mı?" Tek kaşını kaldırıp bana baktı. "Biraz daha sert bir şey istemediğine emin misin?"

"Hayır," diye başımı sallıyorum. "Viskinin tadı fare sidiği gibi, ayrıca daha sonra araba kullanacağım. Sen

Seni eve sarhoş götürmemi istemezsin, değil mi Angel?"

Bara doğru eğiliyor ve ben de onun mükemmel göğüs dekoltesini görebiliyorum. "Arabayı sen

sürmeyeceksin.

Beni eve bırak," diyor gülümseyerek. "Beni bir yere götürmene izin vermektense bu bardaki herhangi bir erkekle eve gitmeyi tercih ederim, Conor Ryan," diye nefes alıyor.

"Öyle mi?" Ciddi olup olmadığını anlamaya çalışarak gözlerimi ona dikiyorum. Ona yaklaşıyorum, taburemin kenarında duruyorum ve kollarımı bara dayıyorum. O kadar yakınım ki nefesini yanağımda hissediyorum ve ön kollarımdaki tüyler diken oluyor. "Denediğini görmek isterim Angel," diye homurdanıyorum. "Benden başka bir erkekle bu bardan çıkarsan, attığı son adımlar olmasını sağlarım."

Nefesinin boğazında düğümlendiğini duyuyorum ve benden uzaklaşıyor. Gözlerinde bir ateş ve boynundaki deri pembeleşiyor ve bir gülümsemeyi bastırıyorum çünkü bunun benim onun için olduğum kadar onun da benim ateşli olduğunun bir işareti olduğunu deneyimlerimden biliyorum. Bahse girerim elimi eteğinin altından külotunun içine soksam, benim için sıırıslıkam olurdu. Benim ateşli, azgın meleğim.

New York'taki kulübümüzden ayrıldıktan iki saat sonra peşine düşmüştüm ama terk etmiş ve rüzgâra kapılmıştı ve o zamandan beri onu . Onu asla bulamayacağımdan endişe ettiğim zamanlar oldu ve hayatımın geri kalanını onsuz yaşama ihtimali beni ölecekmişim gibi hissettirdi. Ama sonra buraya, Arizona'nın göbeğindeki bu küçük kasabaya geldim ve o .

Saçını değiştirmiş rağmen onu hemen tanıdım. Evinden sadece elli metre ötedeki arabama oturdum ve onun kapıdan çıkıp eski püskü yeşil Mustang'ine binmesini izledim. Kalbim neredeyse göğsümde atmayı bıraktı ve hareket bile edemedim. Sadece oturdum ve onu izledim ve o gittiğinden beri ilk kez nihayet yaşadığımı hissedene kadar onun görüntüsünün duyularımı doldurmasına izin verdim.

Bir saat sonra Ray'in barına geldiğimde onu kollarıma almak ve asla istedim. Benimle eve gelmeyi kabul edene kadar o akıllı ağzını öpmek. Hâlâ da istiyorum. Ama benim tanıdığım ve sevdiğim Jessie bu değil. Benim için asla bu kadar kolay olmazdı.

"O zaman bir soda?" diyor gözlerinden bir tutam saçı savururken.

"Lütfen," diye gülümseyerek cevap veriyorum.

"geliyorum."

CHAPTER 18

Conor vardiyamın geri kalanında barın sonunda . Mekân son beş saattir tıklımdı ve onunla neredeyse hiç konuşma fırsatım olmadı, bu da iyi bir şey. İş arkadaşım Cody'nin ona hizmet etmesini sağlamaya çalıştım ama o bunu kesinlikle reddetti. Sanırım

Conor'ın gecenin çoğunu ona ters bakarak geçirmesi, özellikle de dar barın arkasında birbirimizin yanından geçmek zorunda kaldığımızda, onu biraz . Bu yüzden gecenin büyük bir bölümünde ona soda ikram ettim ve o da bunların çoğunu bu yoğun ısınmaya bıraktı.

başka kimse kalmayınca yanına gittim. ". Gitmen gerekiyor." "Seni bırakayım mı?" diye teklif etti.

"Arabam var."

"Bende daha iyisi var," diye sırtıyor.

"Muhtemelen. Ama benimkinin büyük bir avantajı var." "Neymiş o?" diye sırtıyor.

"olmayacaksın."

"Ah!" diyor elini kalbinin üzerine koyarken. "Ben zaten dışarıda bekliyor olacağım, Angel. Fikrini değiştirirsen diye."

Ayağa kalkıp bardan çıkarken "Çıkmayacağım," diye çıkışıyorum.

On dakika sonra doğru yürüyordum. Conor'ın devasa Audi SUV'benim eski, külüstür Mustang'imın park etmiş, kollarını kavuşturmuş benim arabama yaslanıyor.

"Çekilir misin lütfen?" .

"Elbette, Angel." Kenara çekiliyor ve arabamı açıp içine girerken ona dikkatle bakıyorum. Arabayı çalıştırırken beni izliyor.

Arabam eski, ama bir canavar ve motorun kükremesine bayılıyorum. gece, tekledi ve öldü. Camı indirdim. "Arabama ne yaptın böyle?"

Ağzını açıyor ve kızmış gibi yapıyor. "Ben mi? Hiç," diye sırtıyor. "Seni bırakmamı ister misin?"

çıktım ve kapıyı çarptım. Cody gitmişti. Ray de gitti ve ben o kadar çaresizim ki eli sopalı, ahmak patronumu eve bırakmayı bile düşünebilirim. Hiçliğin ortasındayız ve evim en az bir saatlik yürüme mesafesinde ve Conor Ryan tek seçeneğim gibi görünüyor.

"Bunun hiçbir anlamı yok Conor," diye çıkışıyorum arabasına doğru yürürken. "Beni eve bırakabilir ve sonra kışını kaldırıp New York' dönebilirsin."

"Sen nasıl , Angel."

Sessizlik içinde araba sürüyoruz ve Conor'a adresimi vermediğimi fark ediyorum, ama o doğrudan adrese gidiyor.

"Şu anda yolda kalıp New York'taki evimize dönebilir miyiz?" diye soruyor.

Be

n. "Ciddi misin sen?" Ona kaşlarımı çatıyorum.

"Ölümcül."

"Gerçekten tüm hayatımı burada bırakıp New York'a döneceğimi mi sanıyorsun?"

Seninle mi? Hangi yaşıyorsun, Conor?"

"Burada senin için bu kadar önemli olan ne var, Jessie ya da Ryan, şimdi mi? Biriyle mi görüşüyorsun?" diye homurdanır.

"Hayır!" . "Bu seni . Burada sahip olduğum şey benim hayatım Conor. Sana pek bir şey gibi görünmeyebilir ama bu özgürlük. Faturaları ödemek, market alışverişi yapmak ve işe gitmek. Hayat bu!"

Koltuğumda arkama yaslanıp kollarımı göğsümde kavuşturuyorum ve o sessizleşiyor. Kısa bir süre sonra önünde durduk.

"Teşekkürler." Kapıyı açmak için hamle ama bir düğmeye basarak ve kalbim göğsümde sıkışıyor. "Çıkarın beni," diye talep ediyorum.

"Jessie. Sadece konuşabilir miyiz? Lütfen?"

"Sana söyleyecek bir şeyim yok. Şimdi beni bu arabadan çıkar yoksa yemin ederim ön camı tekmelerim."

İç geçiriyor ve duyduğum bir sonraki şey kapıların bir klik sesiyle açıldığı oluyorParmaklarım kolun etrafında kıvrılıyor ama bir şey hemen açmamı engelliyor.

"Yarınki vardiyam için seni saat kaçta alayım?" diye soruyor. "Ne?"

Göz kırpiyorum.

"Senin araban yok. Hatırladın

mı?" "Cody'den bir araba

alırım."

"Şu birlikte çalıştığın keş mi? Hiç sanmıyorum Angel," diye kaşlarını çatıyor. "Gerekirse bütün gece burada otururum."

Ona bakıyorum. Böyle bir şey yapacağını tahmin etmezdim. "Tamam. Benim vardiyam

11'de başlıyor." "10'da burada olurum o zaman."

Oturup ona bakıyorum ve göğsümde başa çıkamadığım devasa bir duygu yumağı var. Ayrıldığımdan beri her gün onu ve kardeşlerini düşündüm ve onu tam karşımda otururken görmek hepsini ne kadar özlediğimi fark etmemi sağlıyor.

Sonrasında olanlar tamamen içgüdüsel. Ona doğru hamle yaptım, ellerimi boynuna doladım ve yüzünü kendime çektim. Emniyet kemerini açıyor ve bana doğru uzanıyor, beni kolaylıkla kaldırıyor ve kucağına çekiyor, böylece ona biniyorum. Eteğim kalçalarım kadar yükselirken, sert siki nemli külotumun üzerinden bana baskı yapıyor ve tüm vücudumu zevkin kaplamasına neden oluyor.

Parmakları kalçalarım girerken kalbim göğsüme çarpıyor ve beni daha yakına çekiyor, sikini amıma sürüyor ve beni yumuşakça inletiyor. Ağzımı onunkinin üzerine bastırıyorum ben dudaklarımı açıp dilinin içeri girmesine izin verene kadar dudaklarımın yalıyor. Şiddetli öpücüğünün içinde erirken, içimdeki sıcaklık göğsüme ve uzuvlarıma yayılıyor.

Göğüslerimi kaslı göğsüne bastırıyorum ve meme uçlarım neredeyse acı verecek kadar sertleşiyor. Ellerim kaslı omuzlarında geziniyor ve gömleğinin altında esneyerek bana vücudunun ne kadar yırtık olduğunu hatırlatıyor.

"Jessie," diye inliyor ağzımın içine ve sesi bedenimde gürlüyor. Elleri aşağı kayıyor

ve beni tam istediğim şekilde sıkıyor, ta ki birliktegeçirdiğimiz tüm o inanılmaz zamanların anıları duyularıma hücum edene kadar. Diliyle ağzımı sikerken kalçalarımın arasında yoğun bir kaygan sıcaklık hissediyorum. Lanet olsun! Geri dönüşü olmayan bir noktaya ulaşmak üzereyim. Eğer şimdi durmazsak, onu arabasının içinde bir rodeo boğası gibi süreceğim.

Sahip olduğum tüm iradeyi kullanıp ondan uzaklaşıyorum ve başparmağımla işaret parmağımla kullanarak ağzımı siliyorum. "İyi geceler koca adam," diye nefes alıyorum.

"Jessie," diye homurdandı. "Seninle birlikte evine gelmeme izin ver. Seni yatağa götürmeme izin ver, Angel. Sana çok ihtiyacım var."

Benim de ona ihtiyacım var. Ama bunu yapamam. "Hayır. ," diye başımı sallıyorum. "O zaman bu da neydi?" diye bana göz kırpmıyor.

"Bu bir vedaydı. Evine git Conor," diyorum. Yüzünde acı titreşiyor ve kendimi gözlerimi çünkü kucağından inip arabasından çıkarken bunu görmeye dayanamıyorum. Yanaklarımdan süzülen yaşlarla daireme doğru yürüyorum. Ama bu en iyisi.

CHAPTER 19

L Pencereden Jessie'nin minicik mini eteğinin içindeki inanılmaz kalçasına bakarken, dairesine çıkan merdivenleri tırmanırken sikim onun için ağlıyordu. Arabadan atlayıp merdivenlerden çıksam ne yapardı? Onu ön kapıya doğru iter ve sikerdim.

Tam karşısına mı? Çünkü bunu yapmayı şeyden çok ve yapmamak için kendimi zor tutuyorum.

Arabamın direksiyonundaki arama düğmesine basıp Shane'i arıyorum. Üçüncü çalışta cevap veriyor.

"Selam Con. Haber var mı?"

"Evet. Onu buldum, kardeşim."

Derin bir iç çeker. "Nerede o?"

"Arizona'da. Bir barda çalışıyor." "Bar mı?"

"Evet. Bir grup sarhoş pislik kızımıza asılırken bütün gece oturup izlemek zorunda kaldım. İçlerinden birinin ona dokunması için dua ediyordum, sırf bana birkaç surat dağıtma şansı versin diye."

Yumuşakça gülüyor. "Anladığım kadarıyla kimse ona dokunmamış?"

"Hayır. O hâlâ iki ay önce bizi terk eden aynı ateşli küçük cep roketi. Buna cesaret edemezler." Ben de gülüyorum.

Shane tekrar konuşmadan önce birkaç saniye sessizlik oluyor. "O seninle mi?"

"Hayır. Bana çekip söyledi. Ama onun üzerinde çalışıyorum. Yarın vardiyası için onu alacağım."

"Dikkat et de kaçmasın," diye uyarıyor. "Sana burada ihtiyacım var."

"Biliyorum. Ama şu anda tekerlekleri yok. Onun için arabasından bobin kablosunu çıkardım." "Sence onu geri getirebilir misin?"

"Onsuz buradan ayrılmayacağımdan eminim."

"Hmm," diye mırıldanıyor ve dikkatinin dağıldığını hissediyorum.

"nasıl gidiyor?" Koltuğumda geriye yaslanıyorum ve Jessie'nin penceresine bakıyorum.

"Alexei'den hâlâ bir iz yok. Yeraltına çekildi. Jessie onun nerede olduğunu bildiğinden bahsetti mi?" "O kadar uzağa gidemedik, kardeşim. Beni gördüğüne pek memnun olmadı."

"Sanırım hayır. Ben de Kurt'u tekrar araştırmaya başladım. Jessie onun hâlâ hayatta olduğuna inanıyor ve belki bize bazı cevaplar verebilir?"

"Şansın var mı?"

"yok," iç geçiriyor ve sonra yine sessizleşiyor. "Başka bir şeyler mi , Shane?" Kaşlarımı çatıyorum.

Cevap vermeden önce birkaç saniye geçti. "O hasta."

Kimden bahsettiğini anlamam bir saniye sürüyor ve safra midemden fırlayıp boğazımın arkasını yakıyor. . "Ne kadar hasta?"

"Hem de çok. Akciğer kanseri. Ölümcül."

"Güzel. Umarım çok yavaş ve çok acılı bir şekilde ölür. Umarım o amcık sefil hayatının geri kalan dayanılmaz acılar içinde yaşar. Umarım kendi kusmuğu ve sidiğiyle dolu bir havuzda ölür. Ama hepsinden önemlisi, yalnız başına, birinin ona yardım etmesi için ağlayarak ölmesi için dua ediyorum. Tıpkı onun yaptığı gibi."

"Evet, ben de," diye yumuşakça yanıtlıyor.

"Ne zaman öğrendin?" Adrenalin vücudumda şimşek gibi çakmaya başladığında hırıliyorum. "Dün. Erin söyledi."

"Onun bileceğini tahmin etmiştim," diye çıktım. Erin aile avukatımız ve Shane'in eski nişanlısı. Bizimle aynı zamanda İrlanda'dan New York'a taşındı ve babamla Shane arasında aracı olmak gibi talihsiz bir rolü var. On yıl önce İrlanda'dan beri hiçbirimiz babamla doğrudan konuşmadık ama Shane mecbur kaldığında onunla Erin aracılığıyla iletişim kuruyor. Shane babamızın gururu ve neşesi idi. İlk oğluydu - eğer amcık babamın istediği olsaydı tek oğlu olacaktı.

"Onu ziyaret mi ediyorsun?" Ben soruyorum.

"Tabii ki hayır, Con. Ne oluyor lan?"

Bunu sorduğum için bile kendimi suçlu hissederek irkildim. Gerçek şu ki, Shane muhtemelen babamızdan benden ve ikizlerden daha çok nefret ediyor.

"Ama öldüğünde İrlanda'ya gidip mirasını halletmem gerekecek," diyor iç çekerek.

"Biliyorum. Mikey ve Liam'a söyledin mi?"

"Evet." "Onlar

iyi mi?"

"Sana burada ihtiyaçları var. Jessie'ye de ihtiyaçları var."

"Peki ya sen?" Ona soruyorum. Ona en bizim kadar ihtiyacı olduğunu asla kabul etmeyecek, bu çok açık olsa bile.

"Bir an önce kışınızı kaldırıp eve gidin. bağlayıp bagaja koymanız bile umurumda değil."

"Evet, bu benim B planım sayılır," diye yarı şaka yapıyorum çünkü Jessie benimle gelmeyi kendi özgür iradesiyle kabul etmezse ne yapacağımı bilmiyorum ve onu üçüncü kez kaçırmaktan .

"Erin burada. Benim gitmem gerek. Beni haberdar et."

"Tamamdır. Hoşça kal, kardeşim," diyorum aramayı sonlandırmadan önce. Koltuk başlığına yaslanıyorum ve babamdan bahsedildiğinde aklıma gelen çocukluk ve gençlik anılarımı bastırmaya çalışırken bir ciğer dolusu hava emiyorum. O aşağılık pislikten bu dünyadaki herkesten daha çok nefret ediyorum. Ölüyor olması bana biraz rahatlık ya da huzur getirmeli ama .

Jessie'nin dairesinin kapısına tekrar bakıyorum ve emniyet kemerimi çözüyorum. Onu o kadar çok istiyorum ki, onsuz nefes alamayacakmışım gibi hissediyorum. Parmaklarım kapının kolunu kavırıyor ve kalbim göğsümde hızla çarpıyor. Ya kalmamı bu kadar çok istemesine ihtiyacım varken bana gitmemi söylerse?

Dairesindeki ışık sönüyor ben tekrar koltuğuma oturup uzun bir nefes alıyorum. Yarına kadar beklemek zorundayım.

CHAPTER 20

W

Evimde dolaşırken çantamı doğruca kanepenin üzerine atıyorum ve yatak odama gidiyorum. Yorgun olmalıydım. Genellikle on saatlik bir vardiyadan sonra böyle olurum, ama zihnim yarışıyor ve vücudum enerjiyle cızırdıyor. Dudaklarımı yalarken, hala onun tadını alabiliyorum.

ve arasındaki sıcaklık kavruluyor.

Komodinin üzerindeki lambayı açıp yatağıma uzandım ve hızla atan kalbimi sakinleştirmek için derin nefesler aldım. Kendimi Ryan kardeşlerden hiçbirini bir daha görmeyeceğime ikna etmişim. Ve izlerimi iyi gizlediğimden emin oldum, ya da en azından öyle olduğunu düşündüm. Belki de bilinçaltımda, bulmaları için tek bir ekmek kırıntısı bırakmışım.

Her neyse, Conor beni buldu ve kığım üzerine bahse girerim ki hâlâ pahalı arabasıyla dışarıda oturmuş, kaçıp kaçmayacağımı görmek için bekliyor.

Pencereye gidip dışarı bakmak istiyorum, ama cesaret edemiyorum, çünkü onu dışarıda pencereye bakarken görürsem, bu daireden kaçıp arabasına atlayabilir ve beni eve götürmesini isteyebilirim.

Sanki son iki aydır bir hayal dünyasında yaşıyormuşum gibi, birdenbire tüm hayatımın gerçekliği yüzüme çarptı. Yeryüzünden kaybolabileceğimi ve normal bir hayat yaşayabileceğimi düşünerek kimi kandırıyordum? Ben öyle biri değilim.

Bir süreliğine tamamen normalmiş gibi davranmanın güzel olduğunu kabul ediyorum. Ama ben normal değilim. Ben Jessica Romanov'um ve son on yıldır ailemin katledilmesinden sorumlu olan adamlardan intikam almaya çalışıyorum. Ve şimdi en azından intikamımı almak için bir fırsatım var. Alexei Ivanov - biyolojik babam olduğunu iddia eden adam.

Öyle olsun ya da olmasın, ailemi öldürdü. Benim güzel, nazik annemi. Tanıdığım tek babamı, saygı duyduğum ve taptığım, bana bildiğim her şeyi öğreten adamı ve sevimli küçük kardeşlerimi. Ve bu aileyi benden yetinmedi, beni New York'ta kafamı yalanlarla doldurduğunda, kendimi bir parçası olarak hissettiğim diğer tek aileyi de aldı. Kısa bir süre için Jessie Ryan'dım ve hayatımda hiç olmadığım mutluydum.

Alexei her şeyimi aldı ve son nefesini verene kadar da rahat etmeyeceğim. Conor'a onunla New York'a dönmeyeceğimi söyledim ve bunu söylerken yalan söylemiyordum. Hâlâ burada biraz daha kalabileceğimi ve babası Bratvanın psikopat başı olan kızıl saçlı hacker Jessie yerine, arka arkaya beş kadeh viski içip hâlâ Chattahoochee dansı yapabilen bardaki esmer Ryan olabileceğimi düşünerek kendimi kandırıyorum.

lambayı kapatıyorum. Conor dışarıda beni izliyorsa, belki bu onun gitmesini sağlar ve arabasında tek başına oturduğunu düşünmek zorunda kalmam. Umarım bu onu buraya gelip kapımı caydırır, çünkü eğer çalarsa, geri dönecek gücüm olduğunu sanmıyorum.

onu uzaklaştırdı.

Vücutum onun için ağrıyor. Kendimin o kısmını kapatmıştım ve onun yanında bir saatten az bir süre ve özlemle yanıp tutuşuyorum ve onun için sırlıklam oluyorum. Lanet olsun Ryan kardeşlere ve o güzel kıçlarına.

Eteğimi yukarı çekiyorum ve elimi külotumun içine sokuyorum, iki parmağımı şişmiş klitorisimin üzerinde dolaştırırken bacaklarımı genişçe açıyorum. Parmaklarım kaygan et tomurcuğunun üzerinde kolayca kayıyor. Gözlerimi kapatarak, üzerimde kendi parmaklarım yerine Conor'ın parmaklarının olduğunu hayal ediyorum. Orgazmım, kalçalarımı elimle buluşmak için yukarı itene kadar hızla artıyor. Diğer elimi kullanarak iki parmağımı içime ve orada ılık bir ıslaklık birikiyor. Conor'ın dudaklarının tadını hatırlıyorum. Ağzımın içindeki dilini. Dilinin amımda ne kadar iyi hissettirdiğini. Ne kadar inanılmaz ve beni ne kadar sert siktiğini. Yüzünü hayal ederken parmaklarımı daha hızlı hareket ettiriyorum ve burada benimle birlikte olduğunu, onun için gelmemi izlediğini ve beni kendi için talep beklediğini hayal ediyorum.

Birkaç dakika sonra doruğa ulaştığımda, beni duymayacağını bilsem de adını haykırmamak dudağımı ısırıyorum. Nefessiz ve istekli bir şekilde yastığıma . Gerginliğimi azaltmak yerine, kendimi boşaltmak onu daha çok istememe neden oldu.

Buraya kadar tek geldiğimi kendime hatırlatmalıyım. Conor'a ya da kardeşlerine ihtiyacım yok. Artık bunların hiçbirini istemiyorum. Kendime yeni bir hayat kuruyorum ve Ryan'lar bunun bir parçası olamaz.

CHAPTER 21

T Ertesi sabah uyanır uyanmaz dışarıyı kontrol ediyorum ve Conor'ın arabasının dışarıda olmadığını görünce hem rahatlıyor hem de hayal kırıklığına uğruyorum. Kahvaltı edip kahve yapıyorum ve New York'a mı gitti yoksa hâlâ buralarda mı diye merak ediyorum. Ve eğer gittiyse, bugün işe nasıl ? Cody'den beni bırakmasını bile isteyemem çünkü geç vardiyada ve en azından öğlene kadar uyuyacak. Muhtemelen bir taksi çağırmalıyım.

Cep telefonumu aramak için yatak odasına yöneldiğimde, ön kapımın çalınması beni durduruyor.

Donup kalıyorum. Evime hiç ziyaretçi gelmez, yani bu sadece bir kişi . Topuğumun üzerinde dönerek telefonu açmaya gidiyorum ve camdan Conor'ın kusursuz figürünü görüyorum ve dün gece söylediğim her şeye rağmen heyecandan karnım zonkluyor.

Kapıyı , kot ve daracık bir gömlek giymiş, tepeden tırnağa yalayabileceğim kadar iyi görünen, 1.80 boyunda bir adamla karşılaştım. "Eve gideceğini sanıyordum?"

Kapımın pervazına , bacaklarını bileklerinden kavuşturmuş ve kollarını göğsünde kavuşturmuş. "İki aydır her gün her dakika seni arıyorum Jessie. Sen benimle gelmeyi kabul edene kadar eve gitmiyorum."

"Bu Arizona sıcağına alışsan iyi olur koca adam," diye gülümsüyorum. Gözlerini bana diyor. "Hazır mısın?"

"Elbette," diye omuz , masadan çantamı alıp kapıyı arkamdan kapatıyorum. "Umarım arabamın tamir masraflarını karşılayacaktır?" Yolun karşısına geçip arabasına doğru yürürken söylüyorum.

"Bunu neden ki?" diye sırtı bana. "Dün gece çalışmayı reddeden o eski paslı kepçeyle hiçbir ilgim yok."

"O bir pas kovası değil!" . "Ve evet yaptın!"

Başını sallıyor ve kapıların kilidini açarak ikimizin de içeri girmesine izin veriyor. Kemerlerimizi bağladıktan sonra arabayı kaldırımın kenarına çekiyor ve radyoyu country müzik istasyonuna çeviriyorum, çünkü bundan nefret ettiğinin farkındayım ama o yine de değiştirmiyor. Otoyolda ilerlerken kötü bir şekilde şarkı söylüyorum.

Klima kadar açık, ama buna rağmen ter damlacıkları omurgamdan aşağı süzülüyor. Ona bu kadar yakın olmak, bu kadar küçük bir alana hapsolmek çıldırtıcı. Yan gözle ona bakıyorum ve dün gece neredeyse kemiklerine nasıl atladığımı hatırlıyorum. çıktığımda sert aletinın amıma sürtünmesinin ne kadar iyi hissettirdiğini. Boğazını temizliyor ve onun da bunu düşünüp düşünmediğini merak ediyorum. Kot pantolonunun içindeki kocaman kalçalarına bakıyorum, kasları kumaşı gerdikçe neredeyse kottan fırlayacak gibi oluyor. Lanet olsun! Hiçbir erkeğin bu kadar güzel olmaya hakkı yok!

Vites değiştirirken parmak eklemleri dış uyluğumun derisine değiyor, nefesim boğazımda düğümleniyor ve kollarımda tüylerim diken diken oluyor. Elini vites kolunun üzerinde tutuyor ve ben

Elimden geldiğince dikkat çekmeden orta konsola biraz daha yaklaşıyorum. Bu sırada onun kocaman güçlü ön koluna ve taktığı seksi Breitling saate bakıyorum ve beni parmaklarken o kola tüm zamanları hatırlıyorum. Bu düşünce kalçalarımın arasında ıslak bir sıcaklığın akmasına neden oluyor. Sertçe yutkunuyorum ve başımı pencereye çeviriyorum. Kenara çekmesini ve beni arka koltukta becermesini istemeden önce bu çıkmam gerekiyor.

"Seni özledim Angel," diyor usulca ve başımı tekrar ona çeviriyorum.

"Yapma Conor," diyorum iç çekerek.

Yola geri dönmeden önce bana kaşlarını çatarak "Neden?" diye soruyor.

Ona beni özlemesinin önemli olmadığını çünkü artık benim için hiçbir şey ifade etmediğini söylemek istiyorum. Ama söyleyemiyorum çünkü ona bir daha asla yalan söylemeyeceğime söz verdim ve bu yalanlar tarihinin en büyük palavrası olurdu. "Çünkü bu hiçbir şeyi değiştirmez," diyorum onun yerine.

"Beni özledin mi?"

Pencereye dönüyorum ve cevap vermiyorum. Onu özlediğimi itiraf edersem, daha fazla şey olması an meselesi. Arabadaki gerginlik o kadar açık ki, sanki onu gerçekten görebiliyormuşum gibi hissediyorum. Hava elektrik ve arzu ile cızırdıyor. Her şeyin aşırı farkındayım. Nefes alış ve son birkaç dakika içinde giderek ağırlaşması. Dudağını yaladığını bile duyabiliyorum ve dilini vücudumun her yerinde gezdirdiği anının beni ele geçirmesine engel olamıyorum. Gözlerimi kapatıyorum ve bu işin peşini bırakmasını istiyorum.

"Jessie!" diye bağılıyor ve ona dönmeden önce derin bir nefes alıyorum.

"Yaptığımı biliyorsun Conor. Ama artık her şey farklı."

Eli hâlâ vites duruyor ve parmağını uzatıp dizimin kenarına hafifçe vuruyor, uyluğuma doğru fırlayan küçük elektrik kıvılcımları gönderiyor ve koltuğumda gözle görülür bir şekilde titrememe neden oluyor. "Yine de her şey değil mi?" diye homurdanıyor ve ses vücudumda titreşerek karnımdan geçip doğruca amıma ulaşıyor.

"Hayır, her şey değil," diye nefes alıyorum ve yolun geri kalanını sessizlik içinde sürmeden önce ağzının köşeleri bir gülümsemeye dönüşüyor

CONOR, Ray'in barına gittiğimizde açılmama yardım etmekte ısrar ve ben buna sinirleniyor muyum yoksa seviniyor muyum karar veremiyorum.

İçeri girdiğimizde bana kaşlarını çatarak "Buraya tek başına mı geldin?" diye soruyor.

"Evet. Ray saat 1'de burada olacak. Zaten o saatten önce pek müşterimiz olmuyor. Ve bu sabah bir teslimatımız vardı. Ray teslim almaya geldi ama beli ağrıdığı için yerine koymadı," diyorum gözlerimi devirerek.

"Yani hepsini kaldırman için sana mı bırakıyor?" Bodrum kapısının yanındaki devasa kutu yığınının bakarak kaşlarını çatıyor.

"Birkaç kutuyu bodruma taşıyabilecek durumdayım." "Biliyorum. Ama

bu her şeyi sana bırakması gerektiği anlamına gelmez."

"Bu benim işim sayılır." Bodruma doğru yürüyüp kapıyı açarken ona kaşlarımı kaldırıyorum ve kutulardan biriyle kapıyı aralıyorum.

Conor anahtarlarını ve telefonunu barın üzerine bırakıp bana doğru yürüdü. "Bırak yardım edeyim." "Ben iyiyim," diye bağırdım.

"Tanrı aşkına, Jessie!" diye karşılık verdi.

Ayağa kalktım ve ellerim kalçalarımın altına ona baktım. Onun yardımı işi daha kısa sürede yapmamı sağlayacaktı.

zamanın yarısından daha fazla. "Tamam. Şuradaki yığınla başla," diyerek müzik kutusunun yanındaki Bud Light yığınına işaret ediyorum.

İlk kutuyla birlikte bodrum merdivenlerinden aşağı inip onu en altta bırakıyorum. Bir sonraki için yukarı çıkmak üzereydim ki Conor iki kutu birden taşıyarak aşağı indi. Gösteriş!

"Sen burada kal ve onları kaldır, ben de sana getireyim, olur mu?" diye öneriyor.

"Peki," diye gözlerimi deviriyorum. "Ama bunu bitirdiğimizde gitmen gerekiyor. Ray dağıttığını düşünürse mutlu olmayacaktır."

"Ray'in ne düşündüğünü umursadığımı mı sanıyorsun?" diyor merdivenlerden çıkarken.

"Senin biliyorum ama ben istiyorum Conor. Bu benim işim ve Ray her ne kadar pisliğin teki olsa da burayı seviyorum. Bu yüzden o içeri girmeden gitmeni istiyorum."

Dönüyor ve merdivenlerin başında duruyor. "Kahretsin, Jessie!" diye kaşlarını çattı bir kutuyu almak için eğilirken. "Lütfen sadece-"

"Conor! Yapma..." Bağıriyorum ama o çoktan merdivenlerden inmeye başlamış ve kapı kapanıyor. Kapı büyük bir çarparak kapandı ve bodrum karanlığa gömüldü.

"Kahretsin!" Conor'ın ayak seslerinin ulaştığını duyduğumda tıslıyorum. Kutuyu ayaklarımın dibine bırakıyor ve kulağımın dibinde derin bir nefes .

"Işık nerede?" diye fısıldıyor. "Hiç ışık yok!"

"Ne? Neden?" Panik sesini çatlatıyor.

"Çünkü bir hafta önce klimayla birlikte kısa devre ve Ray tamir ettirmek için birini bulamayacak kadar cimri."

"Ne oluyor lan? O zaman gidelim buradan." Dönüyor, sanki merdivenlerden geri çıkacakmış gibi ama hareket etmiyor.

"Kapı içeriden açılmıyor," diye iç geçiriyorum.

"Ne?" diye nefes alıyor ve sesine yerleşen paniği duyuyorum. "Bu yasadışı bir şey. Yangın tehlikesi var."

"Öyle mi? Ray sağlık ve güvenlik konusunda pek iyi değildir. Bu yüzden kapıyı kutuyla , göt herif." Onu kaburgalarından dürtüyorum, ya da en azından kaburgaları olduğunu varsayıyorum, çünkü hiçbir şey göremiyorum.

"Jessie! Burada kalamayız. Bir çıkış yolu olmalı," diyor ve sesindeki korkunun yanı sıra her geçen saniye daha da ağırlaşan ve hızlanan nefes alışının zor sesi de artık açıkça duyulabiliyor.

Kahretsin! Klostrofobik olduğunu unutmuşum. Karanlıktan ve kapalı alanlardan nefret ediyor ve neredeyse iki yıl önce Ruslar tarafından kaçırılıp bir bodrum katında kilitli tutulduğu günden beri bu böyle.

"Hey," diye uzanıp yüzünü arıyorum ve elimi yanağına koyuyorum. "Ray bir saat kadar sonra burada olacak. Bu oda çok büyük. Burada bolca hava var. İyi olacağız."

"Buradan siktir olup gitmemiz gerek," diye hırlayarak merdivenlerden yukarı koşuyor ve kapıyı itiyor. Sonra nefes alış verişi giderek zorlaşırken kapıyı tekmeleyerek açmaya çalıştığını duyuyorum.

"Conor. Bu bir yangın kapısı. Açılmayacak. Lütfen buraya gel ve benimle otur."

Beni görmezden geliyor ve kapıyı yumruklamaya devam ediyor. "Conor!" Bağıriyorum ve o da duruyor. Ayak sesleri ahşap merdivenlerden geri indiğini işaret ediyor. Bana yakın olduğunu hissettiğim anda ona uzanıyorum. Ellerimi göğsünde gezdiriyorum, nefes alış verişi hızlanıp ağırlaşırken kalbi parmak uçlarımda altında gümbür gümbür atıyor. Benim kalbim de hızla çarpıyor ama tamamen farklı bir nedenden dolayı.

"Conor. Beni dinle. Her şey girecek. Ray birazdan burada olur. Ya da bir müşteri . Sonra yardım için bağırabiliriz. Tamam mı?" Elimden geldiğince yumuşak ve sakın bir şekilde söylüyorum. "Ya kimse gelmezse?" diye nefes

nefese kalıyor.

Kahretsin! Panik atak geçirmek üzere. "Biri gelecek. Sana bir şey olmasına izin vermeyeceğim. Söz veriyorum," diyorum ellerimi yüzüne doğru kaydırırken. Parmak uçlarıma eğilip dudaklarımı usulca onunkilere bastırıyorum. Dudaklarına ve çenesine kelebek öpücükleri kondurmaya devam ederken, "İyi olacağız," diye fısıldıyorum. Dikkatini dağıtmam gerekiyor ve bu bildiğim en emin yol.

Kollarını belime doluyor, ben de bedenimi onunkine yaklaşıtıyorum. Aramızdaki elektrik çatırdıyor. Kalbi hâlâ çarpıyor ama nefes alış verışı daha az düzensizleşiyor. Ağzımı onunkinin üzerine kapatıyorum ve ellerim saçlarına doğru ilerlerken öpüyorum, tam da onun sevdiği şekilde, usulca inlemesine neden olacak şekilde çekiştiriyorum.

Bir elimi ensesine götürüyorum ve yüzünü kendime yaklaşıtıyorum. İlk başta tereddütlü görünüyor, hâlâ bu odada kapana kısılmış olmanın paniğini yaşıyor. Dilimi ağzına soktuğumda ondaki değişimi hissediyorum ve boğazındaki hırıltı tüm göğsünü titretiyor. Elleri kıcıma düşüyor ve beni geriye doğru götürürken dilini kıcıma doğru kaydırıyor. Soğuk beton duvara dayanana kadar karanlıkta tökezliyoruz ve bedenlerimiz birbirine bastırdıkça sıcaklık doluyor.

Kollarımı boynuna dolayıp onu kendime çekiyorum, o da sert bedenini benimkine doğru itiyor ve öpüşmemizi derinleştirirken beni duvara yapıştırıyor. Boynunu pençeliyorum. Öpücükleri her zaman ateş ve tutkuyla doludur, ama bu aramızdaki azgın bir cehennem gibi. Sanki bir daha beni tatma şansı olmayacakmış gibi ağzımı yalayıp yutuyor ve ben de onun içinde eriyorum, beni bir kez daha sahiplenirken vermesi gereken her şeyi alıyorum.

Islak ısı kalçalarımın arasını kavururken ve bedenim ona duyduğum ihtiyaçla cızırdarken vücudumdaki her sinir ucu elektrik ve ateşle canlanıyor. Kemerine uzanıyorum, fermuarını açmadan önce çekiştirerek açıyorum. Elimini kotunun içine kaydırarak sıcak, sert sikini tutuyorum ve sıkıyorum.

"Jessie," diye inledi. "Bitiremeyeceğin bir şeye başlama. Çünkü seni hissetmeye çok ihtiyacım var Angel ve daha ileri gidersek duramayacağım."

"Benim de sana ihtiyacım var, Conor." Kalp atışlarım kulaklarımda çarpmaya başlarken nefes alıyorum. "Seni içimde hissetmek istiyorum. Başka kimse olmadı," diye onu temin ediyorum çünkü burada prezervatifimiz yok ve umarım o da aynı şeyi söyleyebilir.

"İyi, çünkü sana elini süreni öldürmekten başka çarem yok," diye homurdanırken elleri yanlarıma kayıyor ve kot mini pantolonumu belime dolanana kadar kalçalarımın yukarı kaldırıyor. Sonra eli kalçalarımın arasına kayıyor ve külotumu kabaca yana çekip iki parmağını kıvrımlarımdan geçirirken bacaklarım neredeyse bükülüyor. Sıcaklık içime doluyor ve yoğun bir ıslaklık hissi yaşıyorum. Kalçalarımı eline doğru itiyorum ve yüksek sesle inliyorum. Bedenim onun dokunuşunu çok iyi hatırlıyor ve her parçam onun için ağrıyor. Giriş yerimde kayarken amım ihtiyaçla zonklıyor.

"Lütfen, Conor!" Yalvarıyorum ve tenime karşı gülümsüyor.

"Bu sıcak, ıslak amcığı özledim, Angel," diye nefes alıyor iki parmağını içime sokarken ve kaygan sıcaklığın hücumu neredeyse bayılmama neden oluyor. Becerikli parmaklarıyla beni sikerken ona ve utanmadan inliyorum. Parmaklarının ucunu G noktama doğru kıvrarak içimin derinliklerine ulaşıyor ve karnımla kalçalarımın titremesine neden oluyor. Uyarılmamın ıslak sesi bodrumda yankılanıyor ve her şeyi olduğundan daha da sıcak gösteriyor.

"Benim için ne kadar ıslak olduğunu duydun mu Jessie?" diye . "Önce seni parmaklarımla boşaltmam gerekecek çünkü için o kadar sertim ki, sikimi içine soktuğumda beş dakikadan fazla ."

"Tanrım, o pis ağzını özlemişim," diye .

"Ağzımı daha sonra alacaksın. Ama şu an amının tadına bakarsam kendimi utandırabilirim. I

Bu sabah otuz bir bile çekmedim," diye kıkırdıyor usulca ve bu sesle içim ılık tereyağı gibi eriyor. Görememek diğer duyularımı daha da güçlendiriyor. Onun kokusu bile beni çıldırtıyor. Ne kadar lezzetli ve sarhoş edici olduğunu unutmuşum.

"Conor," diye inliyorum orgazmım , ve göbeğimden nabız gibi atıyor. Boynumu okşarken başparmağının ucuyla klitorisimi okşuyor ve orgazmım bir tsunami gibi üzerime çöküyor. Duvarlarım parmaklarının etrafında kenetleniyor ve tüm vücudum serbest bırakılmamın yoğunluğuyla titriyor.

Parmaklarını dışarı kaydırırken boynumu nazıkçe emiyor ve sonra beni kaldırıyor, böylece titreyen bacaklarımı beline sarabiliyorum. Aleti açıklığımı dürtüyor ve ucu doğru iterken havayı dişlerimin arasından emiyorum.

"Bunu mu istiyorsun, Angel?" diye hırlıyor.

"Evet," diye nefes nefese boynuna sarılıp kalçalarımı ona doğru itiyorum.

Kalçalarını sallayarak içime doğru itiyor ve ben o kadar yüksek sesle inliyorum ki sesim bodrumda yankılanıyor. Beni tamamen dolduruyor ve gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı yuvarlanırken vücudumda dolaşan rahatlama ve coşku duygularıyla .

"Seni çok özledim," diye nefes alıyorum beni duvara çivilemeye başladığında. Artık ona karşı hiçbir savunmam yok ve herhangi bir savunmam düşünerek sadece kendimi kandırdığımı fark ediyorum. Bana tamamen sahip oluyor.

"Kukun çok iyi hissettiriyor Jessie," diye inliyor beni dövmeye devam ederken. "Benim sikim için yaratılmış. Seni bir daha asla bırakmayacağım. Beni anlıyor musun?"

Ona cevap vermiyorum. Veremiyorum çünkü onun içinde tamamen kaybolmuş durumdayım.

CONOR sırtı duvara dönük ve bacaklarını uzatmış bir şekilde yere oturuyor. Kocaman kollarıyla beni sarmış, kucağına kıvrılmış durumdayım ve memnuniyetle gülümsüyorum. Elim göğsünde ve kalbi parmak uçlarımda altında gümbür gümbür atıyor.

"İyi misin?" Fısıldıyorum.

"İyiden de öte, Angel." "Kalbin hala çarpıyor."

"Öyle mi? Ama şimdi bu bodrumda sıkışıp kalmakla hiçbir ilgisi yok," diyerek usulca gülüyor. "Hmm. Bu oldukça şaşırtıcıydı," diye gülümsüyorum göğsüne daha da sokulurken.

"Bana bunun bir veda sevişmesi olmadığını söyle?" diyor, dudakları kulağıma bastırarak. "Tabii ki değildi."

"Eve gel, Jessie," diye saçlarıma doğru nefes alıyor.

"Gelemem," diye fısıldıyorum.

"Neden?"

"Çünkü aynı şey değil. Orada yaşarken aynı şeyleri hissedebileceğimi hiç sanmıyorum. Olan onca şeyden sonra olmaz. Söylenen her ."

Saçlarımı yüzümden geriye doğru tarıyor ve şakağıma bir öpücük konduruyor. "O da seni geri istiyor."

Boğazıma bir hıçkırık düğümleniyor. "Etmiyor, Conor. Hepinize yaptıklarım için benden nefret ediyor." "Hayır, etmiyor. Eve gel ve onunla konuş."

"Onunla yüzleşebileceğimden emin değilim," diye mırıldandım.

"O zaman Shane'i sikeyim! Sana evde ihtiyacım var. Ve ben sana yetmiyor muyum Angel?" Yüzümü boynuna bastırıyorum. "Yeterli olduğunu biliyorsun."

"Peki, benimle dönecek misin?" "Benimle kalmak mı?" Ben de karşı çıkıyorum.

İkimiz de cevap vermekten kapının açılıp bodrumun bir kez daha ışıkla dolmasıyla kurtuluyoruz. "Ryan! Aşağıda ne haltlar dönüyor?" Ray bağılıyor.

Eteğimdeki tozu fırçalayarak ayağa kalkıyorum ve Conor yanıma atlıyor. "O aptal kapı üzerime kapandı," diye bağıyorum.

Ray içeri bakıyor ve sonra yüzü buruşuyor. "Barımı erkek arkadaşlarını becermek için motel olarak kullanabileceğini mi sanıyorsun?" diye hırlıyor ve Conor hızla geçip iki saniye içinde merdivenleri koşarak çıkıyor.

"Sakin onunla böyle konuşma," diye hırlıyor ve Conor ona doğru ilerlerken Ray geri adım atıyor. Merdivenlerden koşarak çıkıyorum ve elimi Conor'ın omzuna koyuyorum. "Lütfen yapma," diye kulağına fısıldıyorum.

Ray, "Orada geçirdiğin zaman için para ," diye tersliyor.

Conor'ı itip patronumun karşısına kendim çıkıyorum. "Son altı haftadır ucuz, kaba ve küçümseyici olmana katlandım çünkü bu şehri ve bu işi sevdim. Ama senin ucuz yöntemlerin yüzünden aşağıda bir saatten fazla mahsur kaldık ve bu saçmalıklarını benim üzerime yıkmaya izin vermeyeceğim Ray. İşini alıp o koca sokabilirsin!"

Conor arkamdan kıkırdıyor ama Ray orada durmuş bana bakıyor. Ağzı bir Japon balığı gibi açılıp kapanıyor. "Tamam," ellerini kaldırdı. "Maaşından kesmeyeceğim."

Kapıya doğru ilerlemeye başlarken "Çok geç," diye çıkışıyorum.

"Ama Ryan. Öğle vardiyasını kim karşılayacak?" diye feryat ediyor ama ben çoktan kapıyı yarılamiento ve Conor da peşimden .

Otoparka doğru yürüyorum ve öğle güneşinin parıltısında gözlerimi kırıştırıyorum. Camları sadece yarıya kadar eski yeşil Mustang'ime, sonra da Conor'ın çalışan kliması ve lüks deri koltukları olan parlak SUV' bakıyorum.

Elini uzatır. "Eve gel, Angel? Herkes seni geri istiyor. Seni bulmam için beni gönderdiler çünkü hepimiz bulmak için işten iki ay izin alamadık."

Uzattığı eline bakıyorum.

"Lütfen?" diyor.

Evimdeki eşyaları düşündüğümde, orada ihtiyacım olan hiçbir şey olmadığını fark ediyorum. Cep telefonum akıllı telefon bile değilHer zaman hafif seyahat ederim - birkaç giysi ve tuvalet malzemesi. Conor'a sırtımı dönerek Mustang'ime doğru yürüyorum ve bagajı açıyorum.

"Jessie!" Conor arkamdan bağılıyor, koyu kahverengi gözleri bana yalvarıyor.

İçinden sırt çantasını alıyorum. Her an yola çıkmaya hazırım ve bu çanta iki buçuk bin millik bir yolculuk için ihtiyacım olan her şeyi içeriyor. Onu omzuma atıp bagajı kapatıyorum.

Ben ona doğru geri yürürken Conor gözlerini kısıyor, sanki kaçıp kaçmayacağımdan emin değilmiş gibi. Arabasına doğru başımı sallayarak "Hadi o zaman koca adam," diyorum ve yakışıklı yüzü kocaman bir sırıtışa dönüşüyor. Bana yaklaşıyor, beni kollarının arasına alıyor ve kendi etrafında döndürerek kıkırdamama neden oluyor. "Seni seviyorum Jessie Ryan," diyor ağzımı bir öpücükle mühürlemeden önce.

CHAPTER 22

L Emniyet kemerini bağlarken ona bakıp gülümsüyorum. Bu toz çukurundan onsuz ayrılmak asla bir seçenek değildi ama New York'a dönmeyi kabul ettikten sonra arabamda oturuyor olmasından duyduğum rahatlamayı tarif edemem.

"Yola çıkalım mı?" diyor sandaletlerini çıkarıp ayaklarını ön konsola koyarken ve kot mini elbisesinin içindeki bronz bacaklarını inanılmaz bir şekilde görmemi sağlarken.

"Yolda evine gitmen gerekiyor mu?"

"Hayır," diye başını sallıyor. "Orada ihtiyacım olan hiçbir şey yok."

"Güzel," diye rahat bir nefes aldım. Evine uğramak onun kaçması için bir fırsat olabilirdi. "Ama yola çıkmadan önce bir şey yapmam gerekiyor." Cebimden telefonumu çıkarıp Liam'ın numarasını çeviriyorum. Birkaç saniye sonra yüzü ekrana geliyor.

"İyi haberlerin var mı, kardeşim?" diye soruyor cevap verdiğinde.

"Yolcumu görebilmesi için telefonu çevirirken ona sırtıyorum. "Jessie!"

diye bağırıyor. "Lütfen eve geleceğini söyle?"

Gülümserken yanaklarının kızarmasını izliyorum. "Evet," diyor omuz silkerek. "Eğer sizin için sorun yoksa?"

"Tamam mı? Kahretsin bebeğim, seni deli gibi özlüyoruz," diye kıkırdıyor. Jessie ve benim ekranı görebilmemiz için koltuğumda yana kayıyorum. "Mikey!" Liam bağırıyor ve birkaç saniye sonra diğer küçük kardeşimin yüzü de ekranda beliriyor.

"Kızıl!" diye sırtıyor. "Saçına ne yaptın böyle?" "Uzayacak,"

diyor gözlerini devirerek.

"Daha iyi. Ee, eve geliyor musun?"

"Evet," diye gülüyor.

"Harika. Hemen uçağa , biz sizi havaalanında olacağız," diyor Mikey ve Liam başıyla onaylıyor.

Jessie bana bakıyor, vücudunun her ısırma istememe neden olacak şekilde alt dudağını ısırıyor ve ben de ona göz kırpyorum. "Aslında arabayla geri döneceğiz," diyorum.

"Ne?" Liam inliyor.

"Siktir, hayır!" Mikey

bağırır.

"Arabayı burada bırakamam-" Ben de diyorum ki.

"Sadece bir araba. ," diye sözümü kesiyor Liam.

"Jessie. Uçmak istiyorsun, değil mi?" Mikey sordu. "Conor'la üç gününü bir arabada geçirmek istemezsin, değil mi?"

"Üç mü?" Başımı sallayıp yan gözle Jessie'ye bakıyorum, o da bana sırtıyor. "Daha çok beş gibi?"

"Evet. Beş diyebilirim," diye başını sallayarak onaylıyor.

"Hayır!" diye bağırır ikizler hep bir ağızdan. "buraya gelmeniz gerek. Conor, Shane'in kötü bir ruh halindeyken nasıl bir baş belası olduğunu biliyorsun. Lütfen bizi onun huysuzluklarına fazla maruz bırakmayın," diye ekliyor Mikey.

Jessie'nin Shane'in adından söz edilince kıllandığını hissediyorum. Mikey ve Liam homurdanmaya devam ederken elimi kalçasına götürüp hafifçe sıkıyorum. "Çocuklar," diye bağıyorum onların duyabilmek için. "Size bir şey göstereyim." Jessie'nin minicik eteğinin muhteşem bacaklarını ve elimi bacaklarının arasından geçirdiğimi görebilmeleri için telefonu aşağı doğru eğiyorum. İkisi de takdirle inleyip hırılıyorlar ve ben de geriye yaslanıp telefonu tekrar bana çevirirken gülüyorum. "Şimdi, ikinizden biri benim olsaydı, New York'a geri dönmekten başka bir şey yapmayacağınızı söyleyebilir misiniz - çok yavaş?"

İkisi de kaşlarını çatıp onaylamadıklarını dile getirirken Jessie koltuğunda kıkırdıyor. "Dört günün var, Conor!" Liam tersledi. "Sonra kızımızı almaya biz geleceğiz."

Başımı salladım. "Anlaştık. Şimdi Jessie'ye hoşça kal de, bu gece bir motelde durduğumuzda seni arayacak."

Ekranı tekrar çevirdiğimde Jessie'nin onlara el sallayıp öpücük göndermesini izliyorum. "Yakında görüşürüz çocuklar."

"Dört gün sonra görüşürüz." Telefonu kapatmadan önce kardeşlerime göz kırpyorum. "New York'a dönmek istediğine emin misin?" Arabayı sürerken ona sordum.

"Seninle yolda dört gün mü? Her gece yol kenarındaki ucuz motellerde mi kalacağız?" Derin düşüncelere dalmış gibi yine dudağını ısırtıyor ve bu manzara karşısında sikim seğiriyor. "Eminim bununla başa çıkabilirim."

Arabayı park yerinden çıkarıyorum ve ona bir kaşımı kaldırıyorum. "Hmm. Ama yapabilir , Angel?" "Öğrenmek için sabırsızlanıyorum koca adam," diye gülümsüyor bana.

"Ben öyle."

Liam ve Mikey ile görüşmem biter bitmez yola çıktık ve bir motelde durduğumuzda altı saattir yoldaydık.

"Bizi biraz daha uzağa götürmemi ister misin?" Jessie sorar.

Boynumu döndürerek çatlamasına neden oluyorum. "Hayır. Yorgunum. Ayrıca, yemeğe ihtiyacım var. İnsan sadece şekerle hayatta kalamaz." Ona göz kırpyorum. Daha önce benzin almak için durduğumuzda ondan atıştırmalık bir şeyler almasını istemiştım ve o da şeker ve daha fazla şeker almıştı. "Ayrıca, yemek yediğimizde geç olmuş olacak. Sabah erkenden tekrar yola çıkabiliriz."

"Tamam," diyerek arabadan iniyor ve arka koltuktan sırt çantasını alıyor. "Önce bir odaları olup olmadığına bakalım mı?"

"Elbette."

ON DAKİKA SONRA, motel odamızın kapısını açıyorum. Süslü bir şey değil ama temiz. Jessie içeri girip geniş yatağın ortasına uzanınca sikim kıpırdanmaya . Birden kendimi azgın bir genç gibi hissettim. Daha önce o bodrumda seks yaptığımızda inanılmazdı. Ama aceleye getirilmiş ve çılgıncaydı. Cinsel bir ihtiyacın karşılanması. Ve bütün geceyi onunla, çıplak ve o yatakta geçirme düşüncesi beni ve heyecanlandırıyor ve hayatım boyunca bir kadınla geceyi geçirme ihtimali hakkında hiç böyle hissettiğimi sanmıyorum.

Bana bakıyor, mavi gözleri arzuyla kararmış ve midem guruldayıp bana yemeğe ihtiyacım olduğunu hatırlatırken gözlerimi ondan ayırmak zorunda kalıyorum - şimdi olduğu gibi.

"gel. Yemeğe gidelim mi?" Çantamı halının üzerine bıraktım ve elimi ona uzattım.

"Motelin yanındaki yer paket servis yapıyor gibi görünüyor," diyor bacaklarını uzatıp esnerken.

"Dışarı çıkmak istemiyorum. Yatağa uzanıp televizyon izleyelim ve hareket edemeyecek hale gelene kadar yemek yiyelim mi?"

Teklifini düşünürken ona bakıyorum. Paket yaptırabilirim. Muhtemelen daha hızlı olur. "Tamam."

Elimi çenemde gezdiriyorum. "Ne istersin?"

"Büyük, pis bir burger," diye sırtıyor. "Ve bir kola."

"Pis hamburger ve kola," diye başımı salladım. "On beş dakika içinde dönerim."

Elimde paket servis poşetiyle kapıyı açıyorum ve ilk fark ettiğim şey Jessie'nin yatakta yatmadığı oluyor. İçeri girdim. Odada değildi.

"Jessie!" Banyoya doğru bağıriyorum ama kapı açık ve içgüdüsel olarak içeride olmadığını zaten biliyorum. Kalbim göğsümden aşağı düşüyor. Eline geçen ilk fırsatta beni ekti. Bu kız nasıl da beni aptal yerine koymaya devam ediyor?

"Siktir!" Bağıriyorum, banyo kapısını yumrukluyorum ve tam dışarıdan sesler duyduğum sırada kapıda bir delik açıyorum.

Kapı açılır ve Jessie yanında kır saçlı yaşlı bir kadınla dikilir. "İşte . Eminim Conor bunu sizin için halledecektir," diyor Jessie bana gülümseyerek.

"Ne?" Adrenalin hala vücudumda şimşek gibi çakarken kaşlarımı çatmaktan kendimi alamıyorum.

"Ben koridorun sonundaki Barbara. Musluğu açamıyor ve masada kimse yok. Denedim ama çok hızlı çalışıyor. Bir bakabilir misin?"

Derin bir nefes alıyorum ve kalbimin durmasını istiyorum. "Evet. Elbette," diyerek odadan çıkıp Jessie ve Barbara'nın arkasından koridor boyunca yürüyorum.

Birkaç dakika sonra sıkışmış musluğu tamir ettim ve Barbara'nın için bir paket M&M almam konusunda ısrar etmesinin ardından Jessie ile odamıza geri döndük. Kapı kapanır kapanmaz onu kollarıma çektim. "Bir daha böyle ortadan kaybolma Angel," diye uyarıyorum onu.

"Özür dilerim. Ama kapıyı çaldı ve yardıma ihtiyacı vardı. Sadece birkaç dakikalığına geldim."

"Gittiğini sanmıştım Jessie. Ya da sana bir şey olduğunu." Boğazıma dolan duyguları yutuyorum.

"Hiçbir yere gitmiyorum koca adam," diyerek bana gülümsüyor ve ben de alnına bir öpücük konduruyorum. "Güzel. Şimdi ben yemeğimizi yiyelim."

Sonunda küçük masaya oturuyoruz ve Jessie çantadan yemeği çıkarıyor. İnanılmaz kokuyor ve midem de aynı şekilde gurulduyor. Birkaç dakika sessizce yiyoruz ve küçük odada gerginliğin arttığını hissedebiliyorum. Bana bakıyor ve sorunun geleceğini biliyorum.

"Ben gittikten sonra ne oldu?"

"Onu biz öldürmedik," diyorum ona. "Sen gittiğinde, bilmiyorum, belki de dikkatimiz dağıldı. Baban-"

"O babam değil," diye sözümü kesti.

"Alexei oradan kaçtı. O ve birkaç adamı." "Peki ya diğerleri?"

"Öldüler. Onları canlı kalkan olarak kullandı. Hâlâ hayatta olduğunu bilmiyor muydun?"

Başını iki yana sallıyor. "Hayır. Buraya koştum ve sonra bir dizüstü bilgisayar bile açmadım ya da hiç çevrimiçi olmadım."

Akıllı telefonum bile . Her şeyi geride bırakmak istedim. Belki de tamamen farklı bir insan olmaya çalışırsam beni asla bulamayacağını düşündüm."

Hamburgerimi bitirdim ve ellerimi peçeteye sildim. "Gerçekten kimsenin seni bulmasını istemedin mi?

Arizona'da kalmayı mı tercih ederdin?"

"Ben de öyle düşünmüştüm. Ama sonra sen ortaya çıktın ve şimdi tek düşünebildiğim geride ne kadar çok şey bıraktığım. Ve Alexei Ivanov'un benden ne kadar çok şey aldığı. Sadece ailemi değil, bulduğum yeni aileyi de" diyor gözlerinde yaşlar oluşurken.

Uzanıp elimi onunkinin üzerine koyuyorum. "Yeni ailen hâlâ burada, Angel."

"Bazılarınız öyle," diye burnunu çekiyor.

Sandalyede arkama yaslanıyorum. Shane! Onun hakkında ne düşündüğü konusunda çok endişeleniyor ama hepimiz endişeleniyoruz. Ne de olsa ailenin reisi o. Kardeşlerim ve ben onu hayal kırıklığına uğratmaya dayanamıyoruz ve görünüşe göre Jessie de aynı şekilde hissediyor. Keşke onu biraz daha anlamasına yardımcı olabilseydim, o zaman onun için ne kadar önemli olduğunu görürdü. Ama bu kendi başına çözmesi gereken bir şey.

Gözlerini siliyor ve sandalyesini geriye iterek yarısı yenmiş hamburgerini masanın üzerinde bırakıyor. "Yemek için teşekkürler. Ben hızlıca bir duş alacağım. Kendimi yapış yapış hissediyorum" diyor ve yanağına bir öpücük kondurmak için eğiliyor.

Onun uzaklaşmasını izliyorum, onu takip etmeyi düşünüyorum ama yalnız kalmak istediğini hissediyorum.

CHAPTER 23

LConor duş alırken ben yatakta uzanarak televizyon kanalları arasında geziniyorum. Onun benden daha fazla kıyafeti var, bu yüzden onun tişörtlerinden birini giyiyorum ve başka bir şey giymiyorum. Kısıtlı istihkakım varken yatmak için temiz bir külotu ziyan etmenin anlamı yok.

Teni hala nemli ve beline sardığı beyaz havluya banyodan çıkıyor ve onu görünce midem küçük bir takla atıyor. Yatağa ulaştığında havlusunu çıkarıp onunla saçlarını kurulamaya başlıyor, ben ise burada uzanmış onun muhteşem vücuduna bakıyorum. İşi bittiğinde bir çift boxer giyiyor ve yanıma uzanıyor.

"kıyafetlerimi mi giyiyorsun?" diye kaşlarını kaldırdı.

"Evet. Çünkü ben sadece birkaç çift temiz külot ve birkaç parça kıyafet getirdim ve sende çok daha fazlası var."

Kollarını başının arkasına koyarak yastığa yaslanıyor. "Ne izliyoruz, Angel?" "John Candy'nin eski bir film," diye omuz silkiyorum.

"Caddyshack," diye sırtıyor. "Buna bayılıyorum."

Bir süre sessizce uzanıyoruz ve bunun neden aramızda biraz garip göründüğünü merak ediyorum. Sanki daha önce Ray'in barının bodrumunda birbirimizin beynini dağıtmamışız gibi. Sonunda, gerginliğe daha fazla dayanamıyorum ve John Candy ne kadar komik olsa da, Caddyshack bu gece benim için yapmıyor. Yan dönerek elimi Conor'ın göğsüne koyuyorum. Derin bir nefes alırken kasları parmak uçlarımin altında esniyor. Elimi tehlikeli bir şekilde boxer'ına yaklaşıp kadar karın kaslarının üzerinde kaydırırken, ona doğru sokuluyorum. "Gergin misin Conor Ryan?" Yumuşakça inlerken ve siki şortunun içinde seğirirken mırıldanıyorum.

"Evet," diye nefes alıyor.

Ona bakmak için başımı kaldırıyorum. "Gerçekten mi? Benimle mi? Yaptığımız onca şeyden sonra mı? Bu sabahtan sonra mı?"

Aşağı uzanıyor ve beni kalçalarımından tutuyor, ben ona binene kadar beni üstüne çekiyor ve yarı sert siki amıma sürtünüyor. Ellerimi göğsünün üzerine koyarak gözlerimin içine bakarken ona bakıyorum. "Bu sabah inanılmazdı. Ama o kadar hızlı oldu ki, zamanım olmadı. Senin için o kadar ateşliydim ki, neredeyse hiç düşünemiyordum. Düşünebildiğimde de o boktan bodrumda nasıl öleceğimizi düşünmekle meşguldüm."

Yüksek sesle gülmek için dudaklarımı birbirine bastırıyorum.

"Ama şimdi, bütün gece boyunca sen varsın Angel ve ben iki ay boyunca bundan başka bir şey düşünmedim. Bunu bir daha yapabileceğimden bile emin değildim." Sesi duygu yüklü ve kalbimi sızlatıyor. Ona bakarken dudağımı ısırıyorum.

"Hiç külot giymiyor musun?" diye aniden vücutlarımızın birleştiği boşluğa bakıyor.

"Hayır," diye sırtıyorum ona. "Sadece birkaç saat giyeceksem bir çifti ziyan etmenin anlamı yok, Bu değil mi?"

mu

?" "Sanırım değil," diye kaşlarını kaldırarak bana baktı. "Ama sen temiz boxer'larımı krema, Angel. Daha sana dokunmadım bile ama kadar sızdığını hissedebiliyorum."

"Madem temiz iç çamaşırın için , o zaman bunu benim yaptığım gibi düşünmen gerekirdi, değil mi?" Ona takılıyorum.

Gözlerini bana dikti. "Tişörtünü çıkar. Hemen şimdi," diye hırlıyor.

"Tamam," diye nefes alıyorum ve tamamen çıplak kalana kadar uzanıp başımdan aşağı sıyrıyorum. Yukarı uzanıp ağır göğüslerimi avuçlarının alıyor ve sıkıyor, kendimi onun sert avuçlarına bastırırken inlememe neden oluyor. "Bu bedeni benden çok uzun süre uzak tuttun Angel."

"O zaman bana gitmemi söylememeliydin." Ona dik dik bakıyorum. Buradaki tek yaralı taraf o . Ben de acı çekiyorum.

Beni o kadar hızlı çevirip altına alıyor ki kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor ve kıkırdıyorum. "Umarım yorgun değilsindir, çünkü benden uzak kaldığın her geceyi edeceğim."

"Sözler, ," diyorum dramatik bir iç çekişle.

"Her istiyorum Jessie," diyor saçlarımı yüzümden geriye doğru tarayıp gözlerimin içine bakarak.

"Sen zaten benim her bir parçama sahipsin Conor Ryan."

Dudaklarını dudaklarımın üzerine ve beni o kadar sert öpüyor dudaklarım morarıyor. Bir eli arasına gelene kadar vücudumdan aşağı kayıyor. Kalçalarımı onun için daha geniş açıyorum ve kalın parmaklarını kıvrımlarımın arasında gezdirmesine izin veriyorum. Onun için ne kadar ıslak olduğumu fark ettiğinde ağzıma inliyor.

"Kahretsin, Angel," diye tıslıyor, öpüşmemizi kesiyor. "Seni canlı canlı yiyeceğim." Boynumdan aşağı, göğüslerimin üzerinden yumuşak öpücükler bırakıyor, her bir meme ucunu ağzına alıyor ve parmakları oynarken nazikçe dişliyor, klitorisimin üzerinden geçiyor ve bir parmağının ucunu içeri daldırıp çıldırtıcı döngüyü tekrar başlatmadan önce girişime doğru kayıyor. Öpücükleri karnımın üzerinde dalgalanırken, kalçalarımı ona doğru bastırıyorum. "Conor. Ben de seni özledim. Benimle alay etmeyi bırak," diye .

"Senin tadını çıkarıyorum Angel, alay etmiyorum," diye mırıldanıyor dudakları daha da aşağı inerken tenime karşı. Uyluklarımın tepesine ulaştığında parmaklarımı saçlarının arasından geçiriyorum. "Beni burada mı istiyorsun Angel?" diye homurdanıyor.

Dudakları klitorisimin üzerinde "Evet," diye nefes alıyorum.

"Tanrım. Aminin ne kadar tatlı olduğunu neredeyse unutuyordum Jessie," diye inlerken dilinin düz kısmını açıklığıma bastırıyor ve klitorisimin üzerine yerleşmeden önce kıvrımlarımın uzunluğunu yalıyor, dişleriyle sıyrıyor ve iki parmağını içime kaydırırken diliyle dürtüyor, geçen zevk heyecanıyla sırtımı eğmeme neden oluyor. Parmaklarını içeri kıvrarak G noktama bastırıyor ve klitorisimi diliyle okşuyor, beni o kadar hızlı bir şekilde kenara getiriyor ki başım dönmeye başlıyor ve gözlerimi kapattığımda ışık parlamaları görüyorum.

"Conor!" Beni atarken bağıriyorum.

"Bunu sana bedavaya verdim, Angel. Bir sonraki için seni çalıştıracam."

"Gerçekten mi?" Nefesim kesildi.

"Gerçekten mi?" diye hınzırca sırtıyor ve sakalının benim uyarılmamla ıslandığını görebiliyorum. Sonraki yirmi dakikayı, boşalmama izin vermesi için ona yalvarırken neredeyse ağlayana kadar parmakları ve diliyle acımasızca alay ederek geçiriyor. Sonunda bana acıdığına, kasıklarına hücum eden kan ve ıslak salgımın seli neredeyse bayılmama neden oluyor. Kendime gelmek için zamanım bile arasına yerleşiyor ve sikini sokuyor. Islak sesler küçük motel odasında yankılanıyor ve adam takdirini dile getiriyor. "Bu amcığı özlemişim,

Angel."

Bileklerimi tutup başımın yanına sıkıştırırken bacaklarımı beline doluyorum. "Sert mi istersin, yumuşak mı?"

"Sert," diye nefes alıyorum. "Sahip olduğun her şeyi istiyorum, koca adam."

"Siktir, Jessie!" diye inleyerek giriyor ve beni yatağa öyle bir çiviliyor ki ucuz yatak başlığı duvardan sekip ikiye ayrılıyor.

CHAPTER 24

L

Elimi Jessie'nin kalçasının sıcak, yumuşak tenine sürdüğümde uykusunda usulca inliyor güzel kıcını sikime bastırıyor.

"Günaydın Angel," diye kulağına fısıldadıktan sonra boynundan aşağı yumuşak öpücükler bırakıyorum.

Omuzlarına.

"Günaydın koca adam," diye mırıldanıyor, arkasına uzanıp parmaklarını saçlarımda gezdiriyor. "Bunu ne kadar özlediğimi tahmin bile edemezsin."

"Neyi kaçırdın?" diye kıkırdıyor elimi karnına doğru kaydırduğımda.

"Tenin değerken uyanıyorum Angel," elim kalçalarının arasına kayarken. Yumuşak bir iniltiyle onları benim için daha geniş açıyor ve sikim kıcına zonkluyor. "Bu vücut çok yumuşak ve sıcak," iki parmağımı kıvrımlarının arasından ve havayı dişlerimin arasından emiyorum. "Ve ıslak."

"Ben de seninle uyanmayı özledim Conor," diye nefes alırken kalçalarını yuvarlıyor ve kıcını sikimin üzerine sürüyor.

"Peki, beni neden terk ettin Angel?" Hassas tenini ısııyorum ve parmaklarımdan birini damlayan amının içine sokuyorum.

"Çünkü sen ve kardeşin öyle yapmamı söylediniz," diye yüksek sesle soludu.

"Daha geniş aç," diye kulağına homurdanıyorum ve o da kaldırıp bacağına benimkinin üzerine atıyor ve ben parmağımı dışarı kaydırıp klitorisine doğru ilerlerken sikimin ucunun içine girmesine izin veriyor.

"Conor," diye inliyor, daha fazla içime girmek için beni geri itmeye çalışıyor ama ben buna izin vermiyorum.

Ben onun her şeyine sahip olduğumdan yüzde yüz emin olana kadar o benim her şeyime sahip olamaz. "Neden ?" Tekrar soruyorum.

Klitorisini okşamaya ve sikimi içinde daha derine sokmaya devam ettiğimde vücudundaki kaslar geriliyor. "Çünkü Shane yapmamı söyledi," diye . "Ve sen yaptın. Sana baktım ve sen..."

"Ben ne?"

"Bana o bakışı attın. Sanki gitmeliymişim gibi. Yapmamış gibi davranmaya çalışma Conor," derken yandan bana kızgın kalmaya çalışıyor, bir yandan da vücudu parmaklarımdan ona verdiği zevke tepki veriyor.

"Ama o arabada bir takip cihazı olduğunu biliyordun. Senin için geleceğimizi biliyordun. Seni asla biliyordun Angel." Klitorisine daha sert bastırırken ve dişlerimi kürek kemiği boyunca sürüklerken bir santim daha içeri kayıyorum.

"Bunların hiçbirini bilmiyordum," diye tıslıyor. "Shane bana asla eskisi gibi olmayacağımı söyledi. Asla sizden biri olamayacağımı."

"Alexei ile biraz zaman kazanmaya çalışıyordu. Kaçmak için bu kadar iyi bir iş çıkarmamalıydın.

Ama sen ortadan , Angel."

"Beni istemediğini sanıyordum," diye inliyor kalçalarını bana doğru savurmaya çalışırken. "Kalmamı istediğini bilseydim asla ."

"Seni hayatımda hiçbir şeyi istemediğim kadar çok istiyorum Jessie. Seni o kadar çok seviyorum ki, seni bulamadığımda ölecekmişim gibi hissettim. Sana bir daha asla dokunamayacağımı düşündüğümde, kendi derimi yırtmak istedim. Ve şimdi seni bulduğuma göre, beni bir daha asla terk etmeyeceğini nereden bileceğim?"

"Çünkü ben de seni seviyorum. Lütfen, Conor?"

Duymam gereken tek şey bu. Sikimi derinliklerine itiyorum ve duvarları beni sıkıştırıyor, beni daha derine çekiyor ve adımları inlerken beni sağlıyor. Kulağının altında çılgına çeviren noktayı emiyorum, kendimi içine gömerken tatlı, tuzlu teninin tadına bakıyorum.

İkimizi de boşalana kadar becerdikten sonra Jessie ve ben yatakta birbirimize bakacak şekilde uzandık.

"Çok güzelsin," diyorum ve elimi uzatıp saçlarını yüzünden çekerken kızarmasına neden oluyorum.

"Dölle kafayı bulmuşsun," diye kaşlarını kaldırıyor.

"Muhtemelen öyleyim. Ama sen hâlâ tanıdığım en güzel kadınsın Jessie Ryan. Ve iltifat almayı öğrenmen gerekiyor."

"O zaman teşekkür ," diye fısıldıyor.

"O arabadan bu kadar çabuk kurtulmayı nasıl başardın?" Ona sordum. O apartmandan çıktıktan kısa bir süre sonra ben de gittim. Ama Baltimore'da arabaya yetiştüğimde Jessie çoktan gitmişti.

"O arabanın ne kadar güzel olduğunu hatırlıyorsun, değil mi? Hiç soru sormadan satmak çok kolaydı."

"Ama takas Camaro'yu almadın mı?"

"Hayır, tabii ki hayır. Sonunda eski Mustang'imde karar kılmadan önce altı arabam vardı. Gerçekten çok güzeldi. En azından sen onu öldürene kadar."

Teslim olmak için ellerimi kaldırdım. "Yapmam gerekeni yaptım, Angel. Ve yüz kere daha yapardım, çünkü seni buraya benim yanıma getirdi, değil mi?"

Bana yaklaşıyor ve elini enseme koyuyor. "Sanırım öyle," diye gülümsüyor. "Arabamı parçaladığın ve beni Ray'in barından çıkardığın için mutluyum."

"Kardeşlerim bizi aramaya gelmeden önce bu motelde ne kadar düşünüyorsun?" Kaşlarını ona doğru kaldırıyorum.

"Deneyip görelim mi?" diye kıkırdıyor. "Ya da tüm Amerika'yı dolaşıp ucuz motellerde kalarak ve biraz para kazanmamız gerektiğinde barlarda çalışarak mı?"

Elimi kışına kaydırarak vücudunu kendime yaklaşıtıyorum. "Bunu seninle her gün sürece, kaçak bir hayata hazırım Angel."

"Kardeşlerini asla terk etmezsin," diye mırıldanırken yüzünü yüzüme yaklaşıtıyor ve dudaklarını yanağıma değdiriyor.

"Sen de öyle," diye hatırlatıyorum ona.

"Doğru. Ama birkaç günlüğüne rol , değil mi?" Parmak uçlarını göğsümde gezdiriyor.

"İstediğin her şeyi yapabiliriz Angel," diye fısıldıyorum dudaklarımı onunkilere bastırmadan önce. Ağzını açıyor ve dilimi içeri sokmama izin veriyor ve kan doğrudan sikime hücum ediyor. Bu kadını hayal edebileceğimden çok daha fazla seviyorum ve o burada benimle uzanırken,

dünyanın geri kalanı var bile değil.

CHAPTER 25

A gerekenden daha uzun süre yatakta yattıktan sonra yola çıkmakta yine geç kaldık, bu yüzden Conor biraz zaman kazanmak için son bir buçuk saattir şeytan gibi araba kullanıyor. Günde sekiz saat araba sürmenin bizi New York'a dört günde ulaştıracağını ve bize bolca zaman bırakacağını düşündük.

akşamları dinlenmek için zaman.

Otoyolda ilerlerken, iyi bir müzik bulabilmek için radyo kanalları arasında geziniyorum.

"Ülke yok!" Conor uyarıyor.

"Ama ben taşrayı severim,"

diye dudak büküyorum.

"Bende çok daha iyi bir şey var," diyor sırtarak ve orta konsoldan cep telefonunu alıp birkaç tuşa basarak sesi açıyor. "Bunu hatırlıyor musun?" DJ Regard'dan Ride It'in sesi arabayı doldururken bana sırtıyor.

Yanaklarım kızardı. Tabii ki hatırlıyorum. Dünyada en sevdiğim şarkılardan biridir ve bir gece onun kulübünde onunla dans etmiştik. Hava o kadar sıcaktı ki dans pistinde resmen çarpışıyorduk.

Gümbürdeyen bas vücudumda titreşirken koltuğa yaslanıyorum ve Conor'ın kışımındaki ellerini ve kalın sikini bana sürttüğü sırada boynumdaki dudaklarını canlı, Technicolor detaylarıyla hatırlıyorum. "Conor. Arabayı kenara çek!" Sertçe söylüyorum ve yolun kenarına çekerken bana telaşla bakıyor.

"Ne?" diye kaşlarını çatıyor.

Emniyet kemerimi çözerek kucağına tırmanıyorum ve kalçalarımın arasında güçlü bir sıcaklık dalgası hissediyorum. Onunla birlikte olalı yirmi dört saatten biraz fazla oldu ama beni şimdiden azgın bir seks bağımlısı haline getirdi. Ona doyamıyorum.

"Öyle mi?" diye homurdanıyor ve kemerini açmadan önce koltuğunu geriye itmek için bir düğmeye basıyor. Aşağı uzanıp kot pantolonunun düğmelerini açıyorum ve o da kalçalarını kaldırarak etkileyici aletin serbest kalmasına yetecek kadar yer açmak için hafifçe aşağı çekiyor.

"Giymeye başladığın bu seksi kot eteklere bayılıyorum Angel," diye kıkırdıyor ve eteğimin altından uzanıp külotumu bacaklarımdan aşağı indiriyor. Kendimi dizlerimin üzerine itiyorum ve ikimizin arasında onları tamamen çıkarmayı başarıyoruz. Conor onları tutuyor ve kot pantolonunun cebine . Koyu kahverengi gözlerine bakıyorum ve şehvetle kararmışlar. Kalçalarımı ona doğru yaklaştırdığımda, ellerini saçlarıma götürüp yüzümden fırçalıyor, sonra öne doğru eğilip dişlerini boğazımın yumuşak derisinde gezdiriyor ve kulağımın altındaki hassas bir noktayı nazikçe emiyor.

"Conor!" Kalçalarımı onun sikinin üzerinde yuvarlarken yüksek sesle inliyorum, kaygan uyarılmamla kaplıyorum ve klitorisime sürtünme sırasında inliyorum.

"Ne zaman istersen al, Angel," diye fısıldıyor kulağıma. "Sadece bu seferlik kontrolün sende olmasına izin vereceğim."

Müzik arabayı dolduruyor ve ben uzanıp sikini elime alıp sıcak girişime yönlendirirken ritim vücudumda nabız gibi atıyor. Şu anda sabırlı olmaya ya da onunla alay etmeye vaktim yok çünkü onu içimde hissetmek için çaresizim. Ona alçalıyorum ve amımı tamamen doldurduğunda yaşadığım mutlak rahatlamayla yüksek sesle inliyorum.

"Sikeyim! Jessie," diye tıslıyor duvarlarım onun etrafında sıkışırken. Şimdiden sınırdayım ve zar zor hareket ediyoruz bile. Ellerini tekrar eteğimin altına sokuyor ve kalçalarımın altından tutuyor, parmak uçları yumuşak etime bastırıyor. "Beni ne kadar istediğini göster bana Angel. Kendini benim sikimin üzerinde boşaltırken izlemek istiyorum."

"Conor," nefes alıyorum, ellerimi kaslı omuzlarına koyuyorum ve tıpkı şarkı sözlerinin bana söylediği gibi, tekrar tekrar çalarken ona binmeye başlıyorum. Alnımı onunkine bastırarak, kalçalarımı onun üzerinde hareket ettirirken yavaşça kontrolünü kaybetmesini izlerken dudağımı ısıyorum, kocaman horozu beni daha da genişletirken ve uyarılmam ikimizi de kaplarken daha derine batıyorum.

"Kahretsin, Angel, bana binerken çok iyi hissediyorsun. Beni çok hızlı boşaltacaksın," homurdanıyor ve yaklaşan engellemeye çalışıyor. Nefesi hızlı ve ağır geliyor ve parmakları kalçalarımın daha da gömülürken başını boynuma indiriyor ve beni çıldırttığını bildiği kulağımın altındaki o mükemmel, tatlı noktaya sokulmaya başlıyor. Başımı arkaya atıyorum ve arabanın renkli camları için Tanrı'ya şükrediyorum çünkü arabalar geçerken otoyolun kenarında boşalmak üzereyim.

Conor vücudumu çok iyi ve benim de sınırda olduğumu fark eder etmez, kalçalarımı aşağı çekiyor, içime doğru iterken beni yerinde tutuyor.

"Oh, Tanrım," diye nefes nefese kaldım.

"Sikimi çok iyi alıyorsun Jessie," diye inliyor uzun aletin ucunu içimin derinliklerindeki o yere sürtünürken ve birkaç saniye sonra orgazmım bedenimi yırtıyor ve onun adını haykırırken şiddetli bir titremeye başlıyorum. Kollarını etrafıma sararak beni sıkıca tutuyor, ben ona daha fazla bastırıyorum ve bir an sonra kendi boşalmasını bulurken boynumu ısıtıyor.

İkimizin de titremesi durduğunda başını kaldırıyor ve gözlerimin içine bakıyor. "Sanırım bu artık bizim şarkımız olmak zorunda," diye kıkırdıyor usulca.

"Sanırım öyle olacak," diye gülümsüyorum ona. "Bir daha asla duymayacağım ve seni düşünmeyeceğim."

Yüzümü kendine çekiyor ve beni derinden öpüyor, siki hala amımda zonkluyor ve yetenekli diliyle ağzımı sikerken onun içinde eriyorum.

"Kahretsin, Angel," diye inliyor sonunda geri çekildiğinde. "İki dakika içinde tekrar yapabilirim, ama sanırım bir polis durmadan ve bu pencereyi açmak zorunda kalmadan önce gitmemiz gerekiyor. Ve eğer biri senin o güzel amcığını görürse, onu öldürmek zorunda . Polis olsun ya da olmasın. Bu yüzden, bu külotları saklamak niyetinde olsam da, onları sana geri vereceğim çünkü çıplak amın çok dikkat dağıtıcı."

gülümsedim. "Tamam. Zavallı bir polisin ölümünü vicdanıma yükleyemem, değil mi? Ayrıca, bu sabahın kalan zamanı telafi etmemiz gerekiyor."

Kot pantolonunu yukarı çekiyor ve cebinden külotumu çıkarıp bana uzatıyor. "Evet, bu da senin hatandı."

"Benim hatam mı?" İç çamaşırlarımı tekrar giyerken kaşlarımı kaldırıp ona bakıyorum. "Yataktan çıkmama izin vermeyenin sen olduğunu hatırlıyor gibiyim."

"Peki, çıplak kıçın bana yaslanmışken bunu nasıl yapacağım, Angel? Eğer bu seksi beni baştan çıkarmayı bırakmazsan eve asla zamanında varamayacağız."

Koltuğuma geri döndüğümde sırtımdan kendimi alamıyorum ve Conor motoru çalıştırırken gülüyor.

CHAPTER 26

A Bütün bir günü daha araba kullanarak geçirdikten sonra Conor'ı beni motelimizin karşısındaki bara götürmesi için ikna ettim. Elimizde birer birayla küçük bir masaya oturuyoruz ve ben ona kocaman gülümsüyorum, ama o sadece gözlerini devirerek karşılık veriyor. Canlı bir grup country şarkılar söylüyordu.

nefret ediyorum, ama seviyorum.

"Gel benimle dans et," diyorum, ayağa kalkıp eline uzanarak. "Ben dans etmem, Angel."

"O zaman kulüpte benimle dans etmiştin."

"Çünkü müzik iyiydi. Bu boktan bir şey," diyerek gülümsüyor ve Bud'ından bir yudum alıyor. "O zaman tek başıma dans edeceğim." Elini bırakarak geriye yürüyorum.

"Keyfine bak Angel," diyor göz kırparak.

Dans pistine doğru yürüyorum ve dans etmeye başlamadan önce Conor'ın tam göz hizasında bir yer seçiyorum. Grup Body Like a Backroad'un bir cover'ını çalıyor ve ben de müziğe uyarak kalçalarımı sallıyorum. Yakınımdaki iki adamın farkındayım ve Conor'ın gözleri bir an için onlara kayıyor, sonra tekrar bana dönüyor. Gözlerini uyarırcasına kısıyor ve kırımını yere bırakıp tekrar ayağa kalkarken dudağımı ısırıyorum.

İki adam iki yanımda durana kadar yaklaşıyorlar, kıyafetlerinden ve tenlerinden bayat bira ve sigara kokusunu alabileceğim kadar yakınlar. ateşli korumama dikerek onları görmezden geliyorum.

İçlerinden biri durup Conor'ın görüşünü engellerken, "Burada tek başına böyle dans etmemelisin, hayatım," diyor.

"Oh, nedenmiş o?" Ona ters ters baktım.

"senin tatlı doğandan faydalanabilir," diyerek bana sırtıyor ve altın köpek dişini gösteriyor.

"Erkek arkadaşımın bu konuda söyleyecek bir şeyleri olduğuna eminim." Conor'a doğru başımı sallıyorum ikisi de dönüp ona bakıyor. Bu barda hiç yeri yokmuş gibi görünüyor. Çok güzel ve kocaman. Buradaki diğer erkeklerden çok daha büyük. Tüm bunların yanı sıra, onda tehlike ve şiddet kokan şeyler var. Sanırım iki yeni arkadaşım da bunu görüyor, çünkü tek kelime etmeden uzaklaşıyorlar.

Dans etmeye devam ediyorum ve Conor birasını indirip bana doğru ilerlerken gülümsemekten kendimi alamıyorum. Bana ulaştığında ellerini kırıma koyuyor ve vücutlarımız birbirine sıkıca bastırılana kadar beni kendine çekiyor. Ona bakmak için boynumu eğmek zorunda kalıyorum ama o başını eğiyor ve dudakları kulağıma değiyor. "Ne yapmaya çalıştığını bilmediğimi sanma Angel," diye fisıldıyor.

"Neymiş o koca adam?" Ona kirpiklerimi kırıştırıyorum.

"Bu gece biraz tehlike havasında olduğunu söyleyebilirim. Ama o güzel kıcımlı istediğin kadar ezebilirsin ve ben de seni cezalandırmayacağım. Yine de sana dokunan herkesi öldürürüm."

Kalçalarımın arasındaki sıcaklık dalgası dizlerimin bükülmesine neden oluyor ve gözlerindeki bakış bana onun da bunun farkında olduğunu söylüyor. Beni cezalandırma düşüncesi bile beni ısılatıyor ve onun için çaresiz bırakıyor. Parmak eklemlerinin arkasını yanağıma sürüyor ve ben bir iniltiyi bastırıyorum. "Bu bok çukurunda kalıp dans etmek mi istiyorsun? Yoksa motele geri dönüp benim için dans etmek mi istiyorsun?" diye hırlıyor.

Ona göz kırpmıyorum. Bir bu barda kalıp dans etmek istediğini inkâr edemem çünkü bu grubu ve bu müziği seviyorum. Ama yalnız kaldığımızda bana yapacaklarını düşündükçe içim titriyor. "Gidelim," diye fısıldıyorum ve beni bardan çıkarmadan önce bana göz kırpmıyor.

Motel odasına döner dönmez Conor kapıyı tekmeleyerek kapattı ve beni duvara itti. Bir eliyle boğazımı sararken, diğer eliyle eteğimin altına uzanıyor ve külotumu bir tarafa çekiyor.

"Damlatıyorsun, Angel," diye tıslıyor iki parmağını kıvrımlarımdan geçirirken.

"Biliyorum," diye nefes nefese kalçalarımı parmaklarına itiyorum. "Lütfen Conor. Sana şu anda içimde ihtiyacım var."

"Bardan aldığım bir sokak köpeği gibi duvara yaslanıp sikilmek mi istiyorsun?" diye homurdanıyor. Kul

ak. Parmaklarını içime sokarken "Evet," diye inliyorum.

"Sikimi çıkar" diye emretti ve ben de dediğini yaptım, fermuarını açtım ve sertleşmiş sikini sıktım. ve onu yüksek sesle inletiyor. Boynuna yumuşak öpücükler konduruyorum ve hırıltı göğsünde ve boğazında gümbürdüyor.

"Arkanı dön," diye tıslıyor.

İstediğini yaptığında, atletimi yukarı çekip başımın üzerinden çıkarıyor ve odanın köşesine fırlatıyor. Sıcacık parmak uçları sırtımda usulca gezinirken sütyenimin kancasını açıyor ve omuzlarımın üzerinden iterek ağır göğüslerimin serbest kalmasını sağlıyor. Üst tarafım çıplak kaldığında, ön tarafıma uzanıyor ve eteğimin fermuarını açıp bacaklarımın üzerinden aşağıya doğru itiyor, elleri kalçalarımın üzerinde kayarken başparmaklarını külotumun bel bandının altından geçiriyor ve onları da çıkarıyor. Tamamen çıplak kalana kadar kıyafetlerimden sıyrılıyorum. Beni duvara yaslariken dudakları sırtımı okşuyor. "Sen çok güzelsin. O lanet bardaki her erkek seni istiyordu," diye hırlıyor tenime karşı.

"Conor," diye nefes nefese ona yaslanıyorum. Beni kendine doğru çekiyor ve şifonyerin ve büyük aynanın önünde durana kadar beni odanın içinde yürütmeye başlıyor, sırtım sert göğsüne .

Güçlü elleri kalçalarımın arkasından aşağı kayıyor ve sonra beni kaldırıp ahşap şifonyerin üzerine yerleştiriyor, böylece doğrudan aynanın önünde diz çöküyorum. Vücudunu benimkine bastırarak dişlerini kürek kemiğimin üzerinde gezdiriyor, elleri üzerinden geçip uyluklarımın arasına giriyor ve ben onun için açılana kadar onları birbirinden . Bir eli boğazıma doğru kayarken diğeri kaygan kıvrımlarımın arasından aynada onu izliyorum.

"Seni ilk becerdiğim zamanı hatırlıyor musun, Angel? Tıpkı böyle mi?" diye kulağıma doğru hırlıyor. "Evet," diye inliyorum, öğleden sonra butikte bana kıyafet denettiği zamanı hatırlıyorum ve

Ellerimizi birbirimizden uzak tutamayana kadar saatlerce onun için iç çamaşırı giydim. Ben de onun kadar çaresizim.

Şu anda onun dokunuşu için. İçimde yanan bu arzuyu doyurması için ona ihtiyacım var.

"Benim için parçalandığında çok güzel görünüyorsun Jessie. Seni becerirken beni izlemeni istiyorum. Seni boşalttığımda ne kadar güzel göründüğünü görmeni ve vücudunu daha iyi kimsenin tanıyamayacağını bilmeni istiyorum," diye fısıldıyor ve klitorisimin üzerinde yavaş, alaycı daireler çizmeye nefes borumdaki baskıyı hafifçe artırıyor.

"Conor. Lütfen?" Bana istediğimi verene ve kalın parmaklarından birini içime sokana kadar kalçalarımı eline doğru çekerken inliyorum ve yoğun bir ıslak ısı fişkırıyor.

"Bu gece sana bakan tüm o ahmakları izlemek beni çok sertleştirdi, Angel. Seni ne kadar çok istediklerini görmek ve sana asla sahip olamayacaklarını bilmek, o dans pistinin tam ortasında seni becermek istememe neden oldu." Boğazımdaki eli göğüslerime kayıyor ve iri eliyle bir tanesini sıkıyor. "Sen kime aitsin?" diye tıslıyor, ıslak girişime ikinci bir parmak daha eklerken.

"Sen," diye nefes alıyorum.

"Hmm," diye mırıldanıyor tenime karşı. "Ve eğer kardeşlerimden başka bir erkeğin sana dokunmasına izin verirsen, onu öldürürüm. mı?"

"Evet," diye nefes alıyorum, sıcaklık ve karnıma yayılırken. Sanki zaten yeterince ateşli değilmiş gibi, bu sahiplenici yanı ihtiyaçtan neredeyse nefes nefese kalmama neden oluyor.

"Bu benim, Jessie," diye hırlıyor parmaklarını içimden çıkarıp amımı kabaca avuçlarken. "Benim," diye tekrarlıyor omzumu ısırmadan hemen önce.

"Senin," diye kabul ediyorum.

"Şimdi aynaya bak ve seni nasıl becerdiğimi izle," diyor arasına geçip sikinin ucunu girişime sokarken. Gözlerimi onun yansımasına dikiyorum ve gözlerimdeki ateş neredeyse nefesimi .

Meme uçlarımdan birini çekiştiriyor ve tam sikini içime sokarken klitorisimi iki parmağının arasına sıkıştırıyor ve ben zevkle haykırıyorum. "Bunu hissediyor musun, Angel? İçine o kadar mükemmel oturdum ki. Amin benim sikim için yaratılmış."

Onun bu yönünü seviyorum. New York'taki çatı katında pek sık ortaya çıkmasına izin vermediği pis konuşan, sahiplenici alfa. "Sen kime aitsin Conor?" Mırıldanıyorum.

Kalçalarını daha sert itiyor, içime girerken beni neredeyse şifonyerin üzerinden kaldırıyor. "Sen, Angel. Sadece sana. Her zaman."

Bu gece beni ikinci kez becerdikten sonra yatağa uzandım ve parmaklarımı Conor' göğsünde gezdirerek karnına doğru indim. "Neden beni cezalandırmıyorsun?" Fısıldıyorum.

Derin bir iç çekiyor ve elimi tutup parmaklarını benimkilerle birleştiriyor. "İhtiyacın olan her şey olmak istiyorum, Angel. Ve seni dizlerimin üzerine yatırıp o inanılmaz kıkına şaplak atmayı çok isterim. Ya da seni yatağıma bağlayıp kemerimle tenini çizmek. Ama sana zarar vermek istemiyorum."

"Ama ben biraz acıyı severim," diye hatırlatıyorum ona.

"Bence sen birazdan fazlasını seviyorsun Jessie, sorun da bu."

Dirseğimin üzerine yaslanıyorum. "Anlamıyorum," diyorum ve o da bana dönüyor.

"Sevişme şeklimizi seviyorum. Bunu kaybetmek istemiyorum. Ve seninle kontrolü kaybetmekten korkuyorum, Angel. Odamda ilk kez seks yaptığımızda, seni ve kıkına şaplak attım. Sertçe. Sen de kıkırdamıştın Jessie."

"Özür dilerim," diye kızardım.

Başını sallıyor ve gülüyor. "Özür dilemeni istemiyorum. Duygularımı incitmedin."

Ama beni

korkuttun."

"Neden?"

Derin bir nefes alır. "Küçük bir çocukken şiddetten nefret ederdim. Babamdan ve bana ve Shane'e dayaklardan çok korkardım, zavallı annemden bahsetmiyorum bile. Kan görmek midemi bulandırırıldı. Ama on bir yaşındayken babam beni çıplak muşta dövüşüne başlattı. İlk oldukça kötüydüm. Ama her hafta dayak yemekten kurtulmak istiyorsam, buna alışmayı öğrenmeliydim. Ben de öyle yaptım. Ve bunda da gerçekten iyi oldum. Beni New York'taki o bodrumda gördünüz. O adamlara ne yaptığımı gördünüz. Bunu yapmak için, hiçbir şeyin bana dokunamayacağı bir yere gitmeliyim, Jessie. Ve bunu seninle yapamam."

Öne doğru eğilip şakağına yumuşak bir öpücük konduruyorum. "Yine de o durumdayken sana ulaşabilirim. Beni asla incitmezsin. Sana güveniyorum."

Bana gülümsüyor ve parmak uçlarıyla hafifçe yanağımı okşuyor. "Ama sana güvenmiyorum Angel."

Sözleri kalbime saplanan bir bıçak gibi ve ondan uzaklaşmaya çalışıyorum ama o çok hızlı. Kolunu tekrar belime dolayarak beni kendine yakın tutuyor. "Bunu nasıl söylersin?" Ona göz kırptıyorum.

"Üzülme. Sana hayatım ve en karanlık sırlarım konusunda güveniyorum ama ne zaman yeteceğini bana güvenmiyorum. Ne zaman yeteceğini bile emin değilim. Ve eğer o yere gidersem ve sen beni oradan çıkarmazsan, seni gerçekten incitebilirim ve kendimi asla affetmem. Ondan sonra bana bakmana dayanamazdım."

"Ne kadar acıya dayanabileceğimi bilmediğimi sanıyorsun?" Kızgınlığımı gizleyemeyerek .

"Sanırım senin ne kadar acıya dayanabileceğin ile benim sana ne kadar acı vermek arasında bir fark var. Ya da ne kadarına ihtiyacın olduğu. Çok fazla acıyla başa çıkabileceğinden eminim, Angel." Elini kıcımda ve usulca sıkıyor. "İşte bu yüzden seninle oraya gitmeyeceğim. Henüz değil."

"Ama bir gün olabilir mi?"

"Belki," diye omuz silkiyor. "Sınırlarınızın ne olduğunu anladığınızda."

"Peki bunu nasıl bileceksin?" Ona bir kaşımı kaldırıyorum. "Beni çok izin vereceğimi düşünüyorsan, sınırlarımın ne olduğunu bildiğimden nasıl emin olabilirsiniz?"

Eğiliyor ve dudaklarını yanağımda gezdiriyor. "Çünkü Shane bana söyleyecek," diye kıkırdıyor usulca. "Seni ne kadar zorlayabileceğini görmek için yanıp tutuşuyor."

"Yani onun beni cezalandırmasında sorun yok da seni cezalandırmasında mı sorun var?"

"Evet," diye başını sallıyor. "Çünkü kıcına şaplak atmayı seviyor. Ve seninleyken kontrolünü kaybetme tehlikesi yok. En azından bu şekilde değil."

"Benim hakkımda konuşuyor musunuz?" Conor bana sırtlıyor.

"Tabii ki konuşuyoruz."

"Gerçekten konuşmak gibi mi? Ne yaptığımız hakkında falan?"

Cevabını düşünüyormuş gibi bir süre bana bakıyor ve kalbim göğsümde çarpıyor. Demek istediğim, tüm kardeşleri bir noktada beni her biriyle izlemişti, ancak özel olarak ne yaptığımız hakkında konuşmak çok uzak bir adım gibi görünüyor. Ama sonra Conor'ın yüzünde bir gülümseme belirliyor ve beni kendine doğru çekiyor. "O kadar endişeli görünme. Biz bu hakkında konuşmayız. Tabii ki senin hakkında konuşuyoruz, tıpkı hakkında konuştuğumuz gibi. Shane seni tanıyor. O da beni tanıyor. Ve neye ihtiyacın olduğunu biliyor, tıpkı benim bildiğim gibi. Hazır olduğunda bana söyleyecektir."

Gözlerimi kapatıp başımı Conor'ın göğsüne yaslıyorum ve Shane'i ve beni kemeriyle cezalandırdığı zamanı düşünmeden edemiyorum. Beni sınırlarımın sonuna kadar zorladı, ama sonra beni ona muhtaç ve ateşli bir şekilde gönderdi. Daha sonra, bir dahaki sefere bunun olacağına dair bana söz verdi.

doğru şekilde, onun içimde olmasıyla sona erecekti. Conor'ın kollarında tamamen doymuş bir şekilde yatıyor olmama rağmen, ağabeyinden bir şaplak yeme düşüncesi hala amımın beklentiyle kasılmasına neden oluyor.

CHAPTER 27

Lyan dönüp kendimi Jessie'nin sıcak bedenine yasladım. Uykusunda usulca ve mükemmel kıcıını bana karşı oynatıyor. Onun yanında asla alışamayacağım. Bana kendimi yenilmezmişim gibi hissettiriyor.

"Ereksiyonun kıcıımı dürtüyor," diyor kıkırdarak ve sikim seğiriyor.

"Sen çıplak yatarken böyle uyanmaktan kendimi alamıyorum Angel," diyorum kulağına sessizce.

"Şimdi kıpırdanmayı kes yoksa seni dürtmekten fazlasını yapacak."

"Sanırım hızlanmamız gerekiyor koca adam, yoksa New York'a dönene kadar yürüyemeyeceğim."

Tekrar gülüyor ve dudaklarımı boynuna bastırıyorum.

"Gerçekten yardımcı olmuyorsun," diye homurdanıyorum.

Bana bakana kadar sırt üstü dönüyor. "O zaman başka bir şey hakkında konuşalım mı?"

"Tamam. Seni aradığım iki ay boyunca neler yaptığını anlat bana."

Dudaklarını birbirine ve kirpiklerini öyle bir kırıştırıyor ki ağzını sikmek istiyorum.

Dirseğime , böylece onun güzel yüzüne bakıyorum. Parmak uçlarımı göğüslerinin üzerinde gezdirip karnına inerken, dokunuşumun altında titremesini izlerken gülümsüyorum. "Eee?"

"Pek bir yapmadım," diye omuz silkiyor. "Biraz değiştirdim, satın aldığım arabaları yeni sahiplerine sattım, böylece beni boşa kürek çekmiş olacaktı."

"Bunu kesinlikle başardın Angel," diye kaşlarımı çattım ve iki ay boyunca Amerika'nın yarısını dolaşarak onu hatırladım.

"Özür dilerim," diye fısıldar. "Ama belli ki bir yerlerde dikkatsiz davranmışım. Bulman için bir ekmek kırıntısı bırakmış olmalıyım."

"Hmm," şimdi gülümsüyorum. "Chevy'yi sattığın adamı bulana kadar kuyruğumu kovalıyordum." "Neden?"

"Bana arabayı İrlandalı aksanıyla konuşan esmer birinin sattığını söyledi, ben de seni . Ama sonra torpido gözünde Tolstoy'un bir kopyasını bıraktığınızdan bahsetti."

"Beni böyle mi buldun?"

"Evet."

"Sadece senin bulabileceğin bir ekmek kırıntısı," diyerek bana gülümsüyor ve aletime kan hücum ediyor. "Peki, o zaman ne yaptın? Arizona'da ne kadar kaldın?"

"Altı hafta."

"Ve?" Ona kaşlarımı kaldırıyorum.

"Ve fazla değil. İki gün sonra Ray'ın barında işe girdim. O küçük daireyi buldum ve cipten kalan parayla üç aylık kirayı ödedim. Çalıştım ve sonra eve gittim."

"Bu mıydı?"

"Evet. Oldukça sıkıcıydı. Ama hoşuma gitti."

Uzanıp bir tutam saçını kulağının arkasına sıkıştırıyorum. "Ama sıkılmaktan nefret ediyorsun?"

Bana bir kaşını kaldırdı. "Jessie Heaton sıkılmaktan nefret ederdi. Ryan Smith bundan oldukça hoşlanıyordu," diye omuz silkiyor. "Bilmiyorum. Sanırım tamamen farklı bir insan olmak istedim. Akıllı bir telefonum bile yoktu."

"Çok paran yokmuş gibi görünüyordu? Yaşadığın ? O barda ?"

"Param yok," diyor usulca.

Ona kaşlarını çatıyorum çünkü onun gibi yetenekli birinin nasıl olup da gizli bir servetin üzerinde oturmadığını anlayamıyorum.

"Ne?" diye fısıldıyor.

"New York'un en zengin insanları için çalıştın. Yaptığın işte en iyisisin. Sanırım neden bu kadar meteliksiz olduğunu anlamıyorum?" Ona sırtıyorum çünkü bunun bir suçlama gibi görünmesini istemiyorum.

"Para benim için o kadar da önemli değil. Ayrıca, dikkat çekiyor. Zengin olduğunuz insanlar sizi fark ediyor ve ben fark edilmemekten hoşlanıyorum."

"Asla fark edilmeden gidemezsin Angel," diyorum, elimi gezdirip eğilerek hızlı bir öpücük konduruyorum.

O da bana gülümsüyor. "Ne demek istediğimi anlıyorsun," diye hafifçe göğsüme bastırıyor. "Ayrıca, gerçekten ihtiyacım olursa nasıl para bulacağımı biliyorum ve sanırım biraz güvenlik var. İhtiyacım olduğunda kullanabileceğim, kıyı ötesi banka hesapları olan bir sürü milyarder var. Çalıştığım o zengin insanlara gelince, Nikolai Semenov hizmetlerimin karşılığını ödemedi. Ve bu benim için sorun değildi çünkü her zaman bir art niyetim vardı."

"Ve sana da ödeme yapmadık," diye ekliyorum, bunu fark edince kendimi suçlu hissediyorum.

"Bana oda, yemek ve ihtiyacım olan diğer her şeyi verdin," diye mırıldanıyor usulca.

"Yani Alexei'yi hiç araştırmadın mı?"

Başını sallıyor. "Bir kere bile. Sanırım kendimi, onu ya da herhangi bir şeyi , gerçekten bu yeni insan olabileceğime ikna çalışıyordum. Şimdi kulağa çılgınca geldiğini ve uzun sürmeyeceğini biliyorum ama bir süreliğine normal olmak güzeldi. Anlıyor musun?"

"Anlıyorum, Angel."

"Muhtemelen yeni bir dizüstü bilgisayar almalıyım," diye omuz silkiyor.

"Bugün bir yere uğrayıp sana bir tane alırsız. Tamam mı?"

"Olur. Teşekkür ederim."

"Peki ya erkekler?" Elim tekrar aşağıya kayarken soruyorum ve ben ve kardeşlerim dışında herhangi birinin ona elini sürdüğü düşüncesiyle göğsümde bir öfke ve kıskançlık dalgası yuvarlanıyor.

"Sana başka kimse olmadığını söylemiştim," diye mırıldanıyor.

"Yine de bazıları denemiş olmalı? Ateşten daha sıcaksın Jessie Ryan."

Yanakları kızarıyor ve bana göz kırpmıyor. "Birkaçı bana çıkma teklif etti ama onlara söyledim."

Eğilerek dudaklarımı yanağına değdiriyorum ve teninin kokusu sikimin zonklamasına neden oluyor. "Yaptın, ha?"

"Evet," diye nefes alıyor. "Kendi arkadaşlığımı tercih ederdim."

Hassiktir! "Peki o zaman kendini tatmin ederken kimi düşündün, Angel!" Çene çizgisi boyunca ve boynuna yumuşak öpücükler kondururken .

"Kardeşlerin," diye kıkırdıyor.

"Kardeşlerim mi? Gerçekten mi?" Elimi kalçalarının arasına kaydırıp iki parmağımı klitorisinin üzerine yumuşakça sürerken .

"Ve tabii ki sen ve senin o sihirli parmakların." Parmaklarımı onun sıcak girişine ulaşana kadar aşağı kaydırıyorum. "Conor," diye ve bir parmağımı içine soktuğumda hafifçe irkiliyor.

"Bu sabah ağrın var mı Angel?"

"Evet. Biraz," diye mırıldanıyor.

Sikimi onun kalçasına sürüyorum. "Bir senin içinde olmasına ihtiyacım var Jessie," diye . "Ağzımla başa çıkabileceğini mi sanıyorsun?"

Parmağımı amından çıkarırken "Evet," diye nefes nefese

kalıyor. "Buraya gel ve yüzüme otur o zaman?"

Otururken bana sırtıyor ve yüzüme oturana kadar yatakta ilerliyor. "Otur dedim, Jessie!"

"Oturuyorum," diye itiraz ediyor.

Kollarımı kalçalarına dolayarak onu aşağı çekmeye ve yerinde tutmaya hazırlanıyorum. "Hayır. Dudaklarımın seninkilere değmesi için başımı yarım santim bile kaldırmam gerekiyorsa, o zaman oturmuyorsun demektir Angel. Havada asılı duruyorsun. o güzel amcığını yüzüme oturt."

"Ya seni boğarsam?" Tek kaşını bana doğru kaldırdı.

"O zaman çok mutlu bir adam olarak öleceğim! Şimdi otur!" Sözler ağzımdan çıkar çıkmaz onu yüzüme çekiyorum ve tadına bakarken sikim takdirle zonkluyor. "Çok tatlısın," diye mırıldanıyorum ona karşı, klitorisini emmeden önce dilimi kedi dudaklarının uzunluğunda gezdirirken. Ben onun lezzetli amcığını emip yalarken o da yüzümü okşuyor ve onun inleyerek ismini söylerken çıkardığı ses beni demir gibi sertleştiriyor. Kenara yaklaştıkça başlığa tutunuyor, ağzımda parçalanana kadar.

Üzerimden inerken ağzımı siliyorum ve ona sırtıyorum. "Çok lezzetlisin."

"Hmmm," diye mırıldanıyor memnuniyetle. "Sanırım senin de sihirli bir dilin var." Yatakta doğru kayarken ve dudakları sikime birkaç santim kalana kadar başını eğerken bana hınzırca sırtıyor.

"Senin de biraz sihir yapabileceğinden oldukça eminim." Kaşlarımı ona doğru kaldırıyorum ve o da bana sırtarak sikimi kavrayıp ucundaki pre-cum'u yalıyor ve yüzündeki zevk ifadesi karnıma doğru çekilmesine neden oluyor.

Jessie de en az benim kadar zevk alıyormuş gibi kafa atıyor ve sikimi emerken onu izlemek çok tahrik . Başını sallıyor ve ben boğazını dürtünceye kadar beni ağzına alıyor ve zevk iniltisi vücudumu gümbürdetiyor. Eğer benim dilim sihirliyse, onunki de mucizevi. açgözlülükle emerken taşaklarıma masaj yapıyor ve birkaç dakika sonra boğazının arkasına sıcak ve ağır bir şekilde boşaldığımda kendimi ergen bir çocuk gibi sağlıyor.

Beni emerek temizlerken çıkardığı sesler midemde sıcak bir his uyandırıyor. Yatağa geri sürünüp göğsüme yaslanırken arkama yaslanıp gülümsüyorum. Bu kadını hayatımda hiç kimseyi sevmediğim kadar seviyorum.

CHAPTER 28

LConor'ı motel odasında Shane ile telefonda konuşurken bırakıp çıkış yapmak için resepsiyona gittim. İrlanda'da Shane'in eski nişanlısı Erin'i de ilgilendiren bir iş konuşuyorlardı ve ben etrafta takılıp konuşmaları dinlemek istemedim. onunla ilgili. Ryan kardeşlerle tanışana kadar içimde olduğunu bile bilmediğim bir kıskançlık damarını ortaya çıkarıyor.

Oda anahtarımızı teslim ettikten sonra, motel resepsiyonunun kapılarını iterek açıyorum ve binanın etrafından Conor'ın arabasının park edildiği otoparka doğru yürüyorum, köşeyi dönerken neredeyse iki adama . Biri diğerini dürtüyor ve beni tanıyormuş gibi bakışıyorlar. Yanlarından geçmeye çalışıyorum ama yolumu kapatıyorlar.

"Hey, sen dün geceki kız mısın?" Biri söylüyor ve ben onları bardaki iki adam olarak tanıyorum.

"Evet! Orosu gibi kıcını sallayan ve sonra bizi istemiyormuş gibi davranan

Ona dokun," diye ekliyor diğeri.

Derin bir nefes alıp içimden beşe kadar sayıyorum. Bunlar iki adam ve eğer onu gafil avlarsam birini alt edebileceğime emin olsam da, ikisi de biraz zor olabilir. Conor motel odasında Shane'le konuşurken, bu pislikleri daha fazla kızdırmadan yapabilirim, bu yüzden hızlı bir geri dönüş yapma dürtüsüne direniyorum. "Bir bayanın geçmesine izin verir misiniz beyler?" Elimden geldiğince tatlı bir gülümsemeyle söylüyorum.

"Sen bir hanımefendi değilsin. Serseri!" Sakallı olan homurdanıyor ve arkadaşı yüksek sesle gülmeye başlıyor ve ben onun altın köpek dişinin parıltısını görüyorum.

Başımı ve tekrar yanlarından geçmeye çalışıyorum, ama ben hareket ettikçe onlar da hareket ediyor, önüme ve yanıma yolumu kesiyor ve uzaklaşmamı engelliyorlar.

"Çocuklar? Lütfen?" İç çekerek söylüyorum.

"Lütfen?" İkisi de vücutlarının sıcaklığını hissedinceye kadar bana yaklaşıırken biri mızız bir sesle "Lütfen" diyor. Öfke midemin çukurundan kabarıyor ve ben durduramadan ağzımdan çıkıyor.

"Neden siz iki serserem, hangi kayanın altından çıktıysanız onun altına girip yoluma devam etmeme izin vermiyorsunuz?" Hırladım.

"Siksiz mi?" Sakallı olan kasıklarını tutarken hırılıyor. "Sana siksizliği göstereceğim, kaltak."

Sol kolumu tutuyor, ben de sağ kolumu geriye savurup çenesine bir yumruk atıyorum ve geriye doğru sendeliyor. Arkadaşı araya girip beni arkamdan yakaladı ve iki elimi birleştirdi. "Bunu bu küçük fahişeden mi alacaksın. John?" Ben kendimi onun elinden kurtarmaya çalışırken gülüyor. Ama o beni sıkıca tutuyor, kalın, sosis parmakları kollarımın yumuşak etine batıyor.

"Orosu!" Artık John olduğunu bildiğim kişi ağzındaki kanı silerken hırılıyor ve

bana doğru geliyor. Ayağımı beni tutanın ayak parmaklarına vuruyorum ve o da acı içinde haykırıyor ama beni . Onun yerine, John yüzünü yaklaştırırken beni daha sıkı tutuyor. "Senin gibi orospulara bir ders verilmeli, sevgilim," diye bana bakarken elleri tekrar sikine gidiyor. "Onu kamyonla bindir. Çabuk," diye tıslıyor boş park yerine bakarken.

Yüzüne tükürmeden önce "Sikerim ," diye hırlıyorum. Elini kaldırıp arkasıyla yanağıma sert tokat atıyor ve başımı geriye atıyorum. Dilimi yanağımın içinde gezdirirken kan tadı alıyorum ve ona tekrar tükürüyorum.

"Lanet , Jeff. Ağzını kapatır mısın?" diye hırlıyor arkamda duran arkadaşına ve birkaç saniye sonra iri, terli bir el ağzımı kapatıyor. "Sana biraz terbiye öğretmek lazım, küçük kız," diyerek kamyonete doğru başını sallıyor ve Jeff beni kamyonete doğru yürütmeye başlıyor.

Çılgılık atmaya çalışıyorum ama Jeff'in kirli avuçları sesimi bastırıyor. Beni kamyonla sürüklerken tekmeliyor ve kıvranıyorum ama Jeff beni kolaylıkla taşıyor. Birinin beni görmesi için çaresizce etrafıma bakıyorum. Conor hangi cehennemde? Bu artık oyun zamanı değil. Bu iki psikopat cidden beni kaçıracak. Hay sikeyim!

Gözlerim bir silah ya da kendi yararına kullanabileceğim bir şey ararken kalbim göğsümde çarpmaya başlıyor. John kamyonetin kapısını açıyor ve Jeff kollarım hâlâ arkamda bağlıyken beni belimden tutup kaldırıyor. Beni arka koltuğa atmak üzereyken iki ayağımı kapı çerçevesinin iki yanına koyarak onları durduruyorum.

John hızla bakınırken, "içeri alın," diye tıslıyor. "O zaman çıkmama yardım et," diye hırlıyor Jeff.

John bacaklarımı dizlerimden tutuyor ve kapı çerçevesinden kurtarmaya çalışmak için onları birbirine zorluyor. "Hadi sevgilim. Söz veriyorum bu bacaklar günün ve gecenin geri kalanında sonuna kadar açılacak. Ama önce seni bu kamyonete bindirmem gerek."

Jeff arkamdan kıkırdıyor. "Seni parçalara ayıracağız küçük kız," diyor kulağıma doğru ve saframidemden boğazıma doğru yükseliyor.

"Önce seni ayırırsam olmaz, seni hasta herif!" Conor'ın tanıdık hırıltısını duyuyorum ve neredeyse rahatlatarak ağlayacağım. Önce John'u yakalıyor, onu benden uzaklaştırıyor ve yüzüne öyle sert bir yumruk onu bayıltıyor.

Jeff beni bırakıyor ve yüzünde ölümcül bir ifadeyle ona bakan Conor'a dönüyor.

"Vücudunda ona dokunduğun her yeri parçalayacağım," diye hırlıyor, dişlerini kuduz bir köpek gibi göstererek. "Sonra da kız arkadaşım sana ölene kadar işkence etmemi izlerken seni annen için yalvartacağım."

Jeff'in yüzü ölümcül bir beyazlığa bürünür ama Conor'a bir yumruk atar, o da kolayca savuşturur ve ardından Jeff yüzüne bir atarak burnunun olgun bir şeftali gibi açılmasına neden olur. Conor kafasına darbeler yağdırmaya başladığında Jeff acı içinde inleyerek yere yığılır. Jeff'in Conor'ın onun için planladığı her şeyi hak ettiğine şüphe olmasa da, ben sadece buradan çıkmak istiyorum. Kafamı kaldırdığımda caddenin karşısındaki bardan çıkan iki adam görüyorum ve John ve Jeff'in arkadaşları olup olmadıklarını merak ediyorum.

Conor'ın kolunu tuttum. "Conor. Lütfen dur. Sadece dikkatleri üzerimize çekeceksin. New York değil. Biri polisi ararsa ikimizi de tutuklarlar. Demek istediğini anladım. Hadi gidelim."

Bana döndü, gözleri kısılmıştı. "Seni kamyonlarına bindirmek üzereydiler Jessie. Sana tecavüz edeceklerdi ve muhtemelen öldüreceklerdi! Sana ellerini sürdükleri için ölecekler."

"Bunu hak ettiklerini biliyorum ama gerçekten gitmek istiyorum. Lütfen?" Conor'a dönmeden önce sokağın karşısından yaklaşan iki adama bakıyorum.

Cebinden cep telefonunu çıkarıp plakanın fotoğrafını çektikten sonra elimi tutup bizi cipine götürürken "Tanrı aşkına!" diye hırlıyor. Çantalarımızı yerden aldı

Yolda beni neredeyse kamyonun içine atılırken gördüğünde düşürmüş olmalı. "Neden fotoğraf çektin?" Fısıldadım.

"Sana yaptıklarını yanlarına bırakacağımı mı sanıyorsun, Angel? Onları öldürmeyeceğim, ama başka birinin öldüreceğinden emin olacağım. Bir daha asla başka birine ellerini süremeyecekler. Şimdi bin şu lanet arabaya," diye çıkışıyor ve boğazımda bir yumruyla içeri giriyorum. Bana kızmış gibi görünüyor.

Çantalarımızı bagaja koyduktan sonra sürücü koltuğuna atladı. Elini uzatıp başparmağını dudağıma sürüyor. "Lütfen oraya geri dönmeme ve onları izin ver," diye nefes alıyor.

Arkamı döndüğümde bardaki iki adamın John ve Jeff'in ayağa yardım ettiğini görüyorum. Conor' dördünü de alt edebileceğinden hiç şüphem yok ama etrafta dolanıp bana hak vermesini istemiyorum. "Sadece buradan çıkmak Conor. Lütfen?"

Kaşlarını çattı ve kontağı çalıştırdı, motoru çalıştırmadan ve park yerinden çıkmadan önce çok.

Conor önündeki yola gözlerini dikmiş bakarken ben yolcu koltuğunda sessizce oturuyorum.

Yaklaşık bir saat sürdükten sonra

Bir mil sonra arabayı kenara çekti ve emniyet kemerini çıkardıktan sonra benimkini de çıkardı. "Buraya gel," emrediyor ve koltuğumdan kalkıp kucağına oturmadan önce birkaç saniye göz kırpyorum.

Derin bir nefes alıyor ve saçlarımı yüzümden geriye doğru tarıyor. "Yaralandın mı?"

"Yanağım biraz acıyor. Ama iyiyim. Neden böyle adamlar kadınlara bu şekilde dokunmaya hakları düşünüyorlar? Pislilikler!" Sanki ellerinin lekesini üzerimden silebilecekmişim gibi yanağımı ovuyorum ve o da elimi tutup parmak uçlarımı öpüyor. Sonra parmaklarını yüzümdeki izin üzerinde gezdiriyor, benim yaptığımdan çok daha nazik bir şekilde.

"Çünkü onlar geri kafalı, kadın düşmanı pislilikler, Angel."

"Bana penisle alay eden fahişe dediler," diye fısıldadım. "Çünkü dün gece dans ediyordum."

Tüm vücudu geriliyor. "Piçler! Onlarla benim uğraşmama izin vermeliydin. Lanet uzuvlarını koparır ve kıçlarına sokardım!" diye hırlıyor.

"Onlar için başımızı belaya sokmaya değmez Conor. İhtiyacımız olan son şey istenmeyen dikkatleri üzerimize çekmek. Sadece eve gitmemizi istiyorum." Ellerimi göğsüne koyuyorum ve nefes alış verişini yavaşlıyor.

"Ev mi?" diye gülümsüyor bana.

"Ne demek istediğimi biliyorsun," diye fısıldıyorum.

"Ama burası senin evin, Angel. Ona tekrar böyle hitap ettiğini duyduğuma sevindim."

Öne doğru eğilip dudaklarına yumuşak bir öpücük kondururken, "Ben de böyle adlandırdığım için mutluyum," diyorum. "Beni içine almayı nasıl başarıyorsun, Angel?" diye nefes alıyor. "Sen üzerimde daha önce hiç kimsenin sahip olmadığı bir güce sahip."

Sıcak kahverengi gözlerine bakarken dudağımı ısıırıyorum. "Bu doğru değil."

"Evet, öyle ve bunu sen de biliyorsun. Senin için her şeyi yaparım Jessie Ryan. Her gün her saniye düşündüğüm tek şey sensin."

Kollarımı boynuna dolayarak yanağına yumuşak bir öpücük konduruyorum. "Seni seviyorum Conor Ryan," diye nefes alıyorum. "Ve ben de senin için her şeyi yaparım."

CHAPTER 29

I Jessie'nin raflardan şeker seçmesini izlerken cep telefonumu kulağıma dayayıp benzin istasyonunun kapısına yaslanıyorum. Shane üçüncü çalışta telefonuma cevap verdi.

"Hey, Con. Her şey yolunda mı?" diyor.

"Evet. Ve hayır. Bu görüşmeyi bitirdikten sonra size bir plaka göndereceğim." "Tamam mı?"

"Bu iki adam Jessie'yi kaçırmaya çalıştı."

"Almak mı? Ne demek onu almak?" diye çıkışıyor ve masasında otururken kaşlarını hayal edebiliyorum.

Hâlâ orada olduğundan emin olmak için kapıdan bakıyorum ve bana gülümseyerek kocaman bir torba şeker uzatıyor. Başımı sallıyorum ve o da poşeti rafa geri koymadan önce asıyor. "Yani onu kaçırpı tecavüz etmek gibi."

"Ne?" diye bağıyor. "Ne oldu lan? Eğer bana bir tabak gönderiyorsan, o zaman hala nefes aldıklarını varsayıyorum? Peki bu ?" diye hırlıyor.

"Gittiğimiz bir bardaki iki pislikti onlar. Hâlâ nefes alıyorlar çünkü kadın sadece oradan çıkmak istedi ve etrafta dolaşmamam ve o iki pisliği öldüresiye dövmemem için bana yalvardı."

"Lanet olsun! O iyi mi?"

"Evet. Yüzünde bir iz var ama durumu iyi."

Cevap vermeden önce keskin bir nefes alışını duyuyorum. "Bana resmi gönderin, ben de icabına bakılmasını sağlayayım."

"Teşekkürler."

"Tecavüz edip kaçırmak mı?"

"Evet," diye yutkunuyorum, eğer ona neler olabileceğini hayal ederken. "Kızımız pislikler için bir mıknaıs."

"O zaman acı çekmelerini sağlayacağım."

"Alexei'den haber var mı?" Ödeme yapmak için kasaya doğru yürüyen Jessie'den ayırmadan .

"Hayır. Jessie'nin onun nerede dair bir fikri var mı?"

"Hayır. Onun hakkında konuştuk ve gittiğinden beri onu hiç aramadı. Tamamen izini kaybettirdi."

"Onu bulmak için gerçekten yardımına ihtiyacım var, Con."

"Biliyorum. Bugün bir alışveriş merkezinin önünden geçeceğiz. Orada durup ona bir dizüstü bilgisayar alacağız. Her şeyi sonra, eminim onu bulacaktır."

"Evet, umarım öyledir. Çünkü kızın elimizde olduğunu öğrenir öğrenmez

lanet bir ordu."

"Evet. Bir süreliğine şehir dışına çıksak mı diye düşündün mü?" "Hayır!" diye bağıyor. "Lanet Ruslar tarafından şehrimizden sürülmeyeceğim." "Biliyorum. Ama bu Jessie'yi koruyacaksa."

"Jessie'yi koruyacağız. Ona bir daha asla elini süremeyecek."

"Haklısın," diye başımı sallayarak onaylıyorum, ancak belanın kızımızı aramadığında bile bulmak gibi bir alışkanlığı var. "Bizi doğuran şeytani amcık hakkında başka bir şey duydun mu?"

"Hayır."

"Liam ve Mikey nasıl?"

"Mikey iyi. Ama Liam... onun nasıl bilirsin. Kendine çok yükleniyor." "Evet, biliyorum. Jessie'nin onu daha sonra görüntülü arayacağını söyle. Bu onu ." Shane usulca güler.

"Eminim öyle olur."

"Sen de mi aramak istiyorsun, kardeşim?"

"Hayır. Söylemem gerekenler yüz yüze söylenmeli," diyor iç çekerek. "Tamam.

Yine de seni özleyiyor."

"Gitmeliyim," diyor, açıkça konuyu değiştirerek. "O plakayı bana gönder, yarın seninle konuşurum."

"Tamam. Hoşça kal."

Ben aramayı bitirirken Jessie kapıdan giriyor. "Her şey yolunda mı?" diye soruyor neredeyse nefesimi bir gülümsemeyle.

"Evet. Sadece eve dönüyorum. Şimdi yola çıkalım ve sana yeni bir dizüstü bilgisayar bulalım." Kolumu omzuna doladım ve arabama yürüdük.

CHAPTER 30

W

Üzerime bir havlu geçirip banyodan çıktığımda Conor'ın hâlâ bana daha önce aldığı dizüstü bilgisayarla uğraştığını görüyorum.

"Bana katılabileceğini düşünmüştüm." Ona doğru yürürken bir kaşımı kaldırıyorum.

Uzanıp beni çekiyor, burnunu boğazıma sürüyor ve derin derin içine çekiyor. "İnanılmaz kokuyorsun, Angel. Ve eğer sana katılmamı istiyorsan, sormalıydın. Bu şeyi çalıştırmamı istediğini ."

"mi?"

"Evet. Ve tüm uygulamalarınızı buluttan yükledim. Hazırsınız."

"İkizleri şimdi görüntülü arayalım mı? Onları arayacağına söz , değil mi? Sonra da akşamın geri kalanında rahatlayabiliriz?"

"Rahatlamak mı?" diye homurdanıyor elini kalçamda gezdirirken. "Rahatlamaya hiç niyetim yok Angel." "En azından yatakta olacağız," diyorum dudağımı ısırırken.

Abartılı bir inilti çıkarır. "Onları şimdi arasan iyi olur o zaman. WIFI'a bağlısın."

Öne doğru eğilerek face-time uygulamasını ve Liam'ın numarasını çeviriyorum. Dördüncü çalışta cevap veriyor "Selam bebeğim," diye sırtıyor yakışıklı yüzü ekranı doldururken.

"Hey, Red," diyor Mikey Liam'ı yolundan çekerken. Conor el sallayarak ve sırtarak, "Ben de buradayım," diye ekliyor.

"Seninle ilgilenmiyoruz kardeşim," diye gülüyor Liam. "Aslında, yarım saatliğine dışarı çıkman gerekmiyor mu? Kızımızla biraz yalnız kalmak istiyoruz."

Conor belimi sıkıca kavıyor. "Hiç şansınız yok çocuklar."

Mikey ve Liam homurdanıp şikâyet ediyor ve ben de gülmekten kendimi alamıyorum. "Birkaç gün içinde döneceğiz."

O zaman beni kendinize saklayabilirsiniz," diyorum gülümseyerek.

"Sadece havlu mu giyiyorsun, Red?" Mikey yüzünü ekrana yaklaştırırken söylüyor. "Evet. Duştan yeni çıktım."

Yüksek sesle inliyor. "Sikeyim. Tam bir baş belasısın. Çıkar şunu!"

Bu sabah o iki pislikten sonra alay kelimesini duyunca içgüdüsel olarak gerildim ama Mikey'nin bununla bir şey kastetmediğini ve bir kadına böyle bir saygısızlık yapmasının olmadığını biliyorum.

Conor belli ki tepkimi hissediyor ve bir elini kalçamda gezdirirken beni omzumdan usulca öpüyor, ben de onun göğsünde eriyorum. Sonra ekrana uzanıyor ve kardeşlerinin kalçalarını görebilmesi için hafifçe eğiyor. Ya da daha büyük olasılıkla, eli kalçalarımın arasında kayıyor. "İyi geceler deyin beyler. Burada yapacak işlerimiz var" diye kıkırdıyor.

Liam tüm ciddiyetiyle, "Eğer yaptığın şey elinin daha da yukarı kaymasını gerektiriyorsa, kamerayı açık bırakmanın adil olacağını düşünüyorum," diyor.

Kaşlarını bana doğru kaldıran Conor'a bakıyorum. "Kızımızı becerirken beni izlemek ister misiniz çocuklar?" diyor içimi jöleye çeviren o yumuşak, kadifemsi sesiyle.

"Ne?" Başımı sallayarak söylüyorum.

"Seni gerçek hayatta izledik, Red. Neden bilgisayar ekranında olmasın?"

Ekrandaki ikizlere ve Conor'a bakıyorum ve hepsi de buna tamamen hazır . Sanırım Mikey beni daha önce izledikleri konusunda haklıydı. "Bunu kaydetmezsin, değil mi?" diye soruyorum.

"Ve birinin kızımızı götten sikilirken görmesi riskini mi alalım? Hayatta olmaz."

Mikey gülüyor. "Kim kış dedi?" Nefesim kesildi.

Conor güler ve başını sallar. "Hey, ben değildim, Angel."

"Siz ikiniz ne yapmak isterseniz bizim için sorun değil. Hepsini izleyebildiğimiz sürece," diyor Liam Mikey'yi ekrandan uzaklaştırırken.

"Bunu yapmak istediğine emin misin?" Conor elini sırtıma sürüyor ve boynumu okşuyor.

"Evet," diye nefes alıyorum çünkü kardeşleri binlerce mil uzaktan izlerken beni becerme ihtimali çok ateşli.

"Hadi o zaman." Kışıma vuruyor ve dizüstü bilgisayarı alıp komodinin üzerine yerleştirirken ayağa kalkıyorum. Gözlerinde sapkın bir bakışla bana dönüyor ve beni kendisine doğru çağırıyor. Bir adım daha yaklaşıyorum ve o da uzanıp tamamen çıplak kalana kadar havlumu çekiyor.

"Çok güzelsin, biliyorsun değil mi?" diye homurdanıyor, elleri vücudumda gezinirken Liam ve Mikey mırıldanarak onaylıyorlar. Eli kalçalarımın arasına giriyor ve bir parmağını içime sokarak bacaklarımın titremesine neden oluyor. Uzanıp omuzlarına , o hızla bir parmağını daha sokuyor ve ben yüksek sesle inliyorum.

"Siktir, Con," diye inliyor Mikey yüksek sesle ve Conor elini çekmeden önce kıkırdıyor. "Yatağa uzan Angel," diye homurdanırken parmaklarını havaya kaldırır ve emerek temizler.

Mikey ve Liam'ın bilgisayar ekranından bizi izlediklerinin farkında olarak ona bakarken geriye doğru adım atıyorum ve uzanıyorum.

"Tadı nasıl, kardeşim?" Liam soruyor.

Conor soyunurken, "Hatırladığınız kadar tatlısınız ama burada yorum yapmayacağım çocuklar," diyor. "O yüzden soru sormayı bırakın ve arkanıza gösterinin tadını çıkarın."

kaldığında, Conor yatağa üzerime sürünüyor, ön kollarının üzerinde duruyor ve diziyle ayırıyor. "Çocuklara biz dönene kadar onları tatmin edecek bir gösteri yapalım mı Angel?" diye fısıldıyor kulağıma.

"Evet, lütfen."

Kalçalarımın arasına yerleşene kadar vücudumda öpücükler bırakıyor ve sonraki yarım saat boyunca küçük kardeşleri yan çizgilerden izlerken beni diliyle ve parmaklarıyla tekrar tekrar boşaltıyor. Ne zaman sınıra yaklaşısam onu cesaretlendiriyorlar ve beni her onaylarını dile getiriyorlar. Sonunda sikini içime ittiğinde, onu hissetmek için çaresizliğin ötesindeyim. Onu daha derine çekerken duvarlarım onun etrafında sıkıştı.

"Conor," diyorum kulağına.

Boynuma doğru hırlıyor, ama odayı dolduran ikizlerin bağırma ve inleme sesleri oluyor. "Sanırım küçük kardeşlerimin gelmesini sağladık, Angel," diye usulca gülüyor.

"Sanırım yaptık," diye ben de gülüyorum.

," diyerek içimden çekiliyor ve onu kaybettiğim için inliyorum.

Conor kendini dizlerinin üzerine itiyor ve bilgisayara doğru eğiliyor. "Gösteri bu gecelik sona erdi çocuklar. Eğlendiğinize sevindim ama bundan sonraki bölüm sadece benim için. İyi geceler deyin."

"Ah, Con!" diye itiraz ediyor ikizler.

Conor aramayı sonlandırmak için düğmeye basmadan önce ekrana "İyi geceler çocuklar," diye sesleniyorum.

Üzerime doğru eğiliyor ve dudaklarını kulağıma bastırırken sikinin ucunu girişime doğru itiyor.

"Çok ıslaksın, Jessie."

"Biliyorum."

"Amını sikmeyi seviyorum ama kıcını da sikmek istiyorum."

İçim yağ gibi eriyor. "Bu yüzden mi bilgisayarı kapattın?"

"Hmm," diye mırıldanıyor bana karşı ve tenimin üzerinde titreşerek beni ürpertiyor. "Bu sulu kıcı

ilk kez becerdiğimde o hayvanların beni izlemesini istemiyorum," diyor kıcımı tutup sıkarken. Sonra elini amıma kaydırıyor ve bir parmağını içeri daldırıyor. "Kayganlaştırıcımız yok Angel, ama sanırım burada işini görecektir kadar kremin var. Ne dersin?"

"Evet," diye nefes alıyorum.

Gözlerindeki ateş parlıyor ve kendini iterek yataktan kalkıyor. "Ters dönmemi mi istiyorsun?" Ona bir kaşımı kaldırıyorum.

Başını sallıyor. "Hayır." Sonra uzanıp beni kalçalarımın tutuyor ve dizlerinin çökerken beni yatağın kenarına çekiyor. "Bu motel yatağı mükemmel yükseklikte."

"Oh," dudağımı çiğniyorum. Daha önce hiç bu şekilde yapmamıştım.

Conor bacaklarımı dizlerim omuzlarının üzerinde asılı kalana ve kalçalarım yataktan hafifçe kalkana kadar kaldırıyor. Aleti kıcımın dikiş yerini dürtüyor. O haklıydı. Bu mükemmel bir yükseklik. Ellerinden birini kalçalarımın arasına sokup bir parmağını sularına buladıktan sonra kıcıma doğru kaydırıyor ve parmak boğumuna kadar içeri itiyor.

İçgüdüsel olarak kalçalarımı kaldırırken yüksek sesle inliyorum. Karnıma sert bir el koyuyor ve beni tutmak için mükemmel miktarda baskı uyguluyor. "Kıçın çok ateşli ve sıkı," diye parmağını içeride daha derine kaydırırken. Aynı öne doğru eğiliyor, kalçalarını kaldırıyor ve sikini ıslak amımın derinliklerine doğru kaydırıyor.

"Conor!"

"O kadar iyi mi, Angel?" diye tıslıyor.

"Hı-hı," diye başımı sallıyorum, parmaklarıyla kıcımı sikerken bir yandan da nazikçe girip çıkıyor.

"Sence sikim yeterince kaygan mı?" diye kıkırdıyor ve yanaklarımdaki sıcaklık artıyor çünkü ikimiz de öyle olduğunu biliyoruz. Onun için damlatıyorum.

Parmağını ve sikini geri çekiyor ve ben olacıklara hazırlanırken derin bir nefes alıyorum. Ellerini değiştiriyor, karnıma bastırıldığı parmağının parmaklarıyla kaygan kıvrımlarımın arasından geçerek sikini kıcıma sokuyor. "Siktir, Jessie," diye homurdanıyor ucu içeride çalışırken.

İçgüdüsel olarak kaslarımı geriyorum ve o da kaşlarını çatarak bana bakmadan önce derin bir nefes alıyor. "İyi misin?"

"Evet. Sadece daha önce hiç böyle yapmamıştım." Fısıldıyorum. "Bunu yaparken yüzüne bakıyor olmak çok daha samimi hissettiriyor."

"Mesele de bu zaten, Angel."

Dudağımı çiğniyorum.

"Biliyorum."

"O zaman seni biraz daha rahat ettirelim," diye bana göz kırptıyor, tam da iki kalın parmağını amımın derinliklerine kaydırırken.

"Oh, ," diye inliyorum sırtım zevkle kavislenirken. Serbest elini tekrar karnıma bastırıyor, beni parmaklarken beni yerinde tutuyor ve benden yoğun bir ıslak ısı akışı sağlıyor. Kıcımın dikişinden aşağı damlayarak ona daha fazla kayganlaştırıcı sağlıyor. Bu fırsatı değerlendiriyor

Sikini daha da içeri kaydırıyor ve bu sefer hiçbir dirençle karşılaşmıyor. "İşte bu . Bırak sonuna kadar içine gireyim," diye homurdanıyor daha derine iterken.

"Conor," diye inliyorum. "Bu çok iyi hissettiriyor."

"Biliyorum Angel," diye tıslıyor. "Seni becermek için çok çaresizim."

"O zaman yap. Lütfen!" Zevk dalgaları bedenimi sararken nefes alıyorum. İlk başta kalçalarını yavaşça hareket ettiriyor, ona izin verirken aynı zamanda parmaklarını amımın ve dışına pompalıyor. Öfori duyguları beni tamamen bunaltmakla tehdit ederken gözlerimi kapatıyorum.

"Bana bak Jessie," diye emrediyor ve gözlerim fal taşı gibi açılıp onunkilere kilitleniyor. Vücudumu ustalıkla çalıştırırken gözleri benimkinde sabit kalıyor, beni tekrar aşağı indirmeden önce sınırlarımın sınırına getiriyor. Daha fazla dayanamayacağımı hissettiğimde, karnımdaki elini biraz daha aşağı kaydırıyor, beni hala yerinde tutuyor, ama başparmağıyla klitorisimi ovuşturabilecek kadar yakın ve yemin ederim gözlerim neredeyse kafamdan yuvarlanıyor.

"Conor!" Yarı inliyor, yarı adını haykırıyorum. Yavaş ve istikrarlı temposunu sürdürüp benden en uzun, en yoğun orgazmı çıkarırken karanlık, ateşli gözleriyle bana bakıyor. Bir sıvı fişkırması halinde serbest kalıyor ve takdirini homurdanıyor.

Gözlerimi ona diktiğimde yanaklarım kızarıyor. Bunu daha önce sadece Shane yapmıştı ve onun bunu ne kadar sevdiğini biliyorum ama her zaman biraz utanıyorum. Ancak Conor bana öyle bir sevgi ve arzuyla bakıyor ki bu beni gülümsetiyor.

"Bu inanılmazdı," diye homurdanıyor, bacaklarımı serbest bırakmadan önce son orgazmımı parmaklarıyla ovuyor, üzerime eğilirken onları yere diyor. "Kendimi boşalmaktan nasıl alıkoyduğuma dair hiçbir fikrim yok," diyor ellerimi yatağa sabitleyerek.

"Ben de öyle," diye nefes nefese kaldım. "Çünkü bu başka

bir şeydi." "Bacaklarını sar," diye fısıldıyor kulağıma.

O kıcıma daha derin bastırırken ben de dediğini yapıyorum. "Şimdi seni gerçekten sert sikeceğim. Tamam mı?" "Tamam," diye nefes alıyorum, bırakıyor ve ben de kollarımı ona doluyorum. Ağzını benimkinin üzerine kapatıyor ve beni açlıkla öpüyor. Sonra beni o kadar sert sikiyor ki neredeyse .

Kendini serbest bıraktığında başını geriye atıyor. "Siktir, Jessie!" diye vahşi bir hayvan gibi homurdanıyor, içimi doldururken

onun serbest bırakılmasıyla.

Yavaşça gevşiyor ve sonra üzerime kıvrılıyor, yerde diz çökmüş halde kalırken başı göğüslerime yaslanıyor.

"Seni seviyorum," diye fısıldıyorum saçlarını işaret parmağımın etrafında kıvrırken. Tenime karşı gülümsüyor. "Ben de seni seviyorum, Angel."

İkimiz de tekrar duş aldıktan ve biraz yemek yedikten sonra Conor ve ben yatağa uzanıp televizyon izliyoruz. Gözlerim komodinin üzerindeki dizüstü bilgisayara .

"Şimdi ateşlemek ister misin?" diye soruyor, çenemi tutuyor ve yüzüme bakabilmek için başımı eğiyor.

Başımı salladım.

"Emin misin?"

"O dünyaya geri önce normal bir çiftmişiz gibi davranarak bir gün daha istiyorum. Sorun olur mu?"

"Tabii ki."

Sessizce uzanıyoruz ama o lanet laptop beni çağırıyor. Yine de açmayı reddediyorum.

Reddediyorum.

önümüzdeki birkaç saati Alexei'yi bulmak için karanlık ağda gezinerek geçirecekti. "Sanırım artık Connecticut'taki kalesinde değil?"

Fısıldıyorum.

Conor kolumda sıcak bir el gezdiriyor. "Hayır. Shane onu arıyordu ama yine kayıplara karıştı.

Nerede olduğuna dair hiçbir fikrimiz yok."

"New York'a döndüğümü öğrenir öğrenmez benim için geleceğini anlıyorsun değil mi?" "Evet."

"Bununla bir sorununuz var mı?"

"Elbette . Bu kez onun için hazır olacağız, Angel."

Doğruluyorum ve yatak başlığına yaslanana kadar geri çekiliyorum.

"Bunun hakkında konuşmak ister misin?" Conor soruyor.

Dudağımı çiğniyorum çünkü cevap o kadar da açık değil. "İstemiyorum. Ama artık bundan kaçınabileceğimden emin değilim."

O da oturuyor ve bir kolunu omzuma doluyor. "Tamam. Zaten bildiklerimizle başlayalım mı?" diye öneriyor.

Bu iyi bir fikre benziyor. Belki de her şeyi kafamda biraz daha düzene sokmak zihnimin yarışmasını şimdilik durdurur. Derin bir nefes alıyorum. "Alexei ve babam ikizmiş. Yine de babamın kendisi olduğuna ve annemle babamın beni ondan çaldığına inanıyor."

Conor başını sallar. "Ve Alexei de Rus mafyasının başı."

"Bundan misin?" diye sordum.

Conor başını sallar. "Yüzde yüz. Kimliği her zaman sıkı korunan bir sır oldu ama sen onunla birlikte ortadan kaybolduğunda, kim olduğunu bulmak için elimizden gelen her şeyi yaptık diyelim."

Alexei'nin Kurt tarafından öldürülüşünü izlediğim babam olduğuna inanarak ve o gün onunla birlikte ayrılarak kendime ve kardeşlerime kalp kırıklığını hatırlayarak yutkunuyorum. Conor sanki aklımdan geçenleri okumuş gibi uzanıyor ve parmaklarının tersiyle yanağımı okşuyor.

"Başka?" diye fısıldıyor.

"Aleksey'in ben doğmadan iki yıl önce annemle evlendiğini biliyoruz. Ve o zamanki adı Nataliya'ymış."

"Ama annen sana hamileyken Rusya'yı terk etti. Ve adını Veronica olarak mı değiştirdi?"

Başımı salladım. "Yani, annem Alexei ile mi evliydi? Ama babama mı aşık olmuş? Ya da belki de hep babamı istemiştir?"

Conor başıyla onaylıyor. "Belki."

"Alexei'nin aileme yapılan saldırının parasını ödediğinden ve Kurt'un beni ona teslim etmesi gerekirken kendisi için saklamaya karar verdiğinden eminiz."

"Evet."

"Neden acaba? Kurt, Bratva'nın en iyi suikastçısıydı. Neden bir kız için tüm kariyerini riske atsın ki? Beni esir tutmak için Rus mafyasının liderine meydan okudu. Yani, benden ne istediğini anladım." Anılardan ürperiyorum ve gözlerim yaşıyor. "Ama o kadar güçlüydü ki, eminim pek çok kadın arasından istediğini seçebilirdi?"

Conor dudaklarını alnıma bastırıyor ve vücudu geriliyor. "Seni bir daha incitmesine asla izin vermeyeceğim Angel."

"Biliyorum."

"Alexei'yi Kurt'u bulacağız ve senden aldıkları her şeyi onlara önce sana ihtiyacın olan cevapları vermelerini sağlayacağız."

"Onlara her şeyin bedelini ödecek bir şey emin değilim Conor," diyorum içimden bir ürperti geçerken. Yanağımdan bir damla yaş süzülüyor ve Conor başparmağının ucuyla gözyaşımı siliyor. "Kimden daha çok nefret ettiğimi bilmiyorum. Sanırım Kurt sadece işini yapıyordu ve Alexei olmasaydı, hala aileme sahip olabilirdim. Ama Kurt..." Başımı iki yana sallıyorum. "kalan her şeyi aldı," diye fisıldıyorum.

"Sen lanet bir savaşçısın, Jessie Ryan."

Artık Kurt'u ya da Alexei Ivanov'u düşünmek istemiyorum. "Ryan olmayı seviyorum," diyorum gülümseyerek.

Bana bir kaşını kaldırıyor. "Eve Atlantic City'ye uğrayıp seni gerçekten Ryan yapabilir miyiz?"

"Evlenmek mi? Ciddi misin sen?" Ellerimi göğsüne bastırıyorum. "İkizler bizi öldürür."

Yüksek sesle gülüyor. "Liam ve Mikey, seni paylaşmayı kabul ettiğim sürece eninde sonunda bunu aşarlardı ama Shane taşaklarımı keserdi."

"Neden? Benden bu kadar mı nefret ediyor?" Kalbim göğsümde çırpınırken soruyorum. Onunla tekrar kadar hiçbir konuda kendimi iyi hissedeceğimi sanmıyorum. Söylemediğimiz o kadar çok şey vardı ki. Onları terk ettiğim için beni asla affetmeyeceğini söylediğinde gözlerindeki bakışı asla unutmayacağım. Haklıydı da. Onları asla terk etmeyeceğime söz vermiştim. Ama yine de gittim.

Conor çenemi avucunun içine alıyor ve bana doğru eğiliyor. "Hayır. Senden hiç nefret etmiyor. Ama seninle bu konuşmayı yapamam Angel, çünkü yapmayacağıma dair ona söz verdim."

"Ne konuşması?" Ona göz kırpiyorum.

"Bu konuşma. Sen ve o hakkında."

Gözlerimi kapatıp göğsüne sokuluyorum. Shane Ryan'ı anlayabileceğimi hiç sanmıyorum. Conor saçlarımı okşarken, "O düşündüğün taş kalpli bir piç değil, Angel," diyor. kulağımın arkasında.

"Biliyorum," diyorum, çünkü onun hiç de soğuk kalpli olduğunu düşünmüyorum. Ama bir katır kadar inatçıdır. "New York'a gelmeyi hiç istemedi, biliyor musun? İrlanda'da mutluydu."

Tekrar ona baktım. "Gerçekten mi? Peki, neden ?"

"Babamız yüzünden."

"Shane ile anlaşılamadılar mı?"

"Bir kere yaptılar. Shane her zaman babamızın favorisiydi. Aslında başka çocuk istemiyordu. Bana zar zor tahammül ediyordu ama Liam ve Mikey'den nefret ediyordu ve bunu saklamaya da çalışmıyordu."

Yüzüne bakabilmek için tekrar daha dik oturuyorum. "Gerçekten mi?"

Başını sallıyor. "zalim ve kindar biriydi. Annemiz elinden geldiğince bizi korumaya çalıştı ama kendini bile koruyamadı. Ben dokuz yaşındayken onu öldürdü. İkizler sadece bir yaşındaydı."

Elim ağzıma gitti. Babalarıyla bir geçmiş olduğunu biliyordum ama böyle bir şey olduğunu hiç bilmiyordum. "Onu o mu öldürdü? Hapse mi girdi?"

Conor başını sallar ve kaşlarını çatar. "Patrick Ryan Belfast'ı yönetiyor, Jessie. O bir teflon. Yenilmez ve tamamen dokunulmaz. Herkese düştüğünü ve kafasını çarptığını söyledi ve kimse ona karşı çıkmaya cesaret edemedi. Annemin Em adında bir kız kardeşi vardı ve yardım etmeye çalıştı. Ama onunla boy ölçüşemezdi. Tıpkı kendi kardeşine gibi onu da uzaklaştırdı. Ne yaparsa yapsın, her zaman bir çizik bile almadan uzaklaşırdı."

"Vay canına!" Ona göz kırpiyorum. "O öldükten sonra hepinize ne oldu?"

"Onunla birlikte kaldık. O bizim babamızdı ve ona göre biz onun malıydık."

Shane on üç yaşındaydı ve ondan sonra bizim koruyucumuz oldu. Çoğu zaman iyi iş . Ama babam kendi başımın çaresine bakmaya başlamam gerektiğine karar verdi. Patrick Ryan'ın hiçbir oğlu kendi savaşını başkalarının vermesine izin vermezdi. Bu yüzden beni çıplak muşta boksuna başlattı. İster inanın ister inanmayın, çelimsiz bir çocuktum. Uzun ve sıska. Dövüşmekten nefret ederdim. Her hafta eve burnum kanamış ya da kemiğim kırılmış olarak dönüyordum ama beni oraya göndermeye, benden iki kat büyük çocuklarla dövüştürmeye devam etti. Bunun karakterimi geliştireceğini söylerdi. Kaybettiğimde de zayıf olduğum için beni döverdi."

"Conor," ona uzanıp elini tutuyorum ve kalbim küçük çocuk için parçalanıyor. "Belki de haklıydı çünkü kazanma konusunda oldukça hızlı ilerledim. Fazla bir şeyim yoktu.

seçim. Shane bana benden iki kat büyük adamları etkisiz hale getirmenin en etkili yollarını öğretti ve tüm dövüşlerimi kazanmaya başladım. Shane evde beni hep destekledi ama ben mümkün olduğunca babamın yoluna çıkmamaya çalıştım. Ama sonra ikizler büyüdü ve Shane neredeyse günün her saatini o zavallı küçük piçlerle ilgilenmek zorunda geçirdi." Conor başını sallıyor. "Yemin ederim Shane olmasaydı babam ikisini de öldürürdü."

Tanıdığım dört harika adamı ve onları koruması gereken adamın ellerinde nelere katlanmış derin bir nefes almak zorunda kalıyorum. "Tanrım. Hepiniz ondan korkmuş olmalısınız?"

Başını sallıyor.

"Peki, New Yorka gelmenize ne sebep oldu? Bir şey mi oldu?"

Conor başını sallıyor. "Babam yaşlandıkça ve biz büyüüp güçlendikçe daha da kötüleşti. Bizi fiziksel olarak daha az kontrol edebildikçe, daha acımasız ve daha gaddar oldu. Özellikle de ben ve Shane. On altı yaşına geldiğimde, ikimiz de onun kıcını tekmeleyebilirdik ve ikimizin de ondan korkmadığını biliyordu. Ama annemizi çoktan aldığı için bizi hizada tutmak ikizleri kullandı."

"Kahretsin!"

Conor benden öteye, uzaklara bakarken, "Evet, tam bir baş belası," diyor. "Hâlâ hayatta mı?"

"Ne yazık ki evet. Gerçi çok uzun sürmeyecek. O hasta. Akciğer kanseri. Görünüşe göre fazla zamanı kalmamış. Ama ölüm o şerefsiz için çok merhametli. Shane biz Amerika'ya gelmeden önceki gece onu neredeyse öldürüyordu ama bu Shane'in hikâyesi Angel, benim değil."

"Yani, ondan sonra hepiniz Amerika'ya mı geldiniz?"

"Evet, ama Shane onu neredeyse öldürdüğü için değil. Shane onu öldürmeye çalıştığı için."

"Peki bu neden oldu?"

"Hmm? Şey, bu ikizlerin anlatacağı bir hikâye," diyerek bana bir kaşını kaldırıyor. Ellerimi yüzüne koyuyorum. "Tüm bunları yaşadığın için üzgünüm."

"Beni bugün olduğum adam yaptı," diyor omuz silkerek.

CHAPTER 31

LMasamda oturmuş boş bilgisayar ekranına bakarken kendi düşüncelerime o kadar dalmışım ki Liam'ın odaya girdiğini bile duymuyorum.

"İyi misin?" diye soruyor sessizce, otururken.

"Ne?" Koyu renk gözlerini endişeyle bana diktiğinde ona gözlerimi kırptırıyorum. "Evet. Sadece düşünüyordum." "Az önce Em Teyze'yle telefonda konuştuğunu mu duydum?"

Cevap olarak başımı sallıyorum. Emma teyzemiz annemizin küçük kız kardeşi. O ve kızı Siobhan, İrlanda'daki ailemizden görüşebildiğimiz tek kişiler. Emma biz çocukken bize göz kulak olmak için elinden geleni yaptı ama kendisi de bir çocuktan fazlası değildi. Babam çoğu insanı olduğu gibi onu da korkuttu ve sonunda onu tamamen uzaklaştırdı. Ben ve kardeşlerim New York'a taşındığımızda yeniden bir araya geldik. O da en az bizim kadar nefret ediyor.

"Sana bir haber verdi mi?" Liam kaşlarını çatarak soruyor. "Hâlâ hayatta," diye cevap veriyorum. "Zar zor."

Tek tepkisi bir homurtu.

"Görünüşe göre, bizi soruyor."

Liam'ın yüzündeki değişimi anında görüyorum, acı ve öfkeyle buruşuyor. "Ne?" diye hırlıyor. "Hepimiz mi? Yoksa sadece sen mi?"

"Hepimiz," diye iç çekerek cevap veriyorum. Her zaman babamızın gözdesi olduğum gerçeğinden kaçış yok - bu bir lütuftan ziyade bir lanet.

"Amcık!" Liam tükürür. "Neden? Ne dedi?"

"Em hemşiresiyle konuştu. Oğullarıyla iletişime geçmesini istediğini söyledi. Ona dört oğlu olduğunu ve hepsinin taşınıp onu terk ettiğini söylemiş. Görünüşe göre bu hemşire iletişim bilgilerimizi almak için elinden geleni yapıyor ama Em onları ."

"Dört oğul mu?" Liam yumruğunu masama vurmada önce bağılıyor. "Dört mü? Doğduğumuz anda beni ve Mikey'i evlatlıktan reddettiğini unuttu mu?" Öfkesini kontrol edemediği için ağzından tükürükler saçılıyor ve yumruğunu masama indiriyor. "O benim babam falan değil!"

"Biliyorum," diyerek masaya uzandım ve elimi onun elinin üzerine koydum. Amcık babamızın küçük kardeşlerime yaşattıkları hâlâ kâbuslarıma giriyor ve onun adını duymanın bile Liam ve Mikey yarattığı dehşeti hayal bile edemiyorum.

Gözlerinde yaşlarla bana bakıyor ve ondan gözümü kaçırmamak için kendimi zor tutuyorum çünkü onu böyle görmek beni öldürüyor. Liam'ı üç yaşından beri ağlarken görmemiştim ve o günü hatırlamak kalbimde taze bir yara açıyor. Mikey eskiden ağlardı. İçimi cam gibi kesen acınası bir sestti. Ama Liam asla ağlamazdı, çünkü gözyaşlarının babamıza hastalıklı bir tatmin duygusu verdiğini çok küçük yaşlardan itibaren anlamıştı.

"Şu anda yirmi altı yaşında ve gözlerimin önünde yıkılmanın eşiğinde. "Em Teyze'yle tekrar konuştuğunda, o bir mesaj ," diye tükürüyor. "Ona benim onun oğlu olmadığımı söyle. Beni doğduğumda boğmaya çalıştığında ve beni öldürmeye çalıştığı her seferinde kendisine babam deme hakkından vazgeçti."

"Ona söyleyeceğim," diyorum elini sıkarak.

"Neden benden bu nefret ediyordu, Shane?" başını öne eğiyor ve ağlamamak için kendini zor tutarak yüksek sesle burnunu çekiyor.

"Çünkü seni o kadar çok seviyordu ki, işte bu yüzden." Boştaki elimi başının üstüne koyuyorum. "Annem ikizleri olacağını öğrendiğinde havalara uçmuştu ve seni bu kadar çok istemesinden nefret ediyordu. Elinden geldiğince her şeyi ondan sakladı ama o yokken bana ve Conor'a ikiniz için yaptığı tüm planları anlatırdı. için hayallerini. Ne zaman tekmeleseniz karnını hissetmemize izin verirdi. Onu zaten ben ve Conor'la paylaşmak zorunda olduğu için nefret ediyordu ve sizin onun zamanına ve ilgisine bu kadar ihtiyaç duymanıza dayanamıyordu. İkinize de büyükbabalarının isimlerini verdi. O da bundan nefret ediyordu."

"Onu bizim yüzümüzden mi öldürdü?" Liam burnunu çekiyor.

"Hayır! Onu öldürdü çünkü o kıskanç, sadist bir amcık ve bunu asla unutma."

Liam elinin tersiyle siliyor ama gözyaşlarını görmemi istemediği için başını öne . Sanki tanıdığım en güçlü adamlardan biri olmasına rağmen onun zayıf olduğunu gibi.

"Onu hatırlamıyorum bile," diye fısıldıyor.

"Biliyorum evlat," diyorum duygularım beni neredeyse boğarken. İkizler henüz bir yaşındayken babamız onu öldürdü. Onun anılarıyla hem kutsanmış hem de lanetlenmiş durumdayım. Hissettiğiniz tüm acıları unutturabilecek bir gülümsemesi vardı. Çok yumuşak elleri vardı. Nazik, akıllı ve komikti. Babamızın olmadığı her şeydi. Ve babamızın ona yaptığı her şeye rağmen, her sabah bizi gülümseme ve alnımıza bir öpücükle uyandırırdı. "Bana onu çok hatırlatıyorsun. İnsanların bazı şeyleri farklı görmesini sağlayabiliyorsun. O da bunu yapabilirdi. Sen de gülümsediğinde gözlerin aynı onunki gibi kırışıyor," diyorum boğazımdaki yumruyu yutkunarak.

"Her şeyimizi elimizden aldı," diye tükürüyor Liam.

en küçük kardeşime bakıyorum ve New York'a gitmeden önceki gece olanların suçluluğu üzerimde ağır bir yük oluşturuyor. "Onu senin için öldürmediğim için üzgünüm evlat."

Başını kaldırıp bana bakıyor ve başparmağının içiyle gözlerini siliyor. "Ne? Bu senin suçun değil, Shane."

"Öyle," diye zorlukla yutkunuyorum. Liam ya da Mikey'e bunu daha önce hiç söylememiştim. "Ayrılmadan önceki gece. Onu buldum. Annemin mezarının başındaydı. Sarhoştı. Ve yalnızdı. Onu ne kadar özlediğini ağlayarak anlatıyordu."

Liam bana kaşlarını çatıyor ama konuşmuyor.

"Silahı kafasına dayadım Liam, tek yapmam gereken tetiği çekmekti ama . mezarında ölmesine izin veremezdim. Ona yaptıklarından sonra olmazdı. Ölümünde de onu ona bağlayamazdım." Gözyaşlarımdan kendi yanağımdan aşağı hissediyorum ve siliyorum. "Ama onu oradan sürükleyerek çıkarmalı ve sana ve Mikey'e yaptıkları için kafasına bir kurşun sıkmalıydım. İkinizi de hayal kırıklığına uğrattım."

Liam sonsuzluk gibi görünen bir süre boyunca bana baktı. Bana hep saygı duyardı. Beni bir tür kaidenin üzerinde tuttu ve ben yardım edemiyordum ama az önce kendimi o kaideden düşürdüğümü düşünüyorum. "Hayır," diye cevaplıyor sonunda başını sertçe sallayarak. "Bizi hayal kırıklığına uğratmadın. Bir saniye bile. Bizi sen yetiştirdin, Shane. . Siz olmasaydınız, hiçbirimiz hayatta . Kızımıza tekme basıp sokağa atabilir ve hayatımız boyunca bizimle bir daha konuşmayabilirdin."

Bizim için bir kardeşin isteyebileceğinden çok daha fazlasını yaptın. Hâlâ her şeyi sana borçluyum."

"Senin benim için şeyi yapmadım" diyorum küçümseyerek, bana bir şey borçlu olduğunu düşünmesinden rahatsız olarak. Ben kardeşlerim için ne yaptıysam, onlar da benim için aynı şeyi yaptılar.

Liam bana gülümsüyor. "İltifat alamadığımı mı söylüyorsun?"

"Harika olduğumu zaten biliyorum," diye gülüyorum. "Ve seni yetiştirirken oldukça iyi bir iş çıkardım, değil mi?"

Liam bana sırıtıyor ve ben de onu terk etmediğimden emin olmak için gecenin bir yarısı odama gizlice giren küçük çocuğu görüyorum. Erinle evlenmekten kardeşlerimi suçladı. Bunun kendi aldatmacası ve manipülasyonu yüzünden olduğu gerçeğini kabullenemedi. Pek konuda yanılıyor olsa da, onları asla terk etmeyeceğim konusunda haklıydı. Kimse için değil.

CHAPTER 32

"Y Liam'ı gördün mü?" İkizimi kafamı Shane'in ofisine sokuyorum. "Yaklaşık bir saat önce buradaydı," diyor Shane kaşlarını çatarak. "Neden? Onu bulamadın mı?"

"Hayır," diye başımı sallıyorum odanın içine girerken. "Spor salonunu kontrol ettin mi?"

"Bütün bu lanet daireyi ve kulübü kontrol ettim." "Siktir!"

Shane tıslıyor.

"Ne?" Ona kaşlarımı çatıyorum.

"Daha önce annem hakkında konuşuyordu-"

"Ve bir zamanlar baba dediğimiz sadist pislik?" Mikey kesti. "Evet."

"Kahretsin. O zaman nehrin aşağısında olmalı. Gidip onu getireyim." Liam özellikle melankolik hissettiğinde Hudson Nehri' kıyısına gidip oturmayı seviyor. Ona İrlanda'yı hatırlattığını söylüyor ama neden orayı hatırlamak istediğini asla bilemeyeceğim. Güzel bir ülke ama oradaki hayatımız berbattı.

"Seninle gelmemi ister misin?" Shane teklif

ediyor. "Hayır," diye başımı sallıyorum. "Ben

onu geri getiririm." "İhtiyacın olursa beni ara,"

diyor Shane kaşlarını çatarak. "Evet, ararım,"

diyorum topuklarımın üzerinde dönerken.

"Mikey!" Ben kapıdan çıkarken Shane bağırıyor. "Öyle

mi?" Ona geri .

"İyi misin?" diye endişeyle gözlerini kısar. "Beni

bilir, Shane. Ben iyiyim."

"Evet, seni tanıyorum. Bu yüzden iyi olup olmadığını soruyorum."

Ofisine girdim ve masasına oturdum. Beni tanıyor. İkizim dışında, Shane beni herkesten daha iyi tanıyor. Aslında o her zaman benim babamdı. Beni ve Liam'ı birkaç saatlikken bizi doğuran deli tarafından küvette boğulmaktan beri. Hayatımızı kurtardığı pek çok sadece biriydi. "Başka ne ki? Nefret ettiğim, benden nefret eden, çok az tanıdığım ve dünyanın öbür ucunda yaşayan bir adam ölüyor. Bunun benim hayatım üzerinde hiçbir etkisi yok, değil mi?" Omuz silkiyorum.

"Bu şekilde ifade edince öyle olmuyor sanırım."

"Liam'ın kafası karışık ama" diyorum çünkü son birkaç gündür onun giderek daha da içine kapanmasını izliyorum. Yüzünün güldüğü tek an Jessie aradığında oluyor ve keşke bir an önce kıcını bize dönse diyorum çünkü ben onu deli gibi özliyorum.

"Biliyorum."

"Kendini asla yeterince iyi hissetmemesi çok komik, değil mi? Tanıdığım en iyi insanlardan biri ama hep kendinden şüphe ediyor. Yine de bu dünyada gelmiş geçmiş en korkunç piç İrlanda'da oturuyor, hastalıktan delik deşik olmuş ve hala dünyanın kralı olduğunu düşünüyor, oysa Liam eskisinden yüz kat daha iyi bir adam."

"Evet," diye başını sallıyor Shane. "Ama hâlâ Liam hakkında konuşuyoruz ve ben sana nasıl sordum?" "Sana söyledim," diye tersliyorum.

"Sana inanmıyorum."

"Jessie'yi özlüyorum," diye itiraf ediyorum. "Conor'ı da özlüyorum. Onlar olmadan buralarda hiçbir şey eskisi gibi değil." "Yakında dönecekler," diyor ve kızın adını duyunca ondaki değişimi görüyorum.

"Nasılsın, Shane?" Bana kaşlarını çatı. "İyiyim."

"Sana inanmıyorum," diye başımı eğiyorum ve bana ofisinden siktir olup söylememek için elinden geleni yapmasını izliyorum. "Bu hoşuna gitmedi, değil mi kardeşim?"

"Siktir git Mikey," diyor iç çekerek.

Başımı sallıyorum. Herkes bir yana, o benim bu tavrımı hak etmiyor. Gerçek şu ki, babamızın kanserden öldüğünü öğrendiğimden beri tamamen dengesizim. Çünkü uzun zamandır gömülü olan pek çok anıyı canlandırdı. Ve bu konuda konuşabileceğim tüm insanlar da acı çekiyor. Jessie hariç.

Kahretsin, onu çok özlüyorum. Yaptığı şeyin bu olduğunu fark etmese bile her şeyi daha iyi hale getirirdi. Onunla televizyon izlemek ya da kâğıt oynamak bile ruhumu başka hiçbir şeyin yapamayacağı şekilde rahatlatıyor. "Özür dilerim," diyorum ona. "Ama iyi olmadığını biliyorum

Shane. Her şeyi bir arada tutmaya çalışıyorsun

ve bunu sonsuza kadar yapamazsın, kardeşim. Yakında bir gün şeyler olacak." "Ne zamandan beri bu kadar derin ve felsefi oldun?" diyerek yeşil gözlerini bana diyor.

Başımı salladım. "Ciddiyim, Shane. Bu şekilde yaşamaya devam edemezsin, kardeşim?" "Ne gibi?" diye kaşlarını çatıyor.

"Yarım lanet bir hayat. Kimsenin içeri girmesine izin vermedim." "Bu Jessie'yle mi ilgili?" diyor iç çekerek. "Sen söyle. Onu özlüyor musun?"

"Git ve Liam'ı geri getir. İkinizin yapacak işleri var," diyor elini sallayarak. "Bana cevap ver, ben de gidip küçük kardeşimizi geri getireyim," meydan okuyorum.

"Ne oluyor Mikey?" diye bağıyor. "Benden ne istiyorsun?"

Sandalyemden kalktım. Onunla kavga etmek istemiyorum ama o tanıdığım en inatçı piç. "Sadece bir soru, Shane. Onu özlüyor musun?"

"Her lanet günün her dakikası!" diye bağıyor ve her zaman arkasına saklandığı kontrol cilasının hafifçe kaydığını görüyorum. "Duymak istediğin bu mu? Onu düşünmeden iki dakikadan fazla geçiremediğimi mi? Artık biliyorsun. Ama bu yine de onun kalbimi gerçeğini değiştirmiyor. Şimdi gidip Liam'ı alın ve kışınızı kaldırıp işinizin başına dönün!" hırlıyor ve sözleri kulaklarımda çınlarken ofisinden . Lanet olsun! Daha önce hiç bu kadar damarına basmamıştım. Ve şimdi kontrolünü kaybetmesine neden olduğum için kendimi bok gibi hissediyorum çünkü bundan ne kadar nefret ettiğini biliyorum.

Koridorda yürüyorum ve ikizimi bulup onunla mantıklı bir şekilde konuşmaya hazırlanırken asansöre basıyorum. Nasıl oluyor da birdenbire bu apartmanda akli başında olan ben oluyorum?

Arabamın motorunu çalıştırdım ve Conor'ın numarasını çevirdim.

"Hey, her şey yolunda mı kardeşim?" diye soruyor cevap verdiğinde. "Shane'i çok kızdırdım," diyorum iç çekerek.

"Neden? Ne yaptın?"

"Onu duygular hakkında konuşturdum."

"Ah," diyor Conor gülerek. "Bunu neden yaptın?" "O başlattı. Bana nasıl olduğumu soruyor." Derin bir nefes alıyorum. "Sen , evlat?"

Conor soruyor.

"Yine başlama, Con," diye gülüyorum gerginliği azaltmak için çünkü onunla kalp kalbe konuşmak için aramıyorum. Aslında onu hiç aramıyorum. "Jessie'yle konuşabilir miyim?"

"Elbette. O burada. Seni edeceğim."

Tatlı sesi kulağıma dolana kadar birkaç saniye bekliyorum. "Merhaba Mikey," diyor ve göğsümde ve omuzlarımda tuttuğumu bile fark etmediğim tüm gerginlik eriyip gidiyor.

"Hey, Red."

"İyi misin?"

"Hoparlörde miyiz?"

"Hayır. Sadece sen ve ben," diyor usulca. "Conor televizyon izliyor. Bir sorun mu var?"

"Hayır. Sadece sesini duymak istedim. Seni özledim, Red."

"Ben de seni özledim," diyor sessizce. "Birkaç gün içinde evde olacağız. Seni görmek için sabırsızlanıyorum. Her şeyin yolunda olduğundan emin misin?"

"Shane'i gerçekten çok kızdırdım," diye itiraf ediyorum gözlerimden beklenmedik bir şekilde yaşlar akarken.

"Bu kadar da zor değil," diye usulca gülüyor ama beni anladığı bunu da anladığını biliyorum. "Sana uzun süre kızgın kalmayacak. Siz daha ne olduğunu anlamadan ikiniz Giants ve Jets tartışıyor olacaksınız."

"Ah, bilmiyorum. Bu sefer gerçekten damarına bastım."

"Ne yaptın?"

Ona ne sorduğumu söyleyemem çünkü buraya döndüğünde Conor'la endişe duyacağını biliyorum. Conor'ın onunla konuşup her şeyi yoluna koyduğunda her şeyin yoluna gireceğini söylediğini tahmin ediyorum ama öyle olacağından emin değilim. Shane Jessie'yi evimize geri getirecek çünkü hepimiz onun burada olmasını çok istiyoruz ama da Jessie'nin geri dönme ihtimalinden bizim heyecan duyduğunu sanmıyorum. "Sadece götlük yapıyorum. Beni bilirsin."

"Sen bir pislik değilsin!" diye beni uyarıyor. "bile değil." "Gerçekten mi?" Gülüyorum.

"Şey, düğünde geline oral seks yaptığın zaman hariç!" Gülmeye başlıyor ve bu ses içimi ısıtıyor.

"Evet, o gün kesinlikle götün tekiydin," diye gülüyorum ben de. Sonraki birkaç dakikayı New York sokaklarında Liam'ın nehir en sevdiği yere özel bir şey hakkında sohbet ederek geçiriyoruz. Ama onunla konuşmak bana dünyaya ne kadar kızgın olduğumu unutturuyor ve Liam'ı tek başına oturmuş Hudson'a bakarken gördüğümde, tüm dünyayı yeniden fethedebileceğimi hissediyorum.

CHAPTER 33

L Ben dışarı çıkarken Iam ve Mikey asansörün kapısından içeri giriyorlar. Mikey onu bulduğunu ve iyi olduğunu bildirmek için bana bir mesaj gönderdi ama yine de onu burada görmek içimi rahatlattı. Kollarımı boynuna doladım. "İyi misin?"

"Evet," diyor bana tekrar sarılırken.

"Güzel," diye geri çekiliyorum ondan. "Bu gece aşağıda tek başına iyi olacak mısın?"

Başını sallıyor ve ben Mikey'e dönüyorum. "Sana yanımda ihtiyacım var."

"Nereye gidiyoruz?" diye soruyor yüzünde endişeli bir ifadeyle.

"Birkaç surat dağıtmaya." Ona göz kırpıyorum ve yüzü sırıtıyor.

"Ah. Ben neden gelemiyorum o zaman?" Liam soruyor.

"Çünkü birinin kulübe göz kulak olması gerekiyor. Ve sen bugünlük yeterince kaydın!"

"Yeterince makul," diye yanıtlıyor gözlerini devirerek. "Ben gidip üstümü değiştireyim. Siz ikiniz bensiz çok fazla eğlenemezsiniz artık."

İkimiz de asansöre binmeden önce Mikey, "Sanki binecekmişiz gibi," diyor.

Bodruma indik ve sessizce arabaya bindik. çıkarken Mikey'nin gözlerinin yaktığını hissediyorum.

"Ne?" Ona döndüğümde söyledim.

"Özür dilerim. Bunu hak etmedin. Bütün gün kendimi bok gibi

hissettim." "Unut gitsin."

"Nereye gidiyoruz?"

"Birkaç pislik bulmaya!"

Mikey gülerek, "Evet, bu da seçenekleri," dedi.

"Angelino'daki o pislikler yine sorun çıkarmışlar. Onları bir ziyaret edeyim dedim. Ve şimdi sen de öylesin."

"Ama bu ceviz kırmak için havalı matkap kullanmak gibi bir şey değil mi? Fedailerimiz bununla başa çıkamaz mı?" "Evet," diye kaşlarımı çattım. "Ama istiyorum." Bazı yerel serseri fedailerle uğraşmanın

Brooklyn'de dörtte biri büyüklüğündeki bir kulüpten gelen bu haberler bizi çok aşıyor, ancak bir süredir bizi rahatsız ediyorlar ve daha da büyümeden bastırılması gerekiyor. Ayrıca, bazen sadece biraz stres atmam gerekiyor.

Mikey beklentiyle ellerini birbirine sürterken sırtarak, "Anlıyorum," diyor. "Bunu seninle uzun zamandır yapmamıştım."

"Biliyorum."

"Senin damarına daha sık basmalıyım," diye kıkırdıyor kendi kendine. "Yapma!" Onu uyarıyorum.

Yarım saatten biraz fazla bir süre sonra Brooklyn'deki kulübün önünde duruyoruz. Henüz açılmamıştı ama fedailer vardiyaları için gelmeye başlamışlardı bile.

"Ne olacak? Yumruk mu yoksa silah mı getirdik?" Mikey soruyor.

Torpedo doğru başımı sallarken ona göz kırptıyorum: "Biraz muşta işimizi görür."

Ucunda bıçak olan pirinç bir muşta çıkarıyor ve metalin ışığı yakalaması için yukarı kaldırıyor.

"Güzelmiş. Bunlar yeni mi?"

"Conor onları birkaç ay önce aldı. Benimkini ver," diyorum ve kutunun içine uzanıp ikinci bir tane çıkarıyor. Onu sağ yumruğuma geçiriyorum ve arabadan iniyoruz. Yolda yürürken dışarıda bekleyen fedailer bizi fark ediyor ve binanın yanından dolaşan meslektaşlarına sesleniyorlar.

"Sence kaç kişi vardır?" Mikey sorar. "Gecenin

bu saatinde. Altı. En fazla,"

"O zaman neden sekiz sayıyorum kardeşim?" diye cevap verirken içeriden iki kişi

daha çıkar. "Altı mı? Sekiz mi? Kimin umurunda?"

"Lanet olsun, biraz eğlenmek , değil mi?" diye kendi kendine kıkırdıyor.

"Evet," diye başımı sallıyorum yolda koşmaya . İçlerinden biri bize doğru koşuyor, neden burada olduğumuzdan henüz tam olarak emin değil. Çenesine muştayla bir yumruk atıp onu yere serdiğimde oldukça hızlı bir şekilde kendine geliyor.

Bu, meslektaşlarını harekete geçirir ve bazı bağırışlar ve ısıklar arasında kalan yedi adam bize doğru koşmaya başlar.

"İşte gidiyoruz," Mikey kaşlarını bana doğru kaldırıyor ve onlara doğru koşuyoruz. Bana ulaştığında en büyüklerinin karnına bir yumruk ve o dizlerinin üzerine çöküyor, ben de yüzüne yumruk ve burnu . Adamların geri kalanı sardı, ama Mikey ben daha önce bunlardan çok daha zor şartlarla ve çok daha sert adamlarla ve on dakikadan kısa bir sürede onların işini bitirdik. Etrafımızda yerde yatıyorlar, inliyorlar ve kırık uzuvlarını ve yüzlerini tutuyorlar ve ben onlara bakıyorum.

Basit bir kavgaydı. Tek amacım ve son birkaç haftadır hissettiğim bastırılmış gerilimin bir kısmını serbest bıraktı. Etrafıma bakındım, Mikey adamlardan birini yere yatırmıştı. Göğsüne basıyor ve üzerine darbeler yağıdırıyor. Birkaç saniye izliyorum ve vazgeçme belirtisi göstermeyince koşarak yanına gidip elimi omzuna koyuyorum. Yine de durmuyor. Burada olduğumu bildiğinden bile emin değilim.

Yerdeki adamın artık yüzü bile yok ve kesinlikle ölü, ama bu küçük kardeşimin yaşam savaşı veriyormuş gibi saldırmasını engellemiyor.

"Mikey! Hadi oğlum. Buradan çıkmamız gerek."

Dönüp bana bakıyor, yüzüne kan sıçramış ve gözlerinde çok uzun görmediğim bir ifade var. Kolundan onu yukarı çekiyorum, tam o sırada kattaki adamlardan biri sendeleyerek geliyor ve dehşet içinde ölü iş arkadaşına bakıyor. Onu boğazından tutup sıkıyorum. "Kim olduğumuzu biliyor musun?" Ona hırladım.

Başını sallıyor, gözleri korkudan kocaman olmuş.

"Bu gece burada kimi ya da ne gördüğünü birine söylersen, seni ve ailenin her bir üyesini avlarım. Beni anladın mı?"

"Evet, Bay Ryan."

"Burası onun sonu. Tam burada. Hemen şimdi!" Ona tıslıyorum ve o da başıyla onaylıyor.

Mikey'i arabaya sürüklüyorum ve arabaya atlayıp oradan olabildiğince hızlı bir şekilde uzaklaşıyoruz.

cip bizi götürececek.

Mikey bana bakarken, "Onu gördüm, Shane," diyor. "O adamı yumrukluyordum ama yüzünü gördüm." "Kimi?"

"Patrick Ryan!" Bu ismi ağzında acı bir tat bırakmış gibi tükürüyor. "Daha iyi hissediyor musun?" Ona soruyorum.

"Evet," diye başını sallıyor.

"Güzel. Ve fedailerimizden herhangi birine daha fazla bok vereceklerinden şüpheliyim. Yani, görev tamamlandı!"

Mikey koltuğunda arkasına yaslanıp gözlerini kapatıyor ve ben de bizi dairemize geri götürüyorum.

CHAPTER 34

IYarın akşam evde olacağımız için yoldaki son gecemiz ve tüm bu ilgili karışık duygular içindeyim. Liam ve Mikey'i göreceğim için heyecanlıyım. Conor'la baş başa geçireceğim zamanın sonuna geldiğim için biraz üzgünüm. Ve Shane'i göreceğim için çok heyecanlıyım. Conor'ın söylediklerine rağmen

beni ikna etmeye çalışsa da, farklılıklarımızın basit bir konuşmayla giderilebileceğini sanmıyorum.

Conor bagajdan çantasını alırken ben de otoparktan geçip motele doğru yürüyorum. Benden birkaç metre ötede duran açık mavi bir pikap dışında park yeri neredeyse boş. Şoför motoru çalıştırana ve motor tekleyerek canlanana kadar fark etmiyorum bile. Sürücü yerinden çıkıp aracı döndürürken ona bir göz atıyorum. Doğrudan bana bakıyor ve bacaklarım neredeyse bükülüyor. Zaman gibi görünürken kanım damarlarımda donuyor. O gözleri daha önce görmüştüm. Gördüğüme eminim.

Vücudum tamamen içgüdüyle hareket ediyor. Dönüp ters yöne, Conor'ın kollarına doğru koşuyorum. Ben onu geçmek için çabalarken ellerini omuzlarıma koyuyor. Beni buraya teslim etmek için mi getirmişti? Alexei, Ryan kardeşler hakkında doğruyu mu söylüyordu?

Kalbim göğsümde çarpıyor. Kulaklarımda kan çınlıyor ve gözyaşlarım yüzümden aşağı akıyor. Buradan çıkmak zorundayım. Koşabilmek için kollarımı Conor'ın elinden kurtarmaya çalışıyorum ama o beni sıkıca tutuyor. Konuşuyor ama onu duyçünkü duyularım tamamen aşırı yüklenmiş durumda. Ayaklarım asfalta takılıyor ve düşüyorum. Nefes alamıyorum. Bir ağız dolusu hava soluyorum ama ciğerlerime tam olarak ulaşmıyor. . Tam burada. Ve o beni alacak. Kurt beni götürecekt.

"Jessie!" Conor yüksek sesle bağırıyor ve içinde bulunduğum kafa karışıklığı sisini delip geçiyor.

Koyu kahverengi gözleri endişe dolu bir şekilde bana bakarken gözlerimi kırıştıtararak ona bakıyorum. " oluyor?" diye soruyor, ellerinden biri enseme dayanana kadar arasından kayarken sesi yumuşuyor. "Konuş benimle, Angel."

"Volk," diye fısıldıyorum, onun için bana kullandığı isme geri dönüyorum. Kurt'un Rusçası. "O burada." Conor otoparkın etrafına bakar. "Burada bizden başka kimse yok," diye kaşlarını çatıyor.

Be

n. "Mavi pikap," diye mırıldanıyorum yüzümü göğsüne yaslariken. "Az önce buradan çıkan mı?"

"O yaptı, Conor."

Keskin bir nefes alıyor, göğsündeki ve kollarındaki kaslar geriliyor ve esniyor. "Hadi motele, Angel," diyor yumuşak bir sesle.

Başımı çeviriyorum, Conor'ın kocaman kollarından biri sarmış halde motele doğru izin vermeden önce gerçekten gittiğinden emin olmak için gözlerim artık boş olan araba parkında geziniyor. Bacaklarım titremeye devam ediyor ve kalbim hâlâ göğüs kafesime çarpıyor ama net bir şekilde görebiliyor ve duyabiliyorum

Şimdi. Gözlerimden akan yaşları elimin tersiyle siliyorum. Conor da tetikte, motel odamıza doğru ilerlerken kontrol ediyor.

İçeri girer girmez kapıyı arkamızdan sürgülüyor ve çantasından Glock'unu çıkarıp kot pantolonunun kemerine sokuyor. "Dışarıyı kontrol etmemi ister misin?" diye soruyor.

Başımı salladım. "Hayır. Burada benimle kal."

"Tamam," diye fısıldıyor beni kendine doğru çekerken, kollarını bana doluyor ve başımın tepesine bir öpücük konduruyor. "Bana ne gördüğünü anlat, Angel."

Titrek bir nefes çekiyorum. "Kamyonetteki adam. Direkt bana baktı. Ve gözleri. O gözleri asla unutamam," diye ürperiyorum.

"O olduğuna emin misin?" diye soruyor bir eliyle saçlarımı düzeltirken.

Gözlerimi kapatıyorum ve yüzünü tekrar hayal ediyorum. Bana doğru baktı. O da beni tanıyormuş gibi bana gülümsedi mi? Kurt'a benziyor muydu? Burada, Conor'ın kollarının güvenliğinde, hiç emin değilim. "Bilmiyorum," diye burnumu çektim. "Çok . Tam olarak ona benzemiyordu. Tıraşlıydı. Kurt'u hiç sakalsız görmedim. Ama aynı gri gözlere sahipti."

Conor çenemi avucunun içine alarak bana bakıyor. "Burada olduğumuzu nereden bilsin ki? Otuz dakika öncesine kadar burada olacağımızı bile bilmiyorduk."

"Biliyorum. Az önce onu gördüm... ve ben..." Başımı sallıyorum ve yüzümü göğsüne bastırıyorum. Kendimi aptal gibi hissediyorum. Son sekiz yıldır o adamla yüzleşmeye hazırlanıyordum ama ona benzeyen birini gördüğüm anda panik atak geçiriyorum.

"Artık güvendesin Angel," diye fısıldıyor kulağıma. "Kimsenin sana zarar vermesine izin vermeyeceğim. Söz veriyorum."

"Gecenin geri kalanında burada kalabilir miyiz?"

"Tabii. Dışarıdan yemek sipariş edeceğim ve televizyonun karşısında takılabiliriz. Tamam mı?"

Başımı sallıyorum, kollarımı beline doladığımda yüzüm gömleğine değiyor ve bir anda gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı akmaya başlıyor. Hıçkırıklarımı durdurmaya çalışırken derin bir nefes alıyorum ama bu beni daha da kötüleştiriyor ve boğulurcasına bir çıkarıyorum, bu da Conor'ın tüm vücudunun gerilmesine neden oluyor ve beni kendisine daha sıkı sarıyor. "Jessie," diyor usulca ve sesindeki endişe beni daha çok ağlatıyor.

Nihayet ağlamayı ve titremeyi bıraktığımda Conor'la motel odasındaki küçük masaya oturduk. O bana bakarken ben tırnaklarımı karıştırıyorum ve ondan dalga dalga gelen endişe öfkeyi hissediyorum. Ellerime bakıyorum, bakışlarından kaçınıyorum çünkü onlardaki acıyı görmeye dayanamıyorum.

"Bunun hakkında konuşmak ister misin, Angel?" diye sorar usulca.

"Bilmiyorum. Yaptığı şeyden kimseye bahsetmedim," diye ürperiyorum Conor bana doğru uzanıp elimi tutuyor, parmak uçlarını avucumun üzerinde gezdiriyor ve sadece onun yapabileceği şekilde yıpranmış kenarlarımı yatıştırıyor.

"Belki yardımı olur?"

Başımı kaldırıp yüzüne bakıyorum ve kendimi tamamen güvende ve korunmuş hissettirecek kadar sevgi ve endişe dolu olan koyu kahverengi gözlerine bakıyorum. "Ailemi öldürdükten sonra... Kurt, beni koli bandıyla bağladı. Ağzıma da biraz bant yapıştırdı ve sonra beni arabasının bagajına koydu ve durup beni bırakmadan önce neredeyse bir gün araba sürmüş olmalıyız. Dağlardaki evindeydik. Çok karanlıktı, zifiri karanlık gibiydi. Ne sokak lambası ne de başka bir şey vardı. Beni eve doğru yürütürken hiçbir şey göremiyordum."

Kalbim yeniden çarpmaya başladığında sertçe yutkunuyorum ve Conor elimi nazikçe sıkıyor. "Sorun yok, Angel. Bütün gece bizim."

Konuşmaya devam etmeden önce ona hafif bir gülümseme veriyorum. "O ilk gece, beni bir odaya götürdü ve o..." Bana ilk tecavüz ettiği zamanı hatırlarken hıçkırıklarımı bastırıyorum. "Onunla savaşmaya çalıştım. Tekmeledim, tırmaladım ve o kadar yüksek sesle çığlık ki boğazımın kanadığını hissettim ama o sadece bana güldü." Yanağımdan süzülen hissediyorum ve Conor boştaki eliyle gözyaşımı siliyor. "Daha önce hiç bir erkekle öpüşmemiştim bile. Canım yanmıştı, daha önce hiç yaşamadığım kadar. Öleceğimi sandım. Ama acıdan daha da kötüsü, onun kokusuydu. Sigara ve bayat ter kokuyordu ve bu boğucuydu. Boğuluyordu. Solgun, nemli teni benimkine değişiyordu. Gözlerimi kapattım ve şeyi engellemeye çalıştım. Annem meditasyona çok önem ve bana dünyayı nasıl duymazdan öğretmişti ama onun kokusundan kaçamıyordum. Ne yaparsam yapayım." Titrek bir nefes alıyorum ve gözyaşlarımın yine yanaklarımdan aşağı aktığını fark ediyorum.

"Jessie," diye fısıldıyor Conor, gözleri yüzümü ararken ve ben ona neden olduğum öfke ve acıyı görüyorum. Conor ve kardeşlerinin çocukken çıktıklarını düşündüğümde yaşadığım acının aynısı. Anne babamı, masum küçük kardeşlerimi ve gözlerimin önünde katledildikleri geceyi düşündüğümde hissettiğim acının aynısı. Bunun bir acıma ya da sempati duygusundan değil, saf sevgiden kaynaklandığını biliyorum.

"O geceden sonra çoğu benim odama gelirdi. Bana biraz daha güvenmeye başladığında da beni kendi odasına çağırırdı. Ev bir kaleydi, güvenlik sistemlerini geçersiz kılabileceğimi biliyordum, ama her zaman odamda ya da onun odasında kilitliydim ve kilitli olmadığım zamanlarda da beni izliyordu. Yemin ederim neredeyse hiç uyumazdı. Orada kaldığım ilk birkaç hafta boyunca neredeyse her gün kaçmaya çalıştım. Ama beni her zaman yakalayıp cezalandırıyordu ve ben de uzun bir oyun oynamam gerektiğini fark ettim. İşte o zaman onun nelerden hoşlandığına ve nelerin kontrolünü kaybetmesine neden olduğuna dikkat etmeye başladım. On altı yaşında bile, yeni zamanın en savunmasız olduğu zaman olduğunu anladım. Çoğu zaman seks için beni bağlardı. Koli bandı sevdiği şeydi, ama bana güvenmeye başladıktan sonra beni çözerdi. Sanırım ona karşı bir şeyler hissetmeye başladığıma bile inanıyordu."

Gözlerimdeki yaşları siliyorum ve beni hâlâ dikkatle izleyen Conor'a gülümsüyorum. Aslında bu beni daha iyi hissettirdi. Bunları yüksek sesle söylemek daha az güçlü görünmelerini sağladı. Onlar artık birer anı. Beni tanımlamıyorlar. Kurt ve onun bana yaptıkları kim olduğumu tanımlamayacak.

Conor öne doğru eğildi ve iki elimi de arasına aldı. "Sen lanet olası bir savaşçısın Jessie. Ve Kurt'u bulduğumuzda bunu ona ödeteceğiz, Angel. Sana bir daha dokunmasına izin vermeden önce öleceğime söz veriyorum."

Elini yüzüme doğru kaldırıyorum ve parmak eklemlerine yumuşak bir öpücük konduruyorum.

"Ölmesen iyi edersin, Conor Ryan!

Asla."

"Elimden gelenin en iyisini yapacağım Angel," diyerek bana gülümsüyor.

İKİ SAAT SONRA, Conor duş alırken yanımda Glock'uyla yatakta uzanıyorum. Hâlâ gergin ve endişeliyim ama en azından artık nefes alabiliyorum. Yemeğimizi bir saat önce yemiştik ve sonunda duş almak için beni beş dakika yalnız bırakmayı düşünecek kadar rahatlamıştım.

Hızlı ve Öfkeli'yi izliyorum ve bu en sevdiğim filmlerden biri olmasına rağmen, zorlukla konsantre oluyorum. Conor bir süre sonra beline odaya geri döndüğünde, gerginliğimin bir kısmı yine üzerimden kayıp gidiyor. Onun olmak beni çok daha iyi hissettiriyor. Onunlayken kendimi tamamen güvende hissediyorum ve bunu bir daha yaşayabileceğimden emin değilim

bir daha asla hissetmeyeceğim.

Üzerini kuruluyor ve yatağına uzanmadan önce bir şort giyiyor. Kolunu uzatıyor ve ben de kaslı göğsüne sokuluyorum, sıcak tenini tenime değdirerek ve kalp atışlarının sesini kulağımda duyarak rahatlıyorum.

"İyi misin Angel?" diye fısıldıyor saçlarımı yüzümden geriye doğru iterken.

"Şimdi iyiyim."

CHAPTER 35

I Kollarımda uyuyan Jessie'ye baktım ve onu dikkatlice kaldırmadan önce başının üstünü öptüm. Az önce yüzündeki panik ve dehşet beni çok korkutmuştu. Bu kızda çelik gibi taşaklar var. Onu daha önce hiç böyle korkmuş görmemiştim.

Onunla tanıştığım ilk gün suratına yarı otomatik bir silah dayadığımda bile. O pislikler bir gün önce onu kamyonlarına sürüklemeye çalıştıklarında ya da ilaç verip kaçırdığımızda da. Ama bugün, gerçekten, kemikleri titreyerek korkmuştu.

Yataktan kayarak çıkıyorum, komodinden cep telefonumu alıyorum ve onu uyandırmamak için arama yapmak üzere banyoya doğru yürüyorum.

Shane ikinci çalışta telefonu açar. "Selam. Ne var ne yok?"

"Bu kadar hızlı cevap verdin," diyorum, saatime bakıyorum ve neredeyse gece 2 olduğunu görüyorum, ama sonra aşırı korumacı ağabeyim nadiren uyuyor ve Jessie onun yatağında değilken daha da az uyuyor.

"İsminizi gördüm ve gecenin bu saatinde beni neden aradığınızı merak ettim."

"Evet, şey. Bugün bir şey oldu, kardeşim."

"Şimdi ne olacak?" diye soruyor, sesindeki gerginlik duyulabiliyor. "Jessie Kurt'u gördüğünü sandı."

"Ne? Nerede?"

"Motelimizin otoparkında bir pikapta. Ama arabayla uzaklaştı ve o zamandan beri otoparkı onlarca kez kontrol ettim ama geri dönmedi. O olduğundan emin değilim. Yani, burada olduğumuzu nasıl bilebilir? Aksi halde onunla karşılaşması da tesadüf olurdu."

"Ona baktın mı? Onu tanımış gibi görünüyor muydu?"

"Ben bir şey görmedim. Bana söylediğinde adam çoktan gitmişti." "O olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Bilmiyorum. Ama lanet olsun Shane, kızımızın daha önce hiç böyle davrandığını görmemiştim. Kaçmaya çalışırken neredeyse üzerime doğru koşuyordu. Sanki beni göremiyordu bile. Korkudan bayılacak sandım."

"O iyi mi?" diye soruyor, sesindeki endişe duyulabiliyor ve keşke ona ne kadar değer verdiğini anlayabilseydi.

"Evet, şimdi uyuyor. Uyuyor. Wolf denen adam hakkında bir şey bulamadın mı? Ya da nerede olabileceğine dair?"

"Hayır. Jessie ve Alexei son sekiz yıldır ve hiç yaklaşmıyorlarsa, ben de dair pek umutlu değilim. En azından Jessie'nin yardımı olmadan. Ne zaman evde olacaksın?"

"Yarın gece."

"Güzel. İkinizi de ne kadar çabuk buraya geri getirirsek o kadar iyi olur," diyor iç çekerek.

"İyi misin?" Ona soruyorum. Omuzlarında çok fazla sorumluluk taşıyor ve keşke bunu benimle ve küçük kardeşlerimizle daha fazla paylaşırsa. Artık küçük çocuklar değiliz. Hepimizi her şeyden korumak değil. Jessie'yi kontrol etmek için kapıdan kafamı uzattım ve onu bıraktığım yerden kıpırdamadığını görünce gülümsedim. Shane'i daha rahat ve çok daha az gergin yapıyor ve onu mümkün olan en kısa sürede eve götürmem gerekiyor.

"Evet," diye yanıtlıyor. "Memleketten gelen bazı pisliklerle uğraşıyorum." "O yaşlı amcık daha ölmedi mi?" Hırlıyorum.

"Hayır."

"Güzel. Ölmek o için fazla iyi."

"Biliyorum. Erin bana fazla zamanı kalmadığını söyledi."

"Erin son zamanlarda çok sık geliyor."

"Bu da ne demek oluyor Conor?" diye tersliyor.

"Sadece bir gözlem. Onun pisliklerine bulaşmanı istemem, hepsi bu. Bu kadın çok tehlikeli."

"Onunla başa çıkabileceğime eminim. Ayrıca, o sadece benim için bazı evrak işleriyle uğraşıyor. Sana İrlanda'da bahsettiğim anlaşma neredeyse tamamlandı."

"Güzel," diye başımı salladım. Eski bir aile mülkünü satarak bize bir servet kazandırmak üzere.

"Ona göz kulak ol Conor. Eğer o adamı tekrar görürse ya da uygunsuz bir şeyler hissedersen, beni ara ve ikinizle de buluşmaya gelelim."

". Teşekkürler. Ama eminim her şey yoluna girecek ve yarın akşam görüşeceğiz."

Shane'i aramayı bitirdikten sonra yatağa geri ve Jessie yanımda kıpırdanıyor. "Nerelerdeydin?" diye fısıldıyor tekrar bana .

"Az önce Shane'i aradım."

"Neden? Bir sorun mu var?" diyerek ayağa kalkar.

"Hayır," diye uzanıp saçlarını kulağının arkasına sıkıştırdım. "Ona bugün olanları anlatmak istedim, hepsi bu. Belki Kurt'un tekrar aktif olduğuna dair bir şeyler duymuştur ."

"Peki ya o?"

"Hayır. Eğer olsaydı bana söylerdi. Sadece onunla konuşmak istedim sanırım. Senin için endişelendim."

Tekrar uzanıyor ve başını dirseğine yaslıyor. "Sana bir şey söylemem gerek Conor," diye fısıldıyor ve kalbim göğsümde sıkışıyor.

"Ne var, Angel?"

"Bugün onu , ya da gördüğümü sandığımda, Alexei'nin bana söylediklerini düşündüm. Senin ve kardeşlerinin beni ona teslim istemeniz hakkında..." hıçkırıklarını tutamıyor ve cümlesini tamamlayamıyor.

Bu çok acıtıyor. Ama sanırım onu suçlayamam. Jessie'nin hayatında hiç kimsenin ona karşı tamamen dürüst olduğunu sanmıyorum. Ailesi bile ona yalan söyledi ve nedenlerini tamamen anlamama rağmen, sanırım bu bir iz bırakıyor. Benim her zaman erkek kardeşlerim oldu ve onların dürüstlüğü ve saygısı benim için dünyalara bedel. Jessie uzun süre buna sahip olamadı, sanırım ne olursa olsun birinin her zaman arkanızda olacağını şüphesiz bilmenin nasıl bir his olduğunu unuttu.

Yüzümü ona dönecek şekilde yan dönüyorum ve parmak uçlarımla yanağını okşuyorum. "Bana güvenmen için ne yapmam gerekiyor, Angel?"

"Sana güveniyorum Conor. Sadece bir saniyeliğine. Çok korkmuştum. Bana asla zarar vermeyeceğini biliyorum," diye fısıldıyor.

Üstüne yuvarlanıyorum, bileklerini tutup başının yanına sabitliyorum. "Öyle mi?" "Evet," diye nefes alıyor.

"O zaman göster bana, Angel."

"Nasıl?"

Ellerini bırakıyorum ve atletinin kenarına uzanıyorum, vücudunu yukarı çekiyorum, boynuna duruyorum ve kollarını dışarı çekiyorum. Sonra gözlerinin üzerine gelene kadar yüzüne sarıyorum. ", " diye kulağına fısıldıyorum ve bedeni titriyor. Kendimi yataktan kaldırıp çantama gidiyorum ve her zaman taşıdığım koli bandını çıkarıyorum. Mesleğim gereği, birini ne zaman bağlayıp arabanın bagajına atmanız gerektiğini asla bilemezsiniz.

Kasetin ucunu çekiyorum ve çıkan farklı ses onun hafifçe irkilmesine neden oluyor. "Bu da ne?" diye nefes alıyor.

"Ne olduğunu biliyorsun, Angel." "

ne yapacaksın?"

Yatağın üzerine diz çöküyorum ve ellerini tutup yanlarından aşağıya doğru çekiyorum. "Ne düşünüyorsun?"

Onu canlı canlı yemek istememe neden olan o sevimli şekilde alt dudağını ısıyor ama durmamı istemiyor. Belki de Kurt'un ona yaptıklarını anlattıktan sonra bunu yapmak boktan bir şey ama bana güvenilebileceğini kanıtlamak için daha etkili ya da daha hızlı bir yol düşünemiyorum.

Bandı sıyrıyorum ve dişlerimle kocaman bir şerit koparıyorum. "Dizlerini yukarı kaldır Angel. Ayak bileklerini tutmanı istiyorum," diye talimat veriyorum ve o da hiç sorgulamadan bunu yapıyor. Sol bileğini sol ayak bileğine bantlarken vücudu titriyor. Nefes alıp vermesi ağırlaşıyor ve aldığı her derin nefeste göğüslerinin alçaldığını görebiliyorum. Biraz daha bant koparıyorum, aynı şeyi sağ tarafına da yapıyorum, sıkıca bağlanana ve uzuvlarını hareket ettiremeyene kadar. Tekrar yataktan kalkıp çantama doğru yürüyorum.

"Conor," diye fısıldıyor.

Çantamın içindeki fermuardan büyük bıçağı çıkarıp ona doğru yürürken "Buradayım," diyorum. Yatağa tırmanıp, açılmış kalçalarının arasına diz çöküyorum. "Külotunu çıkarmayı unuttum, Angel."

"Biliyorum."

Bıçağın ucunu göğüslerinin arasına yerleştiriyorum ve karnının üzerinde gezdirirken titriyor. Bıçak , altında kıvranıyor.

"Conor!" diye inliyor bu kez ve bu ses sikimin zonklamasına neden oluyor.

"Burada benim için açılmış ve bağlanmış yatarken çok güzel görünüyorsun," diye bıçağın kenarını iç çamaşırının bandının altına kaydırırken. "Kıpırdama Angel," diye hatırlatıyorum ona, boştaki elimle külotunu tutup kalça kemiklerine yakın iki yanındaki pamuklu bandı, külot parçalanıp güzel pembe amını bana gösterene kadar keserken. Parmağımı içine daldırıyorum, onu benim için ıslak bulduğumda bir iniltiyi bastırıyorum. "Kahretsin, Jessie. Şimdiden sıırılsıklam olmuşsun."

Parmağımı amına sokup çıkarırken kalçaları titriyor ve bir saniye daha eklediğimde benim için yumuşak bir şekilde inliyor. Bıçağı komodinin üzerine koyuyorum ve elimi kalçasının iç kısmında gezdiriyorum, diğer elimle onu parmaklamaya devam ederken iki parmağımı şişmiş klitorisinin üzerinde gezdiriyorum. Her geçen saniye daha da ıslanıyor, ıslaklığının sesi odada yankılanana kadar parmaklarımı döllerıyla ıslatıyor ve o kadar sertleşiyorum ki, sadece ona dokunarak boşalabilirmişim gibi hissediyorum.

"Parmaklarımın içinde olmasını , değil mi Angel?"

Hırlıyorum. "Evet," diye pantolonunu indiriyor.

"Daha fazlasını mı istiyorsun?" O daha cevap veremeden üçüncü bir parmak ekliyorum, onu benim için iyice geriyorum ve kalçaları neredeyse yataktan fırlıyor.

"Seni seviyorum Conor," diye yüksek sesle inliyor ve bu beni tamamen çözüyor. Parmaklarımı çıkarıp kalçalarının arasına uzanıyorum ve sikimi kaygan girişine bastırıyorum.

"Ben de seni seviyorum Angel," diye nefes alıyorum ve sikimi onun derinliklerine sokarken ağzımı onunkinin üzerine kapatıyorum. İkimizi de ihtiyacımız olan boşalmaya kadar becerirken onun inlemelerini kendi inlemelerimle yutuyorum. altımda titriyor, tüm vücudu hareket ediyor çünkü uzuvları ona sabitlenmiş durumda. Ona bakıyorum, tamamen benim merhametimde ve tamamen bana ait ve kalbim göğsümden fırlayacakmış gibi hissediyorum. Bu kadını o kadar çok seviyorum ki canım acıyor.

"Conor," diye inliyor onu havaya kaldırdığımda. Tekrar görebilmesi için atletini gözlerinden çekip başının üzerinden geçiriyorum.

"Hey, sen," diye gülümsüyorum ona.

"Hey," diye nefes alıyor.

"İyi misin?"

"Evet," diye gülümsüyor bana.

"Seni çözmeme ister misin, Angel?"

"Evet, lütfen."

Sikimi çıkarıp bıçağımı tekrar dudaklarına yumuşak bir öpücük konduruyorum. Sonra yatağa ilerliyorum, el ve ayak bileklerindeki bantları kesmeden önce amına bir öpücük konduruyorum.

İlk parçayı nazıkçe sıyırdığımda "Ah," diyor. "Eninde sonunda beni cezalandırmanı sağlayacağımı biliyordum," diye kıkırdıyor.

"Jessie!" Kalçasını ısıtırken onu uyarıyorum. "Bu bir ceza değil Angel. Bu benim planımı yeterince iyi düşünmememden kaynaklanıyor. Bu şeyden ne kadar zor olduğunu unutmuşum. Çıkarırken genelde kadar düşünceli olmam gerekmez."

"Çabuk çıkar şunu Conor," diye inliyor. "Yara bandını yırtmak gibi bir şey bu. Ne kadar yavaş yaparsan o kadar çok acır."

Derisini geriyorum ve bandı hızla çekiyorum, o da irkiliyor. Kızarmış derisini ovarak ona bakıyorum ama bana gülümsüyor. Aynı şeyi diğer tarafına da yapıyorum ve serbest kaldığında uzuvlarını geriyor.

Yatakta ona doğru ilerliyorum ve onu kollarıma çekiyorum.

"Çantanda neden koli bandı var Conor? Seninle gönüllü olarak gelmezsem beni kaçırmayı mı planlıyordun?" diye soruyor sırtarak.

Derin düşüncelere dalmış gibi dudağımı ve o da beni şakacı bir şekilde göğsümden itiyor. "Onu senin üzerinde kullanmaya hiç niyetim yoktu, Angel. Ama benimle gelmeyi reddetseydin, seni kendi külotunla bağlayıp New York'a geri götürebilirdim."

"Külotum mu?" tek kaşını kaldırdı. "Evet."

"Peki, koli bandı?"

"Ne kadar sık işe yaradığını bilsen şaşırırsın," diye omuz silkiyorum.

"Ve sadece koli bandı değil. Külotumu bıçakla mı kestirsin Conor Ryan?"

"Kestim," diye sırttım ona.

"Sen bir şeytansın," diye gülüyor ve bu ses beni çok mutlu ediyor. "Asla başka bir şeymişim gibi davranmadım, Angel."

"Peki, sana ne kadar güvendiğimi kanıtladım mı?" diye soruyor uzun kirpiklerinin altından aşağı bakarken.

Çenesini kavriyorum ve yüzünü eğiyorum, böylece o inanılmaz mavi gözlere bakabiliyorum.

"Evet," diye cevap veriyorum ve sonra dudaklarımı dudaklarına bastırıp onu öpüyorum ve o da içimde eriyor, parmakları saçlarımda kıvrılıyor.

Sıcak vücudunu benimkine bastırıyor. Beni kendisine daha da yaklaştırmak için bacağına kaldırıp benimkinin üzerinden geçirdiğinde, elimi kıkına doğru kaydırıyorum ve dünyanın en mutlu erkeğı olabileceğimi düşünüyorum.

CHAPTER 36

A Dün gece Conorla konuştuktan sonra sabahın erken saatlerine kadar onu ve Jessie'yi yolda tek başlarına düşünerek uyuyamadım. Jessie'nin Kurt'u gördüğüne inanması onu korkutmuş olmalı ve bunu itiraf etmekten nefret ediyorum ama bu beni korkuttu. O kadar az şey var ki Onun hakkında bildiklerim beni geriyor. Tam olarak sekiz yıl önce ortadan kayboldu. Eğer hala yaşıyorsa, herhangi biri olabilir. Jessie onun yüzünü gören ve hikayeyi anlatacak kadar yaşayan tek kişi. Eğer onu dün düşünüyorsa, yanıldığını kim söyleyebilir? Conor öyle olduğunu düşünüyor ve sanırım ben de onun içgüdülerine güvenmek zorundayım.

Şakaklarımı ovuştururken, alnımı delip geçen acıdan irkiliyorum. Biraz uyumam lazım. Her zaman biraz uykusuzluk çekmişimdir ama gerçek şu ki hiçbir zaman Jessie buradayken kadar iyi uyumamıştım. Yatağında olmasa bile yakınında olduğunu bilmek bile yardımcı oluyordu. Yatağımdayken de bebekler gibi uyuyordum. Conor onu ne kadar çabuk salim evimize geri getirirse herkes için o kadar iyi olur.

Cep telefonum önümdeki masanın üzerinde titriyor ve ekrana bakıyorum. Bilinmeyen bir numara. Aramayı kabul ediyorum ve telefonu kulağıma götürüyorum ama konuşmuyorum.

"Sen misin evlat?" Hattın diğer ucundan belli belirsiz tanıdık bir ses duyuyorum. Aksanını kestirmek zor, şüphesiz pek çok ülkede yaşayıp hiçbirine evim diyecek kadar uzun süre yerleşememenin bir sonucu, ama o alçak, çakıllı tonda, muhtemelen sadece o çevrede büyümüş birinin fark edebileceği belirgin bir İrlanda tınısı var.

"Padraig?"

"Başka kim olacak?"

"Ne oluyor lan? Seni neredeyse yirmi beş yıldır görmedim. Hangi ?" "Etrafta. Oradan çıkmam gerektiğini biliyorsun, Shane."

"Öyle mi? Hepimiz öyle yaptık," diyorum iç çekerek ve bir elimi çeneme sürterek, on yaşındayken amcam Padraig'in bana keskin nişancı tüfeğiyle ateş etmeyi öğrettiği anılar beynimin yüzeyine hücum ediyor. Bunu neredeyse unutmuştum. Orduda nişancıydı ve pek ortalıkta görünmezdi ama ne zaman dönse hep bizimle kalırdı. Bunlar çocukluğumun en mutlu anılarından bazılarıydı. Ama her şeyi mahvettiği gibi, babam sonunda Padraig'i de uzaklaştırdı. Ben on dört yaşındayken gitti ve son duyduğumda İtalya'da çok kötü insanlar için paralı asker olarak çalışıyordu. Öldüğünü sanıyordum.

"Yaşlı, şeytani öldüğünü duydum?" diyor öksürük krizine tutulmadan önce. "Evet. pek iyi gelmiyor, amca? Her şey yolunda mı?"

"Ben mi? Ben yenilmezim yeğenim. Hatırlamıyor musun?" diye gülüyor, ama soğuk bir kahkaha, çünkü söylediklerinin komik bir tarafı yok. Babam onu en az yarım saat önce neredeyse öldürüyordu.

Bir düzine kez.

"Bu yüzden mi yeniden ortaya çıktın? Vasiyetinde sana bir şey bıraktığını mı düşünüyorsun?"

Bunun üzerine yüksek sesle gülüyor - bu sefer gerçek bir kahkaha. "O sadist piçin parasının bir kuruşunu bile kabul etmem! Ama cenazesine gideceğim, sadece gerçekten öldüğünden emin olmak için. Sonra da mezarına işeyeceğim."

"Son birkaç yıldır onunla hiç konuştun mu?"

"Hayır!" diye hırlıyor. "Sen konuştun mu?"

"Hayır. New York'a geldiğimizden beri onu ne gördüm ne de konuştum."

"On yıl!" Padraig alçak sesle ıslık çalıyor. "Babanı görmemek için uzun bir süre, Shane!" diye alay ediyor.

"İrlanda'dan ayrıldığımızı nereden biliyorsun?" Bilgisayarımı açarken kaşlarımı çatıyorum. On yıl önce ayrıldığımızı biliyor ve bu beni sinirlendiriyor.

"Yeğenlerimi takip ettim. Bu arada başarısız nişanınız için başsağlığı dilerim," diye kıkırdıyor.

"Siktir git!"

"Gördüğüm kadarıyla hâlâ ukalasın. Peki, neden sonunda gittin?"

"Bu uzun bir hikaye."

"O zaman bana yaşlı piçin cenazesinde söyleyebilirsin?"

"Belki," diye iç geçirdim. "Hangi cehennemdeydin Pod?"

"Sana söyledim. Etrafta."

"Hâlâ yaşamak için insan mı öldürüyorsun?"

"Shane," diye kızmış gibi yaptı. "Telefonda asla iş konuşmayız."

"Hayır, tabii ki değil," diye gülüyorum. "Ama artık öyleyiz. İşiniz gereği hiç Kurt'la karşılaştınız mı?"

Cevap vermiyor ve ben de birkaç saniye boyunca zor nefes alışının sesini . "Neden Kurt'la ilgileniyorsun evlat?" diye çıkışıyor sonunda.

"Profesyonel merak."

"Emekli olduğumu duydum. Ama yeniden ortaya çıktığına dair söylentiler var."

Kalbim duracak gibi oluyor, sanki Padraig elini göğsüme sokmuş ve yumruk yapmış . "Nerede olduğuna dair bir fikrin var mı?" Kelimeleri gıcırdatarak .

"Rusya, ya da ben öyle duydum. Kurt hakkında bir şey bilmeye neden ihtiyaç duyuyorsun ki?" diye tekrar sorar. "hiçbir şey. Dedim ya, profesyonel merak."

"Bir tetikçinin hizmetlerine ihtiyacın yok, Shane. Ben ve baban, sana düşmanlarınla başına nasıl başa çıkacağını yeterince öğretmedik mi evlat?"

"Kesinlikle yaptın," diye . Bir çift sadist pislik. "Öyle mi?"

Kurt'tan uzak dur. O kötü haber."

"Herkes öyle değil mi? neyse, Rusya'da olduğunu söylemiştin. Yani New York'a yakın bir yerde değil, öyle mi?" "Benden bir şey mi saklıyorsun, evlat?"

"Çok fazla. Ama bu konuda değil, hayır," diye tekrar yalan söyledim. "O yakında görüşeceğiz, değil mi amca?" "Öyle görünüyor," diye tekrar öksürüyor. "Umalım da o amcık yakında ölsün, ha?"

"Hmm," diye kabul ediyorum ama aklım başka yerde. Padraig bunca yıldır hangi cehennemdeydi?

Görüşmeyi bitirdikten sonra bilgisayarımda Jessie'nin dosyalarından birini açıyorum. En az on yıl öncesine ait banka bilgilerini ve para transferlerini içeren belgeyi hızlıca tarıyorum. Ne hakkında hiçbir fikrim yok, ama bir şeylerin çarpmasını umuyorum. Çünkü Alexei Ivanov'un nerede olduğunu bulmaya hiç ve biliyorum ki kaybindan beni ve kardeşlerimi sorumlu tutuyor.

kızı - yine. İntikam almak için gelmesi an meselesi. Ve bunu yaptığında, kesinlikle bulacak çünkü Jessie ve kardeşlerime yaşattığı her şey için o psikopat orospu çocuğunu öldürmeyi hayattaki görevim haline getirdim.

Kızın bize döndüğünün kokusunu alır almaz, onu geri almak için hemen harekete geçecektir. Bu yüzden önce biz saldırmalıyız. Ama kaypak Rus pisliğinin nerede olduğunu bilmezken bunu yapmak zor. Oysa biz tam da onun bizi bulacağını bildiği yerdeyiz. Yine de ondan ya da başkasından kaçıp saklanırsam sıçarım. Ryan kardeşler kimseden saklanmaz.

BİRKAÇ DAKİKA SONRA bilgisayarımı tekrar kapatıyorum. Amcamla yaptığım konuşma aklımdan çıkmıyor. Zihnimin arkasında bir şey kaşınıyor, için tam olarak ulaşamadığım bir kaşıntı gibi. Kurt geri mi döndü? Neden şimdi? Jessie'nin hayatta kaldığını öğrenen Alexei bir şekilde ona da mı ulaştı? Kimse Kurt'un kim olduğunu bilmiyor. Bildiğimiz kadarıyla Alexei'nin adamlarından biri de olabilir.

Gözlerimi kapatıyorum ve başımı tekrar ovuyorum. Tüm bu berbat durum baş ağrımı daha da kötüleştiriyor. Ve gerginliğimi yatıştırmak için bildiğim en iyi yol şu anda arabayla yarım günlük mesafede. Ama gece tam burada duruyor olacak. Ve lanet olsun, onu yatağıma bağlayıp kendimi onun içine öyle bir gömebilirim ki ikimiz de son üç ayda olan her şeyi unutabiliriz. Ne kadar istesem de unutamam. Belki bir gün onu affedebilirim ama ona bir daha asla güvenemeyeceğim.

"Hey, Erin burada," küçük kardeşim Mikey'nin sesi beni düşüncelerimden koparıyor. "Ne? Neden?"

Ona kaşlarımı çatarak baktım. Onu beklemiyordum.

Mikey omuz silkti. "Bilmiyorum, kardeşim. Ama şu anda yükseliyor." "İyi," diye iç geçirdim sandalyemde arkama yaslanırken.

"İstersen ona bir toplantıda olduğunu söyleyebilirim?" diye teklif ediyor.

"Hayır, değil," diyorum başımı sallayarak. "Benim için bazı sözleşmeler üzerinde çalışıyor. Sonunda bazı haberleri olabilir. Sadece ona söyle."

Mikey tekrar kapı aralığından kaybolmadan önce başını sallayarak, "Tamam," der. Erin'in buraya gelmeye karar verdiği onca gün arasında Jessie'nin eve geleceği gün de bu olmalı. Yaşanan onca şeyden sonra onunla karşılaşma düşüncesi şimdiden midemde bir korku yumağı oluşturuyor. Belki de onun buraya gelmesinin benimle bir ilgisi olduğu konusunda kendimi kandırıyorum. Conor'onun peşinden gönderdim çünkü ona duyduğu sevgiyi görüyorum. Aralarındaki bağ çok derin. Bize ihanet ettiğinden emin olduğumda bile ondan hiç şüphe etmedi.

CHAPTER 37

W

Ellerimi peçetemin üzerine koyarak masanın karşısındaki Conor'a bakıyorum, o da bifteğinin son lokmasını bitiriyor. Ona gülümsüyorum ve o da bana göz kırpmıyor.

"Seninle geçirdiğim bu son birkaç günü çok sevdim," diyorum.

Yemeğini yutar ve çatalıyla bıçağını masaya bırakır. "Ben de onları çok sevdim, Angel. Neredeyse eve dönmek üzere olduğumuz için üzgünüm."

"Neredeyse mi?" Ona bir kaşımı kaldırıyorum.

"Sizinle yollarda olmak ve sizi kendime ayırmak inanılmazdı ama iki aydır yoktum. Daha önce hiç bu kadar uzun süre kardeşlerimden ayrı kalmamıştım."

"Özür dilerim," diyorum içimi bir suçluluk dalgası kaplarken.

İri elini benimkinin üzerine koyarken kaşlarını çattı, "Olma," dedi. "Her şeyi gözümü kırpmadan tekrar ve tüm hayatımı seni geçirirdim Jessie."

"Beni bulduğuna sevindim Conor," diyorum dalgın dalgın dudağımı çiğnemeye başlamadan önce. "Eve gideceğin için gergin misin Angel?" diye soruyor usulca.

"Onu göreceğim için gerginim."

Conor Shane'den bahsettiğimi bildiği için başını salladı. Aralarında beni içeri alması en uzun süren oydu. Bunun ona pahalıya mal olduğunu biliyorum. Ve ona verdiğim sözlerle rağmen, içimde tek bir şüphe kalır oradan ayrıldım. Conor gülümseyerek, "Eminim o da aynı şeyleri hissediyordur," dedi. "İkinizin çok şeyi var."

"Evet." Derin bir nefes alıyorum.

"Tabii Liam ve Mikey daireye adımını atar atmaz seni kaçırmazlarsa," gülüyor ve kahverengi gözleri parlıyor. New York'a yaklaştıkça Conor daha mutlu ve rahat olmaya başladı. O ne derse desin, onu bu kadar uzun süre onlardan uzak tutmuş olmam bana ağır geliyor.

BİRKAÇ SAAT SONRA Conor New York'taki apartmanının asansöründe beni duvara yasladı ve usulca öptü. "Son birkaç gün inanılmazdı Jessie," diye nefes alıyor öpüşmemizi kestiğinde.

"Biliyorum."

"Daireye girer girmez kardeşlerim seni tamamen kendilerine isteyecekler ve benim de kulüpteki işime geri dönmem gerekiyor. Ama şunu bil ki her saniye seni düşünüyor olacağım. Seni çok seviyorum Angel."

"Ben de seni seviyorum Conor," diye inliyorum başını eğip boğazıma yumuşak öpücükler kondururken.

"Arada bir yolculuğa çıkabileceğimize söz ver. Sadece sen ve ben." "Söz veriyorum."

Asansör duruyor, kapılar açılıyor ve ben ona bakıyorum. " kurtarmaya geldiğin ve eve getirdiğin için teşekkür ederim."

"Ne zaman istersen Angel," diye homurdanarak elimi tutuyor ve beni koridora çıkarıyor. Çevresel görüşümde birini görüyorum ve Shane'in ofisine doğru döndüğümde onun yaklaşık yirmi metre uzakta durduğunu görüyorum. Kalbim hızla çarpıyor. Gözlerimiz kilitlendiğinde sertçe yutkunuyorum. Bu an için hem korkuyor hem de . Sonsuzluk gibi görünen bir süre boyunca öylece durup birbirimize . İkimiz de konuşmuyor ya da herhangi bir hareket yapmıyorduk. Conor'ın hâlâ yanımda durduğunun farkındayım ama gözlerim Shane'e kilitlenmiş durumda. Nabzım bileklerimde ve boğazımda atıyor.

Konuşmak üzereymiş gibi görünüyor ama arkasından gelen bir sesle dikkati dağılıyor ve dönüyor. Ofisinin olduğu yönden gelen biri. Kim olduğunu gördüğümde karnım yere düşüyor. Erin. Eski nişanlısı. Burada ne işi var? Hem de bugün. Bugün döneceğimi biliyordu. Bunu beni kasten incitmek için mi yaptı? Ya da ben onun planlarında hiç yer aldım mı?

Bana asla onlardan biri olamayacağımı söyledi. Belki de onunla birlikte olduğumuzu hayal yerine, bana gerçekte ne dediğini dinlemeli ve Shane'le asla bir zamanlar olduğumuz gibi olamayacağımız gerçeğiyle .

Erin manikürlü elini omzuna koyuyor ve kulağına bir şeyler fısıldıyor. Gözleri benimkilerden kayıyor ve ben de fırsattan istifade başka tarafa bakıyorum. Koridorda ters yönden koşan ikizlerin sesi onlara oluyor.

Mikey önce bana ulaştı. "Red!" diye bağırarak kaldırıyor ve Liam bize ulaştığında yüzümün her yerini öpüyor. Mikey beni ayağa kaldırır , Liam beni kocaman kollarının arasına alıyor. "Seni özledim bebeğim," diye kulağıma homurdanıyor.

"Ben de ikinizi özledim," diye cevap veriyorum bir adım geri çekilirken.

Conor hepimize orada durduğunu hatırlatmak istercesine öksürüyor ve Mikey kolunu onun boynuna doluyor. "Biz de seni özledik kardeşim," diye gülüyor.

"Evet, kulüpteki herkes de seni özledi! Kıçını kaldırıp oraya gitmeli ve bazı şeyleri ," diye ekliyor Liam bir koluyla beni sararken ve boştaki eliyle Conor' sırtına tokat atarken.

Conor kaşlarını kaldırıp bana bakıyor. "Gitsem iyi olacak, Angel. Yarın görüşürüz. Bu çocukları şimdi yorma."

"Yapmayacağım," diye gülümsüyorum ona. "İyi geceler dilerim."

Gülüyor. "Eminim çok eğlenceli olacak," dedikten sonra öne eğiliyor ve asansöre geri dönmeden önce beni yanağımdan öpüyor. Koridora tekrar bakıyorum ve Shane ile Erin'in artık orada olmadıklarını fark ediyorum.

"Yiyecek ya da içecek bir şey ister misin?" Liam soruyor ve ben gözlerimi tekrar onun yakışıklı yüzüne dikiyorum.

"Hayır. Conor ve ben birkaç saat önce yemek yedik. Ben iyiyim."

"Film izlemek ister misin?" Mikey soruyor, gözleri vücudumun üzerinde gezinirken daralıyor. "Aslında biraz yorgunum," diyorum.

"Yatak odan senin için hazır, bebeğim. Tıpkı bıraktığın gibi," diye fısıldıyor Liam kulağıma.

"Teşekkür ederim," diyorum ve yüzümdeki kızarıklık göğsüme ve boynuma ve birden kendimi garip ve gergin hissediyorum.

Mikey bana doğru yaklaşıyor ve dudaklarını kulağıma bastırıyor. "Liam ve benim size katılmamızın bir sakıncası var mı?

Kırmızı mı? Çünkü Conor'ın seni o motel odasında becerdiğini gördüğümüzden beri, seni tekrar tatmayı başka bir şey yapmadık."

Liam'ın eli kıcıma kayıyor ve boynumun diğer tarafını öpüyor, uyluklarımın arasındaki sıcaklık artarken ve karnımda tanıdık bir çırpınma yaşarken derin bir nefes neden oluyor. "Tabii ki umurumda değil. Aslında ben de buna güveniyordum. Ben de ikinizi çok özledim."

"O zaman yatağa gidelim ve seni soyalım," diye homurdanıyor Liam kıcıma tokat atarken.

DAKİKA SONRA, yatak odamda ayakta duruyorduk ve Mikey arkamda, Liam önümde olmak üzere iki sert bedenlerinin arasında sıkışmıştım. Mikey önüme uzanıp mini eteğimin fermuarını açtıktan sonra kalçalarımın üzerinden bacaklarımdan aşağıya doğru iterken, Liam beni usulca öpüyor, dili benimkine doğru dönüyor. Sıcak ve güçlü ellerini ayak bileklerimden başlayarak bacaklarım boyunca gezdiriyor ve tekrar kalkarak kenarına ulaşp onu da başımın üzerinden çekerek Liam beni öpüşmemize bir saniyelğine ara vermeye zorluyor. Bunu yaptığımızda, Liam gözlerimin içine bakıp bana gülümserken, Mikey sütyenimi ve külotumu hızla çıkarıyor.

"Senin için çok sertleştım. Red," diye kulağıma homurdanıyor Mikey ve ardından boynumun arkasına öpücükler kondurmaya başlıyor.

Liam ağzını tekrar benimkinin üzerine kapatıyor, bir eli kalçalarımın etrafından kıcıma dolanıyor ve bir diğeri kaygan kıvrımlarıma ulaşana kadar uyluklarımın arasından kayıyor. "Kız , kardeşim," diyor benden uzaklaşırken ve iki parmağıyla klitorisimde daireler çizerken inliyorum.

Aynı anda Mikey'nin eli önce arkadan kıcımı, sonra da kalçalarımın arasını okşuyor. "Bacaklarını daha geniş aç, Red," diye mırıldanıyor tenime karşı. " girmek istiyorum."

Dediğini yapıyorum ve Liam klitorisimin etrafında dönmeye devam ederken o iki kalın parmağını amıma sokuyor ve ben yüksek sesle inleyerek ikisinin de usulca kıkırdamasına neden oluyorum. Sonraki on dakikayı dudaklarımı, boynumu, sırtımı ve öperek ve sırayla beni parmaklıyorlar, ta ki bacaklarım yaklaşan serbest bırakılmamla titreyene kadar.

"Gelmek ister misin, bebeğim?" Liam homurdanıyor.

"Evet, lütfen," diye inliyorum, onlar çabalarını ikiye vücutlarını bana doğru yaklaştırdıklarında, orgazmım kara bir toz gibi içimden geçerken beni ayakta tutan tek şey onlar olana kadar. Son orgazmımı da üzerimden attıklarında, Mikey soyunurken Liam beni kaldırıp yatağa taşıyor. Kalçalarımı yatağa bastırarak eğiliyor ve amımın uzunluğunu yalıyor. "Kahretsin, tadın hatırladığımdan da güzel Jessie," diye inliyor, sonra klitorisimi sıcak ağzına alıyor ve kalçalarım zevkten neredeyse yataktan fırlayacak.

Mikey soyunur soyunmaz o da yatağa tırmanıyor, yüzüme doğru sürünüyor ve dudaklarını dudaklarımın üzerine bastırıyor. Dili ağzımın içine giriyor, aynı anda Liam'ınki de açıklığıma giriyor ve çakıllı meme uçlarımla oynamaya başlıyor. İkisi beni tekrar sınıra getirirken inliyorum. Sanki ne düşündüğünü her zaman biliyorlarmış gibi, bedenimi ustalıkla birlikte kullanıyorlar.

Birden Liam'ın ağzını artık arasında hissetmiyorum. "Bu tatlı amcığın tadına bakmalısın Mikey," diyor kıkırdayarak.

"Hiç sormayacaksın sanmıştım," diye sırtıyor Mikey dudaklarıma son bir öpücük kondurup ortadan kaybolurken, yerini ikizi alıyor. Liam beni öpüyor, dilini benimkine değdiriyor, böylece onun üzerinde kendi tadımı alabiliyorum ve ıslak sıcaklık amımı dolduruyor. Mikey açıklığımda gezinirken takdirle homurdanıyor. Birkaç dakika sonra ikisi beni başka bir sarsıcı doruğa çıkardılar. İsimlerini haykırmaya çalışıyorum

Ama Liam ağzını benimkinin üzerinde kapalı tutarken sesleri yutuyor.

Son orgazmım da vücudumda yuvarlanıp , Liam hava almam için kalkmama izin veriyor. Mikey yatağa geri , "Yan dön bebeğim," diye . "Yüzün bana dönük olsun."

Yanıma doğru kayıyorum ve Mikey arkama geçiyor. "İkimiz de seni becermek için bir dakika daha bekleyemeyiz, Red," diye kulağıma fısıldıyor. "Yani ikimiz de yapacağız. için sorun olur mu?"

"Öyle olduğumu biliyorsun," nefes alıyorum Liam dönüp komodinden bir tüp kayganlaştırıcı alıp kardeşine uzatırken. Mikey tüpün kapağını kapatırken çenemi avucunun içine alıyor ve tam arkamda sikini sıvadığını hissedebiliyorum.

"Çok güzelsin Jessie," diye fısıldıyor Liam. "Sikimin üzerine boşalmanı hissetmek için sabırsızlanıyorum bebeğim. Seni çok özledim."

Elimi uzatıp yanağını okşarken bir yandan da gözyaşlarımı siliyorum. "Ben de seni özledim," diye fısıldıyorum.

Mikey doğru yuvarlanıyor, kalçamı havaya kaldırırken kaygan siki kıcımın dikiş yerine . "Ama eğer bir daha bizden kaçarsan Red, o kadar affedici olmayız. Sen buraya, bize aitsin. O yüzden bizi üçüncü kez terk etmeyi aklından bile geçirme," diye ve onun sahipleniciliği karşısında içimde bir zevk heyecanı beliriyor.

"Hmm. Anladın mı, bebeğim?" Liam, zevk dalgaları vücudumu sarana kadar sikini içimde derinlere kaydırırken ekliyor.

"Uh-huh," diye inledim.

"Şimdi sen de benim için hazır mısın, Red?" Mikey kürek yumuşak bir öpücük kondururken soruyor. "Evet," diye nefes alıyorum ve o da sikinin ucunu içime sokuyor.

"Conor geçen gece bu güzel kıcı sikti mi? İzlememizi istemediği şey bu muydu?" "Evet," diye inliyorum, Liam'ın siki içimde seğirirken o daha derine itiyor.

"Bence Mikey acele etse iyi olur," diye kıkırdıyor Liam, duvarlarım onun etrafında sıkışırken. "Çünkü şimdiden sınırda olduğunu hissediyorum bebeğim. Biraz daha dayan."

"Deniyorum," diye nefes nefese kaldım. "Ama bunu hiç kolaylaştırmıyorsun."

"O zaman bana yardım etsen iyi olur, kardeşim," Mikey usulca gülerek bacağıma havaya kaldırırken, Liam elini kıcıma kaydırıyor ve kardeşinin daha kolay erişebilmesi için beni aralıyor.

"Rahatla Red, beni alabileceğini biliyorsun," kulağıma yatıştırıyor Mikey, ta ki tamamen içine girene kadar. Sert, sıcak vücutlarının arasına sıkışmışken, tamamen onlarla dolu olma hissiyle yüksek sesle inliyorum. "Siktir, Jessie! Beni iki dakika içinde boşalt, çünkü bu kık çok sıcak ve sıkı," diye homurdanıyor.

İkisi de beni mükemmel bir ritimle sikerken yüksek sesle inliyorum. Her biri diğerinin tam olarak ne yaptığının farkında gibi görünüyor ve beni unutulmanın kenarında sallanmaya devam etmek için tam olarak nereye dokunacaklarını ve öpeceklerini biliyorlar. Onlar öpüşürken, dokunurken ve her yerimi öyle bir arzu ve şefkatle sikerken ben de aralarında sıkıca sıkışmış durumdayım ki göz kapaklarımın ardında yıldızların titreştiğini görmeye başlıyorum.

Bu ikisini çok özledim ve onlardan birini bırakacak kadar nasıl delirdiğimi merak ediyorum. Burası tam olarak ait olduğum yer. Burası evim ve bir daha asla ayrılmayacağım.

CHAPTER 38

Tviski boğazımı yakıyor, iki kadehi bir dikişte yuttuktan sonra bardağı masama çarpıyorum. Jessie geri döndü. Onu cezalandırmak ya da becermek istemeyeceğimi düşünmüştüm ama onu görür görmez ikisini de yapmak istedim.

Neyse ki ikisini yapma şansım olmadı çünkü onları görür görmez küçük kardeşlerimin kollarına düştü.

Onunla yaşadıkları mutluluğu onlara çok . Onu deli gibi özlediler ve babamızın yaklaşan ölümünü öğrenmek onlar için geçmişlerindeki her türlü pisliği ortaya çıkardı. Öyleyse neden göğsümde bir delik açan bir öfke yumağı var? Bana bakışını hatırladıkça alev yanıyor. Ona söylemek istediğim çok şey var ama o benim için geri dönmeyeceğini açıkça belirtti. Ve buraya son gelişinde yaptığım şeyden sonra onu nasıl suçlayabilirim ki? Sanırım bu sadece iyi bir şey çünkü onunla oraya geri dönemem. Onu tekrar kaybetmek beni öldürür.

"Bir tane daha ister misin?" Erin'in sesi mırıldanıyor.

"Evet," diyorum ve o da bana bir büyük boy Jameson's, kendisine de küçük bir tane dolduruyor. Bugün yaptığımız anlaşılmayı kutlamak için bir içki önerdi ve Jessie ile kısa karşılaşmamdan sonra bu iyi bir fikir gibi göründü. Ama değil.

Alkolün etkisiyle yanakları pembeleşmiş ve kirpikleri uçuşan Erin'e baktığımda bunun çok kötü bir fikir olduğunu anlıyorum. Erin bana karşı olan hislerini defalarca açıkça ifade etti. Ona barışmak istediğime dair hiçbir işaret vermemiş olmama rağmen, yeniden bir araya gelmemiz için her türlü fırsatı değerlendirirdi. Düğünü iptal ettikten kısa bir süre sonra, ikimizin de yalnız olduğu ve gözyaşları içinde buraya geldiği bir sefer dışında Ama bunu bir daha asla yapmayacağımıza dair ona ve kendime yemin ettim.

"bakalım," diyerek bardağı bana uzatıyor ve ben ondan alırken parmakları benimkileri okşuyor. Uzun siyah kirpiklerinin arasından gülümsüyor ve birden neredeyse on beş yıl önce İrlanda'da ilk tanıştığımız geceyi hatırlıyorum.

Çalıştığı hukuk bir etkinliğindeydik. Odadaki en güzel kadın olduğunu düşündüğümü hatırlıyorum. O gece nişanlısıyla oradaydı ama benimle birlikte ayrıldı ve sonraki on yıl boyunca birlikte kaldık. New York'a gelmek her zaman onun hayali olmuştu ve babamla ikizlerin başına sonra taşınmak için mükemmel bir gibi görünmüştü.

Tüm geleceğimizi planlamıştık - ya da en azından ben sanıyordum. Ama Erin'in aklında tamamen farklı bir gelecek vardı. Bebekler ve banliyöde bir ev içeren bir gelecek ve bu benim için uygun bir hayat değil.

"Bu öğleden sonra birkaç milyon dolar kazanan biri için oldukça mutsuz görünüyorsun,

Shane," diyor Erin ve beni düşüncelerimden koparıyor.

Başımı iki yana sallıyorum. "Özür dilerim," diye mırıldanıyorum ikinci bardak viskiyi içmeden önce.

"Biraz yavaşlar mısın? Sana yetişmekte ," diyerek kendi içkisini yudumlarken hafifçe gülüyor.

"Bana ayak uydurmak zorunda değilsin. Aslında ayak uydurmamalısın. İçkiyle hiç başa çıkamadın." Ona bir kaşımı kaldırdım.

"O eski bendim. Yeni ben çok daha sert," diye mırıldanarak masamın tünüyor ve bana doğru eğiliyor.

"Öyle mi?"

"Evet," diye yanıtlıyor bardağını uzatırken, ben de şişeyi tutup ikimize birer tane dolduruyorum.

CHAPTER 39

Aıkış saatinden sonra son fedailerim de kulüpten ayrılır ayrılmaz binamızın bodrumundan geçip dairemize giden asansöre doğru ilerliyorum. Jessie'yle yatağa girip kendimi onun yumuşak, sıcak kollarına bırakmaktan başka bir şey istemezdim. ama ikizlerle ya da Shane'le olacağını biliyorum. Sanırım biraz uyusam iyi olacak.

Asansöre ulaşmadan hemen önce Shane'in gölgelerin arasından çıkıp bana doğru geldiğini görüyorum. "Erken mi kalktın kardeşim, yoksa henüz yatmadın mı?" Bana ulaştığında gülümsüyorum. Dün gece yarısından hemen önce ofisimde birkaç kadeh viski içerek hasret giderdik ama bu yeterli olmadı. Tüm kardeşlerimi o kadar çok özledim ki.

"İkisi de!" diye sırtıyor bana. "Sana bir hediyem var" diyor ve bodrumun diğer ucunu işaret ediyor.

"Hediye mi? Benim için mi?" Bir kaşımı kaldırıyorum. "."

"Ne olduğunu gördüğünde bunu söylemeyeceksin," diye kıkırdıyor ve benden uzaklaşıp bazen burada çeşitli amaçlar için kullandığımız odalara doğru yürümeye başlıyor. Çoğunlukla düşmanlarımızdan bilgi almak için. İki ay önce Jessie'yi birkaç günlüğüne esir tutmak için bu odalardan birini nasıl kullandığımızı hatırlayınca bir suçluluk dalgası yaşıyorum.

Shane en sevdiğim oyuncaklarımın ve enstrümanlarımın bulunduğu en sevdiğim kapısında durana kadar onu takip ediyorum ve hediyein tam olarak ne olduğunu merak ediyorum. Kocaman bir anahtar çıkarıp kapının kilidini açıyor ve ben arkasından yaklaşırken içeri giriyor. Mezbahadaki iki domuz gibi çıplak ve ayak bileklerinden asılmış iki adam var.

Odaya girdiğimizi duyunca titremeye ve kancalarının üzerinde sallanmaya başladılar. Yüzlerinden akan ve yere damlayan kanı görmeme rağmen ağızlarında bant olmadığını görebiliyorum.

Kapıyı kapatırken Shane'e bakıyorum. "Neden sesleri komik çıkıyor?"

"Dillerini kestim," diyor omuz silkerek.

Ona başımı sallıyorum ve sonra iki adama dönüp kardeşimin gazabını çekecek ne yaptıklarını merak ediyorum. Bugünlerde böyle ahlaksızlıklara pek sık rastlanmıyor.

"Onları tanıdın mı, Con?"

Onlara yaklaşıyorum. Topuklarımın üzerine çömelip içlerinden birini saçlarından tutuyorum ve başını hafifçe kaldırıyorum. Loş odada, kan ve sümük arasında yüz hatlarını tam olarak görmek zor, ama bu iki pisliğin kim olduğunu anladığımda gülümsüyorum ve dillerini kesmek, onlarla işim bittiğinde sorunlarının en küçüğü olacak.

kişi kıvranıyor. Beni tanıdıkça gözleri korkuyla açılırken ağzından boğuk bir hırıltı çıkıyor.

"Sana ne yapacağımı söylediğimi hatırlıyor musun?" Ona söyledim ve irkildi. "Seni o otoparkta kız arkadaşım izlerken öldürmüş olmayı dileyeceksin, çünkü o bana bu işi bitirtirdi. O böyle iyidir. Ama şimdi sadece ben ve kardeşim varız. Ve sana hayal bile edemeyeceğin kadar acı çektireceğim," diye hırlıyorum ve ikinci adam da kıpırdanıp çığlık atıyor, ancak ses, boğazından aşağı akan kendi kanında boğulma bastırılıyor.

Dik durup ceketimi gömleğimi çıkarmaya başladım. Bu iki pisliğin kanıyla ıslanmalarını istemiyorum.

Gömleğimin düğmelerini açarken, "Bu ikisini kesinlikle buldun ve çabucak buraya getirdin, Shane," diyorum. "Etkilendim."

"Etkilendin mi? Gerçekten mi? Beni küçümsüyorsun, kardeşim." düğmelerini açarken bana sırtıyor.

"Bana katılıyor musun?"

"Jessie'ye ellerini sürdüler, değil mi?" diye kaşlarını çatı.

"Evet."

"Onu kaçırıp tecavüz edeceklerini mi söylediniz?"

"Evet," diye başımı sallıyorum. "Ve bu," birinin kafasına tekme ve acı içinde inliyor. "Onu parçalara söyledi."

"O zaman tabii ki sana katılıyorum," diyor tişörtünü çıkarırken.

"Güzel," diye gülümsüyorum ona. "Bunu yapmayalı zaman oldu. Umarım ne yapacağını hatırlıyorsundur?" "Bildiğin her şeyi sana kimin öğrettiğini unutmaya evlat," diye kaşlarını çatıyor ve ben yüksek sesle gülüyorum. I

Oklahoma'da bu iki piçle uğraşamamaktan nefret ediyordum ama şimdi Jessie'nin beni göndermesine çok sevindim. Çünkü kızımıza yaptıklarını onlara ödetmek Shane yanımdayken çok daha eğlenceli .

John ve Jeff'e ölümüne işkence etmek sadece iki saatimizi aldı. Daha uzun sürebilirdi ama birkaç saat sonra işe dönmeden önce biraz uyumam gerekiyor. Hala gömleksiz ve kan içinde bodrumdan geçiyoruz.

"Jessie daha kalkmadı mı?" diye sordum. "Çünkü bizi böyle görürse... az önce ne yaptığımızı açıklayacak enerjim yok, kardeşim."

"Hiçbir fikrim yok," diye omuz silkiyor.

"Onunla henüz konuşmadın mı?" Ona kaşlarımı çatıyorum.

"Hayır," diye başını sallıyor. "Eve gelir gelmez ikizlerle birlikte gitti."

"Ama gidip onunla konuşabilirdin," diye hatırlatıyorum ona. "Sanki onları daha önce hiç sikişirken görmemişsin gibi."

"Kes şunu, Con," diye tersledi.

"Bırakmak mı?" Ben de karşılık verdim. "İki aydır onunla konuşmak için bekliyorsun ve şimdi de ondan kaçıyor musun?"

"Ondan kaçmıyorum. Durum biraz karışık," diye başını sallıyor. "Jessie ile seninki kadar kolay değil."

"Jessie'nin döndüğü gün Erin'in burada olması pek de yardımcı olmadı," diye hatırlatıyorum ona.

"Elimden bir şey gelmezdi. İrlanda anlaşmasını bizim için sonuçlandırdı ve bazı belgeleri imzalamamı istedi." Başını sallıyor. "Her neyse, az önce yaptığım şey için bana teşekkür etmen gerekirdi, kulak ağrısı çekmen değil."

Kolumu boynuna doladım. "Sana kulak ağrısı vermiyorum. Ama sen ve Jessie sorunları çözmelisiniz, kardeşim. İkiniz iyi olmadığınızda bütün denge bozuluyor."

Başını sallıyor ama ikna olduğundan emin değilim. Jessie'yi bizi terk ettiği için affedemiyor. Buraya son gelişinde ona davranış şeklinden dolayı kendini affedemiyor. Yani, Jessie'nin bizi terk etmeyeceğini varsayıyor.

Onu da affetmedi. Çoktan affettiğini biliyorum ama keşke da uyansa ve onu ne kadar sevdiğini ve ona ne kadar ihtiyacı olduğunu görse.

CHAPTER 40

A Kahvaltı masasına , her birimiz bir kase Lucky Charms yerken karşımda oturan Mikey'e gülümsüyorum.

"Seni özledim Red," diyor bir lokma mısır gevreğini yutarken.

"Ben de seni özledim."

Liam odaya girerken ikimiz de başımızı kaldırıp bakıyoruz. Arkama geçip kollarını bana doluyor ve boynuma bir öpücük konduruyor. Yeni duş almış ve saçları nemli. Saçlarını yanağıma sürttüğünde genç bir kız gibi kıkırdıyorum. "Dün gece inanılmazdı bebeğim," diyor kulağıma doğru.

"Kesinlikle öyleydi," diye mırıldanıyor Mikey ağzı mısır gevreğiyle doluyken. ". " Liam'ın kollarında dönüp onu usulca öperken ben de aynı fikirdeyim.

Mikey, "Bu gece şehir dışına çıkmak zorunda olmamız çok yazık," diye . "Sadece bir günlüğüne döndün ve çalışmak zorundayız."

"Bu gece mi? Bütün gece yok musun?" Surat astım.

"Evet, bu gece," diye iç geçiriyor Liam otururken.

Mikey kasesini alıp dibindeki sütü boşaltırken yumuşak bir kıkırdamayla ekliyor: "Shane bunu bilmediğimizi düşünüyor çünkü seni tamamen kendine istiyor."

"Ne?" Onlara göz kırpıyorum. "Shane'in geri dönmenden o kadar da rahatsız olduğunu sanmıyorum."

Mikey gülmeye başladığında neredeyse sütü boğazına kaçacaktı ve Liam elini omzuma koydu. "Bu konuda daha fazla yanılmazdın, bebeğim."

Cevap vermek için ağzımı ama Mikey'ağzı bir karış açık kapı bakması dikkatimi dağıtıyor. Neye ya da kime baktığını görmek için dönüyorum ve Erin'in dün akşam giydiği kıyafetlerle odaya girdiğini gördüğümde neredeyse taburemden düşeceğim. Safra boğazımın arkasını yakıyor ve bir mide bulantısı ve kıskançlık dalgası çökerken kendimi yutmaya zorluyorum. Geceyi burada geçirmiş. Shane ile mi?

"Ağzını kapat Michael," diyor soğukkanlılıkla, buzdolabına doğru yürüyüp açıyor ve bir şişe maden suyu çıkarıyor. İkizlerle ben ona bakarken şişeyi açıp uzun bir yudum almadan önce kısa bir süre alnına götürüyor.

"Burada ne yapıyorsun, Erin?" Liam sonunda hepimizin cevabını öğrenmek için yanıp tutuştuğu soruyu soruyor.

Gözlerini deviriyor ve cevap vermeden önce bir yudum daha su içiyor. "kaldım."

"Hangi cehennemde uyudun?" Mikey kaşlarını çatarak sorar.

"Shane'in yatağında. Başka nerede olacak?" diyor kendini beğenmiş bir , gözleri bana kayıyor ve beni bir aşağı bir yukarı süzüyor.

Ona gülümsemek için kendimi . "Eminim rahat bir uyku çekmişsinizdir," diyorum.

gerçekten masaya kusmak istiyorum. Shane'in en büyük hayranım olmadığını biliyordum ama bu gereksiz yere zalimceydi. Eve geldiğim gece onunla yatmak. Gözyaşlarımı bastırıyorum ve beni görmemesi için kâseme bakmak zorunda kalıyorum çünkü ağlamak gibi hissediyorum ve bu çok saçma. Belli ki Shane'in istediği kadın o. O, Shane'in ait olduğu türden bir kadın.

"Gitmem gereken bir toplantı var. Güle güle çocuklar. Ve Jessie," diyor odadan çıkmadan önce.

"Buz kraliçesi!" Mikey, o odadan çıkar çıkmaz ürpererek şöyle der.

Liam kolunu bana doluyor ve başımın üstünden öpüyor. "Shane'in oraya geri dönmesine imkân yok, Jessie."

Gözyaşlarımı kırptıştırıyorum ve gülümseyerek ona dönüyorum. "Shane'in ne yaptığı ya da kim olduğu beni ilgilendirmez," diyorum omuz silkerek.

"Böyle söyleme Red," Mikey gözlerini bana dikti. "İkinizin arasında neler olduğunu bilmiyorum ama onunla konuşmalısın. Tercihen, ona biraz akıl verebilirsin. Özellikle de dün gece Erin'i becerdiyse."

"Mikey!" Liam

tıslıyor. "Ne?"

Kaşlarını çatar.

"Bize Arizona'yı anlatsana," diyor Liam, konuyu değiştirerek.

"Sıcak ve yapış yapıştı," diyorum gülümseyerek.

"Mikey kıkırdayarak masanın etrafından dolaşüyor ve kollarını belime doluyor.

"Ben yapışkan değilim," kaşlarımı

kaldırıyorum. "Dün gece öyleydin Red,"

diye gülüyor. "Sen de öyleydin."

"Hmm. Ve en kısa zamanda seninle tekrar sıcak ve yapışkan olmak için sabırsızlanıyorum," diye kulağıma hırlıyor. "Ama duş almam lazım. Bugün biz uslu dur, olur mu?"

Bana uzun, tatlı bir öpücük verip mutfaktan çıkmadan önce "Her zaman," diye fısıldıyorum.

"Neden Arizona?" Liam sadece ikimiz kaldığımızda soruyor.

"Sıcak bir yer denemek istedim. Ve çok uzaktaydı. Düşünebildiğim New York'tan farklı bir yer," diye cevap veriyorum omuz silkerek.

"Neden New York'tan bu kadar farklı olması gerekiyordu?"

Onun derin kahverengi gözlerine bakıyorum. "Seni ve kardeşlerini hatırlamak istemedim. Ya da burada geçirdiğim zamanı."

"Kahretsin, Jessie!" diye irkildi.

"Seni özlemediğim için değil, Liam. Çünkü hepinizi düşünmek çok acı veriyordu."

"Neden o kadar uzağa kaçtın bebeğim?" diye sorarak bana doğru uzandı ve saçlarımı yüzümden çekti. "Conor seni bulmaya çalışırken neredeyse aklını kaybediyordu."

"Beni burada istemediğini sanıyordum," diye fısıldadım.

"Jessie," iç geçiriyor ellerimi tutup beni taburemden çekerek güçlü kalçalarının arasında durmamı sağlıyor. "Sen bizden birisin. Bu, şu andan itibaren işler zorlaştığında kaçamayacağın anlamına geliyor. Tamam mı?"

"Tamam," diye başımı salladım.

Elleri kalçalarımın üzerinden kıcıma doğru kayarken "Güzel," diyor. "Çünkü burası sensiz aynı yer değildi. Hiçbirimiz sensiz aynı değiliz."

Yüzümü çıplak göğsüne bastırıp temiz ve taze kokusunu içime çekiyorum. "Ben onsuz aynı değilim

Sen de," diye fısıldadım.

CHAPTER 41

W

O öğleden sonra mutfağa doğru yürürken Shane'kahvaltı barına yaslanmış, sırtı bana dönük bir şekilde durduğunu görünce neredeyse dönüp dışarı çıkmak istiyorum. Ama sanırım ondan sonsuza kadar kaçamam ve onu kırmak için bir şeyler olması gerekiyor.

bu gerginlik.

"Tünaydın," diyorum tezgâha doğru yürüyüp kendime bir kahve koyarken.

"Tünaydın," diyor sert bir sesle, kahve bardağının kenarından bana bakarken.

Hava gerginlik ve enerji ile çatırdıyor ve derin bir nefes alıyorum. "Ee, nasılsın?" Diye soruyorum ve sonra böyle saçma bir soru sorduğum için içimden inliyorum.

Belli ki bunu takdir etmiyor. "Gerçekten mi? İki lanet ay ve biz bundan mı bahsediyoruz?" diye kaşlarını çatıyor.

Gözlerimi deviriyorum, daha çok kendi aptallığıma, ama onun huysuzluğuna gerek yok. "Tamam. Daha anlamlı bir şey o zaman? Demek Erin'le tekrar birliktesiniz, öyle mi?" Kıskançlık duygusu kemirirken kaşlarımı kaldırarak soruyorum.

"Neden buraya geri döndün Jessie?" diye tersliyor, sorumu duymazdan gelerek.

Jessie mi? Sanırım bana Hacker demesini tercih ederim. Aramızdaki şey hep buydu. "Conor istedi."

Başını iki yana sallar. "Bu bir sebep değil."

Ona bakıyorum ama cevap vermiyorum.

"Peki, neden buraya geri döndün?" diye kaşlarını

çatıyor. "Az önce söyledim ya."

"Seni geri getiren şey buydu, nedeni değil."

"Benden ne istediğini anlamıyorum, Shane."

"Gerçeğe ne dersin?" diye hırslıyor. "Bunun her zaman ilk içgüdünüz olmadığının ama bir ara denemelisiniz."

Bardağımı tezgâha çarpıp ona doğru yürüyorum. "Buraya Conor istediği için . Çünkü onu ve kardeşlerini özledim."

"Onları hâlâ sevdiğin için mi?" Sanki ruhumun içini görmeye çalışıyormuş gibi gözlerini bana diyor ve bu beni onun yanında çok açık ve savunmasız hissettiriyor.

"Evet!" Şak diye söyledim. Onu hâlâ sevdiğimi de itiraf etmiyorum, çünkü ona bunu bilmenin tatminini yaşatmaya dayanamıyorum. Benim hakkımda ne hissettiğini gayet açık bir şekilde ortaya koydu.

Koyu yeşil gözleri gözlerimi yakıyor ve bakışlarının sıcaklığı altında kıpırdanıyorum. Her ne kadar yapmamaya çalışsam da, beni mutfak adasına kaldırıp anlamsızca becerdiğini hayal etmekten kendimi alamıyorum ve beynimdeki görüntüler göğsümün, yanaklarımın ve arasındaki sıcaklığın kızarmasına

neden oluyor.

"Tüm gerçek bu mu?" diye .

"Hepsi," diye yalan söylüyorum ve kendimi tamamen aptal durumuna düşürmeden ve beni yatağına götürüp en son birlikte olduğumuzda yaptığı gibi beni nefretle becermesi için yalvarmadan önce uzaklaşıyorum.

O GECE, uyumak için mücadele ediyorum. Odamın sıcaklığına rağmen üşüyorum. Conor kulüpte çalışıyor ve ikizler şehir dışındalar ve büyük boy yatağım onlardan biri olmadan boş görünüyor. Yataktan kalkıyorum ve belki ısıtır umuduyla papatya çayı yapmak için mutfaka gidiyorum. Çalışma odasının önünden geçerken içeride Shane'i fark ediyorum. Karanlıkta , pencereden dışarı, dolunaya bakıyordu. Onu rahat bırakmalıyım ama onu orada tek başına otururken görmek kalbimi sızlatıyor.

Onun olduğu yere doğru yürüyorum ve kanepenin diğer ucuna oturuyorum. "Çok güzel, değil mi?" Beni göldeki yerine götürdüğü ve kelimenin tam anlamıyla bana ayı vaat ettiği geceyi hatırlayarak söylüyorum. Ben de onu asla terk etmeyeceğime söz vermiştim. Onu nasıl bu kadar hayal kırıklığına uğrattığımı boğazıma düğümlenen hıçkırığı yutuyorum.

Derin bir iç ve muhtemelen burada onunla oturmakla hata ettiğimi fark ediyorum. Hiç şüphesiz, biraz yalnız kalmanın tadını çıkarıyordu. Ama artık buradayım, o yüzden ben de söyleyeceklerimi söyleyebilirim. "Bak, Shane. Benim hakkımda ne hissettiğini gayet açık bir şekilde ifade ettin. Ve bunu tamamen anlıyorum. Asla eskisi gibi olamayacağımızı biliyorum..." Sözümü kesçünkü bu kelimeleri yüksek sesle söylemek canımı yakıyor.

Bana dönüyor; ay ışığı karanlıkta yakışıklı yüz hatlarını ve kaslı omuzlarını ortaya çıkarıyor. Gözleri benimkileri arıyor, cümlemi bitirmemi bekliyor

Derin bir nefes alıyorum. "Ama en azından aramızda ne haltlar dönüyorsa düzeltmeyi deneyebilir miyiz?"

Sadece aynı odada birlikte oturabilmek için bile olsa."

"Neden? Ne anlamı var ki Jessie? Asla birbirimiz için olduğumuz gibi olamayacağız."

Onunla burada birlikte yaşadığımız tüm anıları hatırlarken gözlerimi kapatıyorum. Dokunuşunun tenimi nasıl . Beni nasıl tekrar tekrar adım atmaya ve kendimin daha iyi bir versiyonu olmaya zorladığını. "Çünkü seninle benim aramda işler yolunda gitmediğinde burada hiçbir şey yolunda gitmez. Tek istediğim, unutamasak bile birbirimizi affetmeye çalışmamız. Ben bir hata yaptım, Shane. Büyük bir hata, biliyorum. Ama ben de insanım. Beni içeri almanın sana ne kadar mal olduğunu ve gittiğimde ne kadar acı vermiş olabileceğini biliyorum." O öylece otururken yanağımdaki bir damla sildim. "Eğer bunu değiştirebilseydim, . Hepinize böyle ihanet ettiğim için kendimden nefret ediyorum." *Özellikle de senden.*

Bana cevap vermiyor. Onun yerine pencereye geri . Ayağa kalkıyorum ve yanaklarımdan süzülen yaşları . En azından denedim. Bana güvenilebileceğini ona kanıtlamak için başka ne söyleyebilirim ya da ne yapabilirim bilmiyorum.

Kanepenin arkasından yürüyorum ve onun geçerken içgüdüsel olarak elimi uzatıp parmaklarımı kalın saçlarında gezdiriyorum. Bu, zihnimde bir dizi duygunun dönmesine yol açıyor. Saçlarını seviyorum. Parmaklarımı gezdirmeyi seviyorum. Onunla ilgili her şeyi seviyorum. Belki de ona gerçeği borçluyum, o duymak istemese bile. "Sanırım bize düşmandan daha fazlası olma şansı vermeni istiyorsam, tamamen dürüst olmalı ve buraya sadece kardeşlerin için dönmediğimi söylemeliyim. Ben de seni özledim," diye fısıldadıktan eğilip başının üstünü öpüyorum. Odadan çıkıp yatağıma dönüyorum ve bir gün beni terk ettiğim için affedebileceğini umuyorum.

Yatağında uzanmış, tavana bakıyor ve Conor'ın ne zaman evde olacağını merak ediyordum.

kapı açılıyor. Hemen o kendine özgü kolonyanın kokusunu alıyorum ve midem takla atıyor. "Shane?" Fısıldıyorum.

"İçeri girebilir miyim?" diye soruyor.

"Elbette," silüetinin yatağa yaklaştığını gördüğümde hafifçe . Nefesim boğazımda düğümleniyor ve yutkunuyorum. Yanıma uzanıyor ve elini karnıma koyuyor. Üzerimde bir tişört var ve yorganın altındayım ama aramızdaki katmanlara rağmen onun tenimi yakan sıcaklığını hâlâ hissediyorum.

"Ben de seni özledim, Hacker," diyor usulca. Hacker! Karanlığın içinde gülümsüyorum. "mi?"

"Evet," yanıtıyor, sesi duygu yüklü. "Hem de çok." Elime uzanıyor ve dudaklarına götürüyor, parmak uçlarımı usulca öpüyor ve vücudumdaki her sinir ucunun enerjiyle canlanmasını sağlıyor. "Ama bu hiçbir şeyi değiştirmez Jessie," diyor iç çekerek, elimi tekrar bırakırken.

Sözlerinin acısı neredeyse beni boğuyor ve bir hıçkırığı bastırıyorum. "Erin'le yine bir şeyler mi var?" "Hayır. Onunla hiç yatmadım."

"Ama, dedi ki..." Yüzünde o kocaman gülümsemeyle mutfığa girdiğinde yaşadığım acıyı hatırlarken nefesimi tutuyorum.

"Ne dedi?" diye kaşlarını çatı.

"Geceyi senin yatağında geçirdiğini."

"Şey, yalan söylemedi. Geceyi benim yatağında geçirdi ama ben onunla değildim. Yapmama yardım ettiği bir anlaşılmayı kutlamak için birkaç kadeh içtik. İçkiyi asla kaldıramazdı. Kafası iyiydi, ben de yatağımı ona verdim. Ben ofisimde uyudum."

"Onu soydun mu?"

"Hayır. Ayakkabılarını çıkardım ve üzerini bir battaniyeyle örttüm."

"Oh?" ve sonra orada sessizce uzanıyoruz, nefes alış verişlerimiz nefes nefese eşleşiyor ve hava gerginlik ve söylenmemiş gerçeklerle dolu. Pozisyonumu hafifçe değiştirip bedenini dürtüyorum ve yemin ederim ki usulca inlediğini duyuyorum.

"Keşke her şey farklı olabilseydi Jessie," diye fısıldıyor. "Keşke kardeşlerim gibi olabilseydim ve seni tekrar içeri alabilseydim. Şu anda seni öpmek ve her şeyin yolunda olduğunu söylemekten daha çok istediğim bir şey yok. Ama , çünkü değil ve de emin değilim. Ve öyleymiş gibi davranmam çünkü seni öpüp sana yeniden aşık olamam. Sana güvenmem için çok fazla inanç gerekti. Hiç kalmadı. Seninle birlikte tüm duvarlarımı yıktım..."

"Biliyorum," diyorum gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı yuvarlanırken ve onları durdurma zahmetine girmiyorum. "Kalbimi kırıyorsun Shane, ama anlıyorum ve bana olan güvenini yok ettiğim için çok üzgünüm. Bizi mahvettiğim için özür dilerim."

"Hey," diyerek yanaklarımdaki gözyaşlarını siliyor. "Hepsi senin suçun değil, tatlım. Sadece seks söz vermiştim. Bunun kalmasını sağlamalıydım."

"Hayır, yapmamalısın." Başımı sallıyorum. "Bundan çok daha fazlası olduğumuz için mutluyum." "Ama neden? Bu acı çekerken mi?"

"Şu anda acı verdiğini biliyorum. Ama seninle geçireceğim böyle bir an için hayatımın geri kalanında her gün bunu hissedebilirim. değerdi, değil mi?" Ona bakmak için dönüyorum ve odanın soluk ışığında bile gözlerindeki acıyı görebiliyorum.

Saçlarımı yüzümden geriye doğru tarıyor. "Evet," diye gülümsüyor ve öne doğru eğilip alınma yumuşak, iffetli bir öpücük konduruyor. "İyi geceler, Hacker," diye fısıldıyor yataktan kalkıp odadan çıkmadan önce.

CHAPTER 42

A Ertesi sabah koridordan mutfağa doğru yürürken onun kahkaha sesi koridora yayılıyor. Arkamı dönüp yatağa geri dönmeyi düşünüyorum, çünkü kardeşlerimin ona kavuşmasından ne kadar mutlu olsam da, onu görmek çok acı veriyor.

"Günaydın, kardeşim," Conor kolunu boynuma dolayarak arkamdan geliyor. "Kahvaltıda bize katılacak mısın? Mikey krep yaptı."

İçten içe inliyorum. Ama, lanet olsun! Burası benim evim ve Jessie burada kalacaksa buna alışsam iyi olur, hem de hemen. Ayrıca, Alexei'yi bulmak için onun yardımını kullanabilirim. "Evet," diyorum ve birlikte mutfağa doğru yürüyoruz.

"Jessie'yle konuşma fırsatınız oldu mu?" diye sorar.

"Evet. Dün gece konuştuk."

"Oh?" kaşlarını çatı.

"Ne?"

"Bu sabah eve geldiğimde yalnızdı, hepsi bu."

"Konuştuk dedim Conor. Sevişmedik!"

Kaşları daha da çatılıyor ve ben gözlerimi deviriyorum. "İşleri koyduk. İyi durumdayız. Ama asla eskisi gibi ," diyorum ve sözleri ona yüksek sesle söylemek kalbimi kesen bir bıçak gibi .

Neredeyse belli belirsiz başını sallıyor ve yürümeye devam ediyor.

İzlerimde duruyorum. "Ne?" Şak diye söyledim.

"Ben bir şey söylemedim," diyerek ellerini sahte bir teslimiyetle havaya kaldırdı.

"Tam olarak ne düşündüğünü bilmem için konuşmana gerek yok."

"Ne düşündüğümü zaten biliyorsan, bu konuda inatçı bir eşek olduğumu düşündüğümü de biliyorsundur."

"Sence ona çok mu sert davranıyorum?" Ona kaşlarımı çatıyorum.

"Hayır, Shane. Bence kendine çok yükleniyorsun," diyor mutfağa gitmeden önce.

Conor'dan birkaç saniye sonra odaya giriyorum, tam zamanında onu Liam'ın kucağından çekip kahvaltı adasına kaldırdığını ve bacaklarını onun etrafına sararken ağzını diliyle siktğini görüyorum. Hay sikeyim! Ben!

"Günaydın kardeşim," diye bağıyor Liam yüzünde haftalardır görmediğim bir gülümsemeyle. Mikey ocakta kreplerin pişmesini beklerken ağzına yaban mersini atıyor. Kendimi Little House on the Prairie'nin berbat bir porno versiyonuna girmiş gibi hissediyorum.

"Günaydın," diye cevap veriyorum ve sesimin tonu Conor'dan uzaklaşmasına neden oluyor. Yanakları pembeleşiyor ve Conor'a bir şeyler fısıldıyor, Conor da ayağa kaldırıyor.

"Günaydın Shane," diyor sessizce, masaya geri dönüp bu kez bir sandalyeye otururken.

"Jessie," diyorum başımı ve yerime oturuyorum. Cep telefonuma bakıyorum ama Liam'ın otururken gözlerim onun kalçalarına takılıyor. Çıplak vücudunu ve ona yaptığım her şeyi hatırlayınca sikim sertleşiyor. Ve hala ona yapmak istediğim şeyleri düşünüyorum.

"Bugün için planın nedir Angel?" Conor onun başını öper ve yanına otururken sorar

On

u. "Alexei hakkında biraz araştırma yapmayı umuyordum."

Tanrıya şükür! dağıtacak bir şey. "İpucun var mı?"

"Somut bir şey yok. Ama bugün Connecticut'taki evle bağlantılı bazı mali kayıtlar buldum.

Beni götürdüğü yerde. Fonlar en az dört farklı şirket üzerinden aktarılmış ama sanırım Alexei'nin sahip olabileceği diğer bazı mülkleri belirleyecek ortak bir payda buldum. Sadece biraz daha araştırmam gerekecek ve sonra Alexei'nin saklanıyor olabileceği olası yerlerin bir listesini çıkaracağım ve oradan devam edebiliriz" diyor.

Hay sikeyim! Ne kadar iyi olduğunu unutmuşum. İki günde benim iki ayda aldığımdan fazlasını aldı.

"Adresleri bana ne kadar çabuk verirseniz o kadar iyi olur. Çünkü hızlı hareket etmeliyiz. Buraya döndüğünüzü öğrenmesi uzun ."

"O konuda," diyor Conor'la bana bakarken. "Alexei'yi ben halledebilirim. Hiçbirinizin başına bir şey gelsin istemem-"

"Kulübümüze geldi ve üç adamımızı vurdu Jessie," diyorum ona. "Bu işte hepimiz beraberiz."

"Evet, Red," diyor Mikey yanıma gelip masanın ortasına devasa bir krep yığını koyarken.

masaya. "Onunla tek başına başa çıkmaya izin vermemiz mümkün değil."

"Ayrıca," diye ekliyor Liam diğer yanına oturup elini tutarken. "Seni bizden çaldı ve bunun için ona borçluyuz."

Yanakları kızarıyor ve bu masanın üzerine yatırıp beynini sikmek neden olan bir gülümsemeyle ödüllendiriyor. Kendimi kontrol etmeye çalışırken yutkunuyorum. Dün gece söylediğim her şey doğruydı. Ona bir daha asla güvenemem, bu yüzden oraya asla geri dönemem. Ama sanırım sikim notu almamış. Göt herif!

"Alexei'yi biz de en az senin kadar Jessie," diyorum.

O da bana gülümsüyor ve tüm kanım doğrudan sikime hücum önce gözlerimi kaçırmak zorunda kalıyorum. "Neden geri döndüğümü duyurmuyoruz ve sonra dövüşü buraya getirebiliriz?" diye teklif ediyor.

bir krep alıp tabağına yerleştiriyor. Ben ve Conor aynı

anda "Hayır!" diye cevap . "Neden olmasın?"

"Çünkü seni yem olarak kullanmıyoruz," diye tersliyor Conor.

"Ve sürpriz unsurunu tercih ettiğimiz için," diye ekliyorum. "Eğer arkamıza yaslanıp onun bize gelmesini beklersek, bunu kaybederiz."

"Tamam. Sadece bir düşünceydi," diye omuz silkiyor.

"Bu hangilerinin ona ait olduğunu , o zaman edecek bir şeyimiz olur," diyorum kalan kreplerden biraz alırken.

"Tamam," diye başını sallıyor. "Bugün hallederim. Bilgisayarınızı kullanma şansım var mı? Dizüstü bilgisayarımın daha fazla şarjı var ve muhtemelen tüm günümü alır?"

"Tabii. Kahvaltıdan sonra?" Ben teklif

ediyorum. "Harika. Teşekkür ," diye

fısıldıyor.

JESSIE VE LIAM kahvaltıdan sonra bulaşıkları toplarken Mikey, Conor ve ben kulüp işlerini konuştuk. Yaklaşık beş dakika önce odasına gitti ve umarım günü benimle ofisimde yalnız geçirmeden önce bir şeyler giymek için gitmiştir.

Masama oturuyorum ve birkaç dakika sonra Jessie kot pantolon ve kapüşonlu bir sweatshirt giymiş olarak kapıda beliriyor. Bütün gün ona bakmaktan kendimi alıkoymak zorunda kalmayacağım için duyduğum rahatlama, dün gece ona söylediklerimi tamamen anlamış ve saygı duymuş olmasından duyduğum hayal kırıklığına eşit. Bu ofiste birlikte o kadar çok saat geçirdik ki, bu süre zarfında nadiren kıyafet giydi. Kural olarak, bu dairede bizim tişörtlerimizden biri ve çift külottan başka bir şey giymeden dolaşmayı tercih ediyor. Bugün tamamen giyinik olması beni mutlu etmesi gerekirken neden bu kadar sinirlendiriyor?

"Şimdi hazır mısın?" diye soruyor usulca, saçlarını at kuyruğu şeklinde toplarken. "Evet. İçeri gel."

Jessie ve ben çalışmayı bıraktığımızda akşamın erken saatleriydi. Yedi saat boyunca başını bilgisayarın üzerine eğdi, sadece Mikey bir şeyler yemesi için ısrar ettiğinde hızlı bir sandviç için durdu. Aramalar yaptım, ipuçlarını takip ettim ve genel olarak ne kadar hızlı ve verimli çalıştığından etkilendim. İkimizin de bu kadar meşgul olması beni rahatlattı çünkü onu bu odada becerdiğim zamanı düşünmemi engelledi.

Conor kapıdan girince Jessie başını kaldırıp ekrana . "Siz ikiniz nasılsınız?" diye sordu kanepeye .

"Güzel," diyor gülümseyerek.

"Hackerımız iyi iş çıkardı," diyorum ve yüzündeki gurur ifadesini kaçırmıyorum. "Jessie, Alexei'nin Connecticut'taki evinin ve bölgedeki başka bir mülkün sahibi olan şirketin adını buldu. Adamlarımızdan bazılarını diğer mülkte keşif yapmaları için gönderdim ve henüz rapor vermediler. Ama Alexei'yi bulmuş olabileceğimizden şüpheleniyorum."

"Lanet olsun! Siz ikiniz hızlı çalışıyorsunuz," diyor Conor sırtarak.

"Hepsi Jessie'ydi. İki aydır bu pisliği araştırıyorum ve hiçbir şey bulamadım." "Sen yardım ettin," diyor.

"Evet, senin gofer'ın olarak!"

Cevap verecekmiş gibi ağzını açıyor ve ben ona göz kırparak gülümsemesine ve kızarmasına neden oluyorum. "Peki, bir sonraki hamlemiz ne olacak?" Conor soruyor.

"Jessie'nin burada olduğunu öğrenmeden hemen saldırmalıyız."

"Ne kadar çabuk?" diye sordu.

"Yarın gibi mi? İkiniz de uygun mu?"

Jessie, "Evet, bu dünyadaki son nefesini ne kadar erken benim için o kadar iyi," diye yanıtlıyor.

Conor ayağa kalkmadan önce başını sallayarak "Bana uyar," diye ekliyor. "işin bitti mi?" diye soruyor ona. "Evet," bilgisayarı kapatıyor ve o da ayağa kalkıyor. "Başka bir şey yapmamı istemedin, değil mi?"

Sen?" diye bana döndü.

"Hayır. bitti," diyorum ve kelime seçimimden dolayı irkiliyorum, çünkü onunla işimiz gerçekten bitti.

"Güzel. İşe gitmeden önce duş almama yardım etmeni istiyorum," Conor ona göz kırptıyor ve sonra elini ona uzanırken kışına kaydırıyor ve eğilip onu öpmeden önce sıkıyor. Kız da parmak uçlarında durup onu öpüyor ve ikisi bana iyi geceler dileyip kapıdan çıkıp gidiyorlar.

CHAPTER 43

I nihayet yatmaya gittiğimde gece yarısını geçmişti. Conor ve ikizler kulüpte ve Jessie de olmalıydı çünkü çalışma odasının önünden geçerken onu görmedim. Odasına yaklaştığımda, birkaç saniyeliğine dışarıda duruyorum. Oraya girip sürünmek ne kadar kolay olurdu

Yatağa, onun yanına. Ellerimi yumuşak, sıcak teninde gezdiriyorum ve sikimi tatlı amına gömmeden önce her santimini tadıyorum. Yüksek sesle inledim. Neden gidip her şeyin ettim ki? Sadece seks. Olmamız gereken şey buydu. Ve eğer bu şekilde devam etseydim, onun gidişine bu kadar üzülmezdim. Sadece sekse geri dönebilirdik.

Ama Jessie'yle sadece seks olmaz. Derimin altında ve muhtemelen hep öyle kalacağını fark ettiğimde kalbim sıkışıyor. Ondan nefret etmek istiyorum ama . Onu seviyorum ama ona güvenmiyorum. Ve onunla aynı çatı altında yaşayıp bu duygularla nasıl başa çıkabileceğimi bilmiyorum, çünkü bugün erken saatlerde Conor'la birlikte ofisinden çıktığını görmek beni neredeyse öldürüyordu. Muhtemelen sevişmeye gittiklerini bilmek ve bunu bir daha asla yapamayacağımızın farkında olmak.

"Hayır! Volk!" tiz çığlık Jessie'nin odasından geliyor ve odaya dalıp yatağa koşmadan önce düşünmüyorum bile. Sesindeki dehşetten ele avuca sığmaz Kurt'la yüz yüze geleceğini tahmin ettiğim için sadece bir gördüğünü düşünerek rahat bir nefes aldım.

Komodinin üzerindeki lambayı açıyorum ve o inleyip yorganın altında çırpınırken yanında yatağa . "Jessie," diyorum usulca ve anlaşılmas bir şeyler haykırıyor ama alnından boncuk boncuk terler akarken yüzündeki dehşet gerçek.

Elimi koluna koyuyorum ve tenindeki sıcaklığı fark ediyorum. "Jessie!" Bu kez daha yüksek sesle söylüyorum ve gözlerini açıyor.

"Shane!" diye soluk soluğa bağırırken gözleri odanın içinde geziniyor. "Evet, benim. Kabus görüyordun."

Sertçe yutkunuyor ve eliyle alnını siliyor. "O buradaydı," diye kekeliyor. "Kurt mu?" Öfkeyle başını sallıyor.

"Burada senden ve benden başka kimse yok, tatlım. Söz veriyorum," diyorum nemli saçlarını alnından tararken.

Yanağından tek bir damla yaş süzülüyor ve onu ağlarken görmek kalbimi kırıyor. "Jessie," diye nefes alıyorum, ona dokunmak için çırpınıyorum.

"Burada kimsenin olmadığından emin misin?" Uzun, koyu kirpiklerinin bana bakıyor.

"Yüzde yüz eminim. Bütün gece güvenlik monitörlerini izledim. Güvendesiniz."

"Sen hariç," diye usulca gülüyor ve ben de ona gülümsüyorum. "en tehlikelisi sensin, Shane Ryan," diye uzanıyor ve parmak uçlarını yanağımda gezdiriyor.

Onu yere yatırıp neden yapmamam gerektiğini unutana kadar sikmemek için tüm gücümü kullanırken sertçe yutkunuyorum.

"Biraz benimle kalır mısın? Sadece ben tekrar uykuya dalana kadar?" nefes alıyor ve merak ediyorum, acaba bilerek beni sertleştirmeye mi çalışıyor yoksa vücudum onunlike bu şekilde tepki mi ayarlı?

"Bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum."

"Sadece burada yatmak için. Söz veriyorum senden faydalanmaya çalışmayacağım." Belli belirsiz gülümsüyor ama ben onun içini görebiliyorum çünkü korkudan titriyor. Kurt ona her ne yaptıysa, asla iyileşmeyeceğinden şüphelendiğim yaralar bırakmış.

"şimdi tüm eğlencesini kaçırıyorsun," diyorum yatağa onun yanına uzanırken. Kollarımı ona dolama dürtüsüne direniyorum çünkü bunun nereye varacağını biliyorum. Başını göğsüme yaslayacak, saçlarını koklayacağım, vücudunun sıcaklığını ve yumuşaklığını bedenimde hissedeceğim ve sonra tamamen çözüleceğim.

Yüz yüze gelene kadar yan yatıyor. "Bugün seninle çalışmaktan keyif aldım," diye fısıldıyor. "Sen çok iyi bir astsın."

"Buna alışma, Hacker. Burada emirleri ben veririm, unuttun mu?"

"Nasıl unutabilirim ki?" diye gülümsüyor ve vücudundaki gerginlik azalmaya başlıyor, göz kapakları titriyor. "Benimle kaldığın için teşekkür ederim."

"Ne zaman istersen. Şimdi biraz uyu."

"Evet, efendim," diye mırıldanıyor ve sesi doğrudan sikime ulaşıyor. Gözlerinin kapanışını izlerken dudağımı ısııyorum ve tekrar uykuya . Şimdi gidebilirdim çünkü benden istediğini yapmıştım. Öyleyse neden hâlâ burada yatıp ona bakıyorum?

CHAPTER 44

T o kalabalık kulüpte arka taraftaki ofisime doğru ilerlerken müzik kulaklarımda gümbürdüyor. Hayatımda gördüğüm en küçük sarı elbiseyi bir sarışın, ben yanından geçerken göğüslerini bana doğru itiyor. Ona başımı salladım ve yanından geçip gittim.

Kız

tipim değil, ama belki on iki ay önce onu hızlı bir sevişme için ofisime götürebilirdim. Ancak, üst kattaki alıngan kıızıl saçlıdan başka hiçbir kadına ilgi duymuyorum, umarım şu anda ağabeyim tarafından beceriliyordur, çünkü ikisinin aralarını düzeltmelerine ihtiyacım var.

Son iki gündür onu çok özledim. Onunla bir süre başa kalmak güzeldi ama kardeşlerimle olan ilişkisini seviyorum. Hepimizi daha mutlu ediyor ve etrafımızda olmasını kolaylaştırıyor. Evimizi çok daha iyi bir yer haline getiriyor, hiçbirimizin eksik olduğunu bile fark etmediği bir şey katıyor. Onu düşündüğüm için yüzümde aptalca bir sırıtış olduğunu, fedailerimden biri bana yaklaşıp neden kadar mutlu olduğumu sorduğunda fark ediyorum.

"Ne?" sallıyorum ve burada sert bir adam olmam gerektiğini hatırlıyorum. "Neden kadar mutlusun dedim?" Chester soruyor.

"Endişelenmeni gerektirecek şey yok. Ne var ne yok?"

Chester ofisime gitmemiz gerektiğini işaret ediyor birkaç metre yürüyüp daha iyi duyabileceğimiz bir yere giriyoruz.

"Yani?" Kaşlarımı çatıyorum.

"Ön tarafta sizi görmek için buraya gelmek isteyen bir kız var, hepsi bu." "Onu tanıdın mı?"

"Hayır. Ama uzun boylu. Esmer. Her zamanki tipiniz," diyor omuz silkerek. "En azından eskiden öyleydi."

Kaşlarım çatıldı. "Neden onu içeri ki?" diye soruyorum. Kim olduğunu bilmiyorum ve onu özellikle görmek istemiyorum ama eğer her zamanki tipimse, bu kulübe girmekte hiçbir sorun yaşamaz.

Chester bana cevap vermeden önce bir an için ayaklarına bakıyor. "Şey, bir şey var. içeri alamadık çünkü yanında bir çocuk var." "Çocuk mu?"

"Bebek arabasında," diye başını sallıyor.

Neler olduğu hakkında hiçbir fikrim yok ve şekilde gafil avlanmaktan hoşlanmıyorum. "Bir isim verdi mi?" Ona soruyorum.

"Hayır patron," diye başını sallıyor. "Sadece senin onu tanıyacağını söyledi ve..." cümlesini bitirmiyor, yerine yüzünde garip bir ifadeyle bana bakıyor.

"Ve ne, Chester? Tanrı aşkına! Bilmece gibi konuşmayı kes."

"Çocuğa başını salladı, anlıyor musun? Sanki onu tanıyacakmışın gibi?"

"Ne oluyor lan?" Hırlıyorum, son birkaç yıl içinde yattığım ve hamile bırakabileceğim herhangi bir kadını düşünmek için beynimi zorluyorum. Ama bulamıyorum. Her zaman korundum, en azından Jessie'ye kadar. Ama Chester haklı. Eskiden esmerler benim tipimdi ve son yıllarda çok fazla kişiyi evime götürmemiş olsam da, ofisimde kısa süreli ilişkilerden payıma kesinlikle aldım. Ama her zaman çok dikkatliydim. Her zaman prezervatif kullandım. Ve her zaman kendim atardım. "Kaç yaşındaydı? Çocuk mu?"

"Bilmiyorum. Hala bir bebek. Belki bir tane?" "Siktir, Chester! Tek ihtiyacım olan bu."

"Muhtemelen sadece , Patron. Sessizce ortadan kaybolması için biraz para peşinde. Ona çekip söyledim ama olay çıkarmaya başladı."

"Onu arka tarafa götür ve orada buluşacağımızı söyle," diyorum iç çekerek.

"Onunla gelmemi ister misin?"

"Hayır, kendim hallederim," diye çıkıştım.

Chester başını sallayıp ofisimden çıkarken ben kendime bir viski doldurup fondip yapıyorum ve sıvının boğazımı ısıtmasının keyfini çıkarıyorum. Bu kadın her kimse, kişinin benim çocuğum olmadığından eminim.

BİRKAÇ DAKİKA SONRA, kulübün arkasındaki ara sokağa giriyorum, buzrüzgârda ceketimin yakasını boynuma doğru çekiyorum. Gizemli kadın, bebek arabasındaki çocuğuyla birlikte ayakta beni bekliyor. Saat gece yarısını geçmişti ve burada fazla ışık yoktu, bu yüzden onu görebilmek için gözlerimi zorlamam gerekiyordu. Chester haklıydı. Uzun siyah saçları, büyük göğüsleri ve güzel bir yüzü var ve tam da eskiden takıldığım türden bir kadın, ama bunu hayatımda daha önce hiç görmedim. Ve hatırlamayacağım biriyle yatacak kadar hiç sarhoş olmamıştım. Peki, kim bu kadın ve benden ne istiyor?

CHAPTER 45

A Tıklım tıklım dolu kulüpte Liam ve Conor'ı görebilmek için gözlerimi zorluyorum ama de göremiyorum. İkizimi en son gördüğümde reşit olmayan birkaç üniversite öğrencisini dışarı atıyor, bir yandan da oldukça yakışıklı görünen birini defetmeye çalışıyordu. ona parlıyordu. Benden ona yardım etmemi istedi ama ben onun yüzündeki panik dolu ifadeye gülmekle meşguldüm.

Altı ay önce, üzerinde neredeyse hiç giysi olmayan yirmi yaşında bir genç tarafından ellenmek onun ve benim için iyi bir gece olurdu. Ama bu Jessie'den önceydi! Burada iki saat daha geçirdikten sonra ona katılacağım.

Conor yokken Liam ve ben neredeyse her gece burada çift vardiya çalışıyorduk, bu yüzden bu gece erken bitirme sırası bende. Bu da Jessie'nin tamamen kalacağı anlamına geliyor. Onun yanında yatağa girip onu anlamsızca becermek için sabırsızlanıyorum. Sıcak, ıslak içinde olma düşüncesi ve boşaldığında dudaklarından ismimin sesi sikimi zonklatıyor.

Artan baskıyı hafifletmek için aletimi takım elbise pantolonumun içinde yeniden düzenliyorum ve barmaidlerden biri beni fark edip bana kocaman bir gülümseme veriyor. Vay be. Buranın amcığı iyi ve her gece duvardan duvara. Ama artık bu kadınların hiçbirine ilgi duymuyorum ve bu herkes kadar benim için de sürpriz oldu. Ben hiç aşık olmadım. Eskiden bunun bir saçmalık olduğunu düşünürdüm. Ama lanet olsun, üst kattaki o alıngan kızıl kafa için .

Omzumda bir el hissettiğimde tekrar Liam ve Conor'ı aramaya başladım. Arkamı dönüyorum ve benim yaşlarımda, parlak yeşil Mohikan bir adamla yüz yüze geliyorum.

Ona kaşlarımı çatıyorum.

"Sen Mikey'sin, değil mi?" diye bağılıyor müziğin içinden.

"Kimin sorduğuna bağlı."

"Jessie," diye cevap veriyor ve ensemdeki tüyler diken oluyor.

"Jessie?" Ona hırlıyorum, çünkü bildiğim kadarıyla bizden sekiz kat yukarıda güvenli bir şekilde yatağında yatıyor.

"O seni arıyor. Onun için seni bulmamı istedi."

Onu gömleğinin yakasından tuttum ve irkildi. "Ne?" Yüzümü ona yaklaştırıyorum.

"Jessie adında bir kız sizinle gerektiğini söylememi istedi. Kendisi aşağıda VIP bölümünde."

"Neye benziyordu?" Tısladım.

"Bilmiyorum. Sıcak. Kızıl saçlı," diye kekeliyor ve ben de onu tutmayı

birakıyorum. "Yalnız mıydı?"

Gömleğini düzeltiyor. "Evet, dostum. Ağlıyor gibi görünüyordu."

"Siktir!" Nabzım başlarken onu itip VIP bara doğru ilerliyorum. Jessie'nin burada ne işi ve neden ağlıyor?

İnsan kalabalığı arasında ilerlerken aklıma üst katta beni yatakta bekleyen ve Arizona'dayken kahverengiye boyattığı için artık kızıl saçları olmayan kadın geliyor. Peki, neler oluyor? Tekrar kardeşlerimi arıyorum ve yanımdan geçen fedailerden birini yakalıyorum. "Liam ya da Conor'ı gördün mü?" diye sordum.

"Conor birkaç dakika önce arka kapıdan çıktı. Liam'ı son gördüğümde o iki çocuğu dışarı atıyordu."

"Bu gece burada tuhaf bir şey oldu mu?" Ona kaşlarımı çatıyorum. "Her zamankinden daha garip bir şey olmadı patron. Neden?"

"Kardeşlerimi bul ve benimle VIP barda buluşmalarını söyle."

CHAPTER 46

JESSIE

D Shane'le biraz konuşabilmek için uyanık kalacağıma dair kendime söz vermeme rağmen uykuya dalmış olmalıyım çünkü kapının patlayarak açılma sesi beni uyandırdı. Gözlerim hızla açılıyor ve kalbim göğüs kafesime başlıyor. Shane hala burada benimle ve o da sarsılarak uyandı.

"Shane!" Mikey koşarak odaya girerken bağırır. "Kulübe geldiler. Ruslar. Onu götürdüler."

Shane ve ben aynı anda doğrulduk. "Ne? Kimi aldın Mikey?" diye bağırıyor.

Mikey'nin yüzüne bakarken kalbim gibi oluyor ve ardından Conor'ın onun arkasından odaya koştuğunu görüyorum. Shane'in vücudunda titreşen öfkeyi midemdeki safra kabarıyor ve hasta olma dürtüsüyle savaşıyorum.

"Liam!"

BİRLEŞİK KRALLIK

Sadie Kincaid, ateşli alfa erkekler ve güçlü, alingan kadınlar hakkında okumayı ve seven ateşli bir romantizm yazarıdır. Sadie okuyucularla bağlantı kurmayı seviyor, bu yüzden neden sosyal medya aracılığıyla iletişime geçmiyorsunuz?

En son haberler, kitap önerileri ve bolca eğlence için Sadie'nin okur grubuna katılın. [Sadie'nin Hanımları ve Cızırtılı Alfalar](#)

Gelecekteki yayınlar, çekilişler ve içerikler hakkında özel haberler için Sadie'nin posta listesine [buradan](#) kaydolun

A L S O B Y S A D I E K I N C A I D

Jessie ve Ryan Kardeşler için bundan sonra neler olacağını öğrenmek istiyorsanız, serinin sonraki kitaplarını Amazon'dan şimdi ön sipariş verebilirsiniz:

[Ryan Retribution](#)

[Ryan Reign](#)

Adam Los Angeles'ın kralı, kadın da onun kraliçesi. Alejandro ve Alana Montoya, Sadie'nin L.A Ruthless serisinde cehennemden daha ateşli. Amazon'da mevcut ve Kindle Unlimited'ta ÜCRETSİZ.

[Vahşi Kral Vahşi](#)

[Kraliçe](#)

Londra'nın en ateşli çifti hakkında bir şeyler okumak isterseniz. Gabriel ve Samantha, Sadie'nin Amazon'daki London Ruthless serisine göz atın.

Kindle Unlimited'ta ÜCRETSİZ.

[Kara Melek](#)

[Düşmüş Melek](#)

[Karanlık / Düşmüş Melek Düeti](#)

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.